

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

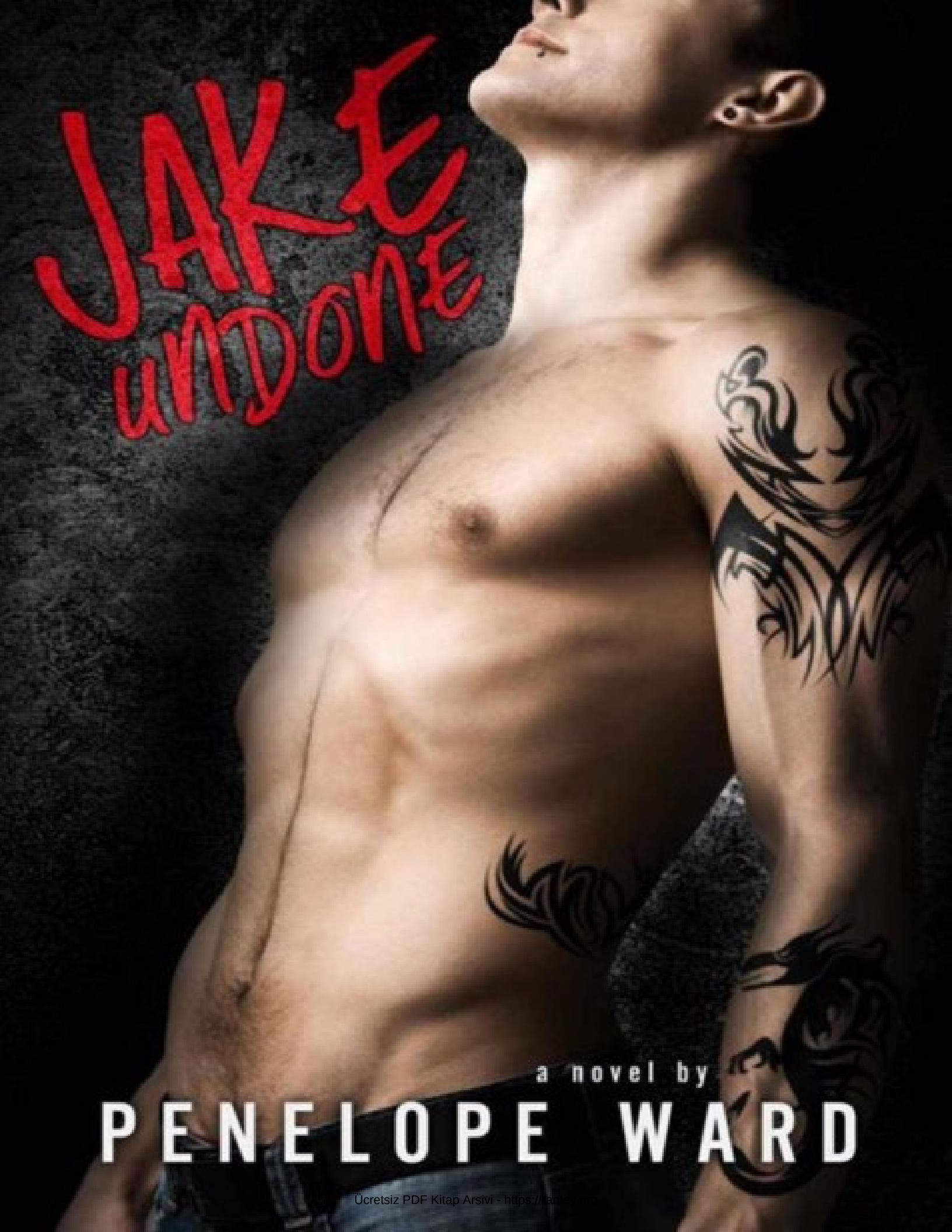
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

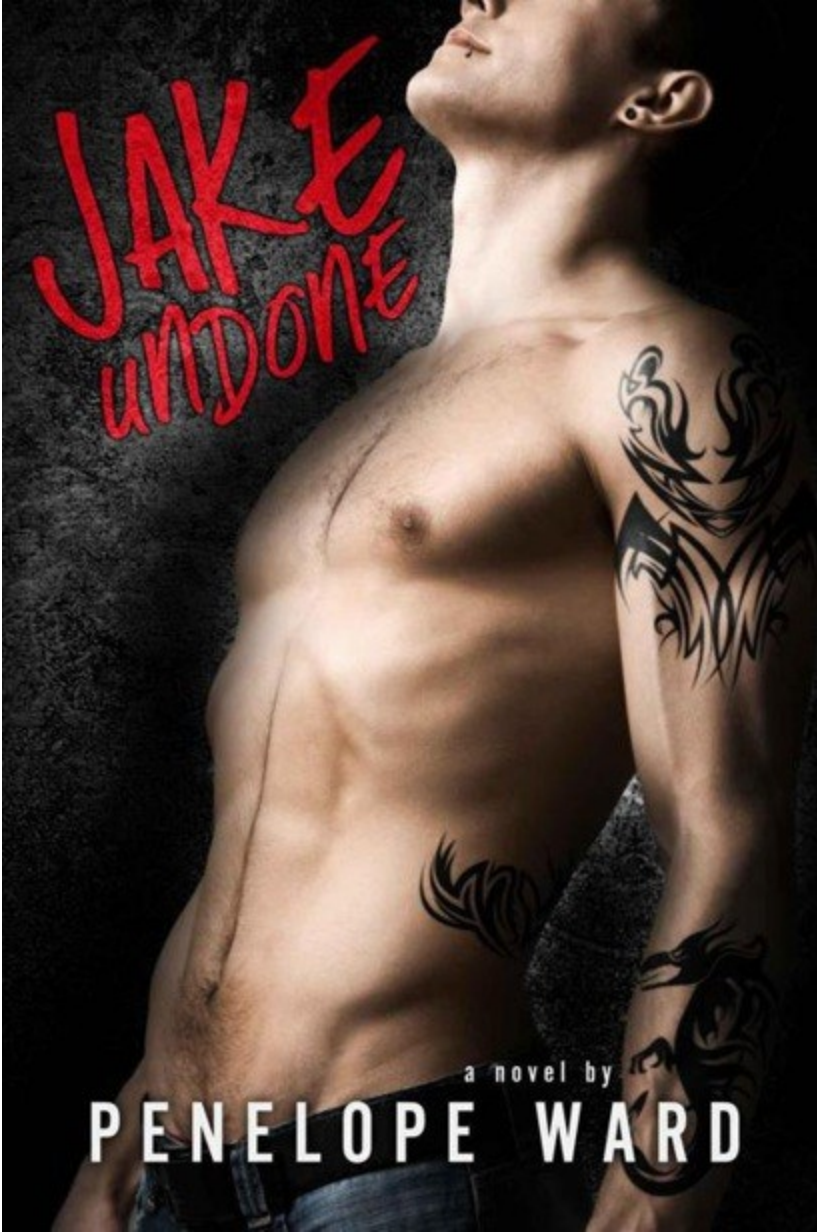
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A shirtless man with a muscular build is shown from the waist up, looking upwards and to the right. He has several tattoos: a large, intricate black tribal-style tattoo on his left shoulder and upper arm, a smaller black tattoo on his right chest, and a black tattoo on his right forearm. The background is dark and textured. The title 'JAKE & UNDONE' is written in a stylized, red, hand-painted font in the upper left corner.

JAKE & UNDONE

a novel by

PENELOPE WARD



JAKE UNDONE

Penelope Ward tarafından

JAKE UNDONE

İlk Kindle Baskısı, Ekim 2013

Telif Hakkı © 2013 tarafından

Penelope Ward

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde kullanılamaz.

kısa süreli kullanım dışında, yayıncının açık yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz.

Bir kitap incelemesinde alıntılar.

RBA Designs tarafından kapak. Stok fotoğraf ©

Shutterstock.com İÇİNDEKİLER

[PROLOGUE: JAKE](#)

[Bölüm 1: NINA](#)

[Bölüm 2 Bölüm](#)

[3 Bölüm 4](#)

[Bölüm 5 Bölüm](#)

[6 Bölüm 7](#)

[Bölüm 8 Bölüm](#)

[9 Bölüm 10](#)

[Bölüm 11 Bölüm](#)

[12](#)



Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

BÖLÜM 2:

JAKE

21. Bölüm 22.

Bölüm 23. Bölüm

24. Bölüm 25.

Bölüm 26. Bölüm

27. Bölüm 28.

Bölüm 29. Bölüm

30. Bölüm NINA

31. Bölüm

32. Bölüm JAKE

Bölüm 33: NINA

Bölüm 34

PROLOG JAKE

Dudak halkamı çekmeye bayılırdı. Bu onun en sevdiği şeydi.

"Ah... bu biraz fazla sert oldu bebeğim," dedim. "Sen beladan başka bir şey değilsin, bunu biliyor musun?"

Belli ki bu yorumumdan hoşlanmadı çünkü sonra yüzümü tırmaladı.

"Kahretsin, kızım! O tırnaklar pençe gibi."

Dudağımı tekrar çekti ve bu sefer gülmeye başladı.

Gülüştünü severdim.

Gülümsedim ve başımı salladım. "Bu kadar. Seninle işim bitti."

Daha da çok güldü ve bu bulaşıcıydı çünkü artık ben de gülüyordum.

"Çok tatlısın. Seninle işimin asla bitmeyeceğini biliyorsun, değil mi?"

Ona sıkıca sarıldım ve sonra bok kokusu havaya yayılırken onu kaldırdım.

"Ah, kahretsin, kızım. Annen bu sabah sana ne yedirdi?"

Yeğenim sanki beni anlamış gibi tekrar kıkırdamaya başladı. O göbek kahkahası kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Holly

Sadece altı aylıktı ama söylediğim her şeyi anladığına yemin edebilirim. Bir bebek bezi ve biraz bez almak için uzandım.

ve yükü açmaya başladı.

"Oooh, yani her ne yediysen yeşildi. Güzelmiş."

Tam o sırada telefon çaldı, arayanın kimliğinden Alex olduğunu anladım, mühendis arkadaşlarımdan biri.

Çalışma ortakları. Neden arıyordu ki?

Ellerimi kaldırdım. "Orada kal Holly. Kımıldama," dedim telsiz telefonu tutarak. "Yo."

"Jake, dostum, hangi cehennemdesin?"

"Evde kız kardeşimin çocuğuna bakıyorum. Ne var ne yok?"

"Profesör Sarma'nın sınavı bu sabaha aldığı unuttun mu?" Başımı

kaşıdım. "Hayır, unutmadı. Salı gününe aldı." "Bugün salı."

Haklı olduğunun farkına vardı. "Oh, kahretsın!"

Kız kardeşim Allison, bu hafta bebek bakıcılığı gününü benimle değiştirdi ve bu beni mahvetti.

"Siktir!" Telefona bağırdım.

Alex, "Acele edersen buraya hâlâ zamanında varabilirsin," dedi.

Cevap vermeye fırsat bulamadan kanepedeki Holly'ye baktım ve onun da kışına dokunup parmaklarına kakasını bulaştırıyor.

"Kahverengi kod, Alex. Gitmem gerek." Telefonu kapattım ve hâlâ gülümseyen bebeğin yanına koştum

Bok içindeki bir domuzdan daha mutlu.

"Tamam, tatlı bezelyem. Bu Jake Amca'nın hatasıydı. Seni temizleyeceğiz ve sonra da

Burada. Acele edersek sınavın son yarım saatine yetişebilirim."

Holly kaosun ortasında sevinçle ciyakladı.

Onu lavaboya götürdüm, bir elimle onu tutarken diğer elimle ellerine ve altına sprey sıktım.

biraz bulaşık deterjanı ekledim. Bu dağınıklık bebek mendilleri için fazla ileri gitmişti.

Temizlendikten ve mis gibi kokmaya başladıktan sonra onu kucakladım ve taşıyıcıda göğsüme yasladım

Kız kardeşim beni bıraktı, bebek bezi çantasını aldı ve kapıdan dışarı koştu.

Ben caddeden tren istasyonuna doğru koşarken Holly bir aşağı bir yukarı zıplıyordu.

Trene bindik ve yuppie yolculardan aldığım bakışlar ve tepkiler tipikti. Yapabilirdim

Ne düşündüklerini hayal edin: *Kim bu dövme, piercingli, siyahlar giymiş, elinde küçük bir*

Masum fıstık bebek taşıyıcısında mı?

Boston polisine Amber alarmı verildiğini hayal ettim. Bana sanki bir şey yapacaktım gibi baktılar.

Göğsümde bu bebekle üzerlerine atlayacağım. Yine de o yargılayıcı insanlar beni hep güldürdü.

Tren aniden durdu. Kondüktör küçük bir mekanik sorun olduğunu duyurdu.

üzerinde çalıştığımızı ve birkaç dakika içinde hareket edeceğimizi söyledi.

On dakika ve bir şişe mamadan sonra tren tekrar hareket etmeye başladı.

Bugünü tamamen berbat etmiştim. Eğer şanslı olsaydım, sınavın sonunda profesörü yakalayıp

Holly'nin yanında sempati kartını oynamak.

Ruggles istasyonuna vardığımızda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Siyah bir Walmart poşeti aldım.

ve yüzünü kapatmamaya dikkat ederek şapka gibi Holly'nin başının üstüne koydu.

Su birikintilerinin arasından koşarak nihayet binaya ulaştık. Sınıfa girdiğimde

hayalet kasaba. Profesör Sarma gitmişti. Tüm sınavı kaçırmıştım ve savunmamı bile yapamamıştım.

Sikeyim.

Dışarı çıktık ve şimdi bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Holly yine kıkırdıyordu ve hıçkırmaya başladı.

Plastik poşeti yüzünden uzaklaştırdım. "Neye gülüyorsun sen? Ha?"

Kafamı kaldırdım ve Holly'nin gözlerini dikmiş, etrafında dönüp duran bir kıza baktığını gördüm.

yağmurda dans ediyordu. Etrafımızdaki herkes saklanmak için kaçıyor ama bu kız gökyüzüne bakıyordu,

Suyun üzerine dökülmesine izin veriyor ve her anının tadını çıkarıyordu.
Kesinlikle kim olduğunu umursamıyor gibiydi.

ona bakıyordu.

Birkaç dakika şaşkınlıkla izledikten sonra yavaşça ona doğru yürüdük.
Yaklaştıkça,

Holly daha da heyecanlanıyor, kollarını ve bacaklarını taşıyıcının içinde sallıyordu.

Muhtemelen Northeastern öğrencisiydi ve on yedi ya da on sekiz
yaşlarında, benim yaşlarımda görünüyordu. O

kendisiyle birlikte dönen uzun bir etek giyiyordu ve kıvılcık saçları
aşağıya doğru dökülüyordu

Geri. Çok tatlıydı.

Başını kaldırıp düşen sudan biraz içmek için ağzını açtığı anda gözleri
kapalıydı.

Yağmur. Orada durup onu seyrederken beni fark etmedi. Tekrar dönerek
ona ulaştı

yağmur damlalarını tokatlamak için

kollarını uzattı. "Hey," dedim

sonunda.

Kız kısa bir süre durdu, irkilmiş görünüyordu, gözlerini açtı ve gülümsedi.
"Oh... Hey."

"Yağmurda hep böyle dans eder misin?"

Holly'ye baktı. "Bebekleri hep Walmart'tan mı alırsın?" Güldüm ve

başımı salladım. "Ben Jake," dedim elimi uzatarak.

Kendi elini uzatmadı ama gülümsedi. "Jake, bu senin bebeğin mi?"

"Hayır, o benim yeğenim. Büyükkanneleriyle birlikte olan bir ikiz kardeşi var, ama bu beni tercih ediyor, bu yüzden ben

haftada birkaç sabah götürüyorum. Kız kardeşim işlerini halledebilsin diye takılıyoruz."

Holly küçük şişman elini uzattı ve kız elini tuttu. Paçuli gibi kokuyordu ve fısıldadı

Holly'ye bir şeyler söyledi, sonra bana baktı ama hiçbir şey söylemedi.

Neden hâlâ orada durduğumdan tam olarak emin değildim ama onda çok ilgi çekici bir şey vardı.

Birkaç metre ötede yerde bir gitar kutusu duruyordu ve bu bana onun gitar çalıp çalmadığını ya da çalışıp çalışmadığını merak ettirdi.

Müzik. Yağan yağmurun altında onunla birlikte anı yaşamamanın tadını çıkarıyordum.

Sonunda kollarıma baktı ve "Dövmelerini beğendim. Çok seksi."

"Teşekkürler. Sen de oldukça ateşlisin," dedim.

"Bana pek bebek bakıcısı tipi gibi gelmedin, Jake."

"Evet, her şey yüzeyde görüldüğü gibi değildir."

O zamanlar bu ifadenin ne kadar kehanete dayalı olacağını bilmiyordum... konu *ona* geldiğinde.

Uzaktan bir gök gürültüsü sesi geldi ve sonunda gülümsedi. Sonra, üç kişi geldi

Hayatımı değiştirecek kelimeler. "Merhaba, ben Ivy."

ALTI YIL SONRA

BÖLÜM 1

NINA

"Brooklyn'e hoş geldiniz," dedi şoförüm Reza, sarı taksiden inmeme yardım ederken. Çantalarımı aldı

Bagajdan çıkardım ve ona bahşış verdim.

"Teşekkürler. Sohbet etmek güzeldi," dedim ve beni yeni hayatımla yüzleşmek üzere yalnız bırakarak uzaklaşmasını izledim.

Hayat.

Başlamaya tam olarak hazır değildim, bu yüzden kaldırımda durdum ve eski binaya baktım.

Şimdi işlek caddedeki arabalar hızla geçerken evde.

Üç oda arkadaşımın birlikte yaşayacağım daire Eleni's adında bir Yunan restoranının tepesindeydi ve

Limon, sarımsak ve ızgara tavuk kokusu dışarıdaki havayı doyuruyordu.

Bu mahalle benim geldiğim küçük kırsal kasabaya hiç benzemiyordu, Hudson'ın yukarısında.

Valley. Cidden, bu MTV'nin *Gerçek Dünya'sının* bir bölümü olabilir: *Trenlerden ve kalabalıktan korkan taşralı hödük New York'a taşınıyor. Onun yaşadığı zorlukları ve sıkıntıları izleyelim ve büyük*

Şehir onu bütün olarak yutar ve tükürür.

Buranın havası farklıydı ve çok fazla kültür olacağını hemen anlayabiliyordum. Bölge

Aynı anda hem kozmopolit hem de küçük bir kasaba gibi görünüyordu ve bana *Goodfellas* gibi filmleri hatırlatıyordu. Anladım

tüylerim diken diken oldu çünkü her ne kadar ödüm kopsa da, yakınlarda yaşamak hep hayalim olmuştu.

Manhattan. Brooklyn'e ancak bu kadar yaklaşabilirdim.

Öğleden sonra olduğu için henüz tanışmadığım oda arkadaşlarımdan oldukça emindim,

çalışıyor olacaktı. Yalnız başıma daireye alışmak için zaman ayırmak istedim, belki banyo yapardım.

Çocukluk arkadaşım Ryan ve iki kişiyle birlikte yaşayacaktım: Bir erkek ve bir kız.

bilmiyordum bile. Brooklyn'deki Long Island Üniversitesi'nin hemşirelik programına kabul edildiğimde

Kampüste bir daire bulmama yardım edip edemeyeceğini öğrenmek için hemen Ryan'la iletişime geçtim. Öyle oldu ki

Oda arkadaşlarından biri kısa süre önce taşınmıştı, yani zamanlama mükemmeldi.

Üst kata çıkarken basamaklar gıcırdıyordu. Yanından geçerken küfreden bir kadının hafif sesi

ikinci kat, komşular hakkında meraklanmama neden oldu.

Dairemiz üçüncü kattaydı ve kapıyı yavaşça açmadan önce anahtarla boğuştum,

Bu da doğrudan ana yaşam alanına açılıyor.

Beklediğimden daha güzeldi. Sol tarafta küçük bir mutfak vardı ve her şey açıktı.

Konsept. Etrafıma bakındım ve oturma odasının ne kadar ev gibi olduğunu fark ettim, kahverengi süet bir kesit ve

Üstünde çok renkli, örme bir örtü vardı ve sanki birinin büyükannesi yapmış gibi görünüyordu. Bir tuğla vardı.

karakter katan duvar ve odanın diğer tarafında büyük bir pencerenin yanında yerleşik kitap rafları

bol güneş ışığı alan bir okuma köşesi vardı. Daire mis gibi kahve kokuyordu ve

mutfak tezgahında bir tencerede kalmıştı. Sanki başka birinin evini işgal ediyormuşum gibi hissediyordum. Hatırlatmak zorundaydım.

Artık burası benim evimdi.

Oturma odasını geçince, koridorun her iki yanında iki yatak odası ve düz bir banyo vardı.

sonunda. Ryan bana odamın kapısını açık bırakacağını söyledi ve odanın ilk kapısında yapışkanlı bir not vardı.

"Nina'nın Odası" yazan sol taraftaki kapı. Adımın yanına bir gülen yüz çizilmişti.

aksi takdirde sinir bozucu bir durumda beni biraz rahatlattı.

Bavulumu içeri taşıdım ve spor çantamı tam boy yatağın üzerine bıraktım. Duvarlar soluk gri renkteydi,

ve hiç pencere yoktu. Bu odaya kesinlikle biraz çeki düzen vermek gerekecekti ve ben de sabırsızlanıyordum.

yarın alışverişe gitmek için. Bugün yeniden dekore etmekle uğraşamayacak kadar yorgundum.

Bavulumun fermuarını açtım ve eşyalarımı yerleştirmeye başladım.

yatak odalarından birinden müzik sesi geliyordu. Kapılar kapalıydı, bu yüzden başlangıçta kimsenin olmadığını düşünmüştüm.

Evden. Dinlemek için yatak odamın kapısını araladım ve sesin çaprazdaki odadan geldiğinden şüphelendim.

koridorun en sonunda.

Sonra m¼zikten bir kızın kahkahasını duydum. *Lanet olsun.* Kimseyle tanışmaya hazır değildim. Kıpırdamadan durdum,

Odamda saklanıp burada değilmişim gibi mi davranmalıyım yoksa koridorun karşısına geçip

Merhaba.

Ben daha düşünmeden bir erkek sesinin inlediğini duydum. Sonra kız da inledi.

Kahretsin. Seks yapıyorlardı.

Kıpırdamadan durdum, şimdi sessizce evden çıkıp alışverişe mi gitsem diye düşündüm

yarın yerine. Eğer onları duyduğumu bilselerdi, onlarla karşılaşmak garip olurdu.

On dakika boyunca "oh evet" ve "aaah" sesleri arasında yatak gıcirtısını duymazdan gelmeye çalıştıktan sonra

vokal kadın katılımcı, oradan hızlıca çıkmaya karar verdim.

Odamın girişinde oyalanıyordum, tam çıkmak üzereydim ki koridorun karşısındaki kapı

metal m¼zik ve kahkaha sesleriyle aniden açıldı. Kapının arkasında donup kaldım.

fark edilme korkusuyla tamamen açıp kapatamadım. Bu yüzden kıpırdamadan durdum, hafif açık kapıdan baktım.

Çatlak.

Tek görebildiğim odamın önünden geçen ayaklardı ama yüzleri seçemiyordum. Erkek uzun boylu ve koyu renkliydi.

kıyafetleri ve kadının ayak bileğinde büyük bir mor gül dövmesi vardı.

Oturma odasında birkaç dakika konuşup gülüştüler ve sonra birkaç anahtar sesi duydum.

Kapı çarpması.

Sonra daire ürkütücü bir sessizliğe büründü. Rahatlamış bir şekilde, birlikte gittikleri sonucuna vardım.

Tanrıya şükür bitti.

Öğleden sonranın geri kalanını odamda tek başıma eşyalarımı yerleştirerek geçirdim. Kıyafetlerimi yerleştirdikten sonra

biraz papatya çayı yapmak ve rahatlamak için mutfığa gittim.

çevreleyen. Kaynar suyu dökerken ön kapının kilitlendiğini duydum.

"Neeners!" Ryan mutfakta beni fark edince bağırdı.

Çayımı tezgâhın üzerine bıraktım ve eski dostumun yanına koşarak ona sıkıca sarıldım. "Hey! Başardım."

"Evet. Yolculuk nasıldı?" diye sordu.

"Fena değil, otobüsle sadece birkaç saat ve buraya taksiyle geldim."

"Taksi mi? Pahalı olmalı. Otobüs durağından metroya binmek istemedin, değil mi? I

anladım."

Ayaklarıma baktım. "Hayır, henüz o noktaya gelmedim. Bunun üzerinde çalışmam gerekiyor."

Ryan beni on yaşımdan beri tanıyordu ve ağabeyim Jimmy'nin en iyi arkadaşıydı. Sonuç olarak, o

Benim için de bir kardeş gibiydi ve hakkımda olması gerekenden çok daha fazlasını biliyordu, hepsi iyi değildi.

Ryan iç geçirdi. "Yani hâlâ metroya binmiyoruz, asansöre binmiyoruz, uçmuyoruz. Başka ne yapıyoruz

Bugünlerde korkuyor muyuz? Kendi

gölgemizden mi?" "Üzerinde çalışıyoruz

Ry... Sana söyledim."

Başını salladı ve omzuma hafifçe dokundu. "Daha da kötüleşecek Nina."

Gerçek şu ki, son birkaç yıldır hayatımı mantıksız korkular yönetmeye başlamıştı. Bazı şeylerden kaçınıyordum.

durumları vebadan farksızdır ve bunu yapmak için otobüse binmek gibi büyük zahmetlere katlanırlar.

Houston'daki arkadaşımı ziyaret etmek için New York'tan Teksas'a uçmak yerine ya da

Asansör.

Yıllar geçtikçe durum giderek kötüleşti ve oldukça felç edici bir hal aldı. Bu durum beni

dünyayı gezmek gibi sevdiğim şeyleri yapamıyordum. Birkaç yıl önce, en kötü döneminde

evden çıkma konusunda tam anlamıyla bir korku geliştirmeye başladım. Bilişsel davranışçı terapi sayesinde

Agorafobimin üstesinden gelmek için. Yani, uzun bir yol kat etmiştim ama hala devam eden pek çok fobim vardı.

Her şey bir gün lisedeyken geçirdiğim bir panik atakla başladı. New York'ta bir okul gezisindeydik.

Halk Kütüphanesi'nde birkaç sınıf arkadaşımınla birlikte karanlık bir asansörde mahsur kalmıştık. Hiperventilasyon geçirmeye başlamıştım ve

öleceğimi düşündüm. On beş dakika sonra asansör hareket etti, ama o travma sonrası stres

O an aklımdan çıkmadı. O zamandan beri kalabalıklardan, metrolardan, uçaklardan, yükseklikten, kapalı alanlardan

ya da beni kapana kısılmış hissettiren herhangi bir şey.

"Asansöre binemezsen bir gün hastanede nasıl çalışacaksın Nina? Yapacak mısın

ölmek üzere olan hastalarınıza, siz merdivenlerden inerken beşinci kata çıkıp kendi başlarının çaresine bakmalarını mı söyleyeceksiniz?"

"Ry, o zamana kadar kontrol altına alırım, tamam mı? Endişeni takdir ediyorum ama kendi işimi kendim yapmalıyım.

kendi zamanım. Şimdilik Pazartesi günü başlayacak okula

odaklanmam gerekiyor." "Tamam, şimdilik seni rahat bırakacağım."

Gözlerimi devirdim ve gülümsedim. "Çok minnettarım."

Ryan etrafına bakındı ve kollarını açarak işaret etti. "Ee, burayı nasıl buldun?"

Gerçek şu ki, ilk kez evimden uzakta yaşayacağım için biraz endişeliydim ama

cesur bir yüz. "Hoşuma gitti. Odam biraz sıkıcı ama bu düzeltilemeyecek bir şey değil."

Koridorda yürümeye başladı ve onu takip etmem için bana el salladı. "Hadi, sana göstereyim

etrafta."

"Bildiğin gibi, bu soldaki ilk oda artık senin," dedi benim odamı göstererek.

Başımı salladım ve koridorun sonunda soldaki bir sonraki odaya girerken onu takip ettim.

benimkini geçmiş.

"Burası benim odam," dedi.

Ryan'ın odası nötr renkler ve dağınlık olmadan tertemizdi. Çekmecesinin üzerinde bir

Onun ve kardeşim Jimmy'nin Hudson Nehri'nde kayıkla gezerken çekilmiş bir fotoğrafı. Bu resmin onda olduğunu görmek beni gülümsetti.

görüntüldü. Resmi elime aldım ve odanın etrafına bakındım. "Vay canına, her zamanki gibi temizlik hastasısn Ry."

"Gerçekten de, Trol."

"O eski lakabın ortaya çıkmasının ne kadar süreceğini merak ediyordum."

Ryan ve Jimmy, Olsen ikizlerine olan benzerliğimden dolayı çocukken benimle hep dalga geçerlerdi.

eski dizi *Full House*. Bana kayıp üçüz derlerdi. İsim, "Üçüz" ve "Olsen" anlamına gelen "'Trolsen" olarak başladı, daha sonra zamanla "Troll "e dönüştü. Bir terim olması amaçlanmış olsa bile

bazen beni rahatsız ederdi. Kuşkusuz, minyon yapım, uzun kirli sarı saçlarım ve çok büyük

mavi gözlerimle o ünlü ikizlere benziyordum. Ryan

odasından çıktı, ben de onu takip ettim.

"Tamam, bunun için güneş gözlüğü takman gerekebilir," dedi karşıdaki kapıyı açarken.

Salon.

"Burası... Jake'in odası."

Jake. Seks odası.

Bu odanın bir tema şarkısı olsaydı, Guns N' Roses'dan *Welcome to the Jungle* olurdu. Tam bir

Ryan'ın yatak odasının aksine. Dumanlı, misk kokulu ve gizemliydi. Şimdi, ne demek istediğini anlıyordum.

Güneş gözlüğü. Duvarlar neon turuncusuydu. Odadaki diğer her şey siyahtı: siyah mobilyalar, siyah

Yatak takımları ve ışığı dışarıda tutmak için siyah bir pencere perdesi, çünkü bu odanın aslında bir penceresi vardı.

Odanın her parçası bir diğeriyle çelişiyor gibiydi: neon turuncu ve siyah, parlak

koyu gölgeli bir pencere. Bunun da ötesinde, pencerenin üstünde büyük bir gargoye figürleri koleksiyonu vardı.

ama hemen yanlarında iki sevimli küçük kızın siyah beyaz bir resmi vardı.

Aynı. Bu adam her kimse, tam bir muammaydı. "Jake'in olayı ne?" diye sordum.

Ryan elini kısa sarı saçlarında gezdirdi ve güldü. "Jake... Jake "i nasıl özetleyebilirim ki?

O... farklı."

Güldüm. "Ne demek *farklı*?"

"Yani, o iyi biri... sadece birçok şey. Neden bahsettiğimi anlamak için onunla tanışmanız gerekecek.

Boston'dan. Her hafta sonu oraya gidip geliyor. Ne yaptığını bilmiyorum.

Ya da yan işi falan mı var? Biraz ketum biri. Ailesinin orada yaşadığını biliyorum.

Görünüşe göre yeğenlerine çok yakın," dedi fotoğrafı göstererek.

"Ne iş yapıyor?"

"Aslında bu kadar zeki olması hasta edici. Şehirdeki bir şirkette mühendis.

Evde bozulan her şeyi tamir eder. Ama onu gördüğünüzde, 'mühendis mi?' diyeceksiniz."

"Onu gördüğümde ne demek

istiyorsun?" Ryan sırtıttı. "İlginç biri."

"Tamam. Sen nasıl istersen."

Ryan'a, Jake'in ölümüyle ilgili bir önizleme yaptığımdan bahsetmedim.

çıkartlar. Jake misafirini "eğlendirirken" bir kapının arkasına saklanıp onu dinlediğimi asla kabul edemezdim.

Ryan beni koridorda geri götürdü ve benimkinin tam karşısındaki kapıyı açtı. "Burası... Tarah'ın odası."

Burası evdeki en iyi yatak odasıydı. Jake'inki gibi penceresi vardı ama narin bir renge boyanmıştı.

Lavanta. Kitaplar ve resimlerle özenle düzenlenmiş gömme beyaz bir kitaplık vardı ve oda

Taze çamaşır gibi kokuyordu. Pottery Barn kataloğundan bir sayfa gibi görünüyordu. Güneş içeri giriyordu,

Keşke burası benim odam olsaydı

diyordum. "Ee, Tarah nasıl biri?"

Ryan kızardı. "O gerçekten harika biri."

"Jake'le birlikte değildir herhalde, değil mi?" Kulak misafiri olduğum buluşmayı düşünerek sordum.

Daha önce.

"Tabii ki hayır! Bunu neden soruyorsun?" diye

tersledi. "Sadece merak ediyordum."

"Güven bana, Tarah ve Jake arasında hiçbir şey yok." "Ve bunun nedeni...?"

Ryan'ın yüzü tekrar kızardı ve bana sorumu yanıtlayan bir bakış attı.

"Tarah...ve *sen*?" diye

sordum. Gülümsedi. "Evet."

"Gerçekten..."

"Evet, daha yeni... Altı hafta oldu. Onunla tanışana kadar bekle. O harika biri."

"Güzel, Ryan. Senin adına çok sevindim. Ama ya yürümezse? Yani, birlikte yaşıyorsunuz.

Bu garip olmaz mıydı?"

"Muhtemelen. Ama şu anda bunun için

endişelenemem." "Onunla tanışmak için

sabırsızlanıyorum."

"Bence ikiniz çok iyi anlaşıyorsunuz. Şehirdeki bir kuaförde saç boyacısı. Çalışıyor.

Bu gece kapanana kadar, ama dokuz gibi evde olur."

Aniden esnedim ve sonra karnım guruldadı. "Açlıktan ölüyorum ama yemek yemeye fırsatım olmadı.

dükkan."

"Gerek yok. Hadi aşağıya Eleni'ye gidelim. Ben ısmarlıyorum. Olağanüstü Yunan yemekleri."

"Biliyorum. Buraya gelirken kokusunu aldım."

Ryan ve ben aşağı inerken, altımızdaki daireden de aynı küfürleri duydum. Kadın

Jamaika aksanı var gibiydi.

"İkinci kattaki kadının nesi var?" diye sordum.

"Oh, sen sadece bekle. Burada yaşamamanın bir başka avantajı da bu, Troll. Sana söylersem her şey mahvolur," dedi gülerek.

"Tamam, sormayacağım bile."

Yunan salatası ve tavuk şişten oluşan harika bir akşam yemeğinden sonra daireye dönerek

Sahibi Telly, mahalleye hoş geldin demek için bize baklava böreği verdi. Sadece bir yemekten sonra

Eleni alımımı sınırlamam gerektiğini biliyordum, yoksa parasız kalacak ve şişmanlayacaktım.

Ryan tabakları çıkarırken ben de bir fincan kahve demledim ve liseyi yad ettik.

"Yani, Troll, şu anda erkek arkadaşın yok mu?"

İçimi çektim. "Hayır. Birkaç haftadır evde biriyle görüşüyordum ama kendimi iyi hissetmiyordum. Sonra,

Taşınmak üzere olduğumu bildiğim için ayrılmaya karar verdim. Bu çabaya değmezdi."

"Hepsi Stuart gibi olamaz, değil mi?"

Stuart lisedeki ilk erkek arkadaşımdı. Hassas ve tatlıydı ve Jimmy'nin sürekli poposuydu.

ve Ryan'ın şakaları.

"Ugh... onu getirmek zorunda mıydın? Zavallı Stuart. Yine de harikaydı."

Ryan kıs kıs güldü. "O lanet olası bir *kızdı*. Stuart ve onun kâğıttan kuşları! Eskiden ne yapardı?"

O anıyı hatırlayarak kıkırdadım. "Stuart çok tatlı biriydi. O benim şifremini biliyordu

ve o da inşaat kağıtlarından küçük süslü origami kuşları yapardı. Sonra, ben açardım

ve her birinin içinde kafiyeli küçük şiirler olurdu. Çok romantikti."

Tam o sırada arkamızdan ayak sesleri geldi ve içimi kesen derin ve boğuk bir ses, "Bu..."

Hayatımda duyduğum en aptalca şey."

Arkamı döndüğümde, onu gördüğümde içimde hissettiğim ani ama istenmeyen tepki bana

başı dertteydi.

Reality Show Sahne 3, sol sahneye giriş: ateşli çapkın ev arkadaşı.

Sonra, hayatımı değiştirecek o üç kelime geldi. "Merhaba, ben Jake."

2. BÖLÜM

Jake dövmeli kolunu uzatarak elini tutmamı istedi ve gülümseyerek

ancak şeytani olarak tanımlanabilirdi. "Sen Neenee olmalısın," dedi.

Sinirli bir şekilde öksürdüm ve ağzımdan tam olarak tanımlayamadığım garip bir ses çıktı. Belki de

vücudumun *"Bakın, belden aşağısı ölmemiş."* demesiydi.

Acayip güzeldi.

"Aslında ben Nina," dedim nasırlı elini sıkarken, başparmağındaki gümüş yüzüğü fark ettim. Onun sıcaklığını

Kısa temastaki ten rengi de, elimin olması gerekenden daha uzun süre kalması da gözümünden kaçmadı.

Titremiş olabilir.

"Adını biliyorum. Sadece seninle taşak geçiyorum." Hınzırca sııttı ve göz kırptı. Vücudum

Buna verdiğim tepki kendi akıl sağlığını sorgulamama neden oldu.

Sigara ve kolonya karışımı gibi kokuyordu ve bu tuhaf bir şekilde tahrik ediciydi. Kaşında bir yüzük vardı ve

Alt dudağında bir halka vardı ve kesici dişleri çok sivri ve keskindi. Gözleri yeşil ve altın benekliydi,

Kontrast oluşturan kısa siyah saçlarıyla daha da öne çıkıyordu.

Düşündüm de, Jake kara kedi gibiydi - muhteşemdi ama karşınıza çıkarsa uğursuzluk getirebilirdi.

yol.

"Memnun oldum, Jake."

Mutfak tezgâhına yaslandı, kollarını kavuşturdu ve bana tüylerimi diken diken eden bir bakış attı.

omurgamdan aşağı. "Peki, Stuart kim, neden sana origami kuş şiirleri yapıyor ve taşaklarını kim kesti?"

Güldüm. "Stuart lise birinci sınıfta erkek arkadaşımı. Ryan onu şimdi gündeme getirmeye karar verdi.

iyi bir sebep olmadan."

"Seni Brooklyn'e getiren nedir?"

"Pazartesi günü hemşirelik okuluna başlıyorum. Long Island Üniversitesi."

Jake çenesini kaşdı, alaycı bir şekilde dalgındı. "Orası Long Island'da değil mi?" "Hayır, Brooklyn'de bir kampüs var. Aslında apartmandan çok uzakta değil." Ryan araya girdi. "Senin metro korkuna bakılırsa, bu iyi bir şey."

Ryan'a ölümcül bir bakış attım.

Harika. Beni Jake'in önünde utandıracaktı. "Bu da ne

şimdi?" Jake kaşlarını kaldırarak sordu. "Çok teşekkürler

Ryan," dedim, cidden sinirlenmişim.

Bana özür dileyen bir bakış attı. "Özür dilerim. Birden ağzımdan çıktı."

"Önemli değil," dedim Jake'e bakarak ve konuyu kapatmasını umarak elimi salladım.

Jake bana şaşkınlıkla bakmaya devam etti. "Cidden metrodan falan mı korkuyorsun?"

"Her şeyden korkuyor: uçaklardan, asansörlerden, yükseklikten..." Ryan sinirli bir şekilde iç geçirdi.

Gözlerimi tekrar ona diktim, sonra Jake'e baktım ve önemsiz göstermeye çalışarak omuzlarımı silktim.

"Sadece kalabalık ve kapalı yerlerde biraz gergin oluyorum. Hepsi bu."

Jake anlayışla yavaşça başını salladı. "Bu bir fobi gibi. Kendini kapana kısılmış hissettiğin yerler var mı?"

"Evet, temelde," dedim.

Jake gözlerini kısarak bana baktı ve gerçeği öğrenmek için yüzümü inceliyor gibiydi. Yüz ifadesi sanki

Bir şekilde fobilerimi önemsizmiş gibi göstermeye çalıştığımı anladı. Gözlerimiz kilitlendi ve bir şey hissettim

O anda onunla aramda fiziksel çekimin ötesine geçen açıklanamaz bir bağ oluştu.

Çenesini kaşdı. "Hmn."

Birden rahatsız oldum ve hemen konuyu değiştirdim. "Peki nerede çalışıyorsun?"

"Şehirdeki bir şirkette elektrik mühendisiyim. Stadyum aydınlatması tasarlıyoruz. Ve geceleri

erkek striptiz kulübünde dans etmek."

Bilemiyordum ama yüzümün renginin gittiğinden oldukça emindim.

"Ciddi misin?"

"Evet."

"Vay canına," dedim.

Ryan'a baktı. "Ona Sihirli Mike'la yaşadığını söylemedin mi?"

Ryan tepkimi ölçerek sadece güldü.

Jake eğlenmiş görünüyordu ve dişleri dudak halkasına çarparak alt dudağını ısırırdı. Sonra bir ses çıkardı

Gırtlaktan bir kahkaha. "Yine seninle taşak geçiyorum." "Sen striptizci *değil misin?*"

Güldü ve başını salladı. "Senden hoşlanıyorum. Kolay bir hedefsin. Etrafta olman eğlenceli olacak.

Bu arada, ben gerçekten bir mühendisim. Hücre arkadaşım Raj kıyafetlerimi çıkarmaya çalıştığımda çok sinirleniyor.

Bu yüzden uzun zaman önce striptiz yapmayı bıraktım" diye şaka yaptı.

Çok yazık.

Tanrım, bu da nereden çıktı?

Bazen ne kadar saf olduğuma inanamıyordum ama yine de neden ona inanmayayım ki?

Boyu posu ve siyah kapüşonunun belirgin göğsünü sarış şekliyle vücudu

kesinlikle bir striptizcininkine benziyordu. Ayrıca, onu Adam'dan tanıımıyordum. Bildiğim tek şey Jake'in

top toplayıcıydı ve benim ilgimi çekecek tipte bir adam gibi görünmüyordu. Ya da en azından benim onun hakkındaki ilk izlenimim buydu.

Sağ ön kolundaki çeşitli renklerdeki dövmelelere tekrar baktım. Sol kolunda ise sadece bir

Yalnız ejderha. Kıyafetinin altında başka ne olduğunu merak ettim.

Mutfağın diğer tarafına doğru yürüdü, yirmi kadar muzun arasından bir muz aldı, kabuğunu soydu

ve bana bakıp sırtarak ilk yarısının tamamını tek lokmada yedi.

Ryan güldü. "Söylemeyi unuttum, şuradaki Jake'in bir kile muz. Onun bir parça olduğunu düşünüyoruz

insan, yarı maymun."

Jake'e baktım. "Muz seviyorsun, ha?"

Jake hâlâ çiğnemeye devam ederek, "Kesinlikle seviyorum. Onlara bayılıyorum. Mmm." Paranın diğer yarısını aldı.

Muzun tamamını ağzına tıktı ve ağzı doluyken kabuğuyla bana işaret etti. "Wa-

wan?"

"Ha?"

"Bir tane ister misin?" dedi daha net bir şekilde.

Elimi uzattım. "Hayır, teşekkürler. Ben böyle iyiyim."

Çiğnemeye devam ederken bana bakmaya devam etti ve kalbim küt küt atmaya başladı.

Ryan rahatsız edici sessizliği bozdu. "Sana Jake'in ilginç biri olduğunu söylemiştim."

Jake'in muzunu bitirdikten sonra yavaşça dudaklarını yalamasını izledim. *İlginç biri.*

Ardından ön kapı açıldı ve içeri kısa siyah saçlı, sevimli bir kız girdi.

Reality Show Sahne 4, sağ sahneye girin: anında en iyi arkadaş.

Üzerinde çok güzel mavi bir elbise vardı ve hemen elindeki çantasını düşürdü.

kendisinden daha büyük olan Ryan'a doğru yürüdü ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

"Selam bebeğim," dedi Ryan ve sonra bana döndü. "Bu Nina. Nina, Tarah'la tanış."

Beni hemen kucağına çekince irkildim. "Senin hakkında çok şey duydum Nina. I

seni bekliyordum! Burada sayıca azım. Bana onun ne kadar güzel olduğunu söylemedin Ryan."

"Ah, teşekkürler... aynı şekilde," dedim. "Evdeki tek kadın olmayacağımı bilmek gerçekten çok güzel."

Tarah'ın badem şeklinde açık kahverengi gözleri, belirgin, kalın kaşları ve dolgun dudakları vardı. Minyondu ve

Pürüzsüz, zeytin rengi bir teni vardı ve Ryan'ın onda ne bulduğunu çok iyi anlayabiliyordum. Uyrugunu merak ediyordum, bu yüzden

ona sordum.

"Sorabilir miyim... İtalyan mısınız... İspanyol mu?"

"Hayır, aslında ben İranlıyım. Ailem İranlı."

"Ah, böyle bir şey olduğunu biliyordum. Çok egzotik bir görünüşünüz var."

Tarah gülümsedi ve Ryan şöyle dedi. "Evet, Nina ve benim geldiğimiz yerde iki etnik köken vardır: beyazlar ve

solgun beyaz."

Hepimiz güldük ve sonra Jake'in koridorda odasına doğru yürüdüğünü fark ettim. Garip bir şekilde

onun ani geri çekilişiyile hayal kırıklığına uğradı.

Tarah hemen saçlarımla oynamaya başladı.

"Röfleni kim yapıyor?"

"Hiç kimse. Bu benim doğal rengim."

"Ciddi misin? Çok şanslısın, kızım. İnsanların bana ne kadar para ödemesi gerektiğini biliyor musun?"

Buna benzeyen vurgular?"

"İyi ki bunun için para ödemek zorunda değilim. Bu yıl oldukça meteliksiz olacağım çünkü

çalışmamaya ve tam zamanlı olarak okula odaklanmaya

çalışıyorum." "Hemşirelik, değil mi? Muhtemelen oldukça

zor bir müfredattır."

"Öyle. O yüzden okula ne kadar odaklanırsam o kadar iyi. Kıramı ödeyecek kadar para biriktirdim.

ve yıl boyunca yiyecek."

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, tamam mı?" Tarah dedi ki. "Çok tatlısın. Teşekkürler."

Nazik gözleri vardı ve iyi arkadaş olacağımızı söyleyebilirdim.

Ryan Tarah'yı dürterek alnından öptü ve bana baktı. "Sana onun harika olduğunu söylemiştim."

Ryan'ın durumunun kötü olduğu belliydi. Birden kendimi üçüncü teker gibi hissederek, gitmek için izin istedim.

Eşyalarımın çoğunu daha önce yerleştirmiş olmama rağmen bavulları açmayı bitirdim.

Tarah ona el sallarken, "Daha sonra gelip iyi geceler dileyeyeceğim," dedi.

Odama gittiğimde tek ışık olan küçük lambayı yaktım ve yatağa uzanıp gözümü

Tavan. Uzun bir gün olmuştu ve dinlenmem gerekirken zihnim koşuşturmaya devam ediyordu.

Duş almaya karar verdim. Tüm banyo malzemelerimi toplayıp bir kutuya yerleştirdikten sonra bornozumu aldım.

ve koridordan banyoya doğru yürüdü.

Jake'in odasından bir tür alternatif müzik sesi geliyordu ama kapı kapalıydı. Bu

Bundan sonra her tuvalete girdiğimde ya da duş aldığımında, bunu yan odada yapmak zorunda kalacağım aklıma geldi.

Jake'e, odası banyonun hemen dışında olduğu için.

Sıcak su üzerime dökülürken rahatlamaya çalıştım. Aklımda çok şey vardı, endişelerimden

Pazartesi günü başlayan dersler, dövme, piercingli, ateşli oda arkadaşına olan istenmeyen çekimime

ilk izlenimlere göre, büyük olasılıkla bir erkek-fahişeydi.

Islak saçlarımı bir havluya sardım, bornozumu sıkıca bağladım ve kirli giysilerimi

Zemin. Buharlı banyonun güvenliğinden kaçmadan önce dikkatlice koridora göz attım.

odama döndüm ve kapıyı kapattım.

Islak saçlarımı taradıktan sonra pembe bir kaşkorse ve şort giydim
ve

Yatmadan önce hafif bir şeyler okumak için Kindle.

Kitaptan yaklaşık yirmi dakika sonra kapı çalındı.
Tarah olduğunu varsayarak.

sütyensiz açmadan önce iki kez düşünün.

Jake'in orada tamamen gömleksiz ve duştan yeni çıkmış, saçları ıslak bir
şekilde durduğunu görmek

Neredeyse nefesim kesiliyordu. Erkeklerin vücut yıkamasında kokladığım
gibi kokuyordu.

Banyo. *Şu andan itibaren banyo yapacağım banyo.*

Su damlacıkları belirgin göğsünden karın kaslarının üzerine damlıyordu.
Göğsünde hiç dövme yoktu, ama şimdi

yan gövdesinde ve kollarının üst kısmında kabile mürekkebi olduğunu
gördüm. Çekici olduğunu biliyordum ama bu beni gerçekten şaşırttı.

ne kadar güzel olduğunu.

Yutkundum, kelimeleri güçlkle çıkarabildim. "Ha... selam... naber?"

Jake'in hararetli bakışları içimi yakarken, hızla sütyensiz göğsüme ve tekrar
yukarıya baktı.

Gözlerimi. Dudaklarını yaladı ve yemin ederim bunu hissettim. Bunu
elektrik olarak tanımlayabilirdim, ama daha çok bir ejderhanın
boğazımdan aşağı ateş püskürtmesi ve vajinamın bulunduğu yerde
ıslak bir patlamayı ateşlemesi gibiydi.

Sonra elini cebine attı ve bana bir çift iç çamaşırı uzattı. "Bunları banyoda
buldum.

zemin...onları isteyebileceğini düşündüm."

Mahcup bir şekilde onlara uzandım. Bütün gün giydiğim kirli iç
çamaşırlarıydı ve

banyodan çıkardığım giysi yığınının içinden düşmüştü.

Kollarımla göğsümü kapatarak külotu kavradım ve o ayağa kalkarken
nutkum tutuldu

kapımın önünde. "Teşekkürler."

Birkaç saniye bana baktı, arsızca sırttı ama arkasını dönerken başka bir şey
söylemedi. I

uzaklaşmasını izledi ve aşağı doğru yürürken sırtının da önü kadar belirgin
olduğunu fark etti.

Salonda, siyah pantolonu beline kadar sarkıyordu, neredeyse ama üst
kısımını gösterecek kadar değil

sıkı, yuvarlak kış.

Başımı sallayarak derin bir nefes aldım ve kapımı yavaşça kapattım.

Bu, her gün birlikte yaşadığınız türden bir adam değildi. Bu adam oyun
oynamaya gelen bir adamdı.

Sadece geceleri en derin, en karanlık fantezilerinde.

Kal. Uzaklaş. Nina.

Yeni duş almış olmama rağmen terliyordum. Birkaç dakika sonra,
hormonlarım nihayet

Macarena yapmayı bıraktım, yatağıma geri döndüm ve yeni hayatımdan
başka bir şeye odaklanmaya çalıştım.

oda arkadaşı. Tam aklımı ondan kurtarmıştım ki, sağ tarafıma baktım ve şunu fark ettim

Komodinin üzerinde daha önce gözden kaçırdığım bir şey var.

Aman Tanrım.

Ben duştayken biri oraya koymuş olmalı.

Birisi. Tam olarak kim olduğunu biliyordum.

Siyah inşaat kâğıtlarından yapılmış bir origami kuşuydu, tıpkı Stuart'ın eskiden yaptıkları gibi. Ama

Bekle... Kuş değildi.

Bir yarasaydı.

Elimde tuttum ve şaşkın kahkahamı bastırmak için ağzımı kapattım. Etrafıma bakındım sanki

Odada biri beni izliyordu ama tabii ki yalnızdım.

Yarasayı açtım ve sol kanadının altında gümüş jel mürekkeple yazılmış bir mesaj fark ettim.

"Ev "e hoş geldiniz. --Jesse amca

nasıl?

C BÖLÜMÜ

Cumartesi sabahıydı ve ben küçük hediyem için ona teşekkür edemedim Jake çoktan gitmişti. Mesela

Ryan, her hafta sonu Boston'a gittiğini ve genellikle Pazar geceleri zamanında geri döndüğünü açıkladı

Pazartesi günü işe.

Uyandığımda aklımdaki ilk şey yarasaydı, ne kadar karmaşık olduğu ve Jake'in şimdi nasıl

Olsen ikizlerine benzerliğim konusunda benimle dalga geçen insanların kervanına katıldım. En azından ben

güzel olduklarını ve bunu bir iltifat olarak kabul ettiklerini söyledi.

Ben içeri girdiğimde Ryan ve Tarah mutfakta krep yiyorlardı. "Otur ve bize katıl, Trol," dedi Ryan.

Tarah heyecanla bana baktı. "Nina, sen ve ben bugün alışverişe gitmeliyiz. Bugün izin aldım."

"Gerçekten mi? Harika... Odamı fena halde süslemem gerekiyor."

Dehşet içinde alkışladı. "Mükemmel. Çok eğleneceğiz." Bana şurubu uzattı. "Peki, gergin misin?

okula başlama konusunda?"

"Ben... en çok matematik zorunluluğu konusunda endişeliyim. Matematikte hiç başarılı olamadım. Lisede başarısız oldum,

Aslında."

Ryan çatalını bana doğrulttu. "Jake'in sana yardım etmesini sağlamalısın. Böyle şeyler söz konusu olduğunda

matematik ve fen.

"Ben almayayım. Jake özel ders için biraz meşgul görünüyor."

Tarah önüme dumanı tüten bir fincan kahve koydu ve "Ciddiyim. Ona sormalısın.

sıkışmış."

"Tamam," dedim, çoğunlukla onları susturmak için. Jake'ten asla yardım istemeyeceğimi çok iyi biliyordum.

O öğleden sonra, Tarah ve ben King's Plaza'ya alışverişe gittik. Pembe ve gri renkte bir elbise seçmeme yardım etti.

yorgan, birkaç kanvas çiçekli duvar baskısı, gri tüylü bir halı ve pembe bir vurgu lambası. Babamın

bazı apartman eşyaları için kredi kartını kullanmama izin verdi, ama bu harcama çılgınlığının

bir süreliğine son kez yaşasın.

Eve dönerken donmuş yoğurt yemek için durduk ve Tarah benim için ödeme yapmakta ısrar etti. Oturduk

Konuşmak için masalardan birine.

"Peki, sen ve Ryan. Bu nasıl ortaya çıktı?" diye sordum.

Kısa bir süre gözlerini kapadı ve iç çekti. "Çok tatlı biri, değil mi? Önce bir süre arkadaşlık,

Biliyorsun. Bir şey olmadan önce üç ay kadar oda arkadaşlığı yapmıştık. Bir gece, biz

Ev bize kalmıştı ve sabahlara kadar her şeyden konuşuyorduk. Birden

Birden ona baktım ve düşündüm ki... huh."

"Huh," diye taklit ettim onu, gülerek.

Tarah bir kaşık yoğurt aldı ve ağzı doluyken konuşmaya devam etti. "Ben her zaman onun

sevimliydi ama onu daha fazlası olarak görmek aşamalı bir şeydi."

Sonra, lafı dolandırmayı bıraktım ve gerçekten cevabını istediğim soruyu sordum.

Ağzımı sildim ve "Jake hakkında ne düşünüyorsun?" diye

sordum. Gözlerini devirdi. "Jake. Hmmm. Nereden

başlasam?"

Yoğurdumu alışılmadık bir hızla yemeye başladım. "Onun olayı ne?" Ağzım doluyken sordum.

Tarah fincanından bir ahududu aldı, yedi ve şöyle dedi: "Her şeyden önce, bariz olan... o lanet olası bir

Çok ateşli, değil mi?"

Onun bu açık sözlü yorumu karşısında biraz şaşırdım ve kıskançlık hissettim ama kendime şunu hatırlattım

Ryan'la birlikteydi ve Jake'in son derece yakışıklı olduğunu düşünmemek için kr olmak gerekirdi.

"Bir şeyi yok," dedim umursamazca.

"Jake... havalıdır. Yani, taşak patlatmayı sever. Onunla çok fazla vakit geçirmiyoruz. Belli ki

Kendi işleriyle uğraşıyor, hafta sonları Boston'a gidip geliyor falan. Kendine saklıyor.

Çoğunlukla evdeyken."

"Sence Boston'da bir kız arkadaşı var mıdır?"

"Birinden bahsetmedi, ben de ona hiç açıkça sormadım ama kesinlikle bir Şeyler var.

Orada neler oluyor? Çok yakın olduğu bir kız kardeşi ve yeğenlerinden bahsetti ama her seferinde geri dönüyor.

Hafta sonu, yani sadece onlar için olamaz. Jake pek açılmıyor ama sorun değil. O saygılı ve biz de

Hepsi iyi geçiniyor. Ve bu adam evde bozulan her Şeyi tamir edebiliyor. Bu kadar zeki olması inanılmaz.

Dış görünüşü sert ama yukarıda kesinlikle evde biri var," dedi kafatasını göstererek.

"Evet, yeterince havalı görünüyor." Ona yarasadan bahsetmemeye karar verdim. Bunu kendime saklamaktan hoŐlanıyordum.

kendim.

Tarah eğildi. "Neden bir kız arkadaşı olup olmadığını merak ediyordun? Durakladı ve kocaman bir glmsemi yaydı.

"Ondan hoŐlanıyorsun!"

Bana mı öyle geliyor yoksa burası sıcak mı oldu?

Glp geçtim. "Hayır, tabii ki hayır! Yani, o Şekilde değil." "O

zaman neden yüzün bu ahududu gibi kıpkırmızı oldu?"

Hafta sonu geldi ve geçti, ben buzdolabını en sevdiğim yiyeceklerle doldurmakla meŐguldüm ve

odamı hazırladım. Tarah ve ben Pazar gecesini yeni dekore edilmiŐ odamda takılarak geçirdik.

kaşlarımızı ve tırnaklarımızı boyuyoruz.

O gece bir o yana bir bu yana döndüm, ertesi gün derslere başlayacağım için stresliydim.

Ön kapının açıldığını ve ardından odamın önünden geçen ayak seslerini duyduğumda saat gece yarısına geliyordu.

koridorda ilerliyordu. Boston'dan dönenin Jake olduğunu biliyordum.
Hemen, kelebekler

Bütün hafta sonu midemde uykuda olan şey canlandı ve beni gece boyunca ayakta tuttu.

BÖLÜM 4

Brooklyn'de yağmurlu bir Eylül günüydü ama apartmandan ana caddeye kadar beş blokluk yürüyüş

Flatbush ve DeKalb'ın köşesindeki üniversite binası çocuk oyuncağıydı.

Bu dönem Psikoloji, Anatomi ve Fizyoloji, İngilizce Kompozisyon ve Finite dersleri alacağım.

Matematik. Tüm derslerdeki materyalleri çok az zorlukla halledebileceğimden oldukça emindim,

Benim için her zaman neredeyse imkansız bir ders olan matematik dışında.
Ne yazık ki, matematik dersi

Hemşirelik programı için bir zorunluluktan ve en az C ortalama alamazsam, mahvolurdum.

Matematik günün son dersiydi ve ders programını görüp göz gezdirdiğimde ağlamak istedim

ders kitabı. Profesör Hernandez bunun da ötesinde bir pislik gibi görünüyordu. Ders anlatırken onu dinlemek

kuru silgi tahtasındaki problemleri çözerken terlemeye başladım. *Bir "n" sayısı seçin, 4 ile çarpın, çarpıma 10 ekleyin, toplamı 2'ye bölün ve bölümden 5 çıkarın. Heh?*

Matematikten nefret ederdim, bu kadar basit. Beynim sayıları anlamaya uygun değildi. Ama çok fazla

ve bu dersi atlatmanın bir yolunu bulmaya kararlıyım. Ailem kesinlikle

derslerimi geçemezsem hemşirelik okulu için ödeme yapmaya devam edeceklerdi. Elimden geldiğince çok çalışmayı onlara borçluydum,

kendime olan inançsızlığıma rağmen.

Yenilmiş hissederek yağmur altında üniversiteden eve doğru yürüdüm. Zaten küçük bir sorun yüzünden stresliydim.

Bu akşam için aldığım ödev miktarı ve Çarşamba günü için planlanan bir matematik sınavı.

Dairemden bir blok ötedeydim ki bir minibüs yanımdaki su birikintisine daldı ve

Bana gelgit gibi gelen bir su dalgası çarptı. Artık sıırıslıklam olmuşum ve boğulmuş bir fare gibi görünüyordum.

Ön merdivenlerimize geldiğimde, ikinci katta oturan kadının evinden dışarı baktığını fark ettim.

pencereden binaya yaklaşmamı izliyordu. Altmış yaşlarında görünüyordu.

Hala aşağıdaki kaldırımında duruyordum, el salladım. "Merhaba, ben Nina Kennedy. Üst kata yeni taşındım."

Kadın bana baktı ve hiçbir şey söylemedi. Başının etrafına bir eşarp sarmıştı ve

hiç mutlu değil.

Garipti ama bir kez daha denedim. "İkinci katta mı oturuyorsun?"

Kadın gözlerini kıstı ve her saniye daha da sinirli görünüyordu. Sonunda, biraz daha eğildi

ve güçlü bir Jamaika aksanıyla "Git kendini becer!" dedi. Kalbim hızla

çarpmaya başladı. "Yine mi geldin?"

"Git kendini becer!" diye tekrarladı ve sonra aniden pencereyi kapattı.

Yağmur altında öylece durdum, binanın içine mi yoksa dışına mı kaçacağımı bilemedim. Bu

kesinlikle benim günüm değildi. Kapıyı açtım ve onun dairesini geçip merdivenlerden yukarı koşarken nefes nefese kalmıştım.

Üçüncü kat.

Onun nesi vardı? Neden bana böyle söyledi? Ben ne yaptım ki?

Dairemize girdim ve kapıyı arkamdan kapattım, kapıya yaslanıp nefes alıp verdim

Hem de çok. Bu karşılaşma beni o kadar şaşırttı ki, Jake'in önümde durduğunu fark etmem birkaç saniye sürdü.

muz yerken çekilmiş bir fotoğrafım.

"Sana ne oldu böyle?" diye sordu.

Nefes alıp vermeye devam ettim ve nefeslerimin arasında, "İkinci kattaki kadın tarafından... sözlü saldırıya uğradım.

zemin."

İki b  kl  m olmaya ba  lad  ğında neredeyse boğuluyordu. O kadar   ok g  l  yordu ki ağızından hi   ses   ıkmıyordu.

Ağız.

"Seni de boğmaya   alı  tı mı?" diye soracak kadar durdu. G  zlerimi devirdim. "Hayır, o ba  ka bir   eydi."

Jake kontrols  zce g  lmeye devam etti. Acı   ekiyormu   gibi karın kaslarını sıktı ve tezgaha vurdu, sonra

"Artık resmi olarak bu evin bir par  asısın." dedi. "Ne?"

"Az   nce Ballsworth'lendin."

"Balls, ne? Pardon?"

Verdiğim tepki onu   imdi daha da   ok g  ld  r  yor gibiydi. Yanıma geldiğinde v  cudum kaskatı kesildi ve

Beni dost  a kucakladı ve sırtımı sıvazladı. İ  imdeki kelebekler i  in alarm   aldı

Mide. "Sorun yok. Sen iyisin. O zararsız." Titredim.

"Onun nesi var b  yle?"

"Bu Bayan Ballsworthy. Kimse onun neden b  yle olduğunu bilmiyor. Bazı g  nler bize

Diğ  r g  nler ise gayet iyi. Bir keresinde, inanamıyorum, bize   ikolatalı kek yapmıştı.

Pasta.   st  nde 'Hepinizi Sikeyim' yazıyordu. Hayatımda yediğim en lezzetli pastaydı. O olabilirdi

içine bok koyardım. Yine de bir ısırık daha alırdım. İşte bu kadar güzeldi."

Bu hikâye moralimi bozdu ve her şeyin saçmalığına gülmeye başladım. Gözlerimi sildim. "Sen

Yine benimle kafa mı buluyorsun?"

"Hayır, aslında. *Ben* bile denesem bu saçmalığı uyduramazdım."

İkimiz de aynı anda güldük ve kahkahalarımız dağıldı, Onun zümrüt rengine baktım.

birkaç saniye gözlerini benden ayırmadı. Sonra gözleri benimkilerden ağzıma kaydı ve tekrar gözlerime döndü.

"Cidden, zor bir gün geçirmiş gibi görünüyorsun,"

dedi. Başımı salladım. "Hiçbir fikrin yok."

Jake buzdolabına doğru yürüdü, bir bira açtı, bir yudum aldı ve şişeyi bana uzattı. "Aydınlat

Ben."

Uzun bir yudum aldım ve ağzımın şimdi onunkinin olduğu yerde olduğu gerçeği gözümünden kaçmadı.

"Teşekkürler."

Bir sandalye çekti, arkaya doğru oturdu ve ben içini döktükçe dinledi.

"Okulda boka batmış durumdayım. En azından C almam gereken sonlu bir matematik dersi var,

çünkü hemşirelik programı için bir zorunluluk ve ben matematiği hiç anlayamadım. Sanki bir

beyin eksikliğim var."

Aynı fikirde olmamak için gözlerini kıstı. "Saçmalık. Öyle bir şey yok. Sadece doğru öğretmene ihtiyacınız var."

"Şey, öğretmen, Profesör Hernandez, başlangıçta mutlu bir insan değil ve öğretmenliğine gelince

Benimle Çince de konuşabilirdi. Sadece kitaptan okuyor ve açıklama yapmıyor.

herhangi bir şey."

Jake birayı elimden aldı, bir yudum aldı, geri uzattı ve gözlerimin içine baktı. "Dediğim gibi,

doğru öğretmene ihtiyacınız

var." "Ama öğretmenim

berbat!"

Hafif bir geçirti çıkardı. "Hayır, öyle değil. O harika biri." "Ne

demek istiyorsun? Söylediğim hiçbir şeyi duymadın mı?"

"Yani... o harika biri. Çünkü... *o... benim.* "

"Sen mi?"

"Evet. Ben senin öğretmenin olacağım. Sana özel ders veririm. Matematik

benim için çok kolay." "Sen... *bana ders ver...*"

Gözleri büyüdü ve bana tehditkâr bir bakış attı. "Evet. Tabii başarısız olmak istemiyorsan," dedi kararlı bir şekilde.

"Hayır. Hayır,

istemiyorum."

"Tamam o

zaman."

Başımı kaşıdım. "Bu ne zaman olacak?"

"Haftada birkaç gece yaparız, bir program ayarlarız." "Bunu

benim için neden yapmak istiyorsun? Bunda ne var?"

Biradan bir yudum almak üzereydim ki birayı elimden çekip aldı ve geri kalanını içti. Benim

Gözleri, şişeyi yere çarpmadan önce şişeye sarılmış dudaklarına sabitlenmişti. "Ne... insanlar yapamaz

bir art niyet olmadan başkaları için bir şeyler yapabilir misiniz?"

"Sanırım. Ama cidden, yapmak zorunda değilsin."

"Zorunda değilim. Haklısın. Ben istiyorum. Başka türlü teklif etmezdim. Sana söyledim, matematik

Ben. İşin zor kısmı seni motive etmek olacak." "Motive etmek mi?"

"Evet. Görüyorsunuz, insanlar motive olduklarında inanılmaz şeyler yapabiliyorlar." "Hemşirelik okulundan atılmamak yeterli bir motivasyon değil mi?"

Sırıttı ve aynı fikirde olmamak için başını salladı. "Hayır, öyle değil. Bunun senin için yeterli olmadığını söyleyebilirim. Sen

Hayatınız buna bağılıymış gibi gerçekten geçmek isteyeceğiniz bir şeye ihtiyacınız var.

Şakaklarımı ovuşturdum. "Seni takip etmiyorum."

"Açıklayacağım o zaman. Tamam, sana özel ders vereceğim, değil mi? Eğer her sınavdan A alırsan,

Hayranlık uyandırıcı! İşimi yapıyorum çünkü her sınavdan A almalısın. Eğer daha düşük alırsan

o zaman sonuçları olmalı." "Sonuçlar mı?"

Yaramaz bir sırıtışla yavaşça başını salladı. "Sonuçlar." "Ne

gibi?"

"Mesela... seninle ilk tanıştığımda pek çok şeyden korktuğunu söylemiştin. Ve yüzündeki ifadeye bakılırsa

yüzünde hafif bir korkudan daha fazlası olduğunu söyleyebilirim. Bunu aşmalısın Nina."

Ses tonundaki ciddiyetten ve ilk kez adımı söylemesinden ürperdim.

"Sizi takip etmiyorum," dedim.

"Açıklamama izin verin. Sana özel ders veriyorum. Ama A'dan düşük her sınav notu için, şunlardan biriyle yüzleşmek zorunda kalacaksınız

korkuların."

İçimi bir panik dalgası kapladı ve kalbim küt küt atmaya başladı. Birkaç dakika boyunca hiçbir şey söylemeden

"Daha açık konuşabilir misiniz?" diye sormadan önce ona birkaç saniye bakakaldım.

"Beni korkutmaya çalışma. Orada seninle olacağım. Seni korkutan bir şey yapacağız.

ama oraya varana kadar ne olduğunu bilmeyeceksin. Böylesi daha iyi.

onu bekleyerek endişe yaratırsınız. Artık sizi korkutmayana kadar sizi buna maruz bırakacağız. Bakınız.

vücut dilinden anladığım kadarıyla, şu anda seni gerçekten geriyorum. Ve bu bir

İyi bir şey, çünkü bu sınavlarda başarılı olmak için kışınınızı yırtacağınız anlamına geliyor. Ama her halükarda, sen kazandın.

Sadece bu şekilde görmeyebilirsiniz."

Benimle dalga geçiyor olmalıydı. Bu adamı çok az tanıyordum ama beni bir kitap gibi okuyabiliyordu.

"Ya bu bahse katılmak istemezsem?"

Jake ayağa kalktı ve şişeyi geri dönüşüm kutusuna attı. "O zaman kendi başınasın, chica."

Kusacak gibi hissettim, matematikten kalmak üzere olduğum için değil, aynı şeyi kabul etmek üzere olduğumu bildiğim için

onun şartları. Bu beni çok korkuttu ama aynı zamanda daha önce hiç hissetmediğim acı tatlı bir heyecan hissettim.

Elini uzattı. "Anlaştık mı?"

Tereddüt ettim, sonra benimkini sıkıca sıkarken elini sıktım. "Anlaştık."

Tanrım, eğer bedenim onun elinin dokunuşuna bile böyle tepki veriyorsa, onun elinin dokunuşuna ne yapacağını hayal bile edemezdin.

O-

"Yarın gece başlamak ister misin?" diye sordu.

"Tamam."

"Bana telefonunu ver," dedi.

Ona tuhaf tuhaf baktım.

"Bana telefonunu ver," diye tekrar talep etti.

Nedenini sormadım ve sadece ona uzattım. Dürüst olmak gerekirse, bu adama verdiğim tepkiler yüzünden

Muhtemelen bu noktada benden istediği her şeyi yapardım. "Burada kal," dedi.

Koridorda onunla birlikte odasına doğru yürüdü ve bu beni son derece sinirlendirdi. İstemiyordum.

Gerçekten suçlayıcı bir şey olmamasına rağmen tarama geçmişime ya da mesajlarıma bakması.

Bağırdım. "Telefonumla ne yapıyorsun?" "Merak etme," diye bağırdığını duydum odasından.

"Geri alabilir miyim lütfen?" Neden onu dinliyor ve bir aptal gibi mutfakta kalıyordum?

Birkaç dakika sonra koridordan geri geldi ve bana geri verdi. "Numaramı programladım

içinde. Yani, herhangi bir nedenle bana ulaşmanız gerekirse, bunu yapabilirsiniz. Eğer koşuyorsam seni de ararım.

Yarın gece çalışmadan önce işten geç gel."

"Tamam, teşekkürler."

"Korkma. İyi olacaksın."

Kendimi bu işe nasıl bulaştırdığımı düşünerek sessizce başımı salladım.

Jake koltuktan bir muz, ardından ceketini ve dizüstü bilgisayarını aldı. "İşe dönmem gerekiyor. Ben sadece

dizüstü bilgisayarımı unuttuğum için eve geldim. Seni sonra

yakalarım." "Tamam. Sonra görüşürüz. Oh, bekle... Jake?"

Arkasını döndü. "Ne oldu?"

"Sopam için sana hiç teşekkür

etmedim."

Hiçbir şey söylemedi, sadece gülümsedi, göz kırptı ve şaka olsun diye dilini çıkardı. İlk defa fark ettim ki

Delinmiş de.

Lanet olsun.

Kapı kapandığında gözlerimi kapattım ve iç çektim.

Evet, büyük bir bataklığın içindeydim... hem de birden fazla şekilde.

Sokaktan, uzaktan Jake'in sesini duyabiliyordum. "Siz de siktirin gidin, Bayan Ballsworthy!"

Gülmekten ağzımı kapattım. Yeni evim tuhaf bir yerdi, ama başka hiçbir yerde

o anda olmak istedim.

Sonra telefonuma baktım ve ekrandaki duvar kağıdını değiştirdiğini fark ettim. Bu bir taneydi.

"Sakin Ol ve Devam Et" sözlerinden biri günümü özetliyordu.

güzel komşumuzla karşılaştık:

Sakin ol ve git kendini becer.

BÖLÜM 5

Salı günü derslerimden izinliydim ve günü çamaşır yıkayarak ve gergin bir şekilde

O gece Jake ile özel ders aldım. 22 yaşındaydım ama yaşadığım takıntı seviyesi

kendimi on altı yaşındaymışım gibi hissettim.

Bahsinin şartlarını kabul ettiğime hâlâ inanamıyordum. Doğrusu, A alamayacağımı biliyordum.

Ne kadar çok çalışırsam çalışayım sınavlarımda başarılı olamıyordum, bu yüzden kendimi zihinsel olarak

En kötüsü. Jake'in önerdiği şey beni korkutsa da, ona hayır demeyi hiç düşünmedim.

Daha önce tanıdığım hiçbir erkeğe benzemiyordu. Sadece farklı görünmesi değildi (çok iyi bir şekilde).

Karşı konulması zor bir kendine güveni ve buyurganlığı vardı, ama garip bir şekilde

kendimi güvende hissediyorum.

Küçük kasabamda büyürken, gençliğimden buraya taşınana kadar tanıştığım erkekler

kurabiye kalıbı gibiydi. Jake gibi biriyle henüz tanışmamıştım: Dışarıdan karanlık ve tehlikeli ama akıllı ve

İçeride zeki; bir odaya adım attığı anda o odayı sahiplenen biri.

Son ciddi erkek arkadaşım Spencer, Jake'ten daha farklı olamazdı. O temiz biriydi,

kiliseye giden, ailemin ve diğerk herkesin sevdiğibir adamdı. Benden birkaç yaşbüyüktü ve

ama geriye dönüp baktığımda, bana sorarsanız, satmakta gerçekten iyi olduğutek şey

Kendisi hakkında yanlış bir izlenim. Ailemin fark etmediğı şey, o tertemiz dış görünüşün ardında,

sürekli olarak eleştiriler ve aşağılamalarla beni azarlamaya çalışan bir adamdı. Ve sonuçta, o aldattı

Ben. Üç yılımı boşa harcamış gibi hissettim ve Pislik'te bir bitirme sertifikası dışında hiçbir şey alamadım.

101. O yattığım tek erkekti. Ne büyük kayıp.

Bodrumda gömlekleri katlamaya devam ederken Spencer'ın düşüncelerini aklımdan uzaklaştırmak için başımı salladım

çamaşır odası. Sonra cep telefonum çaldı ve arayanın babam olduğunu gördüm. "Selam, baba."

"Selam, tatlım. Sadece kontrol ediyordum. Yeni evinde işler nasıl gidiyor?"

Oda arkadaşşıma kafayı takmadan duramıyorum.

"Şimdilik oldukça

iyi." "Ryan nasıl?"

Kim?

"O harika biri. Aslında diğerk oda arkadaşşım Tarah'la çıkıyor." "Gerçekten mi? Aferin ona. Hoş bir kız mı?" diye sordu.

"Evet, çok."

"Ryan'ın ailemizden biri olduğunu biliyorsunuz. Bu yüzden, bize göz kulak olduğu için daha mutlu olamazdım.

sen."

Aslında Ryan'ın kafası Tarah'ın kıcına o kadar girmiş ki, hâlâ burada yaşadığını fark ederse şanslıyım.

"Ben de," dedim.

Babam iç çekti. "Peki ya diğer oda arkadaşı? Bir erkek, değil mi?"

Evet, gerçekten seksi bir adam, yüzünde dövme ve piercingler var... ve dilinde... ve Tanrı bilir başka neresinde...

ve bazen onu yalamak istiyorum.

"Jake... Adı Jake. İyi adam, biraz sessiz... mühendis."

"Ah, güzel, iyi ve inek biri olmalı. Endişelenmeme gerek kalmayacak." Güldü.

Baba, çok endişelenmelisin.

"Aynen öyle. Biraz inehtir." "Şimdiye

kadar dersler nasıldı?"

Matematikten kalacağım.

"Şimdiye kadar çok iyi. Matematik zor olacak."

"Sana güveniyorum tatlım. Şehre bu büyük taşınmayı yaptın ve biliyorum ki

kendiniz başarısız olursunuz."

Keşke kendime güvenebilseydim.

"Sağ ol baba. Çamaşırları katlamaya dönsem iyi olacak. Anneme onu sevdiğimi söyle." "Tamam, tatlım. Seni seviyorum. Güle güle."

Saat öğleden sonra 4:30'du ve önceki gece yatağında dönüp durduğum için

Jake saat altıya kadar eve gelmeyeceği için biraz kestirmeye çalıştı.

Alarmımı 5:30'a kurmuştum -ya da ben öyle sanıyordum. Bu yüzden uyandığımda yaşadığım şaşkınlığı tahmin edebilirsiniz.

Saatin 7:45 olduğunu gördüm. Kalbim küt küt atıyordu ve uyuyakaldığımı fark ettiğimde telaşın da ötesindeydim.

Kalktım ve kafamı kaşdım, çalar saati kaldırdım ve fark ettim ki, evet, alarmı kurmuştum

5:30 için öğleden sonra değil, sabah içindi, bu da bana hiç iyi gelmedi.

Kahretsin!

Gözlerimi ovuşturdum ve saçlarımı karıştırdım, dışarı çıktığımda neyle karşılaşacağımdan emin değildim.

Yatak odası.

Daha da kötüsü, komodine baktım ve nabzımın hızlandığını fark ettim

Jake'in ben uyurken odamda olduğuna dair bir kanıt. Orada, mendil kutumun yanında başka bir siyah mendil vardı.

origami yarasa. İnanamayarak başımı salladım ve açmaya başladım.

Salyalarınızın aktığını biliyor

muydunuz? Bu hiç hoş değil.

Ortaya çıkmak benim bir numaralı

kuralımdır. Şimdi kalk, aptal. Okula

geç kaldın.

Mahcup olmak nasıl hissettiğimi anlatmaya yetmez. Orada kalmayı tercih etmeme rağmen

dışarı çıkıp müzikle yüzleşmem gerektiğini biliyordum. Uykumu maskelemek için çantamdan bir sakız aldım.

nefes aldım ve aynada kendimi hızla inceledim. Matematik kitaplarımı ve ders programımı aldım ve aşağı indim.

Salon.

Jake'in odasına gittiğimde kapısı aralıktı ve yatakta doğrulup oturduğunu görebiliyordum

kulaklık takıyor ve dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazıyordu. Beni fark etmemişti, ben de bir dakika boyunca orada durdum.

onun içinde.

Saçları yeni duş almış gibi dümdüzdü ve gevşek bir parça saçının üzerinden sarkıyordu.

Alnı. Islak olduğunda simsiyah görünen güzel, parlak siyah saçları vardı. Siyah giyiyordu.

kargo pantolonu ve kaslarını saran ve dövme kollarını gösteren lacivert bir tişört. Oda

Tarçınlı mum, misk ve sigara gibi kokuyordu, her ne kadar onu evde sigara içerken görmemiş olsam da.

Uzun bacaklarını yatağın ucuna kadar uzatmıştı. Ayağını hızlı hızlı yere vuruyordu.

Yazarken gergin bir şekilde başını müziğin ritmine göre sallıyordu.

Ders kitabımı elime aldım ve ona bakarken bile gergindim.

bana özel dersimiz boyunca uyuduğum için ver.

Sonunda öksürerek kapının eşiğinde durduğumu belli ettim.

Jake başını kaldırdı ve kulaklıklarını yavaşça çıkardı. "Vay, vay, vay, bakın kim sonunda

Uyan."

Eşikte kaldım. Bana verdiği kâğıt sopayı sallayarak, "Özür dilerim Jake, gerçekten özür dilerim. Ben ayarladım

alarmı akşam yerine sabah için ayarlayın."

Dizüstü bilgisayarını kapattı ve yatağın kenarında oturur pozisyona geçti. Gülümsemiyordu. "Sen

kendinizden özür dilemelisiniz. Başarısız olacak olan sensin."

Tamam, sert çocuk.

"Neden beni uyandırmadın?"

"Seni dürtmeye çalıştım ama hareket bile etmedin. Hâlâ hayatta olduğundan emin olmak için nabzını kontrol etmek zorunda kaldım.

Canlı. Sonra sen osurdun, ben de her şeyin

yolunda olduğunu düşündüm." "Ben yapmadım!"

Güldüm ama içimden ölüyordum.

"Şaka yapıyorum. Sakin

ol." *Yüce Tanrım, teşekkür*

ederim. "İlk sınavın ne

zaman?" "Yarın."

Başını salladı ve içini çekti. "Yarın..." Gözlerini devirerek ellerini saçlarının arasından geçirdi.

Hayal kırıklığı.

"Evet. Profesör Hernandez hiç vakit kaybetmez."

"O zaman iyi ki kestirmişsin çünkü umarım bütün gece ayakta kalmaya hazırsındır."

Kahretsin. Bu konuda ciddiymi. Ses tonunda hiç şaka yoktu, bu da durumu daha da ciddileştiriyordu.

daha korkutucu.

Ayaklarıma baktım ve sonra tekrar ona döndüm. "*Gerçekten çok* üzgünüm."

Jake'in yeşil gözleri birkaç saniye boyunca benimkilere dikildi. "Ben ısırmam, biliyorsun," dedi alçak bir sesle.

"Affedersiniz?"

"Neden hala kapının önünde durup ders kitabını kalkan olarak kullanıyorsun?"

Odaya girdiğimde gergin bir şekilde güldüm. O haklıydı. Tereddüt ediyordum. Ama muhtemelen düşündüğü

sebepten değildi.

Keşke... ısırsaydı... ve beni korkutan da buydu.

Kendini kontrol et, Nina.

"Burada mı çalışalım yoksa oturma odasında mı?" Ben sordum.

"Bu sizin kararınız. Odaklanması gereken kişi sizsiniz" dedi.

"Tamam. Burası iyi. Tarah ve Ryan muhtemelen eve gelip oturma odasını isteyeceklerdir."

Kötü bir seçim. Yatak odasında olmak açık ara en dikkat dağıtıcı yerd.

"O zaman başlayalım." Jake elini uzattı. "Bana görevi göster."

Ona kitabı ve ders programını uzattım, o da tahta bir sandalye çekip oturdu ve bacaklarını yukarı kaldırdı

yatağın ayak ucuna. Bacaklarımı çaprazlayarak yere oturdum.

"Yere oturmak zorunda değilsin. Ben buraya oturdum, böylece yatağı alabilirsin."

"Tamam, teşekkürler," dedim ayağa kalkıp onun yatağına uzanırken. Yatak sertti ve sanki

erkeksi kokusunun denizinde uzanıyordum. Siyah yorgan şaşırtıcı derecede yumuşaktı ve

ders programına bakmasını izlerken parmaklarımı

üzerinde gezdirdim. "Tamam, bu iş senin için kolay

olmayacak," dedi.

"Güvenoyu için teşekkürler. Bu kesinlikle yetersiz bir ifade." Bana

baktı. "Doğrusal programlama problemiyle başlayalım." Kafamı kaşıdım

ve eğildim. "Tamam."

"Aynı modeli ama kendi değişkenlerinizi kullanarak burada listelenene benzer bir sorun yaratmalısınız,

ve sonra bunu çözmeniz gerekiyor." Sırıttı. "İstersek bunu ilginç hale getirebiliriz."

"Oh?"

"Evet. Tek söylediği ulaşım ile ilgili olması gerektiği."

"Evet." Başımı salladım.

Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Tamam, kitaptaki örnekte depolara odun taşıyan bir kereste satıcısı kullanılıyor."

"Evet."

"Yani, örneğin... ülke çapında fahişeleri taşıyan bir pezevenk kullanabilirsiniz."

"Affedersiniz?"

"Sizi uyanık tutmamız gerekiyor, o yüzden bu şekilde devam edelim. Sorun, seni uyanık tutmanın en ekonomik yolunu bulmak.

fahişeleri çeşitli şehirlere taşımak."

Şakaklarımı ovuşturdum ve kıkırdadım. "Aman Tanrım. Tamam."

"Öncelikle değişkenlerinizi belirlemeniz gerekir. İki değişken var, x ve y . Eğer x , y 'yi temsil ediyorsa

New York'tan Los Angeles'a götürülecek fahişe sayısı, o zaman Los Angeles'ın 25 fahişeye ihtiyacı olduğuna göre

Philadelphia'dan Los Angeles'a gönderilecek fahişe sayısı 25 eksi x .

Dikkat edip etmediğimi görmek için başını kaldırdı ve devam etti. "Ve eğer y fahişelerin sayısını temsil ediyorsa

Las Vegas'ın 30 fahişeye ihtiyacı olduğuna göre, New York'tan Las Vegas'a götürülecek fahişe sayısı

Philadelphia'dan Las Vegas'a sevkiyat 30 eksi y'dir."

Daha sonra ulaşım yollarını, fahişe sayısını ve çeşitli maliyetleri gösteren bir maliyet tablosu oluşturdu.

her rotayı. Sonunda bir formül buldu ve beni tüm problemin üzerinden geçirdi.

anladım. Bir saatten fazla sürmesine rağmen sonunda anladım. Ne kadar yetenekli olabileceğime şaşırmıştım.

Kendimi uygulayacak kadar ilgilendiğimde.

Ve kesinlikle ilgimi çekti.

Ayrıca bir beslenme problemi de vardı ve burada amaç düşük maliyetli bir yemek tarifi tasarlamaktı.

gerekli protein, kalori ve B12 vitamini seviyeleri. Değişkenleri tekrar seçmemiz ve farklı

masraflar. Jake kitapta kullanılan örnekleri beni güldürecek şeylerle değiştirdi. Bu durumda

Tarif Bayan Ballsworthy'nin "boklu keki" içindi ve malzemeler çikolata, bok ve tam buğdaydı

un. Yine, verileri düzenlemek için bir tablo oluşturdu ve bir saat sonra, nihayet şunları yapabildim

formülü kendim buldum.

Çok canlıydı ve öğrettiklerini kavrayamadığımda hiç yorulmuyor gibiydi.
Bunun yerine, o

sanki meydan okumaktan zevk alıyormuş gibi problemi bana açıklamanın
yeni bir yolunu bulurdu. Tabloları ve

grafikler her şeyin anlaşılmasını kolaylaştırdı ve bu iki örnek üzerinde
tekrar tekrar çalıştıktan sonra

yarınki sınavı geçebileceğimi düşünmeye başlamıştım. Keşke Jake'in
sözlerini hatırlayabilsem.

metodolojisini Profesör Hernandez'in bulduğu her soruna uygulayabilir.

Gecenin sonunda ikimiz de yerde oturmuş, her yerde beyaz kağıtlarla
uzanmıştık. I

çok yorgundum ama çalışma seansının bitmesine hazır değildim.

Esnemeye başladım. Jake rulo haline getirilmiş bir kâğıt parçasıyla alnıma
vurdu. "Ne diyorsun...

bir alıştırma problemi daha?"

Tekrar esnedim ve başımı salladım. "Tabii, bir

tane daha." "Üzerimde uyuyakalmak yok," dedi.

Keşke senin üzerinde uyuyor olsaydım.

"Tamam... hadi bunu deneyelim," dedi farklı değişkenler içeren yeni bir
çizelge yazmaya başlarken.

Yere oturup bacak bacak üstüne atarak yanına oturdum ve yazarkenki
yoğun ifadesine baktım

cesur, sert vuruşlar. Çok odaklanmıştı ve tanıdığım en zeki insanlardan biriydi. Onun zekası

onu zihnimde daha da seksi yaptı ve kendimi daha da yetersiz hissetmeme neden oldu. O bir baş belasıydı.

Gözlerim dilinin ağzının dibinde ileri geri hareket edişine takılmıştı.

konsantre olmuş, dil halkası dudağındaki halkanın metaline çarparak şingirdiyordu. Bu çok erotikti ve ben de

Bana yardım etmeye çalışırken böyle düşündüğüm için çizgiyi aştım. Bakışlarım onunkilere doğru kayarken

dövmeli kolları, sigara dumanı ile karışmış erkeksi kokusunun en güzel koku olduğu sonucuna vardım.

Şimdiye kadar bildiğim en tahrik edici kokuydu.

Sanki baktığımı hissetmiş gibi gözleri aniden bana doğru kayd ve ben de gözlerimi kaçırdım

içgüdüsel olarak.

Artık ona doğru bakmıyor olsam da, zihnim hala gitmemesi gerektiğini bildiğim yerlere gidiyordu, örneğin

Dilinin üzerimde nasıl hissedeceğini... Cevabı biliyordum. Aşırı yorgun olduğum için mi

ya da sadece uzun zamandır bir erkekle birlikte olmadığım gerçeğinden kaynaklanıyordu, ama aniden duyusal

ona gelince aşırı yüklenme.

Yazmayı bıraktı ve bana doğru baktı. "Tamam... yani 150 mil arayla iki tren birbirine doğru gidiyor

aynı yol boyunca diğer..." Durakladı ve elini yüzümün önünde salladı.
"Dünya'dan Nina'ya."

"Ha?" O anda tüm bu süre boyunca onun ağzına baktığımı fark ettim.

"Dikkatini vermiyorsun," dedi sertçe, çakıllı sesi içimde titreşiyordu.

"Ben... Ben özür dilerim," dedim.

"Durmak mı istiyorsun?" Sesi bana karşı sinirli geliyordu.

Evet ya da hayır cevabı vermek yerine, yorgun (ve azgın) zihnim dolambaçlı bir yoldan gitmeye karar verdi.

"Acıdı mı?" Ben sordum.

Jake gözlerini kıstı. "Neyin acıttı?" diye sordu aniden, neredeyse bana kızmış gibiydi.

"Bu," dedim dudak halkasını işaret ederek. "Dil halkası, dudak halkası, kaş halkası... hepsi. Bu muydu

Acı mı?"

Omuzlarını silkerek, "Gerçekten hatırlamıyorum. Onları on altı yaşımıdayken almıştım. On altı yaşındaydım.

O zamanlar da çok daha fazlaydı. Yine de o kadar kötü olduğunu sanmıyorum." Sırıtarak kaşlarını kaldırdı.

"Neden... bir tane almayı mı düşünüyorsun?"

Sarhoş bir kız öğrenci gibi kıkırdadım. "Ben mi? Hayır. Uh-uh. Acıya dayanabileceğimi sanmıyorum."

Jake'in gözleri karardı ve benimkilerle buluştu. "Bazen hayatta biraz acıya katlanmaya istekli olursan, Nina,

başka türlü varlığından asla haberdar olamayacağınız bir zevki keşfedebilirsiniz."

Kızardığımı hissettim. "Hâlâ piercinglerden mi bahsediyoruz?" Sesim fısıltıya kadar alçaldı. "Sen hala

...piercingler hakkında... aşağıda?"

Gözleri büyüdü ve ders kitabını yere çarptı. "*Aşağıda mı?* Hayır, aslında. Şuradan bahsediyordum.

Her şeyden korkuyorsun Nina, ama sanırım şimdi benim aletimin sert olup olmadığından bahsediyorsun.

delinmiş."

Mahcup bir şekilde yere baktım ve başımı şiddetle salladım. "Aman Tanrım. Söylediklerimi unut

Ne olursa olsun! Sanırım o kadar yorgunum ki sayıklıyorum. Muhtemelen yatma vaktim geldi."

Hemen ders kitabımla birlikte dağınık bir şekilde kağıtları toplamaya başladım ve ayağa kalktım. Hızlı hızlı konuşarak

"Jake, bunun için çok teşekkür ederim. Sanırım şimdi gerçekten anlıyorum. Nasıl yaptığımı sana haber veririm.

yarın."

Ayağa kalktı ama bir şey söylemedi.

Odadan geri geri çıktım, eşyaları düşürdüm ve çöp sepetine takılıp düştüm.

kıkırdadı.

Neredeyse odama koşuyordum ve yatak odamın kapısını açtığımda Jake'in sesi beni aşağıdan durdurdu

Salon.

"Soruna cevap vermek gerekirse Nina, *bu zevk* acıya da değer."

Nutkum tutulmuş bir halde odama girip kapıyı arkamdan kapattım ve başka bir geceye hazırlanmaya başladım.

huzursuzluk.

BÖLÜM 6

Sınıfta oturmuş dün geceki özel ders seansını düşünürken Profesör Hernandez şu konulara değinmeye başladı

ve beni hayallerimden uyandırdı.

"Lütfen sessiz olun, millet. Bugün yapmamız gereken çok şey var. Dersin ilk yarısını

teslim ettiğiniz bazı örneklerin üzerinden geçeceğiz. Son yarıda ise sınav olacak."

Bir dakika kadar durup ödev yığınınına baktı.

"Bayan Kennedy nerede?"

Elimi kaldırdım. "Buyurun, efendim."

Profesör Hernandez gözlüklerini taktı ve elindeki kağıdı biraz daha yakından inceledi.

bana bakıyordu. "Pezevenkler ve fahişeler mi, Bayan Kennedy?"

Jake ve benim koyduğumuz iki örneği gönderdiğimi hatırlayınca yüreğim ağzıma geldi.

ulaşım ve beslenme kelime problemi ödevi için birlikte. Hay aksi.

Lütfen Bayan Ballsworthy'nin boktan pastasından bahsetme.

Pezevenk göndermesi üzerine sınıf kahkahalara boğuldu ve ortalık yatışmaya başladığında "Evet efendim" dedim.

Başını salladı ve belgeyi tekrar inceledi. "Tek söyleyebileceğim, çözüm olduğu için şanslısınız.

Doğru, Bayan Kennedy."

Sessizce başımı salladım, bir deliğe girmek istiyordum.

Sınıfın ilgisi nihayet beni terk ettiğinde, nefes alışverişim duruldu. Tam da profesör

Başka bir öğrencinin ödevini yaparken telefonum titredi ve hemen tanımadığım bir şarkı çalmaya başladı,

yüksek sesle dersi bölüyorsun.

Daha sonra bunun *Full House* dizisinin tema şarkısı olan *Everywhere You Look* olduğunu hemen fark ettim.

Hayır. Hayır. Hayır. Hayır.

Ekrana baktım: *Jake arıyor.*

Telefonu hemen susturdum ve şarkının gürültüsü yerini benim sesime bıraktı.

sınıf arkadaşları gülüşüp fısıldaşıyorlardı.

O yapmadı.

O yaptı. Kahretsin, Jake.

GörünüŖe göre, geçen gün telefonumu aldığında, onu "özel" olarak programlamıŖ olmalı.

Gelen aramalar için zil sesi.

Profesör Hernandez'in sert ifadesine baktım. "Bayan Kennedy, telefonunuzu sessize almanızı öneririm.

dersim sırasında."

Yutkundum ve "ok özür dilerim" dedim.

Profesör derse devam ederken yanımdaki adam "Bu klasikti" dedi.

Ona döndüm ve gerçekten hoş bir gülümsemesi olduğunu fark ettim. Aslında *ok* yakıŖıklıydı, Jake'inki gibi göz kamaŖtırıcı bir Ŗekilde değil, ama ince hatlara sahip bir tiki gibi. Kısa, açık kahverengi saçları

Düzgündü, iri mavi gözleri ve illi küçük, mükemmel bir burnu vardı.

"Ben Alistair," diye fısıldadı ve elini uzattı. Elini

tuttum ve gülümsedim. "Nina."

Profesör Hernandez yine bana doğru ters ters baktı. Alistair fark etti, biz de konuşmayı bırakıp

dikkatimiz tekrar odanın önüne döndü.

Birkaç dakika sonra telefonuma baktığımda Jake'ten bir mesaj buldum.

Jake: Test nasıl gitti?

Hâlâ derste. Henüz almadım. Ödevlerin üzerinden geçiyor ve beni

Fahişe örneği. Zil sesi için çok teşekkürler. Pastanın üzerindeki krema buydu.

Boklu kek mi? LOL. Benim için zevkti. Sınavın nasıl geçtiğini bana haber ver. Yapmam gerekip gerekmediğini bilmem gerek.

planlamaya başlayın. (Buraya şeytani bir kahkaha ekleyin.)

Metin beni çok tedirgin etse ve neyle karşı karşıya olduğumu hatırlatsa da güldüm.

Telefonum tekrar titredi.

Korkmayı bırak, Nina.

Çıldırıldığımı nereden biliyordu? Kendi kendime gülümsedim, telefonumu çantama geri koydum ve şöyle bir baktım

bana sıritan Alistair'e baktım.

Profesör Hernandez sınıfa tüm mobil cihazları bir kenara bırakmaları talimatını verdi ve

Sınavlar.

Sunulan problemler ev ödevine çok benziyordu ve ben de bazı şeyler yapmaya başladım

ve Jake'in bana gösterdiği gibi tüm bilgileri parçalara ayırın.

Bitirdiğimde, beş problemten en az ikisini doğru yaptığımı biliyordum ama

Gerisi hakkında emin değilim.

Şüphe ve endişenin arttığını hissedebiliyordum ve sonra profesör zamanımızın dolduğunu belirtti. O

sınavları toplamak için dolaştı ve dersten sonra onları düzelterceğini ve postalayacağını bize bildirdi.

sonuçları bu gece online. Web sitesinde sınav sonuçları için giriş yapabileceğimiz bir sayfa oluşturmuştu.

Sınıf dağıldı ve ben sınıftan çıkarken Alistair'in arkamda olduğunu duydum.

nefes al. "Nina, bekle."

"Selam." Gülümsedim. "Nasıl geçti?"

"Oldukça iyi. Aslında sanırım hepsini doğru anladım," dedi.

"Keşke ben de aynısını söyleyebilseydim. En az iki tanesini doğru bildiğimi biliyorum ama diğer üçünden emin değilim."

"Eğer sorun yaşıyorsan, dersten sonra bir ara sana yardım etmekten mutluluk duyarım."

"Bu gerçekten çok hoş, ama ister inanın ister inanmayın, aslında gerçekten harika bir öğretmenim var ve hala

Şey... yani..."

Alistair başını salladı ve bana bir kez daha kocaman gülümsedi. "Belki bir ara takılabiliriz?"

Tereddüt ettim. "Elbette. Bu iyi olur."

"Harika. Numaranı alayım. Telefonuma kaydederim."

Bilgiyi girmesini izlerken, aniden huzursuz hissettim ve derinlerde bir şey olduğunu biliyordum

Jake'e karşı artan ilgimle alakası yoktu. Jake'in tipi bile olmadığından emindim ama yine de elimde değildi.

Ona aşıkım. Sanırım garip bir şekilde, Alistair'le çıkmayı kabul ettiğimde, kendi duygularıma sadakatsizlik ettiğimi hissettim. Hiçbir zaman aynı anda birden fazla erkeğe odaklanabilen bir tip olmadım, odaklandığım erkek

nasıl hissettiğime dair hiçbir fikrim yoktu. Ama bunu aşmam gerekiyordu. Bir şey düşünmenin sağlıklı olduğundan oldukça emindim.

Özellikle de ilk taşındığımda kulak misafiri olduğum küçük seks macerasından sonra. Çok açık,

Ev arkadaşımın kendi "işleri" var. Bu, onun her gün Boston'a gittiği gerçeğiyle birleşince

Hafta sonu... onun tipi olsaydım bile, ki değilim, bu olmazdı- Alistair

düşüncelerimi böldü. "Hey... Hala benimle misin?"

Kendimden geçtiğimi fark etmemiştim. "Üzgünüm, sınavı düşünüyordum." Yalan söyledim.

Çıkışa doğru yürürken telefonumu bana geri verdi. "Peki, şu *Full*

Ev şarkısı mı?"

"Arkadaşım benden habersiz zil sesimi değiştirmiş. Bu bir şaka.

Olsen ikizleri."

Jake arkadaşım mıydı? Sanırım

öyleydi. Dur. Düşünmeyi.

Hakkında. Jake'i.

Alistair sırtıttı. "Gerçekten mi? Ben bunu anlamazdım. Yani, şirinler falan, ama sen

çok daha sevimli."

"Teşekkür ederim. Bu düşünceye sahip olan ilk kişi siz olurdunuz." "Bu doğru," dedi. Yine o binlerce wattlık gülümsemesi vardı. "Teşekkürler."

"Yani... gitsem iyi olacak. Birkaç dakika sonra yan tarafta Psikoloji dersim başlayacak" dedi.

"Tamam. Keyfini çıkar."

"Hoşça kal, Nina. Seni yakında arayacağım."

O öğleden sonra, eve yürürken, Jake'e yağ çekmek için bir plan yaptım, böylece

Korkuyla yüzleşme cezasıyla. Belki onunla bir anlaşma yapabilirim.

Bana yaptırmayı seçtiği şeylerde biraz söz sahibi. Örneğin, metroya binmek benim için bir şey olsa da

Kaçındığım halde, asansörlerin yarattığı dehşetin yakınından bile geçmiyordu. Yıllar içinde ne kadar güçsüzleştiğimi ve korkularıyla yüzleşmenin benim için ne kadar zor olacağını fark etmediğinden emindim.

Henüz notumu almamış olsam da, A olmadığından emindim, bu yüzden planımı uygulamaya koymam gerekiyordu.

aksiyon. Bir erkeğe ulaşmanın yolu midesinden geçer derler. Ne yapacağımı biliyordum.

Onu.

Tarah ve Ryan ben ocakta ateşi yakarken birlikte eve geldiler.

"Ne yapıyorsun, küçük hanım?" Tarah

sordu. "Kıçımı kurtarmaya çalışıyorum."

Güldü. "Ne yapıyorsun?" "Jake

bahsimiz hakkında bir şey söyledi mi?"

Tarah başını salladı. "Hayır. Jake bana hiçbir şey hakkında bir şey söylemez. Bu özel dersle mi ilgili?"

"Evet. Temel olarak, sınavlarımdan birinden A alamadığım her seferinde, beni sınavlarımdan biriyle yüzleştirecek.

fobiler. Bu gerçekten de hastalıklı bir ceza

türü." Ryan güldü. "Bok yok mu? Bence bu

harika!" "Böyle hissedeceğini biliyordum

Ryan."

Tarah sırtımı okşadı. "Özür dilerim, tatlım. Ryan'a katılıyorum. Bu şekilde yaşayamazsın, özellikle de

Artık şehirde yaşıyorsun. Tüm bu saçmalıkları aşabilseydiniz hayatın ne kadar kolay olacağını bir düşünün."

"Sadece buna zorlanmaktan hoşlanmıyorum."

Ryan sesini yükseltti. "Kimse seni bir Gey yapmaya zorlamıyor ve bunu sen de biliyorsun Nina. Jake'in küçük iddiasını kabul ettin çünkü zorlanman gerektiğini biliyorsun, yoksa asla değişmezsin. Bu tür şeyler sadece

daha da kötüleşmesine izin verirsiniz."

Haklı olduğunu biliyordum.

Ryan ve Tarah aşağıda, Eleni'nin yerinde erken bir akşam yemeği yemek üzere ayrıldılar. Yaklaşık yirmi dakika sonra, ben sadece

Kapının açıldığını duyduğumda başyapıtımı bitirmek üzereydim.

Jake kapıyı çarparak kapattı ve koklamaya başladı. "Ne kokusu alıyorum?"

Kokuya verdiği ani tepki beni kıkırdattı. "Ne koktuğunu sanıyorsun?"

Mutfağa doğru attığı adımlar her seferinde daha da hızlandı. "Cennetin kokusunu alıyorum. Ne yaptın sen?"

Bu değil-"

Alt dudağımı ısırđım ve gülümseyerek başımı salladım.

"Evet, öyle." "Bananas Foster mı? Bananas Foster mı?"

"Evet. Dün gece bana yardım ettiğin için bir teşekkür olarak senin için yaptım." Onun tepkisi karşısında kahkahalara boğuldum.

gözleri yuvalarından fırladı.

Jake hiçbir şey söylemedi, sadece oturdu, kocaman bir ısırık aldı, coşkuyla başını arkaya eğdi ve inledi.

Bu iniltiyi daha önce de duymuştum. Jake'in başka bir kadınla birlikte olduğu yönündeki rahatsız edici düşünceyi aklımdan çıkarmak için başımı salladım.

Ağzı doluydu. "Ugh. Mmmmmmm. Aman Tanrım. Bunun benim ıslak rüyam gibi olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Bir benzetme var: Bananas Foster Jake için neyse, Jake de Nina için odur.

"Hoşuna gideceğini düşünđüm."

"Beğendim... Nina... *Bayıldım*," dedi kocaman bir ısırık daha almadan önce. Birkaç dakika sessizce yedi.

dakikalar boyunca gözleri kapalı durdu. "Bunu yapmayı nereden öğrendin?"

"Aslında bir keresinde memlekette tatlı yapma dersi almıştım. Aslında yapması o kadar da zor değil. Sadece tereyağı, şeker, rom, vanilya, tarçın, dondurma ve tabii ki muz."

Tabak kuruyana kadar tüm partiyi yemeye devam etti. Ben de masanın karşısına oturdum.

Çenem ellerimde, bir seyirci sporu gibi olanları izliyorum.

Parmağını tabağın üzerinde tekrar tekrar gezdirerek son kalıntıları yaladı, bu da içimin karıncalanmasına neden oldu.

Birden keşke tabağı ben taksaydım diye düşündüm.

Hiçbir şey kalmadığında, gözlerini son bir kez kapadı, yavaşça sonuna kadar açtı, başını salladı

ve dedi ki, "Mmm...mmm...mmm. Bunu benim için tekrar yapacağına söz ver."

Aslında ne kadar ciddi olduğuna güldüm. "Bunu ayarlayabiliriz."

"Anladığınızı sanmıyorum. Bu hayatım boyunca tattığım en güzel şeydi. Hiç kimse

benim için hiç böyle bir şey yapmamıştı. Annem çocukken bir bok pişiremezdi. Çok çalışırdı ve

özellikle de babam öldükten sonra ama hiç yemek yapmadım, hiç fırınlamadım. İşte bu yüzden bu kadar çok muz yemeye başladım."

Bu, Jake'in kendisiyle ilgili önemli bir şeyi benimle paylaştığı ilk andı.

"Baban öldüğünde kaç yaşındaydın?"

Soru karşısında hazırlıksız yakalanmış gibiydi ama tabağa bakarak cevap verdi. "Beş yaşındaydım, neredeyse

altı."

Kalbim onun için kırıldı. "Özür dilerim, Jake."

"Evet, ben de." Öksürdü ve hızla konuyu değiştirdi. "Her neyse, bunu tekrar yapıyorsun,

Tamam mı?

"Bunu bir teşekkür olarak yaptım ama itiraf etmeliyim ki... gizli bir amacı olabilir."

Ağzını bir peçeteyle sildi, buruşturdu ve şakayla karışık bana fırlattı. "Öyle mi?"

"Evet. Aslında A alamadığım ortaya çıkarsa belki bana karşı yumuşak davranırsın diye umuyordum...

Belki bu cezalandırma işinde ne kadar ileri gideceğim konusunda biraz söz sahibi olmama izin verirsiniz."

Kahkahayla başını geriye attı ve dilinin cınladığını görebiliyordum. Çenesini kaşdı, gülüyormuş gibi yaptı.

düşündü ve sonra, "Um...hayır." dedi.

"Jake..." Mızımızlandım.

Aynı tonda benimle alay etti. "Nina..."

"Boku yedim."

"Oh, sen az inançlısın. Daha notunu almadın mı?"

"Yayınlandıklarından oldukça eminim. Sadece internete girip Hernandez'in web sitesinde yayınlanıp yayınlanmadıklarını kontrol etmem gerekiyor."

Koridorda yürüdü ve dizüstü bilgisayarıyla dönüp onu tezgâhın üzerine koydu. "Kontrol et."

O bana doğru eğilirken ben de endişeyle web adresini tuşladım. Muz ve rom kokusunu alabiliyordum.

Nefesini omzumda hissedebiliyordum, bu da şifreyi yazarken beni kıpır kıpır yapıyordu.

İlk fark ettiğim şey Alistair'in notuydu: *Alistair York: 100.*

Aşağıya inip benimkini aradım ve işte oradaydı: *Nina Kennedy: 78.*

Karışık duygularla göğsüm daraldı. C+ almıştım, ki bu alabileceğimden çok daha iyiydi.

Jake'in testini geçmek zorunda kalmamak için ihtiyacım olan şey umduğumdan çok uzaktı.

Jake ve ben aynı anda birbirimize döndük ve gözlerindeki parıltı bana bunun içinde olduğumu söyledi.

BÖLÜM 7

Perşembe öğleden sonra, Jake'ten bir mesaj aldığımda mutfağı temizliyordum.

İşten erken çıkıyorum ve 3:30 gibi evde olurum. Seninle evde buluşuruz. Sonra da

Birlikte ayrılın. Hazır olun.

Birkaç dakika sonra tekrar mesaj attı.

Korkmayı bırak, Nina.

Ve böylece düşüncelere dalmaya başladım. Benim için ne sakladığına dair hiçbir fikrim yoktu ve bana özellikle

ipucu yok, böylece "çıldırılmayacaktım". Bilmemek beni daha da korkuttu.

Zaman geçirmek için duş aldım ve ne giyeceğime bir türlü karar veremedim. İnsan ne giyer?

Bir felaketle randevuya giderken ne giyeceksin? Bu gece nerede olursak olalım, ter içinde kalacaktım,

panik, beyaz mafsallı karmaşa.

Sonunda bir kot pantolon ve siyah bir tişörtte karar kıldım. Rahat ve dürüst olabilirdim,

Neden giyinmem gerekiyor ki? Jake'in ben sallanırken kıcığının ne kadar güzel olduğunu fark edeceğini sanmıyorum.

hiperventilasyonla yere yığıldı.

Saat 3:15'te oturma odasında oturup beklemeye karar verdim ve *Katie*'yi izleyerek dikkatimi dağıtmaya çalıştım.

gösteri. Konu ölümle yakın karşılaşmalar hakkındaydı. Anksiyetemi tetiklediği için programı kapattım.

Kapı açıldı ve Jake elinde bir çift kâğıt alışveriş torbasıyla, sırtarak içeri girdi.

"Hey, küçük bayan günışığı! Randevumuz için heyecanlı mısın?"

Bu birden midemi bulandırdı ve buna randevu dediği için mi yoksa benim

bu gece kendimi aptal durumuna düşürmek üzereydim. "Bunun bir randevu olduğunu fark etmemiştim."

"Bu kaderle bir randevu. Yaptığın tüm bu saçmalıkları geride bıraktığında özgürlük seni bekliyor.

kendin."

Tarih olayını açıklığa kavuşturduğun için teşekkürler, ahmak.

Şu anda siyah bir tişörte açılan kırmızı ekose gömleğinin içinde kavurucu derecede ateşli görün-

Altımdaki gömlek kafamın karışmasına yardımcı olmuyordu.

Çantaların içine bakmak için boynumu kaldırdım. "Ne

aldın?" Beni başından savdı. "İhtiyacımız olacak bazı

malzemeler." "Harika," dedim alaycı bir tavırla.

Ben kanepede beklerken Jake çantaları odasına götürdü. Büyük siyah bir sırt çantasıyla geri döndü.

"Gidelim, Nina. Hazır mısın?"

Ayağa kalktım ve yutkundum. "Olabileceğim kadar hazırım."

Kaldırıma çıktığımızda bir mide bulantısı dalgası daha geldi ve biliyordum ki

geri dönmek.

Daha da kötüsü, Bayan Ballsworthy pencereden bizi izliyordu ve ben ona baktığımda

Kapıyı kapatmadan önce bana pis bir bakış attı. Şu anda ihtiyacım olan tek şey buydu. Jake fark etmemişti, ben de

bahsetmedim.

Birlikte yürürken yere bakarken bana baktığını hissedebiliyordum, adımlarımız

Eşzamanlı. Bir noktada yürümeyi bıraktı ve ben de dönüp ona baktım.

"Neden durdun? diye sordum.

Bana yaklaştı ve iki elini omuzlarıma koydu. Beklenmedik temas karşısında ürperdim ve

Sokağın köşesinde dururken dikkatle gözlerimin içine baktı.

"Nina, şu anda kafanda küçük senaryolar kurduğunu görebiliyorum. Hiç yardımcı olmuyor.

Başınıza gelen tek şey o anda olanlardır, tüm felaketler değil

Aklındaki olasılıklar. O yüzden saçmalamayı kes, tamam mı? Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Sesinin tonu hoşuma gitmese de, son kısmı beni biraz rahatlattı.

Hedefimiz olduğuna inandığım yere gelene kadar yürümeye devam ettik: DeKalb Bulvarı

Metro istasyonu. Egzersiz için metroyu seçmiş olması beni rahatlatmıştı, çünkü metro

Kötünün iyisi. Yine de oyalanmak istedim.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum.

Kollarını kaldırdı ve gülümsedi. "Manhattan, bebeğim!"

"Bu kadar mı? Yolculuk ne kadar sürecek?"

"Uzun değil ama hesaplamamıştım." Ben istasyonun girişinde dururken Jake istasyona doğru birkaç adım attı.

Yukarıdaki kaldırım. Arkasını döndü ve bana baktı.

Nabzım hızlandı ve bir sonraki adımda ne yapacağımdan emin olamadan gözlerimi kapattım. Zihnimde bir anda

O teneke kutunun içinde bir sardalya gibi sıkışmıştım. Gözlerimi açtığımda hâlâ aynı yerde duruyordu. Onun büyük

Merdiven boşluğunun karanlığında yeşil gözler parlıyordu.

O kadar güzeldi ki. Ama hareket edemiyordum.

Merdivenlerde sabırla durup aşağı inmemi bekledi. Donup kalmıştım. Sonunda başını kaldırdı.

elini bana doğru uzattı ve sabit bakışlarıyla beni sessizce aşağı inip elimi tutmaya teşvik etti.

"Nina, hadi. Seni yakaladım," dedi sonunda.

O anda bir şeyler tıkladı ve ona doğru hareket ettim. Sıcak eli benimkini sardı ve

parmakları iç içe geçmişti. Elimini sıkıca tutup beni aşağıya doğru yönlendirirken başparmağındaki halka tenime bastırdı.

merdiven boşluğu, idrar kokuyordu.

Trende tam bir deli gibi davranmaktan bu kadar korkmasaydım, bu an epik olurdu.

Korku ve şehvetin ön planda olduğu karışık duygular içindeydim. Bedenim şaşkınlıktan titriyordu.

Jake metro kartlarımızı ödemek için elimi bıraktığında ani bir soğukluk hissettim.

Metro çalışanına teşekkür etti ve elimi tekrar tuttuğunda beni şaşırttı. İçimdeki kelebekler

Beni turnikelerden geçirirken midem taklalar atıyordu.

Trenin gelmesini beklerken bir banka oturduk. Hayal kırıklığına uğrayarak elimi bıraktı.

Sonra sırtımı sıvazladı. "Şimdiye kadar iyi gidiyorsun."

Ağır ağır nefes almaya devam ederken "Evet," diyebildim. Sebepsiz yere başımı sallamaya devam ettim ve

tren acele eder ve oraya giderdi.

B treni nihayet yaklaştı ve gıcırdayarak durdu. Tekrar elimi tuttu ve beni

Akşam işe gidip gelenlerle dolup taşan kalabalık tren vagonunda.

Oturacak yer yoktu ama bu benim için önemli değildi. Ayakta durmayı tercih ettim, çünkü bu daha kolay bir çıkış sağlıyordu.

Bir sonraki durakta atlamak zorunda kaldım.

Trenin kapıları kapandığında, panik gerçekten baş göstermeye başladı. Kendimi tamamen kapana kısılmış hissettim ve

kontROLSÜZCE titriyor.

Jake iki elini titreyen kollarıma koyarak çelişkili duygularımın birbirine saldırmasına neden oldu

Bir başkası. Şehvet kıl payı kazanıyordu. "Gergin hissetmen normal Nina. Olmaman gerekiyordu.

Rahat. Onunla savaşmaya çalışmayı bırakın ve bu duyguların orada olmasına izin verin."

Beni bıraktığında, bedenim dokunuşunun geri dönmesini arzuladı. Sadece bana sarılmasını istedim.

Felaket hissi geçene ya da o vagondan çıkana kadar. Kendimi sakinleştirmeye çalışırken, bir bebeğe odaklandım.

annesinin üzerinde oturuyordu. O bunu yapabiliyorsa, ben de yapabilirdim. O bana gülümsedi, ben de ona gülümsedim.

Bana bakıyordu ama utancım göz teması kurmamı engelliyordu. Hala titriyordum.

bir direğe tutunarak. Rahatsız edici duygularla savaşmak yerine onları kabullenmek zordu. Tren

sallanıyordu ve bunun geminin normal hareketi mi yoksa benim çarpık algım mı olduğunu anlayamıyordum.

Sinirler.

Jake çenemi tutup gözlerimi onunkilere dikmeye zorladığında sıçradım. "Nasılsın?"

"Tamam. Sadece bunun bitmesini

istiyorum." "Sırada bizim durağımız

var." Gülümsedi.

Bunu duyunca içime bir rahatlama geldi ve yolculuğun son birkaç dakikası şöyle geçti

biraz katlanılabilirdi çünkü artık tünelin sonunda bir ışık vardı.

Tren 8. Cadde istasyonunda durduğunda, Jake'i vagondan dışarı kadar takip ettim. Nefes alıyordum.

hemen yavaşladı ve kendimi dünyanın tepesinde hissettim. Özgürdüm.

Platformda bana dönerek gülümsedi ve "Hâlâ bizimlesin. O kadar kötü müydü?"

Rahat bir nefes aldım. "Beklediğim gibi oldu ama bittiğine sevindim. Bir taksiye binip

Şimdi eve mi?"

Beni turnikelerden geçirip merdivenlerden yukarı çıkarmadan önce birkaç saniye sessizce bana baktı.

Manhattan sokaklarında. Şehrin gürültüsü ve kokusu karanlık metro istasyonuyla tam bir tezat oluşturuyordu. I

En azından beni eğlenceli bir yere götüreceğini

umuyordum. "Jake? Nereye gidiyoruz?"

Bir Çin restoranının önünde kısa bir süre durdu. Kızarmış tavukların ve MSG'nin kokusu

Mide bulandırıcı. İşten eve koşuşturan insan sürüsü yanımızdan geçerken bana döndü.

"Nina..."

Sonra, içinde erzak olduğunu söylediği büyük sırt çantasına ve kalbime bakarak bir ampul anı yaşadım

battı.

"Metro. O egzersiz değildi... O sadece buraya gelmek için bir araçtı.
Beni Şimdi bir yere

götürüyorsun, değil mi?"

Jake başıyla onayladı. "Bana güvenmelisin, tamam mı?"

Panik her yerde yeniden oluşmaya başladı. Caddeden gelen araba korna
sesleri benim paniğim arttıkça

sinirler hassaslaştı.

New York'un kaldırımlarında yan yana yürürken gergin bir şekilde
dudaklarımı yaladım.

Hızlı adımlarla yürümeye devam ederken başımı ona çevirdim. "Beni
nereye götürüyorsun, Jake? Söylesene

Ben!"

"Sana söylersem aşırı tepki verirsin. Oraya varana kadar bekle ve ne
dediğimi unutma. I

sana kötü bir Şey olmasına izin

vermeyeceğim." "Ya yapamazsam?"

"Her zaman bir seçeneğiniz var. Ama bundan vazgeçmeyi seçersen,
anlaşmamız iptal olur. Sonunda, sen

sadece kendini hayal kırıklığına uğratmış olursun."

Yaklaşık üç blok daha sessizce yürüdükten sonra yüksek bir apartmanın
önünde durdu.

bina. "İşte geldik."

Onu ön kapıya kadar takip etmeden önce tereddüt ettim. Dost canlısı görünümlü, iri yapılı bir adam bizi karşıladı ve

Jake ile el ele tutuştular.

"Jake, adamım, nasıl gidiyor?" Gülümsedi. "İyi,

iyi, Vinny. Bu benim arkadaşım, Nina." Vinny

elini uzattı. "Nina, benim için bir zevk." "Ben

de," dedim.

Jake Vinny'ye döndü. "Gitmeye hazır mıyız?"

"Evet, dostum. Hiç sorun değil. İstedğin kadar kalabilirsin."

"Teşekkürler, Vin. Sana bir borcum olacak." Jake bana döndü.

"Gel bakalım." "Kim o?"

"Eski bir dostum. Binayı o yönetiyor."

Jake beni fuayeden geçirip koridora götürdü. Bu işin nereye varacağını biliyordum.

İyiymiş. Bir asansörün önünde durduk ve o yukarı düğmesine bastı.

Bu benim en kötü kabusumdu. Ona yalvardım. "Jake, dinle, Ryan bana hiç

ama tüm bu olanlar... tüm sorunlarım... bir asansörde başladı. İlk paniklediğim yer orasıydı.

saldırı oldu. Lisedeydim ve bir tanesinde sıkışıp kaldım ve-"

"Bunu aşmak için daha fazla sebep var. Şimdi bir tanesine girerseniz, yaratılan hasarı geri almaya yardımcı olabilirsiniz

kendi zihnini tarafından."

Kolunu tuttum ve yalvardım. "Lütfen... Bunun dışında her şeyi yaparım." Gözlerim dolmaya başlamıştı.

Yukarı.

Kapı açıldığında, kapanmasını engellemek için elini içeri soktu. Bana dönüp baktığında,

Ağlamaya başladığımı fark etti.

"Siktir. Nina, ağlama. Hadi, sana söz veriyorum orada sana hiçbir şey olmayacak."

Başımı salladım ve gözyaşlarımı gizlemek için yüzümü kapattım. Bu şekilde tepki verdiğim için kendimde hayal kırıklığına uğramıştım.

Ama bu, bu kadar erken atılamayacak kadar büyük bir adımdı. O ölüm kutusunu görmek bile çok uzağa kaçma isteği uyandırdı bende.

uzakta. Oraya ayak basmak zorunda kalacağımı hayal bile edemezdim.

Sırt çantasını asansörün içine attı ve kapıyı açık tutarak açıklıkta durmaya devam etti

bir eliyle tutuyor, diğer elini de almam için bana uzatıyordu.

Kaçmayı düşündüm. Bayılmış gibi yapmayı düşündüm. Yardım için çılglık atmayı düşündüm. Sonunda

Yine de Jake'in gözlerine baktım, ona güvenmeye karar verdim ve elini tutarak beni içeri çekmesine izin verdim.

Asansör. Beni bırakmaya çalıştı ama elini daha sıkı tuttum. "Kapıyı açık bırak," diye ısrar ettim.

"Tamam. Bunu yavaştan alabiliriz."

Jake elini açık kapı düğmesinin üzerinde tuttu. "Gezintiye çıkmaya hazır olduğunuzda bana haber verin."

"Asla hazır olamayacağım. Anlamıyor musun? O kapının kapanmasına asla hazır olamayacağım."

"O zaman ne zaman olacağına benim karar vermeme izin

vermelisin, tamam mı? Bana güveniyor musun, Nina?" Yalvaran

gözlerine baktım ve elini daha sıkı sıktım.

Neden umursuyordu? Neden bunu benim için yapmak istedi?

"Muhtemelen sana güvenmemeliyim Jake, ama gerçek şu ki güveniyorum. Sadece korkuyorum."

Bunu yapmam gerektiğini biliyordum. Eğer bunu bugün yapamazsam, bana yardım etmek isteyen bu çılgın adamlar

bunu asla kendim yapamazdım. Zamanla daha da kötüye gidiyordu. Beni öldürse bile.

o kapıyı kapatmasına izin vermem gerektiğini biliyordum.

"Nina, şimdi kapıların kapanmasına izin vereceğim, tamam mı?"

Sessizce başımı salladım ve parmağını düğmeden çekmesini izledim. Kapılar kapandığında

tamamen kontrolsüz bir şekilde titremeye başladım. En son ne zaman asansöre bindiğime dair anılar gözümün önünden geçti.

Aklımda.

Bir düğmeye bastı ve asansör yukarı çıkmaya başladığında içgüdüsel olarak ona doğru eğildim.

sevgili hayatım. Tırnaklarım ona battıkça göğsünün sıkıştığını hissedebiliyordum ve sınırlarımı yatıştırmak için gözlerimi kapatıp kokusunu içime çektim. Çok korkmuştum ve ne kadar aptal görüldüğüm umurumda değildi. Bana tutunmasına ihtiyacım vardı,

çünkü bayılacaktım gibi hissediyordum.

"İyi gidiyorsun," diye fısıldadı ağzının hemen altındaki kulağıma. "Bak. Şu anda

Şimdi elli."

Koltuk altına gömülü olan başımı salladım. "Sakın söyleme! Ne kadar yükseğe çıktığımızı bilmek istemiyorum.

vardır."

Kalbim en az bir dakika boyunca ona karşı çarptı.

Jake bana vurdu. "Nina, başardın. Sekseninci kata ulaştık." Beni tuttuğu yerden bıraktı ve ben

kapılar açıldığında hâlâ ağır ağır nefes alıyordu. "Burada biraz dolaşmak ister misin yoksa

Hemen geri dönmek ister misin?"

"Geri dön. Lütfen," diye ısrar ettim. Sadece bu işi bitirmek istiyordum.

"Tamamdır," dedi aşağı düğmesine basarken ve kapılar kapandı.

Biraz sakinleşmeye başladım. Yolda bayılmamak için kendimi tutmam gerekiyordu.

ve bu kutudan canlı çıkabilirdim. Destek için onu kullanarak gömleğini tekrar kavradım. Yapabilirdim

nefesini hissediyor ve çiğnediği naneli sakızın kokusunu alıyordum.

Rakamlara baktım ve altmış beş, altmış dört, altmış üç, altmış iki gördüm ve sonra oldu: bir

Asansör aniden durunca büyük bir sarsıntı oldu.

O saniyede içimi kaplayan panik dalgası o güne kadar yaşadığım en büyük panik dalgasıydı.

yaşadım ve vücudum sanki içimde bir yangın başlamış gibi

yandı. Çığlık attım.

"Jake! Jake mi? Sıkıştık! Ne oluyor? Neler oluyor?"

"Şşş." Sakinleşmem için beni susturuyordu ve rahatlamış olduğunu fark etmem birkaç saniye sürdü.

ve elinin durdurma düğmesinin üzerinde olduğunu fark

etti. "Lütfen söyle bana... *sen*... az önce bu asansörü

durdurmadın değil mi?" "Sakin ol, Nina. Sakin ol-"

Tüm gücümle göğsüne vurdum.

"Lanet olsun, Nina. Dur!" diye bağırarak ellerimi tuttu ve avuçlarının içinde birbirine kenetledi. O

güçlüydü ve onları serbest bırakma şansım yoktu. Ellerimi tutarken düğmelere erişimi engelledi.

Birlikte.

Nefes nefese kalmıştım. "Beni rahat olmadığım bir şeyi yapmaya zorlamayacağını söylemiştin. Ben

Size yalvarıyorum... bu asansörü hareket ettirin... *hemen*!"

Ellerimi sıkarak onları daha da sıkı bir şekilde kavradı. "Nina, sakın ol. Her şey yolunda. Sakın

Buna katlanmak zorunda olduğunu anlıyor musun? Panik anını atlatmak zorundasınız. Eğer bunu atlatabilirsen

ve hiçbir şey olmadığından emin olursan, her şeyi

yapabilirsin." "Yapmak istemiyorum. Buna değmez!"

"Buna değmeyecek ne var?"

"Bunu yaşıyorum... bu korkunç hisleri!" Nefesim kesildikçe hiperventilasyona başladığımı hissediyordum.

yakalamak imkansız hale geldi.

"Aslında şu anda sana hiçbir şey olmuyor. Sen ve ben burada duruyoruz. Bu kadar. Her şey senin

zihin." Ellerimi bıraktı ve yüzümü kavradı. "Bana bak." Gözlerimin içine baktı ve ben sadece

Ona bakarken gördüğü ucubeyi hayal edin. Yaklaştı ve sinirlerime rağmen bacaklarım karıncalandı.

"Eğer beni o düğmeye basmaya zorlarsan, anlaşıma biter." dediğinde nefesini ağzımda hissettim.

"İyi... anlaşıma iptal... yap şunu. Şimdi!"

Ellerini yüzümden çekti ve kollarını kavuşturarak düğmelerin önünde durdu. Ellerini salladı.

başını sertçe salladı.

"Hayır." "Jake..."

düğmeye bas."

"Hayır. Başa dönmüş olursun. Bunu aşmak zorundasın ve bunun tek yolu da bunu deneyimlemek. Ben

kolayca pes etmene izin vermeyeceğim."

Yardım için bağırmaya başladım ve onu panelden uzaklaştırmaya çalıştım ama çok güçlüydü.

hayal kırıklığı içinde arka duvarı yumrukladı.

Titriyordum, yenilmiş hissediyordum ve nefesimin altında "Siktir! Buna inanamıyorum."

"Zaman geçirmenin bir yolu da bu, ama ben kadınlarla böyle şeyler yapmayı alışkanlık haline getirmedim.

bir hiperventilasyon atağının ortasında. Çok kafa karıştırıcı... Ağırığa neyin sebep olduğunu söylemek zor

nefes alıyorum."

Bir kahkahayı bastırdım ama onun görmesine izin vermemeye çalıştım. "Çok komik," dedim.

"Şaka yapıyordum tabii ki. Sadece seni güldürmeye çalışıyordum ama görünüşe göre işe yaramıyor," dedi.

panelin karşısında durmaya devam etti, çapraz kesilmiş dövmeli kolları kıpırdamıyordu.

Asansörün diğer tarafına doğru yürüdüm ve zemine doğru kaydım. Kendime sarıldım, geriye doğru sallandım.

Paniğimi yatıştırmak için bir ileri bir geri gidip geliyordum. Gözlerim kapalıyken, Jake'in kapıyı açma sesini duyabiliyordum.

ve başka bir yerde olduğumu hayal etmeye çalıştım, herhangi bir yerde ama bu ölüm tuzağında sıkışıp kalmıştım.

Nefes al. Nefes ver.

Birkaç dakika sessizlik içinde geçti, başımı cenin pozisyonunda tutuyordum. Sakinleşmeye başlamıştım.

patlama gibi bir ses duyuldu.

Aynı anda hem sıçrayıp hem de çığlık attığım için dehşete kapıldım. Jake'e baktığımda

histerik kahkahalar atarak yere yığılmış, köpükler içinde, elinde... bir şişe şampanya.

Orospu çocuğu.

"Jake! Ne oluyor be? Bu da ne?"

Başımızın üzerinde tuttuğu şişeden şampanya damlıyordu. "Kutlama yapıyoruz!"

"Sen hastasın!"

"Hayatta kalmanı kutluyoruz, Nina! Bu olaydan bu yana on iki dakika otuz üç saniye geçti.

Asansör durdu ve sen hâlâ hayattasın."

Sırt çantasından iki şampanya kadehi çıkardığında maskaralıkları daha da kötüleşti ve ardından bir

küçük battaniyeyi yere sermeden önce dramatik bir şekilde kabarttı.

"Ne yapıyorsun?"

"Ne yapıyor gibi görünüyoruz? Piknik yapıyoruz."

Sonra bir iPod, hoparlör ve Trader Joe's'dan bir sürü yiyecek çıkardı: kraker, humus ve

çikolata kaplı kirazlar.

"Ciddi olamazsın!"

"Çok ciddiym. Asansörlerle ilgili olumsuz çağrışımlarınızı değiştirmemiz gerekiyor. En son buraya geldiğinde

karanlık ve sefaletle ilişkilendirdiniz. Şimdi, bir dahaki sefere sıkışıp kaldığınızda şöyle düşüneceksiniz

yapacağımız muhteşem piknik için."

Jake şampanyayı iki bardağa doldurdu ve birini bana uzattı. Elimi uzatmadım. "Sen

bir ahmak olmak."

Bana ters ters baktı. "Ya sen içersin ya da ben hepsini içerim. O zaman bu asansörde bir kadınla sıkışıp kalırsın.

sarhoş ahmak."

İçimi çektim ve isteksizce bardağı aldım. Getirdiği yiyecek paketlerini açmaya başladı ve

ağızına çikolata kaplı bir kiraz attı. "Bunlar harika. Bir tane dene," dedi bana uzatırken.

kabı. Hiç iştahım yoktu ama bir tane aldım ve yedim. O haklıydı. Çok lezzetliydi.

Birkaç saniyeliğine dikkatimi gerçekten dağıttığını fark ettiğimde başımı salladım ve

felaket potansiyeline odaklanıyordum. Farkında bile olmadan anı yaşıyordum. Her ne kadar

tamamen gitmiş, bu saçma düzenin ortasında korku biraz azalmıştı.

Asansördeki köşemde sessizce oturdum ve Jake humus sürerken gözlerimi devirdim.

kraker ve onu yedi. Tam işlerin daha da tuhaflaşamayacağını düşünürken, elindeki krakerle oynamaya başladı.

iPod'u hoparlöre bağlıyordu. Hangi şarkıyı çaldığını anlamam birkaç saniye sürdü: *Free Fallin'*

Tom Petty tarafından.

Pislik herif! Gülmeye başladım ve ağzımı kapattım.

Şampanya patlatmak bir yana, çoğunlukla ciddi olan Jake de çatlamaya başladı

benim acımı kırdığını görünce ayağa kalktı.

"Nina Kennedy. Bu duyduğum bir kahkaha mı? Cidden bu tehlikeli ve hayati meseleyi hafife mi alıyorsun?"

İçinde bulunduğumuz tehditkâr durum? Yazıklar olsun size!"

Daha da sert gülmeye başladım ve hınzır bir sırıtışla bana bir kiraz fırlattı.

"Jake, sen delisin, bunu biliyor musun?"

"Oh! Fındık demişken..." Parmağını kaldırdı ve sırt çantasına uzandı. *"Benimkinin tadına bakmalısın"*

findık, Nina. Bunları dene." Beni utandırmayı başardığını bilerek kıs kıs güldü. "Sen neden

yüzün kızarıyor mu?"

Gülerek, "Fındıklarının tadına bakmak istemiyorum, teşekkürler" dedim. Yine de kabı bana uzattığında

baktı ve dedi ki, "Çikolata kaplı Brezilya fıstığı mı? Bunları hiç yememiştım." Bir tane aldım ve yedim. "Mmm.

Çok iyiler."

Biraz daha şampanya yudumlarırken gülümsemesi bardağın içinden parlıyordu. "Gördün mü?"

Müzik dinlerken şakalaştığımız, yiyecekleri karıştırdığımız birkaç dakika geçti.

şampanyayı bitirdim. Korku seviyem daha da düşmüştü.

Jake'in "Nina'yı terörize et" çalma listesindeki bir sonraki şarkının *Stuck in* Nina olduğunu fark ettiğimde başımı tekrar salladım.

Stealer's Wheel'in "*The Middle with You*"

şarkısı. "Hoşuna gitti, değil mi?" diye

güldü.

Başımı salladım ve ona hayretle baktım. "Sen delisin... ama ne var biliyor musun? Panikle miyorum

artık, yani bu işte bir iş var." Göz kırptı.

"Aferin kızıma."

Bunu söyleme şekliyle ilgili bir şey beni ürpertti. Sakinleşiyor olmam gerektiğini biliyordum çünkü

Vücudum aniden onun aşırı farkına vardı.

Şehvet yine kazanıyordu.

Yemek yemeye devam ederken daha özenle seçilmiş şarkılar birbiri ardına çaldı ve sinirlerim

duyarsızlaştırıyordu, kaçırdığım diğer şeylerin farkına varmaya başlamıştım, örneğin, ne kadar inanılmaz

kokuyordu. Bu sefer sigara olmadan sadece kolonya kokuyordu. Saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş ve jölelenmişti.

Ekose gömleğin altına giydiği tişört göğsünü sarıyordu. Kolları kıvrılmıştı ve göğsünü gösteriyordu.

güçlü ön kolları vardı. Sağ kolundaki renkli dövmelere yakından baktım, ne olduklarını çözemedim.

Yani. Siyah kot pantolon ve siyah Converse spor ayakkabı giyiyordu. Ayakları yanımda uzanıyordu ve

büyüktü, belki on bir numara. Bu bana onun elini ve elini tuttuğunda ne kadar büyük ve sıcak hissettiğini hatırlattı.

metro yolculuğunda elimi.

Yemek için yeterince güzel kokuyordu.

Jake düşüncelerimi böldü. "Dünya'dan

Nina'ya!" Gözlerimi kırdım. "Merhaba."

"Doydun mu?"

Başımı salladım. "Pardon?" "Bunları

kaldırayım mı?"

"Oh...evet...um...evet."

Başımı asansörün duvarına yasladım, daha önce kendi kendime yaşadığım panik ataktan dolayı bitkin düşmüştüm. Ben

Hiçbir şekilde tamamen sakin değildim ama dayanmanın gerçekten işe yaradığını bilmek beni şaşırttı. Ben vardı

Korkunç bir durumdan kaçamazsam panikten bayılacağımdan, hatta öleceğimden emindim. Bu

duygular eninde sonunda gerçekten azalır. Ve eğer o noktaya ulaşabilirseniz, bu aslında heyecan vericidir. Ne gider

Yukarıdakiler aşağı inmeli, sanırım.

Müzik değiştiğinde Jake eşyalarını sırt çantasına geri koymayı bitirmek üzereydi. O

Başını arka duvara yaslayarak bana katıldı ve gözlerini kapattı. Benden uzakta oturuyordu.

ve onun bana yaklaşması için can atıyordum. Bu yeni şarkının tonu diğerlerinden tamamen farklıydı.

olanları. Çok az enstrümanın kullanıldığı yumuşak bir müzikti. Kadın şarkıcının sakinleştirici, halktan biri gibi bir sesi vardı. Bu

Bilmiyordum ama sözleri nefes kesiciydi. Şarkı asansörde sıkışıp kalan bir kadın hakkındaydı.

Başlangıçta temkinli davrandığı bir yabancıyla, ama adam ona gerçekten aşık olur ve sonunda birlikte sıkışıp kalmalarının olması gereken ve büyüğü bir şey olduğunu fark eder.

Gözlerimi açıp hâlâ gözleri kapalı olan Jake'e baktım. "Kim söylüyor bunu?" diye sordum.

"İnternette Edie Brickell'in *Stuck in the Elevator* adlı şarkısını buldum. Beğendin mi?"

"Evet. İstiyorum."

"Güzel."

"Yine de hâlâ delisin."

Gözlerini açtı, bana döndü ve gülümsedi. Gamzeleri o anda beni tamamen etkiledi. Sonra o

Şarkıyı dinlerken yine gözlerini kapattı ve bir kez daha yakışıklı yüzüne huzur içinde bakabildim,

onun haberi olmadan. Burnu mükemmeldi, ne çok büyük ne de çok küçüktü. Dudakları kıpkırmızıydı ve

Dudak halkası olan alttaki biraz daha belirgindi. Koyu renk kirpiklerinin çok daha uzun olduğunu fark ettim.

benimkinden daha fazla.

Babamın, benim gibi bir adamla asansörde mahsur kaldığımı bilseydi nasıl tepki vereceğini düşündüm.

Jake kadar "tehlikeli" görünüyordum. Babam büyük ihtimalle ironiyi anlamayacaktı: Jake benim için bütün

tanıdığım diğer heteroseksüel erkekleri bir araya getirdim. Pislik eski sevgilim sadece fobilerime güldü.

bana yardım etmekle meşguldü. Beni aldatmakla çok meşguldü.

Jake'in hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordum. Bildiğim tek şey, onun karmaşık biri olduğuydu.

ve içine kapanıktı. Kısa sürede benim için bu kadar çok şey yapan biri için çok az şey teklif etti.

kendisi hakkında. Ama gördüğünüzün aldığınız şey *olmadığını* anlamam için bir şey söylemesine gerek yoktu.

Bu duygusal şarkıyı seçmesi de bunu doğruluyor.

Ona sormak istediğim çok şey vardı, bilmek istediğim çok şey vardı ama öğrenmeye korkuyordum. I

şüphelendiğim şeyi duymak istemedi... Boston'da bir kız arkadaşı olduğunu. Onun kız arkadaşı mıydı?

ilk günkü konuşmasına kulak misafiri olmuşum. O zamandan beri evde hiç kız olmamıştı. Doğrusu, ben

Ayrıca onun tipi olmadığını da duymak istemedi.

Bugün benim için yaptıklarının ne kadar önemli olduğunu gerçekten anlayıp anlamadığını merak ettim. Ben de merak ettim.

Bu şarkıyı söyleyen kadın gibi hissettiğimi biliyordu. Eğer bir asansörde sıkışıp kalsaydım

Onunla birlikte olduğum için mutluydum.

Aniden gözlerini açıp "Gitmek ister misin?" diye sorduğunda arkamı döndüm.

"Yani beni acılarımdan kurtaracak mısın?"

"Evet, anlaşma buydu. Sonunda rahatladığında...oh, *It's A'nın* ortasında bir yerde olduğunu söyleyebilirim.

Ne de olsa dünya küçük... Görev tamamlanmıştı. Bilirsin, hiperventilasyon geçirmediğin zaman,

Aslında seninle olmak eğlenceli." Gülümsedi. "Yola çıkmaya hazır mısın?"

Bunu düşündüm. "Bir dakika. Bu şarkı bitsin."

Jake bana tekrar göz kırptı ve birdenbire gitmek isteyip istemediğimden emin olamadım.

BÖLÜM 8

Ertesi sabah uyandığımda başucumda başka bir kağıt sopayla karşılaştım:

Kaçmadınız... Sonuna kadar gittiniz.

Bay Yarasa seninle gurur duyuyor.

Onu oraya ne zaman koyduğunu ve bunu yaptığında uyuyor ve salyalarımı akıtıyor olup olmadığını merak ettim. Sopayı tuttum

Gözlerimi göğsüme kapatıp kulaktan kulağa sırtıyordum. O kadar büyük bir başarı duygusu hissetmişim ki

Dün. Asansörden kurtulduktan sonra metroyla eve dönmek de çocuk oyuncağıydı.

Cuma günüydü ve Jake çoktan evden çıkmıştı. Genellikle Amtrak treniyle Boston'a giderdi.

hafta sonu doğrudan işten. Onu pazar gecesi ya da pazartesiye kadar göremezdim.

Brooklyn'e döndü.

Hafta sonları o yokken ev çok sıkıcı oluyordu. Tarah ve Ryan benden

onlarla birlikte şehre ya da sinemaya giderdim, ama genellikle reddeder ve evde kalıp ders çalışmayı ya da

Çamaşır yıkamak için.

Pazar akşamı erken saatlerde ev ödevlerimin ve ayak işlerimin çoğunu bitirmiştım ve kendimi evde yalnız buldum.

tekrar eve girdim. Jake'in odasının kapısı açık bırakılmıştı, ben de içeri girdim ve Jake'in yatağının üstüne oturdum.

Yatakta. Kendine özgü kokusu yorganın her tarafındaydı. Burnumu içine gömdüm ve o olduğunu hayal ettim.

Bir süre yatağında oturdum ve sert şiltenin üzerinde hafifçe zıplayarak etrafıma bakındım. Orada

yatağının başucundaki masanın üzerinde bir kalem koleksiyonu ve bir çakmak vardı. Garip bir şekilde, kalemlerin yanında dört tane

çocukların karnavalda alabileceği fırıldaklardan. Bir tanesini aldım ve üfleyerek dönmesini izledim. Jake o kadar

Şaşırtıcı.

Yatağımın başucundaki çekmeceyi açtım ve içinde bir prezervatif şeridi olduğunu fark edince hemen kapattım.

sigara paketi. Bu bana, aşık olduğum adamın seks yapıyor olmasının üzücü gerçeğini hatırlattı.

benim dışımda biriyle ya da birkaç *kişiyle*. Sigaralar, prezervatifler... *fırıldaklar*, bilirsiniz, 24 yaşındaki bir adamın yatak odasında bulabileceğiniz olağan şeyler.

Ayağa kalktım ve çekmecesinin üzerinde duran ikiz yeğenlerinin resmine doğru yürüdüm.

Gargoyle heykelcik koleksiyonu. Belki de fırıldaklar onlar içindi? Kızlar çok güzeldi ve

Aynı siyah saçları, açık renk gözleri ve gamzeleriyle ona çok benziyordu.

Dolabı açıktı ve yorganından bile daha güzel kokuyordu. Parmağımı asılı dolabın üzerinde gezdirdim.

Çoğunlukla siyah ve lacivert olan gömleklerin arasına birkaç ekose karıştı ve dolabın zeminine baktı.

Çoğu Converse ve Doc Martens olan ayakkabılar etrafa saçılmıştı.

Tekrar yatağa oturdum ve masasının üzerine bırakılmış bir yığın büyük karalama defterini fark ettim. Bir tanesini kaptım.

ilkini aldım ve açarken tüylerim diken diken oldu.

Gözlerimin karşılaştığı şey nefesimi kesti. İlk resim inanılmaz derecede gerçekçi bir çizimdi

Motosikletli bir adam. Adam arkadan çekilmiş ve sadece yüzü dönmüş olarak görünüyordu.

omzunun üzerinden. Gözleri sayfanın hemen üzerinden bana bakıyor gibiydi. Bunu nasıl yapabilirsin

kurşun kalemle olmak beni aşıyordu. Çizim, dokusu ve gölgelendirmeleriyle, sanki

Hayat. *Bunu Jake mi çizdi?* İnanılmazdı.

Kitabı gözden geçirmeye devam ettim ve her çizim bir öncekinden daha iyiydi. Başka bir tanesi de aynı

Motosikleti gökyüzündeki bulutlara doğru süren adam. Aynı kadının çok sayıda çizimi de vardı

ya da çılgın kıvrıcık saçlı bir kız. Bir tanesinde yağmurda dans ediyordu ve uzun bir eteği vardı.

resmin içinde hareket ediyor. Hepsi sadece kurşun kalemle, karakalem ve grafit karışımlarıyla yapıldı.

Bir başka kelebek resmi daha vardı, ama ortasında göğüs kafesi yerine gerçekçi bir kadın vardı. Bu da

Çizimler çok karmaşıktı ve detaylara gösterilen özen etkileyiciydi. Kitaplara baktığım için kendimi suçlu hissettim.

ama Jake onu masasının üzerine bırakmıştı, yani saklamaya çalıştığı bir şey olamazdı. *Öyle değil mi?* En azından kendimi buna inandırdım.

İlk eskiz defterini incelemeyi bitirdim ve daha fazlası için acıktım. Tüm yığınını kaptım ve

her birini gözlerimle yuttum. Bazıları insan, bazıları ise sadece doğa manzaralarıydı. Bazıları

o kadar etkileyiciydi ki, her seferinde birkaç dakika durup onlara bakmak zorunda kaldım, her bir parçasını inceledim.

detay. Daha sonra, görüntüyü aklımdan çıkaramazsam bazı resimlere tekrar geri dönüyordum.

Jake'in hayatına dair ipuçları bulmak için bu fotoğrafları çılgınca araştırıyordum. Her çizimde, daha fazla

olası anlamlar konusunda kafam daha da karıştı. Gerçek insanlara mı dayanıyorlardı yoksa sadece yarattığı karakterler miydi?

hayal gücünden mi? Jake düşündüğümde daha da karmaşıkılmış.

Bir ara başımı onun siyah yastık kılıfına yasladım ve o rustik erkeksi aromanın tadını çıkardım.

duyularımı işgal etti. Çizimler ve sarhoş edici koku arasında süper tahrik olmuşum.

Birkaç dakika geçti ve yavaş yavaş uykum geldi, gözlerimi kapatmaya karar verdim. Bu sonuncusuydu.

Uyanmadan önce hatırladığım şey, Jake'in ölüm bakışlarıyla üzerimde durmasıydı.

özel çizimlerinden oluşan bir yığın.

Rüya mı görüyordum? Ani aydınlık yüzünden gözlerimi ovuşturdum. Bu durumun farkına varmak

Hayal bile edemeyeceğim bir şey kalbimin göğsümden fırlamasına neden oldu. Sanki ben de kontrolümü kaybetmek üzereymişim gibi hissettim.

Mesane, bu yüzden kalçalarımın arasındaki kasları sıktım ve yatak başlığına yaslanarak ayağa fırladım.

"Jake... Açıklayabilirim."

"Ne oluyor Nina?" diye fısıldadı kısık sesle, sesi öfkeliydi.

Gözlerindeki üzgün ve hayal kırıklığına uğramış bakış beni korkuttu ve daha da dehşete düştüm çünkü

mahremiyetini ihlal ederek.

Şimdi pencereye vurduğunu duyabildiğim yağmur yüzünden saçları sıırılsıklamdı. Altında

Farklı koşullarda, bir yağmur fırtınası sırasında odasına kapanmak bir rüya olabilirdi.

beni öldürmek istiyormuş gibi görünmesini içermezdi.

Suskun bir şekilde başımda dikilmeye devam etti ve bir şeyler söylemem gerektiğini biliyordum ama kelimeler

dışarı çıkmıyordu. Sırt çantasının beceriksizce yere atıldığını fark ettim.

Birkaç saniye geçtikten sonra boğazımı temizledim ve gitme sebebim hakkında beyaz bir yalan söylemeye başladım

odasına girdim. "Şey... birkaç saat önce evde yalnızdım ve kapınız açıktı. Düşündüm ki

matematik çalışma kitabını burada bırakmış, ben de içeri girdim. Bu eskiz defterlerini fark ettim. Sadece bir göz atmak istemiştim.

ama ilk çizimin ne kadar muhteşem olduğunu görünce... bakmadan duramadım."

Yutkundu ve bana yakıcı bir bakışla bakmaya devam etti ama hiçbir şey söylemedi. Göğsü yükseliyordu

nefes alıp veriyordu. *Kahretsin.*

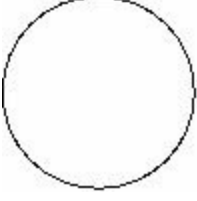
Devam ettim. "Gözlerimi kapatıp uykuya dalmış olmalıyım."

Jake defalarca gözlerini kırptırdı ama hâlâ sessizdi. Alnından aşağı bir damla yağmur suyu aktı.

Sesim titriyordu. "Gerçekten çok üzgünüm. Eşyalarına bakmanın sorun olmayacağını hiç düşünmemeliydim.

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bunlar şimdiye kadar gördüğüm en olağanüstü çizimler."

Dizlerimi göğsüme çekmiş, donmuş bir halde arka yatak başlığına yaslanmış oturuyordum. Jake hareket ederken hiçbir şey söylemedi.



yaklaştı ve eskiz kâğıtlarını alıp üst üste yığdı. Sonra onları orijinal yerlerine geri koydu.

masanın üzerinde.

"Tekrar özür dilerim," dedim.

Aşğıılanmış bir halde odama dönmeyi planlayarak kalkmaya başladım. Tam o sırada bileğimi sıkıca kavradığımı hissettim,

ve sesinin geri dönüşü beni sarstı. "Nereye gidiyorsun?"

"Odama dönüyorum."

Beni nazikçe geri itti ve tutuşunu bıraktı. "Sadece kal."

Ne? Kalbim daha hızlı

atıyordu. "Kalmak mı? Ne

demek istiyorsun?"

"Yani... burada rahattın. Sadece kal." "Bana

kızgın değil misin?"

Başını iki yana salladı. "Ben öyle bir şey demedim. Burnunu

sokmamalıydın." "Biliyorum. Gerçekten çok üzgünüm."

Jake özrüme cevap vermedi. Onun yerine kapıya doğru yürüdü, kapıyı kapattı ve ışığı söndürdü.

Dijital saate baktım, 11:30'u gösteriyordu. Düşündüğümünden daha geç olmuştu. Sadece dışarıdaki sokak lambaları

Islak ceketini çıkarıp yere atarken odayı aydınlatıyordu. Sonra tişörtünü çekip

başının üzerinde ve tamamen gömleksizdi.

Oh...wow...tamam.

Alt dudağıımı sertçe ısırdım ve o yatağı yaklaşırken vücudum titredi.

Evet, bu daha çok hayal ettiğıim rüya gibiydi.

"Kenara kay," dedi alçak bir sesle.

Yan tarafıma döndüm ve kollarımı enemin altına sıkıştırarak sağı doğru ilerledim.

Sıcacık taş gibi sert göğsünü sırtıma yasladığını hissettiğimde tarif edilemez bir his kapladı içimi.

Sonra kolunu belime doladı. Beni kaşıklıyordu.

Vay anasını.

Gözlerimi kapattım, vücudunun erkeksi kokusunu içime çektim: kolonya ve yağmurla karışık ter ve

Umarım sinirlerimi hissetmemiştir. Yağmurun sesi dışında oda tamamen sessizdi.

Pencereden yağmur yağıyordu ama kalbimin atışını kulaklarımdan duyabilecekmiş gibi hissediyordum.

Nefes alış verışı ağırdı ve bunu boynumda hissedebiliyordum. Bir noktada, istemeden hareket ettim ve

dudak halkasının metaline değdi ve irkilmeme neden oldu.

Sırtıma doğru alçak sesle konuştu, sesi içimde titreşiyordu. "Çok fazla hareket ediyorsun. Sen iyisin

Nina? Yatağına dönmeyi mi tercih edersin?" "Hayır.

Kalmak istiyorum."

Ne kadar olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Güzel." Kalmak istediğimi söyledikten sonra vücudu benimkine doğru daha da gevşemiş gibiydi. Burnu

Saçlarıma gömülmüştü ve beni kokladığını hissedebiliyordum. Belimi kavradı ve arkamdaki nefesinin sıcaklığı

beni çıldırtmaya devam etti. İç çamaşırım içimde gelişen ihtiyaçtan dolayı tamamen ıslanmıştı.

Bacaklarım.

Kaşıklamanın ne anlama geldiğini ya da böylesine masum bir şeyin beni nasıl

vücudum bu şekilde tepki verdi. Sadece ona bu kadar yakın olmanın harika bir his olduğunu ve duygularımın

..kafayı yiyorum. Karnımdaki kelebekler mi? Şu anda bir konga hattı oluşturuyorlardı.

Bu çizimler aracılığıyla zihninin içine bir bakış attıktan ve onunla bağ kurduktan sonra

Geçen hafta asansörde, onun yanında bu şekilde yatmak şimdiye kadar yaşadığım en samimi deneyimdi.

"Jake?"

"Evet."

"Mahremiyetinizi ihlal ettiğim için gerçekten özür dilerim."

Uzun bir aradan sonra saçlarıma doğru, "Sorun yok Nina," dedi.

"Teşekkür ederim."

"Nina?"

"Öyle mi?"

"İç çamaşırı çekmeceniz bu hafta yeniden düzenlenebilir. Tek söylediğim bu."

Kıkırdarken sırtımı ağzına dayadım. Rahatlamaya başladım ve dakikalar sonra onun içinde uyuyakaldım.

Silahlar.

BÖLÜM 9

İki hafta sonra Jake'le aramız her zamankinden daha garipti. Bir daha asla onun yatağında uyumamıştım.

O gece kaşıklama ya da keşfettiğim çizimler hakkında hiç konuşmadık. Uyuduktan sonraki sabah

Odasında boş bir yatağa uyandım çünkü o çoktan işe gitmişti.

Bana birkaç kez daha ders verdi ve benimle işleri daha ileri götürmek için hiçbir çaba göstermedi.

geceleri odasında yalnızdı. Hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu. Koruyucu bir mekanizma olarak

kendimi bunun en iyisi olduğuna ikna etmişim. Gerçekte, onun kayıtsızlığı beni öfkeliendirdi ve

Ne yazık ki, eğer mümkünse, fiziksel olarak ondan daha da çok etkilendim.

Hissettiğim öfkeden çıkan tek olumlu şey, derslerime daha fazla odaklanmamı sağlamasıydı. I

Şimdi onunla gizli bir zihinsel rekabet içindeydim ve bir sonraki matematik sınavımdan A almaya kararlıyım. Ben yapmadım.

Beni başka bir korku seferine çıkarma zevkini ona tattırmak istiyordum ve bunu kanıtlamam gerektiğini hissediyordum.

kendim. En azından cinsel hayal kırıklığını yönlendirmenin olumlu bir yoluydu.

Bu, geceleri gözlerimi kapatıp onun arkamda yattığını hayal etmediğim anlamına gelmiyor. Bunun ne olduğunu bilmek

Aslında şu an bir lanetmiş gibi hissediyordum. O gecedan önce duygularımı kontrol altında tutmak çok daha kolaydı. Ama ben

Jake'e olan aşkımı da geride bırakmaya kararlıyım.

Bir pazartesi öğleden sonra matematik dersinden sonra Alistair ertesi cuma için bana çıkma teklif etti.

"Elbette, neden olmasın?" dedim. Alistair Boston'a geldiğinde Jake de yola çıkmış olacaktı.

beni evden alırdı, böylece gariplik olmazdı. Jake'in umurunda bile olmazdı ama

randevumu incelemek için orada olmayacağını bilmek beni daha iyi hissettirdi. Alistair hemen hemen

İkisinin de çok zeki olması dışında Jake'in tam zıttıydı.

Randevumun olduğu Cuma gününden önceki Çarşamba akşamı, okuldan eve geç döndüğümde Ryan'ı bulmuştum,

Tarah ve Jake oturma odasında oturmuş televizyon izliyorlardı. Herkesin aynı saatte evde olması alışılmadık bir durumdu.

Bir kere.

Göz teması kurmadan sessizce onlara el salladım ve doğruca odama gittim. Bir odadaydım.

ve eve dönüş yolunun büyük bir bölümünü Jake'i tekrar takıntı haline getirdiğim için kendime kızarak geçirdim.

Bayan Ballsworthy içeri girerken bana ilk kez "siktir git" dediğinde, ben de yüksek sesle

Duygu; işte o kadar kötü bir ruh halindeydim.

Odama girdiğimde kıyafetlerimi çıkardım ve en sevdiğim pembe eşofman altımı giydim.

rahat bir tişört. Kindle'ımda yeni bir kitaba başlamak üzereydim ki Jake kapıda belirdi.

Kollarını yukarı uzattı ve eşiğin tepesine dokundu. Neden dövmeli bir adam gibi görünmek zorundaydı ki?

kupa ve çok güzel kokuyor? Önünde dururken gömleği yukarı sıyrılmış, dolgun karnını gösteriyordu.

"Ne... artık merhaba demiyor musun?" "Jake, hiç

havamda değilim."

Yavaşça bana doğru yürüdü. "Neyin var senin?"

Yanıt olarak bir şey söylemedim, o da devam etti, "Yoksa sorun... hiçbir şeyin... ya da hiç kimsenin..."

Son zamanlarda sana *ne* oldu?"

Şok içinde Kindle'ımı bıraktım. *Piç kurusu*. "Az önce ne dedin sen?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Sakin ol, Nina. Sadece bir şakaydı! Biliyorsun, gergin davranıyorsun. Gergin insanlar

sevişmeye ihtiyacın var mı? Sadece bir şakaydı."

Ona bir yastık fırlattım. "Çık dışarı."

Bana geri fırlattı. "Siktir. Sadece şaka yapıyordum. Eskiden benim hastalıklı espri anlayışımı takdir ederdin," dedi.

dedi, ciddi şekilde kızgın

görünüyordu. "Bunun komik

olduğunu düşünmemiştim."

"Son zamanlarda neden bu kadar garip

davranıyorsun?" diye bağırdı. "Garip mi

davranıyorum?"

Bana ters ters baktı. "Evet, Nina,

öylesin." Öfkelendim. "Her neyse."

Jake dışarı çıkıp yatak odasının kapısını çarpmadan önce başını salladı.

Az önce olanlardan pişmanlık duyarak başımı ellerimin arasına aldım. Sorun bende *miydi*? Ona karşı bir sürtük gibi mi davranıyordum?

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca ona farklı davrandım çünkü bir şekilde onun tarafından reddedildiğimi hissettim? Ben mi yaptım

olmayan bir şeyi varmış gibi mi gösteriyorsun?

Belki de duygularımı daha iyi kontrol etmem gerekiyordu, çünkü onu bir arkadaş olarak kaybetmek bir seçenek değildi; Orada

New York'ta güvenebileceğim çok az insan vardı ve ona hayatımda ihtiyacım vardı.

Hemen ayağa kalktım ve özür dilemek için koridora doğru yürüyordum ki

Odamın önünden geçerken birbirimize

baktık. "Ah," dedim burnumu ovuşturarak.

Kısa süreliğine omuzlarıma tutundu. "Dikkat et, Speedy."

"Aslında özür dilemeye geliyordum. Sanırım son zamanlarda biraz asabiyim. Sanırım okul ve bugünkü matematik sınavı yüzünden stresliyim."

Başını iki yana salladı. "Bunu sana söylememeliydim Nina." Gözleri samimiydi ve onun

Ciddiydim.

"Sorun değil. Sadece şaka yaptığını

biliyorum." Jake elini uzattı. "Ateşkes mi?"

"Ateşkes," dedim, elimi sıkıca kavramasının sıcaklığının tadını çıkararak ve onun ateşkes fikrinin

el sıkışmaktan daha fazlasını içeriyordu, alt dudağını emmek gibi bir şey.

Evet, ümitsiz vakaydım.

Elimi bıraktı ve koridorun geri kalanında birlikte mutfığa doğru yürüdük.

Ryan, Tarah'yla birlikte bitişikteki oturma odasında izlemekte oldukları televizyonu kapattı. "Tarah

ve ben biraz yemek için Eleni'ye gidiyoruz. Siz de gelmek ister misiniz?"

Jake portakal suyu kabından su içerken durdu ve bana baktı

cevabımı bekliyor.

"Hayır, teşekkürler. O kadar aç değilim... burada kalıp kitap okuyacağım,"

dedim. Bunun üzerine Jake elini salladı. "Yok, dostum, ben de almayayım."

"Tamam, millet. Keyfinize bakın!" Tarah, Ryan'la birlikte daireden çıkarken öyle dedi.

Kapı kapandığında Jake kanepeye doğru yürüdü ve televizyonu açtı. Nadir görülen bir şeydi.

Zamanının çoğunu odasına kapanıp müzik dinleyerek geçirdiğinden, görüş alanı genişti. Kanal sörfü yapıyordu,

Uzun bacaklarını sehpanın üzerine yaydı ve mutfığa doğru bana baktı.

"Senin sınavın değil mi

notunun şimdiye kadar gelmiş olması gerekmez miydi?"

"Evet." Suçlulukla gülümsedim, kesinlikle içeride olduğunu biliyordum. Ne olduğunu öğrenmeyi erteliyordum.

öyleydi.

"Kontrol ettin

mi?" "Hayır."

Jake hiçbir şey söylemeden çıktı ve koridorun sonundan dizüstü bilgisayarıyla döndü. "Hadi Nina...

D günü geldi. Seni bir sonrakine götürmek için sabırsızlanıyorum. "Berbat bir not almayı ummam yanlış mı?"

"Evet... çok yanlış," dedim dizüstü bilgisayarını açarken.

Alaycı bir beklentiyle ellerini birbirine sürtüyordu. "O

ellerinle yangın mı çıkarmaya çalışıyorsun?" "Sadece

kaçınılmaz olana hazırlanıyorum."

"Güvenin için teşekkürler," dedim şifreyi girerken. "İyi bir

sınav olacak. C almayı ummalısın."

Jake'in bir sonraki küçük maceramızla ilgili heyecanı bana en hafif tabirle karışık duygular yaşattı.

Aşağı doğru kaydırırken, bir kez daha, Alistair'in adının benimkinden önce olduğunu fark ettim.

Alistair York: 90. Ne biliyorsun, o kadar da mükemmel değil. Jake

eğildi. Nefesi kesildi çünkü benden önce görmüştü: Nina Kennedy:

94.

Vay anasını!

Adımı gördüğümde, gerçek olduğundan emin olmak için birkaç kez göz kırpmam gerekti. Nutkum tutulmuştu.

ona döndü.

Jake'in gamzeli gülümsemesi Joker'inkinden daha büyüktü ve başını geriye attı. "Nina Kennedy... sen

Taş gibi kızım," dedi beni tebrik etmek için sertçe kendine çekerken.

Gözlerimi kapattım ve yaşadığım heyecanın ortasında yeniden onun kollarında olmanın sıcaklığını ve tanıdıklığını hissettim.

Neredeyse imkânsız olduğunu düşündüğüm bir şeyi başarmış olmanın verdiği his. Öforikti. Kalbim hızla atıyordu.

göğsüne karşı.

Kolları hâlâ üzerimdeyken geri çekildi ve beni sarsarken gözleri parlıyordu. "Nina... başardın!

Başardın lan! Bunu kutlamalıyız."

"Jake, bunu *sen* yaptın. Yardımların için sana ne kadar teşekkür etsem azdır." Onu öpmek istedim.

Bana gülümsemeye devam etti, sonra dedi ki, "Nereye gitmek istiyorsun? Ne yapmak istiyorsun? Herhangi bir şey istiyorum."

Seni içimde hissetmek istiyorum.

"Aslında şu anda ne yapmak istediğimi biliyorum," dedim.

"Ne?"

"Sana en sevdiğin tatlıyı yapmak istiyorum."

"Hayır... hadi ama. Bu gece yemek yapmak zorunda değilsin."

"İstiyorum," dedim. "Bunun için sana çok şey borçluyum ve ben de biraz alabilirim. Ayrıca, tüm

malzemeler hala geçen seferki dolabın içinde."

"Madem ısrar ediyorsun. Bananas Foster'ınız uyuşturucu gibi, bu yüzden Ben."

"Yapacağımı düşünmemiştim."

Ben tavayı, romu, baharatları ve muzları toplarken, Jake tezgâhın üzerinden eğilerek beni takip etti.

mutfakta dolaşırken gözlerim doldu.

"Kaçıracağın gezi için biraz üzgünüm. Harika olacaktı. Ama orada Her zaman bir dahaki sefere" dedi.

"Şimdi beni neyin beklediğini merak etmeye başladım. İçimden bir ses büyük bir tehlikeyi atlattığımı söylüyor.

mermi."

Sırtışı her şeyi anlatıyordu. "Hiçbir fikrin yok."

"Sen kötüsün," dedim ve ona bir muz fırlattım, o da yakaladı. "Sen soyabilirsin. Ben keseceğim."

"Bunu halledebilirim. Katmanları yavaşça sıyırmakta iyiyimdir," dedi göz kırparak. "Senin aslında egzotik bir dansçı olmadığını anladığınızı sanıyordum."

"Bu özel şovlar yapmadığım anlamına gelmez."

Bir an için aklımı kaybetmiş olmalıyım. Ona gülmeme rağmen, zihnimde beliren görüntüler

muzları kesmemi hızlandırdı ve zorlaştırdı. Ve aynen böyle, kullandığım bıçak kaydı ve

parmağımın içine doğru daldı.

"Ow...kahretsin!" Çığlık attım.

"Ow!"

Kan fişkirdi ve acı dayanılmazdı. Jake hemen elimi tutarak ayağa kalktı.
"Kahretsin.

Nina!"

"Ooh, ow, ow," diye bağırdım.

Sonraki on saniye içinde art arda olanlar beni neredeyse çözüyordu. Bir süre etrafına bakındı.

ama havlu bulamadı. İçgüdüsel olarak parmağımı gömleğinin alt kısmına sardı ve sıktı.

Parmağımı kaldırdığında hala kanadığını görünce parmağımı ağzına götürdü ve tuttu

kanamayı durdurmak için sertçe emdi. Parmağımı aldım ve emdim.

Daha önce hiç deneyimlemediğiniz bir zevke ulaşmak için acı çekmekle ilgili şu sözü hatırlıyor musunuz?

Sanırım hayatımda ilk kez gerçekten anladım.

Yarama baskı uyguladığı o saniyelerde tamamen ciddiymi. O sadece

kanamayı durdurmaya çalışıyordu. Bunun tahrik edici olması gerekmiyordu ama tabii ki Jake'in yaptığı her şey

Bilse de bilmesede üzerimde böyle bir etkisi vardı ve bu beni çileden çıkardı.

Parmağımın onun sıcak ağzında sıkışıp kaldığı o saniyeleri anlatmak abartı olmazdı.

üzerinde hızla nefes almak, Spencer'la tam anlamıyla seks yapmaktan on kat daha heyecan vericiydi. Ve

Zevk ve acının birbiriyle yarışan hisleri daha önce hiç aynı anda yaşamadığım bir şeydi.

Zaman.

Parmağımı soğuk havaya bırakırken ağzından bir patlama sesi çıktı ve parmağımdan küçük bir parça

Dudağında kan vardı. Artık lekeli olan gömleğini çıkardı ve parmağıma sıkıca sardı. Yardım edemedim.

vücuduna bakıyordu. Sanki taştan oyulmuş gibi görünüyordu.

Kanama yavaşlamıştı ama durmamıştı. "Şimdilik bununla saracağız," dedi, elimi tutarak.

parmağını gömleğine sıkıca soktu.

"Sende biraz kan var." Parmak ucumu endişeyle alt dudağına götürdüm, yüzüğü sıyırdım ve sildim

Hafifçe. "Tam burada."

Boştaki eliyle silmek yerine, dilini alt dudağının üzerinde yavaşça ileri geri kaydırdı,

Bana bakarken kalanını yaladı. Kalbim küt küt atmaya başladı. Bu çok garip bir şekilde erotikti ve vücudum

tamamen farkına vardı. Sarılı parmağımı tutarken gözlerimin içine baktı ve bir şeylerin değiştiğini hissettim. I

(kelime oyunu yapmak istemedim) ama o anda aramızda farklı bir şeyler olduğunu hissettim. Bu

kesinlikle daha önce hiç yaşamadığım bir duyguydu.

Bakışlarını ayırıp sarılı parmağıma baktığında oda tamamen sessizleşmişti. Temizledi.

"İlk yardım için banyoda ne var bir bakayım."

Hâlâ şaşkınlık içinde başımı salladım ama hiçbir şey söylemedim.

gazlı bez, peroksit ve bandaj. Parmağımdaki tişörtü çıkararak bölgeye dikkatlice biraz

bir pamuğa peroksit döktü. Kesiğe üflerken çıplak göğsüne değil de yaraya bakmaya çalıştım.

önce gazlı bezle sarın, ardından bir arada tutmak için bandajlayın.

Elimi bırakmadan önce, "Şimdilik bu kadar yeter," dedi. "Ona bir göz atmak isteyebilirsiniz

Yarın. Eğer daha kötü görünüyorsa, sokağın aşağısında bir poliklinik var. Umarım dikiş atılması gerekmez."

Bu süreçte kandan daha fazlasını, belki de konuşma yeteneğimi kaybettiğimi hissettim. "Tamam," diye mırıldandım.

Jake'in gözlerindeki bakış samimiydi. "Benim için iyi bir şey yapmaya çalışırken yaralandığın için üzgünüm."

Tam olarak nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için gülümsedim ve "Kanımı bir köpek gibi emmek zorunda kaldığın için üzgünüm.

vampir."

Bakışları benimkilerde kaldı ve bu beni huzursuz etti çünkü yaptığım şakaya gülmüyordu. "I

bunu herkes için yapmazdım, Nina."

Buna karşılık dudağım seğirdi ve ne yapacağımı bilemeden gergin bir şekilde güldüm.

Açıklama. Bildiğim tek şey, bu gecenin onu unutmak için ettiğim yemine zerre kadar yardımcı olmadığıydı.

"Teşekkürler."

Jake kesmeyi başardığım muzları temizlemeye başladı. "Yeni bir gömlek alacağım," dedi. "Neden?"

Sen üstünü değiştir, Tarah ve Ryan'la aşağıda buluşuruz."

"Bilmiyorum..."

"Hadi ama, sınavını kutluyor olmamız gerekiyordu ve o muzlar kızarmış. Yeterince yedim.

bir gece için kan."

Ona bir parça muz fırlattım. "Çok komik." Hiç

etkilenmemişti. "Sen ne diyorsun?"

Hayır dememin imkânı yoktu. "Tamam, üstümü değiştireceğim."

Yaklaşık on dakika sonra banyodan yeni bir kolonya sürünmüş olarak çıktı. Saçları ıslaktı,

Göğsünü saran bordo renkli uzun kollu bir gömlek ve göğsünü saran siyah bir pantolon giymişti.

Kıcını. Harika görünüyor ve kokuyordu.

Siyah düğmeli bir gömlek, koyu renkli bir kot pantolon ve genellikle giydiğim altı inçlik topuklu ayakkabılarımı giymiştim.

ne zaman kendimi açıklanamaz bir şekilde yetersiz hissetsem. Her nasılsa boy uzatmak bana yanlış bir his veriyor gibiydi.

İhtiyacım olduğunu hissettiğimde güç. Jake'le aşağıya inerken neden gergin olduğumu bilmiyordum.

Bu gece aramızda bir şeyler farklıydı. Belki de kan emme olayıydı. Bilemiyorum.

Eleni'nin yerine girdiğimizde ışıklar sönmüştü ve masanın köşesinde canlı bir Yunan grubu çalıyordu.

restorana geldik. Sahibi Telly hemen bize doğru koştu ve Tarah'a eklemek için fazladan sandalyeler aldı.

ve Ryan'ın küçük masası. Hafta içi olduğu için tıklım tıklımdı.

Jake ve ben onlara katılmak için oturduğumuzda oda arkadaşlarımız kahvelerini yudumluyor ve tatlılarını yiyorlardı.

"Bu onuru neye borçluyuz?" Tarah bana sarılırken şaka yaptı.

Jake kolumu tuttu ve elimi kaldırdı. "Nina sınavından A aldı ve sonra kutlamak için

parmağını kopardı ve aniden Yunan aşerdi." Ryan

elim tuttu. "Ne-"

"Kısmen doğru. Parmağımı kesmedim ama Bananas Foster yapmaya çalışırken neredeyse kesiyordum."

Tarah irkildi. "Kahretsin! Sen iyi misin?"

"İyi olacağım. Hemşire Jake benimle
ilgilendi." Jake şaka yaptı, "Şimdi hemşire
kim, sürtükler?"

Tarah önce Jake'e sonra da bana baktı ve "İkiniz birlikte çok tatlısınız,"
dedi.

Buraya plak cırtlak sesini ekleyin.

Jake hiçbir şey söylemedi ve ben de ona ters ters bakmadan önce şaşkın şaşkın ona
baktım.

Bunu neden söylesin ki?

Onu öldürebilirdim ve hemen konuyu değiştirdim. "Peki, akşam yemeği
menüsünde neler var?"

Tarah cevap veremedi arkamızdan boğucu bir kadın sesi geldi. "Aslında,
en iyi şey

Menüde musakka var, ama Jake her seferinde aynı şeye sadık kalacak,
avgolemono ve spanakopita...

değil mi Jake?"

Arkamı döndüğümde uzun siyah saçlı, çok çekici bir kızla karşılaştım ve
kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

hayal gücüne çok az şey bırakan dekolte beyaz bir bluz ve sıkıca sarılmış
siyah bir önlük giyiyordu.

beline dolamış.

Jake'i gözleriyle soymasaydı bu beni o kadar rahatsız etmeyebilirdi.
Biliyordum ki

Bak; kahretsin, o bakışa

sahiptim. "Hey, Des." Jake

başıyla onayladı.

Kirpiklerini kırptırdı. "Selam, Jake. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

Sadece ona baktı ve cevap vermedi. Ryan bu garip duraksamayı bozdu.
"Desiree, bu

Yeni oda arkadaşımız Nina. Benimle birlikte büyüdü." Bana döndü. "Nina, bu Desiree, Telly'nin kızı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Nina," dedi doğrudan Jake'e bakarken. "Ben de," dedim midem düğüm düğüm olurken.

Garip bir duraklama oldu ve sonra "Des" spesiyouleri sıralamaya başladı. Hiçbir şey duymadım çünkü

Jake'in bir piliç mıknaıısı olduğunu ve benim de bir dizi kadından sadece biri olduğumu fark ettim.

onu istiyordu. Bu yeni bir şey değildi. Sadece ilk kez birinci elden ve toplum içinde tanık oluyordum.

"Her zamanki gibi mi, Jakey?" Göz kırptı. Jakey sadece evet anlamında başını salladı ve onunla çok az göz teması kurdu.

Bana bakarak sipariş sırasının bende olduğunu işaret etti. Gerçekten artık yemek yeme isteğim yoktu ve

Menüdeki şeylerin çoğunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden "Um... Ben de aynısından alacağım" diye cevap verdim.

Desiree yine Jake'e imalı bir şekilde baktı ve siparişimizi vermeye gitti. Yürürken kıcı kıpırdadı.

ve her saniye kendimi daha güvensiz hissediyordum. Bilin diye söylüyorum, giydiğim topuklu ayakkabılar kesinlikle

bu durumda yardımcı olur.

Jake bir yandan tatlı menüsüne bakıyor, bir yandan da grubun çaldığı şarkıya kafasını sallayarak eşlik ediyordu. Muhtemelen

Havadaki gerilimi hisseden Ryan ve Tarah birbirlerine baktılar.

Daha fazla dayanamadım ve "Ben ne sipariş ettim ki?" diye karşılık verdim.

Herkes hep bir ağızdan gülmeye başladı.

"Nina, umarım yumurtalı limonlu pirinç çorbası ve ıspanaklı börek

seversin," dedi Ryan. Aslında, son zamanlardaki iştahsızlığım göz önüne

alındığında, bu kulağa korkunç geliyordu. "Nefis," dedim alaycı bir tavırla.

Sonra Jake şakacı bir şekilde masanın altından bacağıma tekme attı, ben de ona tekmeyle karşılık verdim.

Sırayla yapmaya devam ettik.

ve bir noktada ayaklarımı onunkilerle kilitledi, böylece onu daha fazla tekmeleyemedim. Garip bir şeydi.

ama ben bundan zevk aldım.

Daha sonra dikkatim bizimkinin karşısındaki masaya yeni oturmuş olan bir aileye yöneldi. Küçük

Kız ileri geri sallanıyordu ve çok tedirgin görünüyordu. Jake'in onlara el salladığını fark ettim.

"Hey, Jake," diye seslendi kızın annesi.

Yanlarına gitmek için masamızdan kalktı ve kızın koltuğunun yanına diz çökerek yüzüne

dikkatini çekmek için. "Hey, Marina."

Sekiz ya da dokuz yaşlarında görünen kız hiçbir şey söylemedi ve ağlamaya başladı.

Marina'nın babası, "Kötü bir gece geçiriyor," dedi.

Jake parmaklarını şıklattı ve "Bekle. Onun için bir şeyim var. Neredeyse unutuyordum." Sonra da koşarak

restorandan çıkıp üst kattaki dairemize gittik.

Ryan'a döndüm. "Jake ve küçük kızın nesi var?"

"Bu Telly'nin kız kardeşi Georgette'in kızı Marina. Buraya çok gelirler. Otizmi var, o yüzden pek

konuşmuyor."

"Anlıyorum," dedim, kısa kahverengi lüleleri olan güzel kıza çok fazla bakmamaya çalışarak

Yüzü. Annesi onu teselli etmeye çalışırken yüksek sesle mırıldanmaya başlamıştı.

Jake elinde ilk kez o gece fark ettiğim fırıldak koleksiyonuyla restorana geri döndü.

gizlice yatak odasına girdi. Gülümsemekten kendimi alamadım.

Tekrar kızın yanına diz çöktü ve tüm demeti ona uzattı. "Marina...bak. Hatırladım

Buraya son geldiğinde bunlardan bir tane almıştın ve çok beğenmiştin. Ne zaman birinin yanından geçsem

Şimdi onları satıyorum, senin için de bir tane almalıyım" dedi.

Marina dört fırılacağı aldı ve masanın üzerine dizdi. Teker teker, her birini kaldırdı ve üfledi.

Her döndüğünde histerik bir şekilde gülüyordu. Gözlerindeki neşe bana daha önce yaşadıklarımı unutturdu.

ve yüzüme bir gülümseme yerleştirdi.

Ayağa kalkarken ona, "Bunun seni daha iyi bir ruh haline sokacağını düşündüm," dedi.

Kızın annesi Jake'e gülümsedi. "Tatlım, çok tatlısın. Teşekkür ederim. Artık huzurlu bir akşam yemeği

yiyebileceğiz."

"Bunun için endişelenmeyin. Benim için bir zevkti," dedi masamıza dönmeden önce.

Jake yüzümdeki şaşkınlık ifadesini fark etmemiş gibi görünüyordu, çünkü onun gerçekten

Dışı ne kadar güzelse içi de o kadar güzeldi. "Bu çok tatlıydı.

bunları onun için topladım. Onları senin odanda fark etmiştim,"

dedim. "Ve sen benim sadece lanet olası bir ucube olduğumu

mu düşündün?"

"Hâlâ tuhaf birisin ama..." Ona şaka yollu burnumu kıvırdım.

Tarah daha önceki düşüncemi yineledi. "Evet, dostum... cidden. Ona bir baksana. Şu anda tamamen memnun."

Jake konuşurken küçük kıza baktı. "Kayınbiraderim Cedric'in otistik bir kız kardeşi var.

Marina'yı ilk gördüğümde, tavırları bana Callie'yi hatırlattı. Çılgıncaydı ve biliyordum.

Sanki bedenlerinin içine hapsolmuşlar ama orada dışarı çıkmayı bekleyen çok şey var. Sadece

kilidi açmak için hangi anahtarları kullanacağınızı bilmeniz gerekir."

Desiree yaklaşıp kadar dördümüz de fırıldaklarla oynayan Marina'ya bakmaya devam ettik

elinde yemek dolu bir tepsiyle. Sıcak tabakları masaya yerleştirirken gözleri Jake'in üzerindeydi.

Tanrım, zaman zaman onu kontrol ettiğimi belli ediyor olabilirdim, ama o durmaksızın flört ediyordu ve ben

Bu yüzden ondan hemen nefret ettim. Kesinlikle muhteşem olması da yardımcı olmuyordu.

Jake, diğer yandan, kazdı

yemeğine daldı ve öyle ya da böyle ondan etkilenmiş gibi görünmüyordu. Sanırım muhtemelen

kızlar kendilerini ona atıyorlardı.

Yemeğimizi bitirdikten sonra, köşedeki bir grup insan Yunan grubunun şarkıları eşliğinde daire şeklinde dans etmeye başladı.

Müzik. Desiree tabaklarımızı toplamak için yanımıza geldi ve bana ters ters baktı. Acaba kıskandığı için mi böyle yapıyordu?

Jake ve ben bütün gece çapkınca şakalaşıyorduk ve o sürekli bize doğru bakıyordu, hatta

diğer müşterilere hizmet ederken.

Getir bakalım.

Görünüşünden hoşlanmamıştım. Jake ile ilişkim platonik kalsa bile, ona karşı korumacı hissediyordum.

ve kesinlikle o ucuz kadının ona sahip olmasını istemiyordu.

Dördümüz neredeyse kapanış saatine kadar oyalandık ve bütün bir baklava tabağını paylaştık. Geç olmuştu

Daireye geri döndüğümüzde hepimiz odalarımıza çekildik.

Günün olaylarından yorulmuş bir halde yüzümü yıkamak için banyoya gittim ama duş almayı atladım. I

kendimi yorganın altına gömmek için sabırsızlanıyordum. Başımı yastığa koyduğumda, gözlerim

başka bir origami yarasa vardı. Kıkırdadım ve açtım.

Sınıfı geçtiğin için tekrar tebrikler. Sonunda biriyle

yattığın zamanki olasılıkları hayal et.

P.S. Şaka yapıyorum, Nina! Sadece şaka yapma yeteneğini tekrar test ediyorum.

P.P.S. Kanının tadı muz gibi.

Deli olduğu her halinden belliydi ama beni güldürmekten hiç vazgeçmedi.

BÖLÜM 10

Cuma sabahı, o gece Alistair ile olan randevum için endişeli bir şekilde uyandım. Alistair

beni saat yedide alıp, caddenin aşağısındaki popüler bir İtalyan restoranına götürmesi gerekiyordu.

Üniversite.

Bunu umduğum kadar dört gözle beklemediğim ve durduramadığım için canımı sıkıyordu

Jake'i düşünüyordum. Neyse ki her zamanki gibi ev arkadaşım hafta sonu için Boston'a gidecekti.

ve bu gece dikkatimi dağıtmayacaktı. Ona bu kadar odaklanmak sağlıklı değildi ve ben

Alistair'le çıkmanın doğru yönde atılmış gerekli bir adım olduğuna ikna olmuştu.

Yine de, ne yapacağım gibi şeylere konsantre olabilmem için bir günlük dersi atlatmam gerekecekti.

ve bu gece için saımı nasıl yapacağımı.

Alistair matematik dersinde yanımdaki normal koltuğuna oturdu ve planlarımızı hemen kabul etti.

bana döndü ve gözleri parlayarak fısıldadı, "Seni bu gece dışarı çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

Profesör Hernandez'in bir şey duymasını istemediğim için sadece başımı salladım. Bu iyi bir şeydi.

Çünkü Hernandez beni kuru silme tahtasının yanına çağırdı ve bir dev üzerinde çalışmamı istedi.

Venn Diyagramları hakkında problem. "Bayan Kennedy, bu şemanın aşağıdaki bölümlerine karşılık gelen kısımlarını glgelendirin

isimli set."

Dairelerin doğru kısımlarını kırmızıya boyadığımda başıyla onayladı. "ok iyi, Bayan.

Kennedy." Sonra hafif bir gülümsemeye bana fısıldadı. "Bu yıl şimdiye kadar en çok gelişme gösteren ğrenci

görünüyor."

Belki de o kadar da pislik biri değildi. Bir başarı duygusu hissederek glmsememi engelleyemedim.

Yerime döndüğümde Alistair bana beşlik aktı.

Dersten sonra koridordan çıkışa doğru yürüdük ve Alistair'in mavi gözleri parlayarak şöyle dedi

Seni yedide alırım." Gerçekten yakışıklı bir adamdı; belki bu gece, ona karşı daha güçlü bir şeyler hissedebilirdim.

onu farklı bir ortamda.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Sonra görüşürüz," dedim.

O öğleden sonra, ben okuldan eve geldiğimde Tarah mutfakta erken bir akşam yemeği hazırlıyordu.

Daire sarımsak ve soğan gibi kokuyordu.

"Selam kızım," dedim sırt çantamı kanepenin üzerine bırakırken.

"Hey! Sadece biraz pilav ve tavuk yapıyorum. Bu glütensiz diyet tam bir baş belası. Biraz ister misin?"

"Hayır, yapamam. Teşekkürler. Aslında, ister inanın ister inanmayın, bu akşam bir randevum var."

Tarah spatulasını düşürdü ve yerden alıp bana doğru salladı. "Pardon? Bunu nasıl bilemedim?"

"Önemli bir şey değil. Ondan bu şekilde hoşlandığımdan bile emin değilim. Matematik sınıfımdan bir çocuk. Adı

Alistair." "İlginç bir

isim."

"Evet, bir de bana sor. Gerçekten çok tatlı biri... ve hoş... ve zeki."

"Jake gibi çok seksi... çok hoş olmayan... ve süper zeki olanın aksine mi? Bilirsin, düşündüm ki

Orada bir şeyler gelişiyordu, ama sanırım yanılmışım?" "Neden

böyle düşündün ki?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda ikinizin arasında bir elektrik var. Eleni'nin evindeyken bunu gerçekten hissettim.

Geçen gece. Birbirinize zıtsınız ama bir şekilde birbirinize uyuyorsunuz."

Biliyorum.

Hayal kırıklığı içinde omuzlarımı silktim. "Peki, bunu ona söyle."

"Biliyordum! Ondan hoşlandığını biliyordum," dedi spatulayı bana doğrultarak.

Protesto etmek için ellerimi uzattım. "Lütfen şu anda oraya gitme, tamam mı? Benim şu anda odaklanmam gereken

bu tarihte."

Gözlerini devirdi. "Geçen gece o kaltak Desiree'yi tokatlamak istedim. Belli ki onu elde etmek istiyordu.

pençelerini ona geçirdi."

Desiree'den bahsettiğinde midem düğümlendi. "şu anda Jake hakkında konuşmasak olmaz mı?"

"Tamam, tamam... Randevun. Öncelikle, ne giyiyorsun?"

"Siyah Donna Karan elbisem..."

"Tek elbiseni mi kastediyorsun? Hayır. Sıkıcı. Dolabımdan bir şey ödünç alıyorsun. Sıradaki: ne

Saçınla ne yapıyorsun?"

"Kıvrarak takacaktım."

"Hayır. Düz fön çekerim ve senin için gevşek seksi bukleler yaparım. Makyaj ne olacak?"

"Her zamanki gibi. Biraz rimel ve biraz dudak parlaticısı."

Gözlerini kapattı ve aynı fikirde olmamak için başını salladı. "Hayır. Sana dumanlı bir göz yapalım. Sen

bu randevu için çok ateşli görüneceksin, Nina. Adı neydi?"

"Alistair." Güldüm.

"Alistair ona neyin çarptığını anlamayacak."

"Tamam, sen nasıl istersen T. Ben duş alacağım. Belki bu şeyi sen bitirdikten sonra yapabiliriz.

yemek."

Yarım saat sonra banyodan çıktığımda Tarah'ı elinde bir avuç dolusu ilaçla odamda buldum.

elbiselerimi yatağa serdim. Kullandığım küçük havlu göğüslerimi örtecek kadar büyük değildi, bu yüzden

Ona özel bir gösteri yapmaktan kaçınmak için göğsümün üzerinde kapalı tutmak için mücadele ettim.

"Nina... Tanrım kızım... En iyi göğüslere sahipsin! Daha önce hiç fark etmiş miydim bilmiyorum.

Bu gece bunları kesinlikle göstereceğiz."

Tarah'ın beni tepeden tırnağa giydirmesine izin vermek o kadar da iyi bir fikir olmayabilirdi.

"Ne demek gösteriş?"

"Kızlar -üçünüz de- bu gece Alistair'le takılacaksınız."
Göz kırptı. "Bunlardan hangisi

Önce dört elbise denemek ister misiniz?"

"Şu," diye en az açık görünen elbiseyi işaret ettim.

"Bunu söyleyeceğini tahmin etmişim. Bunu deneyelim," dedi ve başka bir elbise, straplez pembe dantel bir elbise aldı.

numara. Üst kısmı göğüslerimin üzerine oturtamadım ve bir seçenek olarak reddettim.

Denediğim sonraki iki elbisede de şansım yaver gitmedi. Son şal tarzı elbise floresan moru rengindeydi ve dekolteliydi.

ama bana eldiven gibi oturdu. Rengi benim zevkime göre biraz parlaktı ama gruptan en iyisi bu gibi görünüyordu. Oldukça açıktı ama vücudumu ne kadar iyi gösterdiğini inkar etmek mümkün değildi.

"Tüm doğru noktalarda kıvrımların var. Senin vücudun için adam öldürebilirim" dedi.

Eski erkek arkadaşımı ve bana her zaman kilo verirsem daha iyi görüneceğimi söylediğini düşündüm.

Göğüslerim ve popom dışında zaten oldukça zayıf olmama rağmen daha "atletik" görünüyordum.

"Tamam, kazanan bu. Beni drag queen yapmak için bir sonraki adım ne?"

"Sana fermuarlı bir ceket giydirelim, sonra saçını ve makyajını yaparız ve en son giyiniriz." Tarah

büyük siyah çantasından saç maşası ve makyaj malzemesi çıkarmaya başladı.

Bir buçuk saat süren fön çekme, kıvrırma, parlatma ve şişirme işleminden sonra bana bir ayna uzattı. Benim

göz kamaştırıcı bir kediye dönüşmek gerçekten şaşırtıcıydı. Açık mavi gözlerim en az üç kez

gri far ve rimel ile daha büyük. Ayrıca dudaklarımı daha büyük gösteren koyu pembe bir ruj sürdü.

hoş bir şekilde dolgundu. Saçlarım, tuttuklarından emin olmak için spreycı sıkığı büyük, yumuşak bukleler halinde mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti.

Yetenekleri inanılmazdı. Alistair gözlerine inanamayacaktı.

Saat 6:30'du ve Tarah saçımın ve makyajımın dağılması için mor elbiseyi giymeme yardım etti.

"Burada bekle. Mükemmel ayakkabılarım var," dedi odasına koşarken. En çarpıcı mor stiletolarla geri döndü.

"Bunlar muhteşem." İçine baktım. "Manolo Blahnik mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Eskiden ayakkabı sorunun vardı. Artık yok ama epey bir koleksiyon biriktirdim. Kaç numarasın?"

"Şey, affedersin, Carrie Bradshaw. Görünüşe göre seninle aynı bedendeyim." Ayağımı kaydırırken dedim ki

Ayakkabıları giydiğimde tam oturduklarını fark ettim. Boyum birkaç santim uzayınca dolabımın kapağında asılı duran aynada kendime baktım.

Fena değil.

Aslında, görünüşümden daha fazla memnun olamazdım. "Vay canına. Sana ne kadar teşekkür etsem azdır, T."

"Ne zaman istersen, bebeğim. Temiz bir sayfa gibiydin. Eğlenceliydi." Gülümsedi.

Tarah saç ve makyaj aksesuarlarını topladı ve onları odasına götürmek üzere kısa süreliğine ayrıldı,

beni aynanın önünde bıraktı. Mor benim beğenime göre biraz parlaktı ama

Her zamanki siyahımdan başka bir şey giymek ferahlatıcı.

Aynada arkamda bir erkek formu belirlediğinde vücudum aniden sarsıldı. Sıradan bir erkek değil.

Korku filmlerindeki o an gibiydi. Ama bana göre bu daha kötüydü.

"Nina, dinozor Barney aradı. Derisini geri istiyormuş."

"Jake! Burada ne işin var? Boston'a gidiyor olman gerekiyordu."

"Ben de seni gördüğüme sevindim."

"Şey, genellikle işten çıkarsınız ve-"

"5:15 Amtrak'ını kaçırdım, bu yüzden ya 9:30'daki son treni yakalayabilirim ya da sabah gidebilirim."

"Ah." Dudaklarımdaki ruju unuttuğum için endişeyle dudaklarımı yaladım.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Arkamı döndüm ve onunla yüzleştim. Gözleri hemen yavaşça vücudumda gezinmeye başladı,

bakışlarıyla beni kaplıyordu. Kalbim hızla atıyordu ve tüylerim diken diken olmuştu. Bu tam olarak istediğim şeydi.

kaçınmaya çalışıyordum. Aslında, Jake'in benimle çıkacağını bilseydim muhtemelen randevuyu kabul etmezdim bile.

Beni uğurlamak için eve.

Cuma günleri hiç evde olmazdı. Neden bugün?

"Nina... görünüyorsun-"

Sözünü kestim. "İlginç mi?"

Elbiseme bakmaya devam etti. "Öyle de denebilir," dedi gözleri yukarı doğru dönüp elbisemle buluştuğunda.

Benim.

Tarah o anda içeri girdi ve onu görünce benim kadar şaşırılmış görünüyordu. "Jake!"

"Tarah!" Gözlerini benden ayırmadan onun ses tonuyla alay etti. Beni soyduğunu söyleyebilirim.

ama doğrusu, elbise hayal gücüne çok az şey bırakıyordu.

Sonunda kapı aralığından çıktı ve yatağımın üzerine oturarak hafifçe aşağı yukarı zıpladı. "Bilmiyordum

"Bu gece dışarı çıkacaktık Nina."

Tarah gözleriyle izin isteyerek bana baktı. "Biz... hiçbir yere gitmiyoruz. *O* bir yolculuğa çıkıyor.

tarih."

Bana döndü ve gülümsedi, ama samimi görünmüyordu. Daha çok alay eder gibiydi. "Anlıyorum." Durakladı ve

"Sanırım seni bu kıyafetle Vegas Strip'e götüreceğim?" dedi.

"Aslında bence harika görünüyor," dedi Tarah.

Nutkum tutulmuştu ve sadece başımı salladım.

Jake bana öyle yoğun bir bakışla bakmaya devam etti ki, o güzel yeşil gözlerinin

elbisemde bir delik açtı. "İyi eğlenceler," dedi sanki bunu demek istememiş gibi. "Ve ceketini almayı unutma.

Böyle giyinirsen zatürreeye yakalanırsın." Sonra arkasını döndü ve koridorda yürüyerek

ve kapıyı çarparak kapattı.

Seninle çıkmayı tercih ederdim...seni göt.

Saat şimdi 6:55'ti.

"Saat neredeyse yedi. Randevun her an burada olabilir," dedi Tarah.

"Bana bir iyilik yap ve geldiğinde onu içeri al ve sonra beni al? Burada biraz oturup

rulmanlarımı."

"Sorun değil, tatlım. Anlıyorum." Kapımı arkasından kapatarak odadan çıktı.

Kolonyası hâlâ odamda duruyordu ve onu içime çektim. Sürpriz görünüşü tamamen

beni sarstı. Saçlarımı çok fazla dağıtmamaya dikkat ederek yatağıma geri oturdum ve nefes alıp vermeye çalıştım

rahatlamak için. İşe yaramıyordu. Hâlâ Jake'in bakışlarından, sözlerinden ve benim

Başka bir adamla çıkmama dakikalar kala vücudum onu arzuluyordu. Eğer şanslı olsaydım, o

ben gidene kadar odasında kalacağını söyledi.

Yaklaşık on dakika sonra, hala aynı yerde yatağında uzanırken, ön kapının çalındığını duydum.

mesafe. Birden doğruldum ve Tarah'nın kapıyı açıp Alistair'i selamladığını duydum. "Odasında işlerini bitiriyor.

Siz rahatınıza bakın, ben de ona burada olduğunuzu haber vereyim."

Tarah'nın ayak sesleri odama girip kapıyı arkasından kapatana kadar giderek yaklaştı.

"İyi misin?" diye fısıldadı.

"Gerçekten mi? Hayır."

"Jake mi?"

Derin bir nefes aldım ve sessizce başımı salladım.

"Hadi ama, sevimli randevunu bekletmek istemezsin. O çok tatlı ve sen de seksi görünüyorsun,

bebeğim. Göt deliği hakkında sonra konuşuruz."

Ayağa kalktım ve Tarah'yı oturma odasına kadar takip ettim. Alistair elleri cebinde ayakta duruyordu,

Haki pantolon ve kolları kıvrılmış beyaz keten bir gömlek giyiyordu. Açık kahverengi saçları mükemmel

yanlara doğru ayrılmış ve jölelenmişti. Gülümsemesi mıknatıs gibiydi.

"Hey, Alistair."

"Hey, Nina. Vay canına. Harika görünüyorsun," dedi bana yaklaşıp yanağımdan öperken.

Tarah beni dürttü ve "Teşekkür ederim Alistair" dedi.

"Teşekkürler. Hepsi onun işi," dedim Tarah'yı

göstererek.

Görünüşümü incelerken başı yavaşça bir o yana bir bu yana hareket etti.

"Önceden de çok güzeldin,

ama... adamım, sadece... nutkum tutuldu."

Gülerek, "Benim de tepkim buydu" dedim.

Ön kapı açıldı ve Ryan içeri girdi. Tarah hemen koşup ona sarıldı. "Hey, bebeğim."

"Hey," dedi Alistair ve bana bakmadan önce onu alnından öperek.

"Troll...kahretsin, çok güzel görünüyorsun

güzel."

Alistair bana döndü. "Trol

mü?" "Bu uzun bir hikaye."

Ryan elini uzatarak Alistair'e doğru yürüdü. "Ben Ryan. Nina ve ben birlikte büyüdük."

El sıkıştılar ve dördümüz arasında birkaç saniye garip bir sessizlik oldu.

"Siz nereye gidiyorsunuz?" Ryan sordu.

Yol göstermesi için Alistair'e baktım ve o da "Üniversitenin yakınındaki şu yeni İtalyan mekânı. Adı da

Porcello'nun. Gerçekten iyi olması gerekiyor." Bana döndü. "Sorun olur mu? Sormak aklıma bile gelmedi.

nereye gitmek istersiniz?"

"Her zaman Top of the Rock'a gitmek istemiştir," dedi arkamızdan hışırtılı bir ses.

Kahretsin.

Arkamı döndüğümde Jake'in orada dikildiğini gördüm. Bana sertçe baktı ve devam etti, "Değil mi Nina? Sen

Bir gökdelenin tepesinden güzel bir manzaraya bayılırım. Manzaranın muhteşem ve yemeklerin harika olduğunu duydum."

"Şehirdeki GE binasının tepesinde olan mı?" Alistair sordu.

"Bunu başka bir zamana saklayabiliriz. İtalyan restoranını dört gözle bekliyordum" dedim.

Yüzünde korkutucu bir ifade olan Jake, Alistair'i ölçüp biçiyor gibiydi.

Jake dövme kolunu Alistair'e doğru uzattı. "Henüz tanışmadık. Ben Jake." Gülümsüyordu ama kızgın

ve samimiyetsizdi.

El sıkıştılar ve Jake'in belirgin işaretli kolu ile Alistair'inki arasındaki tezat dikkatimi çekti,

açık sarı saçlarla çıplaktı. "Ben Alistair."

"Kıç kılı mı?" Jake'in yüzünde hesapçı bir ifade vardı.

Öldür beni şimdi.

Hiç de eğlenmemiş görünen Alistair, "Hayır... Ali-merdiven."

dedi. "Ah... pardon, benim hatam," dedi Jake bana bakarken.

Öfkelenmek, ona karşı hissettiklerimi tanımlamak için yeterince sert bir kelime değildi.

"Alistair, sanırım gitmeliyiz," dediğimde hâlâ Jake'e ters ters bakıyordum.

"Önden buyurun," dedi ve önünden yürümemi işaret etti. Jake'i görmezden gelerek

Tarah ve Ryan. "Sizinle tanışmak güzeldi çocuklar."

"Ben de öyle. Size iyi eğlenceler!" Tarah dedi ki.

Jake'in gözleri benimkileri deliyordu ve kulaklarının kenarları kızarmıştı.
Alistair ve ben

Son bir kez arkamı döndüğümde Jake'in bakışlarının hâlâ bana sabitlenmiş olduğunu gördüm.

Bir şey söylemiyordu ama

O anda yüzündeki ifade farklıydı. Bu kez ne alaycılık ne de öfke vardı. O sadece

Sanki gitmemi istemiyormuş gibi incinmiş görünüyordu. Sonra sessizce "Hoşça kal" dedi ve arkasını dönüp gitti.

Tam bir piçti, ama Tanrı yardımcım olsun, bu gece onun için her şeyi bırakabilirdim.

benden bunu istemişti.

Restoran birkaç blok ötedeydi. Yürürken, Alistair ve ben birbirimizi tanıdık, konuştuk

okul, sevdiğimiz müzik türleri ve hobilerimiz hakkında konuştuk. İkimizin de Radiohead'i gerçekten sevdiğini keşfettim,

The Killers ve Coldplay. Connecticut'ta, şehirden çok uzak olmayan bir yerde büyüdü ve görünüşe göre

New York'un taşrasındaki mütevazı yetiştirilme tarzımla doğrudan bir tezat oluşturan ayrıcalıklı bir hayat.

Yürüyüşümüzün ortasında elimi tuttu. Aldırış etmesem de, yardım edemedim ama fark ettim ki

Vücudu tenine dokunduğunda neredeyse hiç tepki vermiyordu. Jake'in merdiven boşluğunda durduğu zamanı düşündüm.

Metro yolculuğumuz sırasında kolunu uzattı ve tutmam için bana uzattı. Ne kadar harika hissettiğimi hatırladım.

ilk kez elini tuttuğumda ve parmaklarımız iç içe geçtiğinde. Hiçbir karşılaştırma yoktu ve

şu anda beni rahatsız ediyor.

Jake'i düşünmeyi bırak.

Rezervasyonumuz vardı, bu yüzden Porcello'ya varır varmaz bizi oturtular. Restoran çok güzeldi

Loş ışık, mum ışığında masalar ve duvarlarda ünlü müşterilerin resimleri. Bu şarkı *Mambo Italiano*

arka planda çaldı.

Maddie, garsonumuz, iki bardak su doldurdu ve her birimize spesiyalleri okumadan önce warp hızında

Cabernet Sauvignon sipariş ettim.

Alistair, "En iyi Penne a la Vodka'nın onlarda olması gerekiyor," dedi.

Votka. Tek anladığım bu.

"Mmm. Karides Scampi'yi düşünüyordum. Acaba onu Scampi olmadan alabilir miyim?"

Alistair elindeki suyu bıraktı ve kahkahalarla yüzünü kapattı. "Nina... yemek yemek için pek dışarı çıkmıyorsun değil mi?"

Sen?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Scampi diye bir şey yoktur. Karides Scampi, sarımsak ve zeytinyağında makarna ile karidestir.

sos. Yani, Scampi sadece yemeğin adı. "Bananas Foster gibi mi?"

İşte yine oradaydı.

"Evet. Aynen öyle." Bana üç yaşındaymışım gibi bakarak durakladı. "Çok tatlısın Nina."

Kendimi aptal gibi hissettim. "Peki o zaman... Karides Scampi alacağım. Kulağa lezzetli geliyor."

Alistair kendine özgü binlerce wattlık gülümsemesiyle parladı. "Atıştırmalık bir şeyler almaya ne dersin? Kulağa ne hoş geliyor? sana?"

"Jerk Tavuğu şişlerine ne dersiniz?"

"Tamamdır." Alistair menüsünü kapattıktan sonra, "Pisliklerden bahsetmişken, oda arkadaşın biraz pislik." dedi.

Midem bulandı ve bir yanıt bulmak için beynimi zorladım. "Jake mi? O kadar da kötü biri değil. O biraz top-

Buster, hepsi bu," dedim hemen suyumu yudumlarken.

"Ezik birine benziyor."

Pardon?

Jake'e ezik demesi beni gerçekten kızdırdı. Beni tanımlamak için kullanabileceğim birçok kelime vardı.

oda arkadaşı: alaycı, korkutucu, ukala, hatta bazen dick bile tasarıya uyuyor. Ama "kaybeden" kesinlikle

onlardan biri değildi.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Yani, şuna baksana. Kaşı mı delinmiş? Eziğin teki gibi görünüyor."

Tamam, şimdi gerçekten sinirlenmeye başlamıştım.

"Yani onu piercing ve dövmeleleri olduğu için mi yargılıyorsunuz?" "Evet...

diğer şeylerin yanı sıra. Eminim annesi onunla gurur duyuyordur."

"Pek çok insan bu gibi şeyleri olumsuz olarak görmüyor. Birçoğu bunları oldukça ilginç buluyor, hatta

çekici, özellikle de kadınlar."

Özellikle de ben.

"Bence sadece aptal görünüyor."

"O aslında bir mühendis ve gerçekten çok zeki." Kucağımdaki peçeteye baktım ve iç çektim

"Konuyu kapatalım." demeden önce.

Pişman olacağım bir şey söylemeden önce bu konuşmayı bitirmenin en iyisi olduğuna karar verdim. Ben

Yangın alarminin her an çalmasını bekliyordum çünkü kulaklarımdan yeterince duman çıktığından emindim.

ayarla.

Alistair başını salladı. Sanırım beni üzdüğünü anlamıştı. "Kulağa hoş geliyor."

Maddie siparişimizi almak için geri geldi. Dışarıda neşeli bir görüntü çiziyordum ama içimde

Alistair'in ne kadar dar görüşlü ve yargılayıcı olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı. Hiç şüphe yoktu ki Jake

ona karşı tam bir pislikti. Ona sadece pislik deseydi ve bitirseydi, sorun olmayabilirdi. Ama saldırmak

Birini dış görünüşüne göre değerlendirmek benim için cahilce ve kabul edilemez bir davranıştı.

Yemeklerimizi büyük bir sessizlik içinde yerken, akşam yemeği sohbetimiz sönük geçti. Ben

Gecenin en önemli olayının Karides Scampi'nin gerçek anlamını öğrenmek olduğunu düşünmeye başladım.

Biraz soluklanmaya ihtiyacım vardı, kadınlar tuvaletine gitmek için izin istedim ve kabinde çok daha uzun süre oyalandım.

Normal. Zihnim tekrar Jake'i ve onunla ayrıldığımda yüzünde beliren hayal kırıklığı ifadesini düşünmeye başladı

Alistair.

Kabinden çıktığımda aynada kendime baktım. Gözlerimi kapattım ve o anki halimi düşündüm.

Jake beni bu kıyafetle ilk gördüğünde beni baştan aşağı süzdü. Gözlerindeki bakış bana

ürperdim ve odanın öbür ucuna gidip onu öpmeyi çok istedim. Ama orada yeni olan ne var ki? Sonra,

"nereye" gideceğimizi sordu. Bu randevuya gitmemiş olsaydım, akşamı onunla geçirir miydim?

Gerçek şu ki, bir saat bile olsa Jake ile istediğim kadar zaman geçirmek isterdim.

Trene yetişmek zorunda kalmadan önce. Onunla oturup konuşmayı, hatta ders çalışmayı çok isterdim. I

Onunla geçireceğim zamanı her şeyden çok iple çekiyordum çünkü kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Ben olmak istedim

her zaman onunla.

Sadece *onu* istedim.

Onu istedim.

Duygularımı ya da kalbimi kıracağından emin olduğum gerçeğini inkar edemezdim.

bana çok fazla dokundu. Birdenbire duygusallaşmaya başladım ve bunun şaraptan kaynaklandığı sonucuna vardım.

ve o an için kendimi onun düşüncelerinden kurtarmaya çalıştım.

Acele etmezsem Alistair burada uyuşturucu kullandığımı düşünecekti.

yemek odasına tekrar girdi.

"Hey, ben de tam senin için arama kurtarma ekibi gönderecektim," dedi gülümseyerek. "Bunun için üzgünüm."

Alistair önüme bir menü koydu. "Tatlıya ne dersin?"

Neden olmasın? Bütün gece kulağa hoş gelen tek şey buydu.

Alistair tatlı listesini işaret etti. "Daha önce Bananas Foster hakkında bir şey söylememiş miydin? Onlarda

eğer istersen."

Harika.

"Aslında ben çikolatalı pasta alacağım," dedim ve tabii ki bana Mrs.

Ballsworthy'nin pastası... Bu da bana şunu hatırlattı... Evet, bu umutsuz bir durumdu.

Tatlı siparişimizi verdik ve Alistair tuvaleti kullanmak için izin istedi.

Facebook'a bakmak için telefonumu çıkardım, çünkü bu buluşma kelimelerle ifade edilemeyecek kadar heyecan vericiydi ve kalbim

düştü. Bir saat kadar önce Jake'ten gelen bir mesajı kaçırmıştım.

Nina, sana ve küçük arkadaşına karşı bir pislik

gibi davrandım. Özür dilerim.

Barney şakası da aptalcaydı.

Aslında, muhteşem görünüyordun.

Çarpıcı. Çarpıcı. Çarpıcı göründüğümü düşünüyordu. Bu beni çekici bulduğunun ilk sözlü göstergesiydi ve midemdeki kelebekler şimdi Yunan çemberi dansı yapıyordu.

Alistair masaya dönmeden önce metni okuyabildiğim kadar çok okudum.

Tatlılarımız geldiğinde telefonumu kaldırdım ve ne yazık ki beynim ve iştahım

Birlikte kaçtık, çünkü şimdi orada öylece oturuyordum... yani, *sersemlemiştim*.

Alistair döndü ve oturdu. "İyi hissediyor musun Nina?"

"Evet... Sanırım gözlerim midemden daha büyük. Muhtemelen pastayı ben alacağım."

Başını salladı çünkü ağzı cheesecake ile doluydu. Ben sadece bir an önce eve gitmek istiyordum.

Jake gitmemişti. Sabah ayrılma ihtimali olduğunu söylemişti.

Restorandan çıkarken kapıyı benim için tuttu. Soğuk gece havası yüzüme çarptı ve buklelerimi uçurdu.

her yerde.

"Bu kadar komik olan ne?" Alistair sordu.

Yürürken kendi kendime gülümsüyor olmalıydım, metni düşünüyordum. Ve Alistair'in

Elimi tutarken tek düşünebildiğim bu gece Jake'in yanında uyumayı ne kadar çok istediğimdi.

Alistair beni dairenin kapısında bırakırken öpmek için eğildi ve ben ağzımı kapalı tuttum,

Buna izin veriyor ama Jake'le hayalini kurduğum türden bir öpüşmeye dönüşmesi için cesaretlendirmiyordum.

Onu kasıtlı olarak içeri davet etmedim, iyi bir hafta sonu diledim ve sınıfta görüşeceğimizi söyledim.

gelecek hafta. Başka bir randevuyu neden kabul edemeyeceğime dair bir bahane bulmam gerekecekti.

Eğer isterse onunla birlikte.

Daire sessizdi ve yatak odalarının tüm kapıları kapalıydı. Nabzım hızlandı.

Jake'in odasına yaklaştı ve kapıyı çaldı.

"Jake?"

Hiçbir şey.

Kapıyı tekrar
çaldım.

O gitmişti.

Üzüntü, hayal kırıklığı, özlem ve rahatlamanın bir karışımını hissettim, çünkü

Burada olsaydı bu gece aptalca bir şey söyler ya da yapardı... belki kemiklerine atlamak gibi.

Odama geri dönüp Tarah'nın topuklu ayakkabılarını tekmelediğimde yalnızlık çöktü. Elbiseyi üzerime çektim

uzun beyaz bir tişört giydim ve saçlarımı geriye tarayarak at kuyruğu yaptım.

Yüzümdeki makyajı yıkarken banyoda dakikalarca su akmış olmalı.

düşünce içinde, zamana dikkat etmeden.

Jake'in olmadığı hafta sonlarından gerçekten nefret etmeye başlamıştım.
Birlikte olmasak bile

onu özliyordum ve o yanımdayken kendimi güvende hissediyordum.

Uykuya dalmaya çalışırken, huzursuzluk çok fazlaydı. Onu düşünmeden edemiyordum ve

Bütün geceyi kafamda tekrar tekrar yaşıdım.

Uykusuzluk galip geliyordu, bu yüzden kalktım ve amaçsızca yuvarlanmak yerine kendime çay yaptım.

Yatak.

Oturma odasında papatyamı yudumlayıp gece geç saatlere kadar televizyon izlerken aklıma geldi

Noel'in ve sömestr sonunun ben farkına bile varmadan geleceğini biliyordum. Bu da özel ders demekti.

seanslar sona erecekti. Bir sonraki sınavdan A almak birdenbire, bir sonraki derse girmekten daha az önemli görünmeye başladı.

Jake ile daha da fazla zaman geçirecektim, her ne kadar başka bir "gezi" düşüncesi beni korkutsa da.

Televizyonu kapattım ve odama doğru dönmeye başladım.

Onun yerine Jake'in. Kapıyı açtım ve hemen sıçradım.

Oradaydı. Uyuyordu!

Mümkün değil.

Daha yakından bakmak için yavaşça yatağa yaklaştım ve bunun sadece bir ton olduğunu fark ettiğimde tekrar sıçradım.

Bir ceset gibi görünmesi için battaniyeler toplanmıştı. Ve yastığın üzerinde bir beyzbol şapkası vardı.

Ne oluyor be?

Örtüleri geri çektim. Altında origami bir yarasa vardı. Onu açtım:

Birini mi arıyorsun?

Gizlice gireceğimi bir şekilde bildiği için utanç ve inançsızlık karışımı bir duyguyla yüzümü kapattım.

bu gece odasına. Yemi ya da bu durumda sopayı yuttuğumu saklamaya kararlıyım.

tekrar katladım ve yorganın altına koydum ama yüzümü yastığına gömmeden önce değil, tadını çıkararak

misk kokusu. Sigara kokusu neredeyse tamamen gitmişti, bu da beni acaba sigara içmeye mi çalışıyordu?

Bırak.

Ayrılmadan önce başka bir şey daha fark ettim: çöp sepetinde parçalanmış üç yarasa daha vardı. Onları seçtim.

ve her birinin üzerine bir şeyler yazmaya başladıktan sonra buruşturup attığını gördü. Bu

Sanki doğru kelimeleri bulmakta zorlanıyormuş da vazgeçmiş gibi.

İlkinde sadece şöyle yazıyordu: *Umarım randevun*

harikaydı... İkincisi: *Kıç Saçı nasıl karşılaştırılır...*

Üçüncüsü: Çok iyi *görünüyordun...*

Vay canına... Tamam. Bu konularda ne yazacağı hakkında bu kadar derin düşündüğünü fark etmemiştim. Bu

Keşif beni hem gururlandırdı hem de kafamı karıştırdı. Sonunda nasıl oldu da en iyi yolun

beni uyuduğuna inandırmak için yapacağı eylem beni aşıyordu.

Kendi yatağıma döndüğümde tavana baktım ve bu gecenin Jake'in elinde bir koz olduğunu bildiğini kanıtladığı sonucuna vardım.

benim üzerimdeki etkisi. Onun üzerinde gerçekten nasıl bir etkim olduğunu ve benim hakkımda ne düşündüğünü anlayamıyordum.

Aynı şekilde.

Sonunda uykuya dalana kadar kafamda aynı kelime tekrarlandı: *çarpıcı*.

BÖLÜM 11

Kasım ayındaki müteakip sınavlarda iki A daha almıştım ve artık matematik ortalamam B'ydi.

Genel olarak. Jake benim için mutluydu ama her seferinde biraz üzülüyordu, çünkü görünüşe göre gerçekten

Bir sonraki planladığı korkuyla yüzleşme alıştırmaları için sabırsızlanıyordum ama notlarım yüzünden sürekli erteleniyordu. Kim bilebilirdi ki?

bu bir sorun haline gelir mi?

Her A'da Jake'e bana yardım ettiği için teŖekkr etmek amacıyla özel bir Ŗeyler piŖiriyordum.
Pek hoŖuna gitmiŖ gibi görünmüyordu.

Muzlu ekmek de Muzlu Foster kadar çoktu ama yine de bir oturuŖta tüm somunu gözleri kapalı yedi.

İkinci seferinde, ona çikolatalı muz kremalı turta yaptım ve buna verdiği tepki

orgazmik. Cidden, anlayamadığım Ŗeyler mırıldanıyordu. İzlemesi gerçekten eğlenceliydi.

Ŗkran Günü tatili sırasında, aileme inek oda arkadaŖım hakkında vnmŖtm.

Matematikten geçtim ve onunla tanıŖmak ve ona teŖekkr etmek için sabırsızlandıklarını söylediler. Ben de

Zamanı geldiğinde annemin çenesini yerden kaldırdım.

Dönemin bitmesine sadece bir sınav kalmıŖtı. Birkaç hafta önce, Jake ve ben

Bir PerŖembe gecesı erken saatlerde odasında ders alıŖmakla meŖguld ve her zamanki gibi iŖleri sıkı tutuyordu.

Ama o gece aramızdaki her Ŗey deđiŖti.

Bir noktada, bir matematik problemine hazırlanırken çekmecesine gitti ve bir Ŗey aldı,

Önüme atıyordu. Bir ift zardı.

Bana dikkatle baktı ve sonra onları iŖaret etti. "Bana kaç farklı sonuç olduğunu söyleyeceksin

mümkün. Sonra da toplamı beş yapmanın kaç yolu olduğunu bulmanızı isteyeceğiz."

Zarlara bakarken, benimle Yahtzee oynadığım eski bir anım aklıma geldi.

Jimmy kardeş aklıma geldi. O oyunun amacı beş zar atarak en çok puanı toplamaktı.

belirli kombinasyonlar yapmak için. Tamamen şansa dayalı olsa bile, Jimmy beni hep döverdi. I

kardeşimin sesini duyabiliyordum, gün gibi açıktı, "*Yahtzee!*" Ve işte bu oldu. *Yahtzee*. Yıllar sonra ilk kez gözyaşlarına boğulmama neden olan kelime buydu. Jake dehşet içinde beni izlerken ben zarlara bakarak ağladım.

"Ne... Neler oluyor Nina?"

Durmak bilmeyen gözyaşlarımı saklamak için yüzümü kapattım.

Jake masadaydı ama yatakta oturduğum yere doğru ilerledi ve bana döndü. "Nina?"

Gözlerimi sildim ve ona baktım. "O benim kardeşim. O zarlar... bir sebepten dolayı

Benim için bir anı. Kardeşimle ben vakit geçirmek için Yahtzee oynardık, o ise-"

"Ne?" Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

"O ölmeden önce birlikte yapabildiğimiz birkaç şeyden biriydi."

Jake sessizce bana baktı, gözlerini hızla kırıştıtararak az önce söylediğim bombayı anlamaya çalıştı.

düştü.

"Nina... Tanrım... Çok üzgünüm. Ryan'ın odasındaki resimdeki kardeşin bu mu?"

Başımı salladım ve burnumu çektim. "Evet. Jimmy benim tek ağabeyim, tek kardeşimdi."

"Ne oldu?" "Lösemi oldu."

Yere baktı ve iç geçirdi. "Hiçbir fikrim yoktu. Hiçbir şey söylemedin. Sadece tahmin ettim-"

"Biliyorum. Ryan ve ben artık onun hakkında pek konuşmuyoruz. Bazen ikimiz için de çok acı verici oluyor.

Ryan'ın o fotoğrafı göstermesi bile beni şaşırttı, çünkü buna çok üzüldüğünü biliyorum."

Gözlerini kısa süreliğine kapattı, sağa sola baktı ve sonra tekrar bana döndü. Ağlamayı bırakmışım ama hala

Kardeşimin son günlerinin anılarıyla sarsıldım. Bunlar her gün savaşmak için çok çabaladığım görüntülerdi,

ve iki küçük zar gömmek için çok uğraştığım her şeyi tamamen çözmeyi başardı.

Jake elini dizime koyunca irkildim. "Neden onu düşünmek istemiyorsun?"

Jimmy hakkında düşünmenin bu kadar zor olmasının gerçek nedenini itiraf etmek zordu ve hiç konuşmadım

Bu konuda. Asla. Ama ona söylemek istedim. Jake'e söylemek istedim çünkü ona güveniyordum ve o her zaman

beni hatalarımdan dolayı yargılamayacağını hissettirdi.

Elini dizimin üzerinde tuttu ve ben de ön kolundaki ejderha dövmesini odak noktası olarak kullandım.

Düşünceler. "Kardeşimin hayatının sonlarına doğru, onun yok oluşunu izlemeye dayanamıyordum. Bu sadece

çok acı vericiydi. Benden sadece bir buçuk yaş büyüktü. Çok yakındık. Öldüğünde on dokuz yaşındaydı.

Lise son sınıftaydım."

Tekrar gözyaşı dökmeye başladığımda bacağıma daha sert sıktı ve "Sorun değil. Acele etme."

Bakışlarımı ejderhadan tekrar Jake'in gözlerine çevirdim ve gözlerinde kendi yansımamı görebildim.

"Her şeyi denedik. Uygun olduğum için kemik iliğimi aldılar." Jake sanki bunu söylediğimi duymak ona acı veriyormuş gibi gözlerini kapadı.

"Kök hücre nakli oldu ama başarılı olmadı. İlk başta çok umutluyduk. Sonra

Yok edildi ve geriye hiçbir şey kalmadı. Onu kaybetmeden önce yaklaşık iki yıl boyunca hastaydı."

Sessizce devam etmemi isteyerek dizimi tekrar sıktı.

"O hastanedeyken Yahtzee oyununu oynardık. Bu yaklaşık altı yıl boyunca sürdü.

Ölmeden aylar önce. Son aylarda çok hastalanmıştı, bir deri bir kemik kalmıştı; onu izlemeye dayanamıyordum.

Onu o şekilde görmeyi kaldıramadım." Nefesimi tutmak için durakladım. "Onu görmeyi bıraktım, Jake. Ben sadece

kardeşimi ziyaret etmeyi bıraktım. Öldüğünde yanında bile değildim."
Gözyaşlarım tekrar akmaya başladı.

Hayatımın en acı verici dönemini hatırladım, artık tutarlı bir şekilde konuşamıyordum.

Kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. Gözlerimi kapattım ve başımı sığağa gömdüm.

göğsünde ağladım.

Kulağıma yumuşak bir sesle konuştu. "Onu sevdiğini biliyor Nina. Onu o kadar çok sevdin ki

Onu acı içinde görmeye dayanamıyorum. O biliyor. O zaman bilmeseydi, nerede olursa olsun - nereye gidersek gidelim - o

artık biliyor."

Başımı kaldırıp ona baktım. "Buna inanıyor musun?"

"Evet, inanıyorum. İnanmasaydım bunu söylemezdim."

"Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Yüzde 100 emin olamam ama körü körüne inanmak zorundasınız. İçinizden inanmalısınız. O zaman

Gerçek şu ki, hayat dediğimiz bu boktan şeyin bir amacı olma ihtimali hiç olmadığı kadar yüksek. Kardeşinin bir amacı vardı. Sadece bunu senden ya da benden daha hızlı yerine getirdi."

"Buna inanmak istiyorum," dedim.

Beni aniden bıraktı ve dolabına doğru yürüdü, incelediğim eskiz kağıtlarını çıkardı

Odasına gizlice girdiğim gece. Motosikletli adamın fotoğraflarından birini çevirip arkasına yaslandı.

yanımdaki yatağa uzandı ve konuşmadan önce bir süre resme baktı. "Bu benim babam," dedi gözleri hâlâ resme odaklanmış bir şekilde.

Çizimleri arasında en çok dikkatimi çeken unutulmaz görüntünün aslında şu olması beni şaşırttı

Babasının. Söylemeden resme bakmaya devam ederken gözlerinde tutkulu bir bakış vardı

Hiçbir şey.

"Bu benim favorimdi. Arkasına bakarkenki" dedim.

Uzun bir aradan sonra nihayet konuştu. "Bu ona dair hatırladığım son anıydı. O gece öldü

bir motosiklet kazasında. Sadece beş yaşındaydım ama resimdeki bu anı çok net hatırlıyorum. O

Arkadaşlarımla buluşmaya gidiyordum. Annem için iyi bir çocuk olmamı ve beni dışarı çıkaracağını söyledi.

Ertesi sabah kahvaltı için en sevdiğim lokantaya. Nedense bana son bir kez baktı.

ve bu hep aklımda kaldı." Bu kalbimi kırıyordu.

"Hangisi daha kötü bilmiyorum: Birine asla veda edememek mi yoksa önce onun acı çekmesini izlemek mi?"

Dedim ki.

Krokiyi bir kenara bıraktı ve bana döndü. "Her iki senaryo da berbat. Demek istediğim, kaybetmek ne kadar acı verici olsa da

babamı asla unutmak istemiyorum. Asla. Onu hatırlamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

O yaşta bile bana öğrettiği küçük şeyleri hatırlıyorum."

Derin bir nefes aldım ve Jimmy ile ilgili söylediklerini düşünerek başımı salladım. Bir süredir

Kardeşimin hastalığıyla ilgili düşünceleri uzaklaştırmak o kadar zordu ki, tüm güzel anılar

O da gitti, böylece ondan geriye hiçbir şey kalmadı.

Birden aklıma bazı rastgele komik anılar geldi çünkü onlara izin verdim. "Kardeşim

çok şakacı. Tıpkı senin gibi."

Gülümsedi. "Öyle mi?"

"Jimmy utanmazdı. Bir keresinde kiliseye bir minder getirmiş ve yaşlı bir kadının altına koymuştu.

Önümüzdeki sıraya oturdu. O olaydan sonra ailem ona üç hafta kadar ceza verdi." Başımı salladım.

o günü hatırlıyor. "Ne zaman kavga etsek ve ben ona kızgın kalmaya çalışsam, bana sarılırdı.

ve ben af dileyene kadar ayaklarımı gıdıkladı. Bunun beni deli ettiğini biliyordu. Bazen, o

Ryan'ın diğer ayağı tutmasını sağladım. Bana karşı birleşirlerdi."

Jake kaşlarını kaldırdı. "Gıdıklanan ayaklar, ha? Bir dahaki sefere benden uzaklaştığında bunu hatırlamam gerekecek.

matematik dersi

sırasında." "Hayır,

yapamazsın!"

"Ama bakın, bunları düşünmek sizi gülümsetiyor. Birlikte geçirdiğimiz güzel zamanları hatırlamalısın.

Onu. Kardeşinizin son günleri onun kim olduğunu tanımlamaz. Onu istediğiniz gibi hatırlamayı seçebilirsiniz.

Babamı bisikletiyle gezerken hatırlamak istiyorum. Bu yüzden çiziyorum. Bu bir terapi.

ve hatırlamak istediğim şeyleri taşa kazımama yardımcı oluyor."

Karalama defterini katladı ve dolaba geri koydu. Gitmediği için biraz hayal kırıklığına uğramıştı.

diğer çizimlerden bazılarını inceledi. Hepsi onun için bir şekilde anlamlı olmalıydı. Onun için anlamlı olan

Yine de anlayabilirdim. Bu, Jake'in bana hayatı hakkında verdiği en fazla bilgiydi. Ben

Yanına oturmak yerine masanın yanındaki sandalyeye geri dönmesi dışında şikayetçi değildi.

Bana.

Bilgisayarından çıkarken ellerini çırpı ve "Bu gece neye ihtiyacın olduğunu biliyorsun,

Nina mı?

İlginç bir soru ve aklımın nereye gittiğini tahmin edebilirsiniz.

"Neye ihtiyacım var, Jake?"

Ayağa kalkıp siyah ceketini giyerek, "Senin kafayı bulman lazım," dedi.
"Haydi, yeter

Bu gece için çalışıyorum."

Onu koridora kadar takip ettikten sonra odamda durup üstümü değiştirdim ve bir palto aldım.

"Nereye gidiyoruz?" Kapımın önünde durmuş beklerken söyledim.

"Endişelenme. Hoşuna gidecek. Güven bana." Yüzündeki şüpheli gülümseme bana belki de

olmamalı.

Brooklyn Caddesi'ne doğru yedi blok yürüdükten sonra, parlak pembe neon tabelalı bir binada durduk

yanıp sönen: *Kung Pao Karaoke*.

"Karaoke mi yapıyoruz?" O bana kapıyı tutarken ben de aniden bastıran gürültünün arasından bağırdım.

"Çoğunlukla bir ya da iki akrep kasesi içiyoruz ama yeterince sarhoş olursanız, evet, belki."

Mekan kalabalıktı ve havayı yağ ve içki kokusu dolduruyordu. Sarhoş olduğu her halinden belli olan bir kadın

Kıvırcık siyah saçları ve kelebek dövmesiyle Bon Jovi'nin *Living on a Prayer şarkısını* söylerken müşteriler çılgına dönmüştü. Hayatını kurtarmak için şarkı söyleyemiyordu ama belli ki burada bunun bir önemi yoktu.

"Ee, ne düşünüyorsun?" Köşedeki küçük bir kabine oturduğumuzda Jake sordu, neyse ki en uzakta

sahnedan uzakta.

"Bu harika. Hiç Çin karaoke barına gitmemiştim. Daha önce buraya geldin mi?"

"Bir keresinde, iş yerinden çocuklarla. Çok fazla şey hatırlayamayacak kadar sarhoştum." "Ah. Burada genellikle yemek mi yersin yoksa sadece içer misin?"

"Bu neye aç olduğunuza bağlı."

Bunu söylerken bana bakışında ve dudak halkasını yalayışında çapkınca bir şeyler vardı.

"Ben açım."

"Tamam. Bir Poo Poo meze tabağı ve bir akrep kasesi alacağız. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Harika."

Garson gelip siparişimizi aldıktan sonra, Jake bacağımı elinin altıyla dürterek beni korkuttu.

Masaya. "Bu gece artık üzücü şeylerden bahsetmek yok, tamam mı? Eğlenmenizi istiyorum."

"Beni oraya çıkarmayacaksın, değil mi?"

Ağzı yavaşça yukarı doğru döndü. Şimdiye kadar sakladığı gamzeleri ortaya çıkmıştı. "Sen

Yapmak istemediğiniz hiçbir şeyi size yaptırmayacağımı bilin."

"Güzel, çünkü kalkıp bunu yapmak için çok fazla alkole ihtiyacım var."

Bir kadın geldi ve devasa akrep kasesini masanın üzerine koydu. Daha çok bir

iki pipetli portatif lavabo.

"Şeytandan bahsetmişken," dedi.

"Bence bu gece şeytan *sensin*, Jake. Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? Şu şeyin büyüklüğüne bak."

"Bunu... daha önce duymuştum," dedi göz kırparak.

Tanrım. Kendimi buna hazırladım.

Aklımda canlanan görüntülere kâsedan kocaman bir yudum alarak karşılık verdim. Bu karışım

göründüğünden çok daha güçlüydü ve boğazımdan aşağı inerken öksürdüm.

Oh, Tanrım. Yine o görüntüler vardı.

Jake kâseyi ona doğru çekti. "Yavaş ol bakalım, ayyaş."

Tekrar öksürdüm. "Bu çok güçlü bir şey. Aldatıcı! Meyve kokteyline benziyor ama tadı

ispirto."

"Bir süre sonra fark etmeyeceksin."

"Eve yürüyor olmamız iyi bir şey," dedim.

Kaşlarını kaldırdı. "Yani seni eve mi *taşıyacağım*?"

"Muhtemelen."

"Ciddiyim Nina, hafif sıklet olduğunu söyleyebilirim, o yüzden biraz ağırdan almalısın. Seni istemiyorum

hasta olmak için." Durakladı. "Hafif demişken, geçen geceki randevunun adı neydi?

Nasıl gitti?"

"Haha, çok komik. Adı Alistair'di. İyiydi. Yine de onunla bir daha çıkmayacağım."

"Özel bir nedeni var mı?"

Sen.

"Sadece bir tür ezik olduğu ortaya çıktı."

"Bunu sana söyleyebilirdim. Bot ayakkabısı giyiyordu. Kaç yaşında, yetmiş mi?" O

Güldü.

"Evet, erkeklerden yana şansım pek yaver gitmiyor. Son erkek arkadaşım, Spencer, kaybedenlerin kralıydı,

Aslında."

Jake koltuğunda arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "*Spencer...* kulağa kendini beğenmiş bir pislik gibi geliyor."

"O... bir pislikti... ve bir hilekârdı."

Jake sessizce başını salladı ve odaya baktı, sonra gözleri benimkilerle buluştu. "Şey, ne olduğunu bile bilmiyorum.

ama *seni* aldattıysa... o lanet olası bir aptal."

Buna nasıl tepki vereceğimi bile bilmiyordum ama vücudumdaki her sinir hemen tepki verdi. Şükürler olsun,

Poo Poo tabağımız geldi ve benim hiçbir şey söylememe gerek kalmadı. Tavuk kanatlarını yemeye başladık,

eggrolls, spareribs ve teriyaki beef sticks. İkimizin de bir şey hissetmediği o rahat sessizliklerden biriydi.

Konuşmak zorundaymışız gibi. Mezeleri mideye indirdik, sırayla kaseden yudumladık, her birinin tadını çıkardık.

diğerinin arkadaşlığı.

Yemeğimizi bitirdiğimizde geriye sadece tabağın ortasındaki alevler kalmıştı. Onu

bir paket el mendilini bana fırlatarak yan tarafa geçti ve beni hazırlıksız yakaladı.

önceki konuşmanın kaldığı yerden devam etti.

"Peki... Spencer... son erkek arkadaşın mıydı?"

"Evet. Bir yıldan biraz fazla bir süre önce ayrıldık. Geriye dönüp baktığımda, başıma gelen en iyi şeydi.

Beni aldattığını öğrendiğim gerçeğinin yanı sıra, beni eleştirmekten başka bir şey yapmadı."

Kaşlarını çatarak kızgın bir ifadeye büründü. "Ne demek istiyorsun *eleştirdi* mi? Size ne tür şeyler

söyledi?"

Bu konuşma gerçekten oraya mı gidiyordu?

Omuz silktim. "Bakalım... ne söylemedi? Birincisi, anksiyete sorunlarıma hiç tahammülü yoktu. Bu durumu anlamaya çalışmak yerine benimle dalga geçerdi. Ve vücudumu eleştirirdi.

şansı vardı."

"Vücudunu eleştirdi," dedi Jake, sorudan çok bir açıklama gibiydi. "Evet... her zaman."

"Gerçekten..."

"Evet. Bana yeterince atletik görünmediğimi, 10 kilo vermem gerektiğini ve kıkımın

çok büyüktü."

Neden bütün bunları ona anlattım ki? Sarhoş

olmalıyım. "Nina... Umarım açık sözlü olmama

kızmazsın." "Aldırmıyorum."

"Bu... *Spencer*... gözlerinin kontrol edilmesi ve kıkımın tekmelenmesi gerekiyor. Vücudunda hiçbir sorun yok.

tek bir şey değil. Umarım onu dinlememişsinizdir."

Gulp.

"Üzücü olan da bu. Bir süre için buna inandım. Geriye dönüp baktığımda anlıyorum ki o sadece

beni aşağı indirdi. O zamanlar gerçekten de şişman olduğumu düşünüyordum ve şu an olduğumdan bile daha zayıftım."

"Nina-" Bir şey söylemeye başladı ama sonra durdu. "Boş ver. Sadece onun yanıldığını bil,

Tamam mı?"

"Ne söyleyeceksen söyle," dedim içkiyi biraz daha yudumlarken.

Dil halkasını dişlerinin arasında kaydırđı ve benden uzaklaşıp sahneye doğru bakarak, "Ben

yapmam gerektiğinden emin değılim."

"Ne zamandan beri nazik oldun?"

Bir yudum aldı ve pipetiyle oynarken cevap verdi. "Bu konuşma göğüslere ve kalçalara taşındığından beri."

Normalden biraz daha yüksek sesle güldüm ve alkolün her ikisine de zarar vermeye başladığından şüphelendim...

Bize. "Cidden, ne söyleyeceksen söyle, alınmayacağım."

Kaseden uzun bir yudum daha aldı, dudaklarını yaladı ve "Tamam... bu durumda Nina, sadece

ama bir erkek olarak sana açıkça söylüyorum ki harika bir vücudun var. Mükemmel bir vücut. Ve senin

"Nemrut eski erkek arkadaşın bir konuda haklıydı: Büyük bir kışın var."

İçkimi tükürdüm. "Pardon?"

Uzandı ve koluma dokundu. "Bitirmeme izin ver. Büyük bir kışın var... ama en büyük kışın

Gördüğüm en muhteşem kış. Kum saati şeklindesin ve nabzı atan her erkek bunun

en sıcak tür. Güzelsiniz ve sizi daha da çekici kılan şey, kesinlikle

ne kadar güzel olduğun hakkında hiçbir fikrin yok."

Ağzından çıkan bu beklenmedik sözlerin etkisiyle kabinin koltuğunu kavradım.

Güzel olduğumu

düşünüyor. Büyük bir

kıım olduğunu

düşünüyor!

Kıımın muhteşem olduğunu mu düşünüyor?

O anda ona karşı ne hissettiğimi, onun gezegendeki en güzel insan olduğunu düşündüğümü söylemek istedim. Ama düşüncelerim tutarlı bir cümle haline gelmiyor ve sadece şöyle çıkıyordu,

"Teşekkür ederim."

"Bir şey değil."

Birkaç dakika boyunca sessizce oturup kel bir adamla annesine benzeyen bir kadının şarkı söylemesini izledik.

Mesanemin patlamaya hazır olduğunu fark etmeden önce *Yeniden*

Yoldaydım. "Tuvalet nerede?"

"Sanırım sahnenin arkasındaki koridorda."

Ayağa kalktığımda oda biraz döndü. Uzaklaşırken, acaba kııma mı bakıyordu diye düşündüm. I

Bana söylediği şeye hâlâ inanamıyordum. Garip bir şekilde, bu şimdiye kadar aldığım en güzel iltifatı.

Banyo kirliydi, yerler yapış yapıştı ve sadece bir tane çalışan tuvalet vardı. Gitmek zorundaydım.

Öyle ki işerken rahatlıkla yüze kadar sayabilirdim ve daha sayacak çok şey olurdu.

gel. Ayna sadece belden yukarısını gösterdiği için ellerimi yıkadıktan sonra, Yardım edemedim ama biraz zıpladım

arkamı kontrol etmek için. "Muhteşem" derken neyi kastettiğini görmek istedim. Bir kadın içeri girdi ve bana

deliymişim gibi baktı.

Yemek alanına tekrar girip oturduğumda, Jake standımızdan ayrılmıştı ve ben de onun

erkekler tuvaletine gittim. Ta ki sahneye dönüp onu elinde mikrofonla görene kadar.

elinde.

Ön taraftaki bir masada oturan bir grup kız ona ıslık çalmaya ve "Hey, seksi şey" diye bağırmaya başladı. I

Söyledikleri her şeyi tam olarak anlayamıyordum ama tüm bu senaryo birden midemi bulandırdı.

Spiker, "Adın ne?" diye sordu. "Spencer," dedi Jake,

elini mikrofonun üzerine vurarak. *Aman Tanrım. Ne*

yapıyordu bu?

"Ne söylüyorsun, Spencer?"

Jake ona bir şeyler fısıldadı ve sonra mikrofona konuştu. "Bu Nina için özel bir şarkı.

Lütfen böyle bir gulyabani olduğum için beni affedin."

Odaya baktım, utanç içinde yüzümü kapattım ve gözlerimde kahkaha yaşları oluştu.

Müzik başladı ve Jake beni aradı. Gözlerimiz buluştuğunda, kafasını müziğe göre zıplattı ve

bana kocaman gamzeli bir gülümseme fırlattı ve sahneye fırlamak istedim.

Başlangıç sözlerini söylemeye başladığında kalabalık çılgına döndü ve birkaç kadın ayağa kalkmaya başladı

ve onun yanında dans ediyordu. Diğer insanlar da alkışlıyordu. Şarkı söylerken ayağını ritme göre vuruyordu ve

o kadar da kötü değildi.

Ben hariç herkes şarkıyı tanıyor gibiydi. Belirli bir şarkıyı söyleyene kadar alakayı anlamadım.

Çizgi. Sonra anladım. Tamamen anladım... ve histerik bir şekilde

gülmeye başladım. Yanımdaki adama döndüm. "Bu şarkının adı ne?"

"Queen'den *Fat Bottomed Girls*."

Jake'in gözleri benimkilere kilitlendi ve ona başımı salladım. Yüzüm domates gibi kızarmış olmalıydı.

Benim güldüğümü görebiliyordu ve repliklerden birine takıldı çünkü benim gülmeme gülmeye başladı.

tepki verdi. Şarkı söylerken ileri geri sallanıyor ve sürekli bana bakıyordu.

Onu süzdükleri için o kadınları suçlayamazdım. Kalçaları yavaşça sallanırken kelimelerin ötesinde seksi görünüyordu.

yan yana. Muhtemelen ben de onlarla birlikte sahnenin hemen yanında salyalarım akarak ona bakıyor olurdum.

koşullar. Yeşil gözleri ışıkların altında parlıyordu ve mavi ekosesinin altına giydiği beyaz gömlek

Düğmeleri göğsüne yapışmış, hayal gücüne çok az şey bırakıyordu. Her zaman kollarını kıvrarak giyerdi.

kollarındaki dövmeleeri gösteriyor.

Şarkıyı bitirdiğinde kalabalık çılgına döndü ve alnının güneş ışığının altında parladığını görebiliyordum.

sıcak ışıklar. Terli ve çok ateşliydi. Birkaç kadın ondan bir parça istiyordu. Birinin bağırdığını duydum, "You can

Bu şişko kışa ne istersen yap."

Ugh.

Ön masada oturan kızlardan birkaçı ona doğru yaklaşınca bizim masaya doğru ilerlemeye başladı.

onu durdurdu. Çok çekiciydiler ve kibarca sohbet ederken damarlarıma kıskançlık pompalanıyordu.

onlarla birlikte. İçlerinden biri gömleğini tuttu ve ön cebine bir kağıt parçası sıkıştırarak

Başım zonklamaya başladı. Kendime bu adamın beni kıracağını hatırlattığımda içkim üzerime gelmeye başladı.

Kalbim.

Jake onu izlediğimi fark edince konuşmayı yarıda kesti. Uzaklaştı ve bir tanesini kesti.

Kızları cümlelerin ortasında susturdu. Kabine tekrar oturduğunda kalp atışlarını yeniden düzene girmeye başladı.

"Sen popüler bir adamsın," dedim.

Kıkırdadı. "Böyle bir şarkıyı söyleyip de mahalledeki bütün koca populu kızların ilgisini çekmeyi bekleyemezsin.

bir mıknaş gibi."

"Evet, içlerinden birinin sana numarasını verdiğini fark ettim."

"Ah... evet," dedi cebinden kâğıdı çıkarıp bizimkinden arta kalan alev in içine atarken

Poo Poo tabağı.

Acımış gibi yaptım. "Çok yazık."

Alaycı bir şekilde iç çekti ve bana bir gülümseme attı. "Öyle değil mi?"

"Sanırım birlikte gideceğiniz tek bir şişman populu kız var?" Göz

kırptı. "Evet, içimde seni bu gece eve götüreceğime dair bir his var."

Garsonumuz gelip boş akrep kasesini ve tabağını topladı, yerine hesabı koydu ve

iki şans kurabiyesi.

Cüzdanımı çıkarmaya başlamıştım ki Jake, "Onu yerine koy."

dedi. "Kendi payımı ödüyorum."

"Nina, yerine koy. Aldım. Çalışmıyorsun bile ve dışarı çıkmak benim fikrimdi."

Onu dinledim ve cüzdanımı çantama geri koydum. "Teşekkür ederim."

"Teşekkür ederim. Seni daha sık gevşetmeli ve sarhoş etmeliyiz."

"Sanırım bu gece *çok gevşedim.*"

"Evet... Ben de öyle düşünüyorum." Gülümsedi.

Kurabiyeleri işaret ettim. "Falını açmayacak mısın? Sana dönük olanı al. İşte o

senin içindi. Önce ben gideceğim."

Benimkini açtım ve yüksek sesle okudum. "*Bir kapı kapandığında, diğeri açılır.*"

Bunun gerçekten ne kadar doğru olduğunu düşündüm. Hayatımdaki tüm acı dolu anlar beni buraya getirdi.

Bu muhteşem insanla, bu muhteşem gecede. Dünyada olmak istediğim başka bir yer yoktu.

"Sıra sende," dedim.

Jake uzanıp kurabiyesini aldı ve açtı. "Koca popolu kız erkeği gülümsetir."

"Hayır efendim!"

"Şaka yapıyorum. Şaka

yapıyorum." "Gerçekte ne

yazıyor?"

Önce yere, sonra da bana baktı. "*Şimdi harekete geçme zamanı.*" Oh, *adamım.*

Fal kurabiyesi bile neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ediyordu. Bu ironiye içimden gülmek zorunda kaldım.

"İlginç," dedim.

Masanın karşısından hissedebildiğim derin bir nefes verdi. "Bu... çok ilginç."

Benimle daha fazlasını istediğini hissettiren bir şekilde bana bakmaya devam etti. Bu adam

beni çıldırtacaktı.

Sonra nihayet konuştu. "Gitmek ister misin?"

"Elbette," dedim.

Eve doğru yürümeye başladık ama hava oldukça soğuktu, bu yüzden Jake bize yaklaşan bir taksi fark ettiğinde

selamladı.

Arka koltukta onun yanında oturmak, tüm gece boyunca fiziksel olarak ona en yakın olduğum andı.

Bir noktada taksi şoförü keskin bir sağa dönüş yaptı ve ben de Jake'in içine düştüm. Geri dönmek yerine

Yerimde durdum, ona yaslandım ve göğsünün altımda sertleştiğini hissedebiliyordum. Hareket etmedi.

pencereden dışarı baktı.

Arkamı dönemeyecek kadar uzun süre oyalanmıştım, bu yüzden kulağımı göğsüne dayadım ve onun

Gittikçe hızlanan kalp atışları, benim yarattığımdan emin olduğum bir ritimdi. Kalp atışı asla

Yalanlar. Bu bana bunun siyah ve beyaz bir durum olduğunu söyledi. Ya beni orada hiç istemiyordu ya da

beni fena halde oraya götürdü. Aklımı tamamen yitirmeden önce hangisi olduğunu bulmam gerekiyordu.

Gözlerimi kapattım ve nefes alışını dinledim. Başımın üstünde onun sıcak nefesini hissedebiliyordum.

alkol gibi kokuyordu. Yakın temas ve kolonya ile karışık teninin kokusu beni

Islak. İçimdeki içki ve havadaki feromonlar ona karşı her zamanki isteğimi on kat daha güçlü hale getirmişti,

neredeyse dayanılmazdı. Elimini tutup göğsüne koydum ve göğsünün gök gürültüsüne karşı yükselip alçalmasını izledim.

atan kalbini.

Taksi evimizin önünde aniden durduğunda, isteksizce kendimi onun üzerinden kaldırdım,

ve biz arabadan inerken şoföre parasını ödedi.

"Önden buyurun," dedi bana dönerek, binanın ön kapısını açarken gözleri cam gibiydi.

"Sadece muhteşem kışımı görmek istiyorsun," diye şaka yaptım.

takside ona bakıyordum.

"Beni yakaladın," dedi arkamdan merdivenleri çıkarken.

Daireye girdiğimizde yaşam alanı karanlıktı, ancak Tarah'ın odasından ışık geliyordu.

Ryan'la ikisinin de orada olduğundan emindim.

Onun sarhoşluğuyla yatak odamın kapısının önünde durdum ve umutsuzca beni takip etmesini diledim.

"Bu gece için tekrar teşekkürler, Jake. Tam da ihtiyacım olan şeydi."

"İyi vakit geçirdiğine gerçekten sevindim." Elleri cebinde birkaç saniye öylece durdu.

"İyi geceler" demeden önce.

Ve yanımdan geçip odasına gitti, kapıyı kapattı.

Siyah beyaz sorumun cevabını daha sonra banyoda tesadüfen karşılaşana kadar alamayacaktım

O gece.

BÖLÜM 12

Söylemeye gerek yok, hiç uyuyamadım. Bir çift pamuklu çocuk şortu ve bir atlet giydikten sonra

Üstüne üstlük, yatakta öylece oturdum, ayağımı sinirli bir şekilde sallayarak ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalıştım.

Bana açıkça güzel olduğumu söyledi ve tüm o karaokedeki tek kadınmışım gibi hissettirdi.

ama bir hamle yapma fırsatı verildiğinde, yerinden kıpırdamadı.
Lanet fal kurabiyesi bile

hüsrana uğramıştı.

Alkol hala içimde etkisini gösteriyordu. Yorganımı ittim ve banyoya doğru yürüdüm,

Kapalı kapının altından odasındaki ışığın hâlâ açık olduğunu fark etti.

Banyoya girdiğimde Jake'in çıplak göğsü yüzüme çarptı.

"Oha! İyi misin?" diye sordu nasırlı başparmağını alnıma sürterken.
Alnımda hâlâ bir

Nefesinde alkol kokusu vardı. Kokusu ve göğsünün göğüslerime hızlı teması beni

Zayıf.

"Evet... Ben iyiyim. Üzgünüm, burada olup olmadığını kontrol etmek aklıma gelmedi. Odanın ışığı yanıyordu, ben de

orada olduğunuzu düşündüm."

Lavaboya yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Hâlâ ayakta ne yapıyorsun?"

"Uyuyamadığım için buraya işemeye geldim."

Lavabodan hızla uzaklaştı. "Oh...şey, muhtemelen bunu yapmana izin vermeliyim."

"Evet, muhtemelen."

"Tamam," dedi dışarı çıkıp kapıyı kapatmadan önce.

Çişimi yapmak için oturdum ama çok sıkışmış olmama rağmen hiçbir şey çıkmıyordu çünkü hala

Ona odaklanıyorum.

Suyu yaklaşık yirmi saniye çalıştırdıktan sonra, nihayet akan sesten sonra gidebildim

rahatlamama yardımcı oldu.

Banyodan çıktığımda Jake'in yatak odasının kapısını ardına kadar açık bıraktığını gördüm ve bunu

Girmek için sessiz bir davet.

Saat sabahın biriydi ve yatağında dizüstü bilgisayarıyla oturuyordu. Fark ettiğinde kapattı

Kapının eşiğindeydim. Ona doğru yürüdüm ve yatağının ucuna oturdum. Hala gömleksizdi ve üzerinde

Lacivert eşofman altı, gri boxer külotunun üstünü gösterecek şekilde aşağıya sarkıyordu.

Daha dik oturdu. "Çişin nasıldı?"

"Harikaydı."

"Bunu duyduğuma sevindim." Gözleri göğsümde dolaştı ve meme uçlarımın sertleşmesine neden oldu.

Bingo.

"Neye bakıyordun?" Ben sordum.

Sorum bakışlarını dağıttı ve birden şaşkınlıkla başını kaldırdı. "Ha?"

"Dizüstü bilgisayarında."

"Oh... dizüstü bilgisayarımda... doğru. Sadece işe

yaramaz sörf." "Anlıyorum."

Birkaç saniye birbirimize baktıktan sonra sessizliğimiz şu sesle bozuldu

Yandaki yatak sürekli gıcırıyor.

Harika.

Benim için bir kardeş gibi olan Ryan'ın en iyi arkadaşımla seks yaptığını duymak istemediğim gibi

ama bu zaten garip olan durumu daha da kötüleştirdi.

Havadaki cinsel gerilimi bir bıçakla kesebilirdiniz ama ikimiz de gülüp geçtik.

"Sence seks mi yapıyorlar?" Jake alaycı bir tavırla sordu.

Utanç içinde yere baktım. "Hiç olmamış gibi mi davranalım?"

"Evet. Matematik dersi yapmak ister misin?" Yan odadan gelen sesler artmaya devam ederken şaka yaptı.

"Elbette."

"Bakalım... altmış dokuz olasılığı hakkında konuşabiliriz."

Kıkırdadım. "Bu sese bakarak çok yüksek olduğunu

söyleyebilirim."

Jake gülerek başını arkaya eğdi ve dilinin halkasını görebiliyordum. İnanılmaz derecede seksiydi ve ben

Kendi dilime karşı nasıl hissedeceğimi bilmek istedim.

Sonunda sesler kesildi ve bir kez daha ne diyeceğimizi bilemedik. Ama ben gitmiyordum.

Her yerde.

Jake gergin bir şekilde yorganının üzerindeki tüyleri topluyor ve yere atıyordu. Bakıyordu

Beni Őoke eden bir yorum yaptığında yere düştüm. "Eminim o eski erkek arkadaşın yatakta berbattır."

Söyleyebileceği onca Şey arasında bunu kesinlikle beklemiyordum, ama hiçbir Şey saklamıyordum

Bu gece.

"Aslında, o yaptı... büyük zaman."

Yapmakta olduğu Şeyi bıraktı ve neredeyse geri çekilerek yatak başlığına doğru daha dik oturdu

benden. "Yani, seks yaptınız." "Bu

da ne demek oluyor?"

"Bak, Şimdi seni kızarttım. Özür dilerim. Bana belli bir tür kız gibi görünüyorsun."

"Bu nasıl bir kız böyle?"

"Kötü bir Şey değil. Sadece... masum... belki bakire." Tavana baktı ve gülümsedi

yaramazca. "Benim gibi erkeklerin baştan çıkarmak için can attığı türden bir kız."

Kahretsin.

Sessiz kaldım.

Ve senin tarafından bozulmak için ölüyorum.

Boğazımı temizledim. "Şey, sorunuza cevap olarak... evet, seks yaptım ama sadece onunla."

"O senin tek erkeğindi ve yatakta berbat mıydı? Bu çok talihsiz bir durum."

"Evet. Talihsiz bir *durumdu*. Aslında onunla hiç... bilirsiniz... birlikte olmadım bile."

"Sen asla ne?" Ne demek istediğimi anlayınca gözleri büyüdü. "Hiç gelmedin mi? Hiç gelmedin mi?"

orgazm oldun mu?"

Tereddüt ettim. "Başka birinden değil."

Yere bakıyordu ve yorganı tekrar karıştırmaya başladı ama hiç tüy kalmamıştı. Baktı

sinirli ve huzursuzdu. Birkaç saniye boyunca odadaki sessizlik sağır ediciydi. Sonra dedi ki, "Yani... sen

Kendine dokunduğunda

boşalıyorsun." "Evet."

Gözlerini kısa bir süreliğine kapattı ve aniden bana baktı. "Seks sayılmaz eğer o seni

Gel, Nina. Aslında hâlâ bakırsın." Dudağını ısırды ve "O seks yaptı. Sen yapmadın."

Aynı gözlerin bana bu kadar farklı mesajlar gönderebilmesi şaşırtıcıydı.

bana baktı. Aynı gözler beni korkutabilir, benimle şakalaşabilir, beni rahatlatılabilir ve kendimi

her şey yoluna girecekti... şimdi bana beni canlı canlı yemek istiyormuş gibi bakıyordu. Ve ben daha fazlasını diledim.

her şeyden daha çok yapardı.

Hareket ettiğinde sıçradım çünkü bana dokunacağını düşünmüştüm. Onun yerine, aniden ayağa kalktı ve

penceresini açtı. Yatağının başucundaki çekmeceye doğru yürüdüğünde soğuk hava içeri doldu ve

sigaralardan birini çıkarıp yaktı. Derin bir nefes çekerek dumanı yavaşça dışarı üfledi.

pencere kenarına.

"Neden sigara içiyorsun? Bıraktığını sanıyordum."

Başını iki yana salladı. "Evet. Ama gerçekten bir tanesine ihtiyacım vardı ve şu anda mesafemi korumam gerekiyor."

"Neden?"

Bana cevap vermedi ve külleri içine çekmek, dışarı vermek ve dışarı savurmak arasında gidip gelmeye devam etti

Pencere.

"Neden sigara içiyorsun?" diye tekrarladım.

Nefesi kesildi ve sonunda bana döndü. "Gerçekten neden sigara içtiğimi bilmek istiyor musun?"

Başımı salladım. "Evet."

"Çünkü ağzımı meşgul ediyor ve doğru yapmamam gereken bir şeyi yapmamı engelliyor.

Şimdi." Uzun bir nefes daha çekti. "Odana dönsen iyi olur."

Nabzım hızlandı. "Sigara içiyorsun ve beni öpmek istediğin için mi gitmemi söylüyorsun?"

Tavana baktı ve ciddi değilmiş gibi güldü. Sonra nefes aldı ve bana baktı.

"Seni sadece öpmek isteseydim gitmeni söylemezdim," dediğinde ağzından dumanlar çıkıyordu,

Nina. Sana gitmeni söylüyorum çünkü seni tatmak ve her çığlığında çığlık atana kadar boşalmanı istiyorum.

akla gelebilecek her şekilde. Bütün gece boyunca düşünebildiğim tek şey buydu. Bu yüzden uyuyamadım. Ama şimdi

Az önce bana hiçbir erkeğin bunu yapmadığını söyledin... Siktir. Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, bu yüzden sigara içiyorum."

Beni tamamen suskun hale getirmeyi başarmıştı ve külotumun ıslak olup olmadığını anlayamıyordum.

hafifçe işeyip işemediğimi.

Hırıltılı bir fısıltıyla tekrarladı. "Bence gerçekten odana geri dönmelisin."

Onun doğrudan önerisine rağmen, bedenim yatağının kenarındaki o noktadan kıpırdamadı. O devam etti.

sigarasını söndürdükten sonra bile pencereden dışarı bakmaya devam etti. Yakışıklı yan profili ay ışığında

parlıyordu.

Doğru olmayan bir şeyler vardı. Eğer beni istediye, neden beni almadı? Ve ona gösterdim ki

onu istedim. Kesinlikle bakire değil. Bunu ilk günden beri biliyorduk.

Pencere hâlâ sonuna kadar açık olduğu için odadaki hava daha da soğuyordu. Sonunda kapattı.

ve bana dönerek göğüslerime baktı. İnce pijama üstümden onları görebildiğini biliyordum. O da

Dudaklarını yavaşça yaladı ve meme uçlarımın daha da sertleşmesine neden oldu. Mesafesini korumaya devam etti.

Aşağıya baktığımda eşofmanının içinden tamamen sertleşmiş olduğunu fark ettiğimde, hayal kırıklığım büyüdü

daha da derine. Ağır nefes alıyordu ve uyarıldığını fark ettiğimi görünce yutkundu. Devam etti

hiçbir şey söylemeden bana baktı.

Yataktan kalkıp pencereye doğru yürüdüm ve onun birkaç santim önünde durdum. Pencere

Vücudundan ısı yayılıyordu ve beni içine çektiğini hissedebiliyordum. Beni tüm gücüyle tüketiyordu.

Dokunma hariç. Sonunda elini yavaşça belime doğru uzattı ve belimin kumaşını kavradı.

ve yan tarafımı okşadı. Tırnaklarının içime battığını ve sıcak nefesinin göğsümde dolaştığını hissettim. Tam o sırada

Gömleğimi parçalayacak sandım, titreyen elini geri çekti. "Siktir," diye homurdandı

Dişler.

Nefes nefese kalmıştım ve ona sormak üzere olduğum soruyu düşündükçe midem düğümleniyordu.

gerçekten cevabını bilmek istemediğim bir soruydu. Ağzımdan kaçırıverdim, "Evine gittiğinde ne yaptığını bilmek istiyorum.

Her hafta sonu Boston'da."

Birkaç kez gözlerini kırptırdı ve göz temasını keserek yere, sonra tekrar bana baktı. O

hazırlıksız yakalandı ve sıkıntılı görünüyordu, cevap vermeden önce birkaç saniye sessiz kaldı. "Bu

karmaşık, Nina."

Kelimeler ağzından çıktığında, kalbim karnıma düşmüş gibi hissettim. O gitmiyordu.

Ama bu üç kelime, bu gece bana herhangi bir cevap veremeyeceklerini doğrulamaya yetti.

Başka biri.

Ne de olsa bu siyah-beyaz durumda büyük bir gri alan vardı.

Hemen ortaya çıkıp ne demek istediğini, ciddi bir kız arkadaşı olup olmadığını sormak istedim.

tamamen farklı bir şeydi, ama cesaretimi kaybettim ve yine dürüst olmak gerekirse, bir parçam gerçekten

bilmek istiyorum. Bu noktada bildiğim şey, ateşle oynadığım ve bir an önce önlem almam gerektiği idi.

tavsiyesini dinleyip

gideceğim. "İyi geceler,

Jake."

Tek kelime etmeden orada öylece durdu ve gitmeme izin verdi.

Ertesi sabah gözlerim kan çanağına dönmüştü ve içimde hatırladığım o önsezili his vardı

Genç bir delikanlıyken bir çocuk kalbimi kırardı. Bilirsiniz, uyandığınız ve

Bir an için unutuyorsunuz ve sonra bunun bir rüya olmadığını anladığınızda, tam bir korku başlıyor.

Saate baktım: 9:45. Uyuyakalmıştım ve ilk dersimi çoktan kaçırmıştım.

Tabii ki Jake işe gitmişti ve hafta sonu yine evde olmayacaktı. Ama bu sefer, ben

Onu birkaç gün görmeyeceğim için rahatladım.

Tarah mutfakta kahve yapıyordu ve akşamdan kalmışlığım yüzünden kahve sesi daha da artmıştı.

"Naber kızım," dedi ben oturma alanına doğru yürürken.

"Hey," dedim kısık sesle. Başım beni öldürüyordu ve midem

bulanıyordu. "Ölü gibi görünüyorsun, tatlım. Her şey yolunda mı?"

Jake'le olanları ona anlatmalı mıydım emin değildim. Nasıl özetleyeceğimi bile bilmiyordum.

Dün gece düzgünce uyandım.

Akrep kasesi içtik, bana büyük bir kışım olduğunu söyledi, fal kurabiyesi konuştu, sonra ereksiyon oldu

ve beni odasından kovdu.

"Her şey yolunda. Sadece geç bir geceydi."

"Jake ile birlikteydin. Biliyorum. Bana

söyledi." "Sana ne söyledi?" Tersledim.

"Sakin ol... Sadece dün gece geç saatlere kadar dışarı çıktınız. İşe gitmeden önce, bana

Bugün sana göz kulak olacağım, çok içtiğin için canın yanıyor olabilir."

Ya da öyle bir şey.

Acı çekeceğimi biliyordu, çünkü beni inciten kendisiydi.

"Evet... Kung Pao Karaoke mekanına gittik." "Yani, bir randevu gibi miydi?"

"Hayır. Randevu gibi bir şey değil."

"Nina, iyi misin? Çünkü iyi görünmüyorsun."

Lanet olsun. Gözlerim sulanmaya başlamıştı.

"Değilim, T. Hiç iyi değilim."

"Bana neler olduğunu anlatacak mısın? O ne yaptı?"

"Önemli olan ne yaptığı değil. Yapmadığı şey. Söylemedikleridir. Ne olmayacağı

Aramızda. Diyelim ki, arkadaştan daha fazlası olup olamayacağımızı bilmeye ihtiyacım vardı ve temelde

Dün gece cevap ver."

"Özür dilerim tatlım."

"Ryan'a bir şey söyleme, tamam mı?"

Tarah sarılmak için beni kendine çekti. "Sen farkında bile değilken Jake'in sana nasıl baktığını gördüm. I

Dün gece ne yaptı, ne söyledi ya da söylemedi bilmiyorum ama o adam sana karşı bir şeyler hissediyor."

"Sanırım sadece... karmaşık," dedim gözlerimi devirerek.

O öğleden sonra İngilizce dersinden çıkarken ani bir kararla binanın asansörüne bindim.

merdivenler yerine. Artık Jake'le tanışmadan ve merdivenlerden korkmadan önceki korkum yoktu.

Asansör pikniği, ama yine de her gün onlardan kaçtığımı fark ettim.

Belki de artık ona ihtiyacım olmadığını kendime kanıtlamam gerekiyordu.

Neyse ki asansör boştu. Çok gergindim ama düğmeye bastığımda kontrolün bende olduğunu hissettim.

ve kapıları kapattı.

Gözlerimi kapattım, endişe ve panik duygularıyla baş etmeye çalıştım, asansör inerken kendi kendime saydım.

altı kat aşağı indi.

Kapılar açıldığında muazzam bir rahatlama hissettim çünkü artık bunu kendi başıma yapabileceğimi biliyordum. Bu

Sadece altı kat, ama bu benim için her şey demekti. Dışarı çıkarken son derece duygusallaştım.

kaldırım.

Eve dönerken düşüncelerim Jake'e ve o gün asansörde çaldığı şarkıya döndü.

beni derinden etkiledi, *Stuck in the Elevator*. iPod'uma indirmiştim ve bir park bankında dinlenirken çalmak için aşağı kaydırmıştım.

Şarkı beni onunla birlikte umutla dolduğum o ana geri götürdü.

Beni nasıl hissettirdiğinin heyecanını. Bu tür şeyleri bırakmam gerektiğini kabul etmek acı vericiydi.

duyguların ilerlemesini engelledi. Gitmeyeceklerdi. Sadece onları şişelemek için bir yola ihtiyacım vardı.

Çünkü onunla yaşamaya devam edebilmemin tek yolu buydu.

Şarkı çalmaya devam ederken bir gözyaşı damlası yanağımdan aşağı düştü. Sonra telefonum bacağımda titredi ve ben

Jake'ten gelen mesajı görmek için aşağı baktı.

Lütfen bana dün gece seni bir arkadaş olarak kaybetmediğimi söyle.

Mesaj geldiğinde şarkı hala çalarken duygularım aşırı yüklendi. Nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

yanıt verirdi, ancak tam ifade ne olursa olsun, yanıt aynı olurdu.

Tabii ki hayır.

Berbat davrandığımı biliyorum. Özür dilerim. Sorun değil.

İkiniz de muhtemelen hala sarhoştunuz, değil mi?

Uzun bir duraklama oldu ve cevap yazmayacağını düşündüm, ama sonra telefonum titredi

Tekrar.

Seni önemsiyorum. Seni incittiysem özür

dilerim. İncitmedin.

Yalancı.

Pazartesi görüşürüz.

Görüşürüz o zaman.

Hala arkadaş mısınız? Evet.

Hala arkadaşız.

Sadece kontrol ediyorum.

Ve böylece, hala inanılmayacak kadar incinmiş hissederken, kendimi arkadaşların bizim için tek şey olduğu gerçeğine teslim ettim.

hiç olmayacaktı.

BÖLÜM 1C

Dönemin bitiminden önceki kalan günlerde, Jake de ben de iyi bir iş çıkardık.

Odasındaki gece hiç yaşanmadı.

Son zamanlarda bir "arkadaş" gibi davranmak için gerçekten çok çabılıyor, çizgileri aşmamaya dikkat ediyor gibiydi. Buna rağmen,

Fiziksel olmayan bağlantımız büyüyor gibiydi. Oturma odasında daha fazla takılıyordu.

Tarah, Ryan ve ben geceleri. O ve ben bazen oyalanır, geç saatlere kadar kalır, dondurma ya da tatlı yerdik.

Biz mutfakta konuşurken yaptım.

Sohbet konularımız da daha kişisel hale geldi. Çocukluğu hakkında daha çok şey anlattı. Öğrendim ki

Aslında Boston'da değil Chicago'da büyüdüğünü ve annesinin gençken uyuşturucu bağımlısı olduğunu ama

babasıyla tanıştığında doğruldu. Daha da şaşırtıcı olanı, yakın olduğu kız kardeşinin sadece

sekiz yıl önce hayatına girdi çünkü Jake'in annesi öldüğünde evlatlık verilmişti.

On beş. Bana, onunla ilk kez tuhaf bir olay sırasında tesadüfen nasıl tanıştığına dair beni hayrete düşüren bir hikaye anlattı.

Bir mezarlıkta tesadüfen karşılaştık.

İkiz yeğenlerinden bahsederken gözlerinin parlaması çok sevimliydi. Eskiden bebek bakıcılığı yapardı.

ve o günlerle ilgili pek çok komik anısını paylaştı; bu durum onları çok eğlendirdi

Bu sert görünümlü adamın bez değiştirdiğini ve üzerine tükürüldüğünü hayal ediyorum.

Çok gülüyorduk ve bazen gözlerinin benimkilerde kaldığını ya da aşağıya doğru indiğini fark ediyordum.

Ağzımı. Bunlar, bir parçasının daha fazlasını istediğine dair ince ipuçlarıydı, her ne kadar bir şey açıkça

onu geride tutan.

Her gece o odasına dönüyordu, ben de kendi odama gidiyordum, konuştuğumuz her şeyi tekrar ediyordum.

hakkında. Ona karşı olan hislerimi içime atmaya yemin etmeme rağmen, hala bir yığın denizden daha güçlü bir şekilde büyüyorlardı.

Bir kavanozun içine hapsolmuş maymunlar.

Dönemin son Çarşamba günü geldi çattı ve final sınavımı Profesöre teslim ettiğimde

Hernandez, bunun A olmayacağını biliyordum. Aslında, son iki sınavı tamamlamamıştım bile.

sorunlar. Belki de Jake'le son zamanlarda ders çalışmaktan çok konuştuğumuz için ya da içten içe

ondan bu son cezayı istedi.

O gece, Jake işten eve döndüğünde, dizüstü bilgisayarımıla kapısının önünde durdum.

Ceketini çıkarıyordu ve hafifçe açık siyah düğmeli gömleğiyle harika görünüyordu.

en üstte. Soğuk havayla karışmış kolonya kokuyordu ve bedenimin sürekli olarak

platonik bir arkadaşına yakışmayacak şekilde tepki verdi.

Ceketini astı ve bana doğru baktı. "Ne oldu?" "Notumu aldım."

Yüzüne yavaş ve sinsi bir gülümseme yayıldı çünkü ifademden bunun

İyi. Elini uzattı. "Görelim bakalım."

Dizüstü bilgisayarı ona doğru çevirdim ve nefesi kesildi. "Altmış dokuz!"

Tüm sayılar arasında, biliyorum.

"Nina Kennedy... bu sapkınca korkunç," dedi kahkahalarını bastırmaya çalışarak.

"Öyle olduğunu biliyorum! Ama yine de dönem ortalamamı B'ye yükseltiyor." Gülüyormuş gibi yaptım.

Cevabımdan pek memnun görünmüyordu. "Ciddiyim, neden bu kadar kötü bombaladın?"

"Bilmiyorum. Sanırım tembellik ettim. Diğer notlarla birlikte en azından C+ alacağımı biliyordum.

Ne olursa olsun, son birkaç gündür iyi uyuyamıyorum."

"Bu bir mazeret değil. Bu sınavda daha başarılı olsaydınız sizin de ortalamanız B olabilirdi," dedi.

ciddi bir tonda.

İçimi çektim. "Seni hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim."

Kaşları hafif bir gülümsemeye dönüştü ve ellerini birbirine vurarak hızla canlanır gibi oldu.

"Bununla birlikte, A olmadığı için çok mutluyum." Artık yüzü gülüyordu.

"Bunu beklediğini biliyorum."

Jake başını kaşdı, dizüstü bilgisayarını aramak için etrafta döndü, sonra yatağa uzanıp ayaklarını tekmeledi.

"Yarın dersin yok, değil mi?" diye sordu yazarken. "Hayır... Noel sonrasına kadar yok."

Tıklarken gülümsemesi daha da büyüdü. Dizüstü bilgisayarın yanına gittiğimde, onu kapattı ve bana el salladı.

uzakta. "Defol git buradan. Bunu göremezsın."

Karşısında durup gergin bir şekilde ayağımı vuruyor, ne yazdığını merak ederek onu izliyordum.

için. "Ne yapıyorsun, Jake?"

"Yarınki günümüzü planlıyorum."

"Bana küçük bir ipucu veremez misin?"

"Tek söyleyeceğim, sabahın çok erken saatlerinde hazır olmanız gerektiği, sabah beş gibi. Bunu yapabilir misin?"

Başımı salladım. "Evet."

Yazmaya devam etti. "Güzel. Bunun için yarın işten izin almam gerekiyor."

"Bütün günü beni korkutarak geçirmek için işten izin mi alıyorsun?"

"Bir şey değil." "Ciddi misin?"

Bu bir günlük gezi mi?"

"Zamanım var."

"Lütfen bana ne yaptığımızı söyler misin? Hadi ama, korkmaya başlıyorum."

"Yeni olan başka ne var? Yok artık. Yakında öğrenirsin."

O gece duş aldığıma emin oldum çünkü sabah duş alma şansım olmayacaktı. Altında

su, kalbim çarpıyordu, yarın için endişeyle doluydu. Yarınla yüzleşmeyi çok uzun zaman olmuştu.

Jake'in şartlarına göre korkularımı ve sinirlerimi test ettim. Bunun hakkında uğursuz bir hisse kapıldığımdan bahsetmiyorum bile.

Odama döndüğümde, bir de ne göreyim, komodinin üzerinde beni karşılayan bir origami yarasa vardı.

Her zaman benim duş almamı beklerdi, böylece odama gizlice bir tane sokabilirdi.

Açıp ne yazdığını gördüğümde kalbim neredeyse yerinden çıkacaktı:

Son görevimiz için,

Sana bir ipucu vereyim.

Burası rüzgarlı bir şehir.

Jake ufacık tefecikti.

Beni Chicago'ya götürüyordu.

Belki bir mucize olur da bir terör tehdidi ya da tıbbi bir acil durum yaşanır ve bu uzay gemisi

yerde kalmak. Aslında, muhtemelen tıbbi acil durum olacaktım. Bu benim son

çünkü yolcular uçağa binmişti ve Boeing 737'nin kapıları artık kapalıydı, hepimizi hapsetmişti

İçeride.

Resmen hayatımın kontrolünü kaybettim. Neden bana bunu

yapmasına izin verdim? Çünkü benden istediği her şeyi yapardım.

"Elimi tut, Nina. İhtiyacın olduğu kadar sık. Nefes al," dedi. Çalışan

motorların kokusu bana yanan peyniri hatırlattı.

Ben nefes alıp verirken ve Jake elimi sıkarken, dokuzuncu sıra, E koltukları

ve F, daha çok bir doğum ve doğum alanına benziyordu.

Uçuş görevlileri bile artık o garip yan koltuklarda, kemerli ve işe yaramaz bir şekilde oturuyorlardı. Onların kaderi

Aynı ellerde, havaalanı bekleme salonunda birkaç viski içmiş olabilecek bir adamın elleri.

Asansörü unutun, bu hayatımın en korkunç anıydı.

Uçmak

beni korkutan şeylerin listesi. "Ya olursa "ların kraliçesi olarak, ne olacağına dair çok fazla olası senaryo yarattım.

yanlış gidebileceğini düşündüm ve hepsini aklıma bile getiremedim.

Jet piste doğru taksi yaparken nefes alışverişim tamamen kontrolden çıkmıştı ve tüm

vücudum istemsizce titredi. Bu şey yerden nasıl kalkacak ve havada nasıl duracaktı? I

durumun mekaniği hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve düzgün bir şekilde açıklansa bile, muhtemelen yine de

mantıklı görünüyor.

Elinde tespih, koridorun karşısındaki yaşlı kadın haç işareti yaptı. O kesinlikle

durumuma en ufak bir yardımı dokunmuyor.

Jake beni hızla kaybettiğini görebiliyordu. Hiperventilasyon geçirmeye başlamıştım. Güvenilir siyah çantasına uzandı.

sırt çantasından kahverengi bir kâğıt torba çıkardı. "Bunun içine nefes al."

İşe yaramıyordu, çünkü kendimi nefes alamadığıma ve paniklediğime inandırmıştım, bu da

Hiperventilasyon.

Uçak hızlandıkça, nefes alışım sıklaştığında gözlerindeki endişe arttı.

Tamamen havalanmadan önce hatırladığım son şey, Jake'in eğilip ellerini bağlamasıydı.

Ayakkabılar. Ben çöküşün eşiğindeyken onun böyle bir şey yapması ne kadar tuhaf diye düşündüm. Çok geçmeden

ayakkabılarını bağlamadığını fark

ettim. Benimkileri çözüyordu.

Neredeyse hiperventilasyon kontrol edilemez ve histerik kahkahalara dönüşürken, eğilmiş halde kaldı

hayatımın en kötü ayak gıdıklama tuzağında ayaklarıma saldırıyor.

Sandalyemde kıpırdandım ve onu defalarca tekmeledim, kahkaha gözyaşları döktüm ve o da öyleydi.

"Jake... dur!"

"Dur."

"Dur."

"Dur."

Kıkırdamalarım ve ona vurmalarım arasında söyleyebildiğim tek şey "Dur" oldu. Bu bir abartı değildi.

bütün uçak bize deliymişiz gibi bakıyordu.

Sonunda durduğunda, seyir irtifasındaydık ve farkına vardıktan sonra sinirlerim yatıştı.

kalkışta kaza yapmadığımıza şükrettim. Gıdıklamaları dikkatimi o kadar dağıtmıştı ki odaklanmam imkansızdı.

başka bir şey üzerinde.

Nefes alış verişim hâlâ ağırdı ama artık hiperventilasyona yakın değildim. Sonunda ona döndüm.

dışarı. "Bunu bana neden yaptın?"

"Başka seçeneğim yoktu. Bu koltuktan aklını korkundan uzaklaştırmak için yapabileceğim çok fazla şey var.

Bir seferde sadece bir şeyle başa çıkabilirsin. Eğer seni bu şekilde tamamen kaybettirirsem

paniğe kapılacak kadar korkmuş olabilirler." Gülümsemeye başladığımı gördü ve gülümsememe karşılık verdi. "Bu

işe yaradı... değil mi?"

"Sanırım. Ama bunu bana bir daha asla yapma."

Hınzırca bir sırıtış fırlattı. "Seni kendinden kurtarmak için ne yapmam gerekiyorsa yapacağım."

Birkaç dakika sonra nefes alışverişim belirgin bir şekilde sakinleşmişti ve artık hiçbir şeyim olmadığı gerçeğine teslim oldum.

rahatlamaya çalışmaktan başka seçeneğim yok.

Jake sırt çantasından iPod'unu çıkardı ve bana uzattı. "Al bakalım. Yolculuk için sana bir çalma listesi hazırladım."

Sayfayı aşağı doğru kaydırды ve başlığının "*Crash and Burn*" olduğunu görebildim.

"Çok teşekkürler."

"Bir şey değil."

Kulaklıkları taktım ve John Denver'ın *Leaving on a Jet Plane* şarkısıyla nefes aldım.

Bir sonraki şarkı çaldığında, nakarata kadar tam olarak anlayamadım: Mary J. Blige'den *I'm Goin' Down*.

Ona baktım ve başımı salladım. iPod'umu dinliyordu ve kulaklıklarını bir süreliğine çıkardı.

an. "Mary J. Blige?"

Başımı salladım ve gözlerimi devirdim.

Kıs kıs güldü ve kulaklıkları kulaklarına geri taktı, arkasına yaslanıp gözlerini tekrar kapattı.

Bir sonraki şarkı, tipik Jake tarzında, beni tamamen şaşırttı. Yumuşak bir country melodisiydi.

Aşkta hayatta kalma şansının ne kadar düşük olduğu hakkında, insanların binmeyeceği bir uçakla karşılaştırarak

düşme ihtimalinin yüksek olduğunu bilselerdi. Yine de, olasılıkları bilmelerine rağmen, insanlar aşık olarak gemiye binerler.

o zamanın. Şarkının adı Brad Paisley tarafından "*If Love Was a Plane*" olarak belirlenmiştir.

Ona baktım, o da bana baktı ve gülümsedi. Hangi şarkıyı söylediğimi fark edip etmediğinden emin değildim.

ya da onun için bir anlamı olup olmadığını bile bilmiyordum. Ama benim için bir anlamı vardı. Keşke ne kadar güçlü olduğunu bilseydi.

ve onunla birlikte olmak için her şeyi riske atmaya hazır olduğumu söyledim. Kahretsin, aklımda, yapıyordum

Şu anda Mars'a giden bu gemide. Benimle bir sonraki adımı atmasını engelleyen her neyse ona rağmen,

Hiçbir şey ona ihtiyaç duymamı engelleyememişti, bir şeyler sakladığını bile bilmiyordum.

benden.

İçecek arabası sıramızın önüne park etmişti ve Jake bir Bloody dışında bir şey sipariş etmeme izin vermedi.

Mary'yi rahatlatmak için. Tabii ki, yaşlı, büyük memeli uçuş görevlisi dudaklarını yaladı ve daha önce çapkın bir yüz yaptı

ona içeceğini uzattı ve yanımızdan geçti. O da ona gülümsedi ve bu beni içeceğimi indirmeye itti.

İçki hemen kafama gitti. Boş bardağımı

kaldırdı. "Susadın mı?" "Evet."

İki saatlik uçuş sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu, ancak pilot emniyet kemerini bağlayın işaretini verdiğinde ve

Koridorun karşısındaki yaşlı kadın tespihini çıkarmıştı, inişe yakın olduğumuzu biliyordum.

İrtifa kaybından kaynaklanan türbülans panik semptomlarımı tüm gücüyle geri getirdi. Kulaklarım

pathliyordu. Hiçbir şey söylemedi, sadece elimi tuttu çünkü buna ihtiyacım olduğunu biliyordu.

Özellikle bir sarsıntı beni elini daha da sert sıkmaya zorladı. Elini uzattığında beni şaşırttı.

iki elimi de onun ellerine kilitledi. "Neredeyse bitti Nina. İyi iş çıkardın," diye fısıldadı.

yatıştırıcı bir ton.

Yavaş yavaş ilerlememi sağlamak için sadece vücudumu tereyağı gibi eriten kavrayışının sıcaklığına odaklandım.

İniş. Sonunda yere indiğimizde Leydi Rosary'ye baktım. Birbirimize gülümsedik ve

aynı anda haç işareti yaptı.

BÖLÜM 14

Karaya döndüğüm için inanılmaz mutluydum. Alacak çantamız yoktu, bu yüzden Jake ve ben

kalabalık havaalanını kısa sürede geçtik. Havaalanından çıkarken yabancı bir şehrin havasını yüzümde hissetmek enerji vericiydi.

sürgülü kapılar. Burası muhtemelen hayatım boyunca başka türlü asla ziyaret edemeyeceğim bir yerdi,

Jake beni buraya kadar zorladığı için tekrar minnettar oldum.

Sinatra'nın Chicago'yu anlatan *My Kind of Town* şarkısı, keşfetmenin baş döndürücü heyecanı içinde kafamda çalıyordu

Bu yeni şehir içimde inşa edildi.

Bekleyen bir taksiye atladık ve şoföre bizi Willis Kulesi'ne götürmesini söyledi.

"O da ne?" diye sordum.

"Yakında öğrenirsin."

Beni ittiği için minnettar olduğumu çok erken söyledim ve bir mola vermeyi umuyordum.

gezinin geri kalanı. Google'da aramak için telefonumu çıkardım ve kısa süre sonra Willis Kulesi'nin ünlü bir

"The Ledge" olarak bilinen Chicago'nun simgesi, binanın Skydeck'inden dışarı uzanan cam bir kutu,

1,300 feet yükseklikte. Görünüşe göre, normalde yükseklik korkusu olmayan insanlar bile

Bu şey.

Omzumun üzerinden eğildi. "Demek anladın, öyle mi Sherlock?" "Bir gün için yeterince işkence çekmedim mi?"

"Sadece tek bir şey yapacağız ve söz veriyorum, günün geri kalanında sadece rahatlayacağız." O

eliyle kalbinin üzerinden geçti.

"Dönüş uçağımız ne zaman?"

"Geç... Dokuza kadar değil."

Resmen yeniden eski ahşap kaygı trenine binmiştim ve yavaş yavaş yükseliyordum.

Taksi bizi Güney Wacker Drive'daki binada indirdiğinde başımı kaldırdım ve yutkundum. "Şaka yapıyorsun.

değil mi?"

"Hadi gel." El salladı ve beni ön kapıdan asansöre doğru götürdü.

Paniğimin tam olarak oluşmasına bile zaman kalmamıştı çünkü bir dakikadan az gibi görünen bir sürede

yıldırım hızıyla 103. kata ulaştı.

Gökyüzünde binlerce metre yükseklikte bir uçuştan yeni kurtulduğum için mi bilmiyorum ama yukarıda olmak

Beklediğim kadar kötü değildi. Bitirmek için sabırsızlanıyordum ama uçmaya kıyasla

çok daha az endişe yarattı çünkü kaçmak için bir yol vardı.

Jake, personele bunun benim ilk seferim olduğunu söylemek için durduğunda kendimi çocuk gibi hissettirdi ve birisi gerçekten

bana bir çıkartma verdi.

Manzaraya bakarken üzerime beklenmedik bir sakinlik çöktü.

Her tarafta şehrin hangi bölümünü gördüğümüzü açıklayan detaylar asılmıştı.

Jake beni yüksek teknoloji ürünü bir dürbünün yanına götürdü. "Bak, burası şehrin güney tarafı.

büyüdüm." Eski duraklarını işaret etti. Bu beni onun adına hem üzdü hem de sevindirdi çünkü o

yıllardır buraya gelmemişti. Acaba babasını mı düşünüyordu, yoksa babasını kaybettiğinde geride bıraktıklarını mı?

Boston'a taşındı.

Yaklaşık on dakika sonra, bana yaptıracağı son bir şey olduğunu biliyordum.

"Hadi, gidip çıkıntıda bir fotoğraf çektirelim," dedi.

Kahretsin.

Bundan kurtulamayacağımı biliyordum, bu yüzden ona asıldım, beni neredeyse sürüklerken ceketini kavradım.

Korkunç cam platforma.

Endişeyle ona tutunmaya devam ettim, o anın içinde süzülüyordum, bacaklarımda baş dönmesi oluşuyordu

salladım. Görevliler profesyonel bir fotoğrafımızı çekerken aşağı bakmamaya dikkat ettim.

Neyse ki, beni çok uzun süre üzerinde kalmaya zorlamadı. İndiğimizde büyük bir rahatlama oldu,

Ama bunu yaptığım için mutluydum. Yanımda o olmadan böyle bir şeye kalkışmayı hayal bile edemezdim. Onlar

bize fotoğrafımızı verdi ve nefesimi kesti. İkimiz de dünyanın tepesindeydik ve bu

tam olarak nasıl hissettiğimdi.

Maceranın bir sonraki ayağı Jake'in eski mahallesine giden bir metro yolculuğuydu.

Birbirine çok yakın harap evlerin bulunduğu harap bir yerdi. Köşede bir bodega vardı.

Çocukken sık sık giderdi. Bana tüm bozuk paralarını biriktirdikten sonra oradan kuruşlu şeker aldığını söylemişti.

Beni içeri götürdü ve bana biraz Lemonheads ve Laffy Taffy aldı.

Dar kaldırımlarda oynayan çocukların arasından sıyrılıp paslı, bej renkli bir eve yaklaştık.

dik bir merdiven boyunca korkuluk.

"İşte burası. Burası bizim yaşadığımız yerdı," dedi çocuksu bir huşu ile, ben onu takip ederken.

Ön basamaklar.

Kapıyı çaldı ama cevap veren olmadı. "Bu çok kötü. İçeriye görmeyi umuyordum."

Bunca yolu geldiğimiz ve eski evini göremeyeceği için kendimi kötü hissettim.

Aşağı inerken Jake elini sırtıma koydu ve tüylerim diken diken oldu.

"Hadi, arka tarafa gidelim," dedi.

İzinsiz girmemizi umursamıyor gibiydi; buradaki anıların ona bir şeyler verdiğini düşündüğü açıktı.

biraz sahiplik.

Arka bahçeye girişi engelleyen herhangi bir çit yoktu; burası küçük, dikdörtgen bir çim alandı.

etrafını çevreleyen beton bir sınır.

"Şuna bir bak," dedi ve beni gölgeli bir köşeye götürdü.

Betona kazınmış "*Jake Buffy'yi seviyor*" yazıyordu.

"Buffy, ha? Şanslı kız," dedim ikimiz de oymanın yanında yere otururken.

"Buffy. Dokuz yaşındaydım. Aslında o benim ilk aşkımdı."

Dokuz yaşındaki bir kız çocuğu için kıskançlık krizine girmedim!

"Nasıl biriydi?"

"Ne demek istediğimi anlıyorsanız, bir şeyleri kemirmeyi severdi." "Kemirmek mi?"

"Benim için her şeyi yapardı. Onu avucumun içine almıştım." "Ciddi misin?"

Yani, yetenekli olduğunu düşünmüştüm, ama dokuz yaşında?"

"Buffy iriydi. Yemek yemeyi severdi. Onu beslediğim sürece mutluydu." Benim rahatsız olduğumu fark etti.

ifade etti ve kıkırdadı. "Bir hamster, Nina! Buffy benim ilk evcil hayvanımdı."

Gökyüzüne baktım ve başımı salladım. Kendimi çok aptal hissediyordum. "Ciddi misin?"

"Evet. Oymanın hemen yanındaki bu çimenlik alan onu gömmek zorunda kaldığım yerd. Zor bir gündü."

"Özür dilerim, Jake." Bunu söylerken biraz gülüyor olmamın kötü bir şey olmadığını umuyordum.

"Kulağa çok aptalca geliyor, ama bir çocuk için, her gün eve geldiğiniz tek şey lanet olası bir hamster olduğunda

ve sonra ölürse, işte o gün boktan bir gündü."

"Eve döndüğüm tek şey de ne demek?"

"Ben anahtarsız bir çocuktum. Babam öldükten sonra annem iki işte birden çalışmak zorunda kaldı.

bebek bakıcısı. Otobüs beni köşede bıraktığında eve yürürdüm ve boş bir eve girerdim.

Ev. Kapıyı beş farklı sürgü ile kilitler, fıstık ezmeli ve muzlu bir sandviç yapar ve

en iyisini umalıım."

Şu anda kesinlikle gülmüyordum; kalbim o küçük çocuk için acıyordu. "Tanrım, bu çok üzücü."

"İyi idi. Farklı bir şey bilmiyordum. Annem çok çalışırdı ve başka seçeneği yoktu. O öğretti

Kendi başımın çaresine bakardım ve yan komşum olan yaşlı kadın da zaman zaman bana bakardı. Ama bu şey

iki yıl boyunca her gün o küçük yarattığı görmek için sabırsızlandım."

Bir hamster için ağlamak üzere

değildim. Bir hamster için ağlamak

üzereydim.

Gözlerim sulandı ve elimi oymanın üzerinde gezdirdim. "Anahtarcı bir çocuğa göre

gerçekten iyi." Omzumla onu şakacı bir şekilde dürttüm. "Sen cidden hayatımda gördüğüm en zeki insansın.

tanıştık."

Hiçbir şey söylemedi. Rüzgâr üzerimizde eserken yüzünde sakın bir ifadeyle gözlerini kapattı. I

Kendisini şekillendiren pek çok şeyi deneyimlediği bu yerde onunla birlikte olmaktan onur duydum.

Gözlerini açtı ve omzumu ovuşturdu. "Üşüdün mü? Gitmek ister misin?"

Gerçek şu ki, bütün gün hissettiğim en sıcak şeydi. "Biraz daha kalalım. Bunca yolu geldik."

"Tamam. Teşekkür ederim."

Öylece oturduk, soğuk havayı içimize çektik ve uzaktan gelen siren ve çocuk seslerini dinledik. I

Etrafına bakarken kafasının içinde çok kötü bir istek vardı. Buranın onun için hâlâ çok şey ifade ettiği açıktı.

Elini tutmayı çok istiyordum, bu yüzden ona uzandım ve o da avucunu bana açarak benimkini avucunun içine aldı.

"Benimle birlikte geldiğin için teşekkür ederim."

dedi. "Buraya dönmek seni üzüyor mu?"

"Kendi tavsiyemi dinler ve sadece iyi anıları düşünürsem olmaz. Her şey iyi anılara odaklanmakla ilgili.

iyi olanlar, hatırladın mı?"

Elini daha sıkı sıktım. "İyi olanlardan bazıları neler?"

Başını kaldırıp eve baktı. "Burada çok şeyim var. Annemle geçirdiğim Noeller

kesinlikle iyi olanları. Tatil günlerini biriktirir ve tatillerde hepsini kullanırdı. O

Bütün evi cicili bicili ve plastik ökseotuyla donatır, yağlı Çin yemeği yer ve oyunlar oynardık.

Monopoly gibi. *Bir Noel Hikayesi'ni* tekrar tekrar izlerdik çünkü o gelmiş geçmiş en iyi filmdi."

Güldü. "Sonra, tabii ki, gençlik anıları vardı. Diyelim ki anahtarsız bir çocuk olmak

"On beş yaşında kızları gizlice içeri sokmak

istediğinde kötü oluyor." İçim burkuldu.

"Eminim öyledir."

"Sonra, kız kardeşimi bulduğum gün vardı... buraya geri döndüm ve anneme söyledim. Ya da o gün

Hemen ön taraftaki posta kutusunu kontrol ettim ve bir mektup açtım.

Northeastern. O günü asla unutmayacağım."

"Vay canına, bunu hiç bilmiyordum."

"Evet. Boston'da dedikleri gibi, oldukça *zeki*

biriydim." "O kısmı biliyordum."

"Her neyse, bir sürü güzel anı... iyiye odaklan..."

"Deniyorum. Nasıl bu kadar olumsuz bir insan oldum bilmiyorum... bu kadar kusurluyum."

Bana döndü. "Kusurlu mu?"

"Evet, bilirsin, tüm çılgın korkularımla birlikte."

Hemen cevap vermedi ve bir şeyler düşünüyor gibiydi. "İlk paniğin ne zaman

saldırı tekrar olur mu?"

"Lise son sınıftaydım."

"O zamanlar hayatında neler oluyordu?"

Belki de çok açık olmalıydı, ama nedense o ana kadar hiç

kendi sorunlarımı kardeşimin ölümüne bağladım. Gerçek şuydu: "Kardeşim bir ay önce ölmüştü.

ilk saldırı."

Kardeşim yeni ölmüştü.

"Gördün mü Nina, o kısmı fark etmemiştim bile. Biri için bu gerçekten alışılmadık bir şey mi?

kontrolünü kaybetmek için travmatik bir olay mı? Bu sizi kusurlu yapmaz. Sizi gerçek yapar."

İç içe geçmiş ellerimize ve tekrar ona baktım. "Dürüst olmak gerekirse bunu hiç düşünmemiştim.

şekilde. Her zaman panik ataklarımın bir zayıflık işareti olduğunu düşündüm."

Jake çenesini kaşıdı ve vücudunu benimkine doğru çevirdi. "Bir şey hakkında çok düşünüyordum

Seninle tanıştığımndan beri. Herkesin korkuları vardır. Seninkiler sadece daha somut. Onları koluna takıyorsun. Sanıyorsun ki

zayıfsın, ama tanıdığım en güçlü insanlardan birisin, çünkü bugün itibariyle

Nispeten kısa bir süre içinde tek tek korktuğunuz iki şey. Ne kadar nadir olduğunun farkında mısınız?

İnsanların bunu gerçekten yapabilmeleri için? Bazı insanlar hayatları boyunca korkularıyla yüzleşecek cesareti asla bulamazlar,

Bırakın birkaç ayı."

Omzumu şakacı bir şekilde ona doğru ittim. "Çoğu insanın benimle ilgilenen çılgın ev arkadaşları yoktur.

bunu yapmalarına yardımcı olmak."

"Sana yardım ettiğimi düşünüyorsun... ama farkında bile olmadan bana ilham veriyorsun Nina. Seni görmek ve nasıl

Kendi korkularınızda size rehberlik edecek kadar bana güvendiğiniz için, bazı korkularıyla yüzleşmeyi düşündüm.

kendi."

"Hiçbir şeyden korktuğunu düşünemiyorum. Neden korkuyorsun?"

"Korkularım neler?" Gökyüzüne baktı ve sorumu düşünürken dudağı seğirdi, sonra

bana baktı. "İnsanları incitmek... değer verdiğim insanları hayal kırıklığına uğratmak gibi. Bunun gibi şeyler."

Tüm alabileceğim buydu çünkü benden uzağa baktı ve hayali bir duvarın az önce

yukarı çıktı. Jake bir yapboz gibiydi. Bana hayatından küçük parçalar sunuyordu ama hiçbiri tam bir hikâye anlatacak şekilde birbirine uymuyordu. Sessizlik arttıkça, bana anlatacaklarını detaylandırmayacağından daha da emin oluyordum.

Neden insanları incitmekten korktuğunu ve kimi incitmekten korktuğunu. Şansımı zorlamamaya karar verdim.

daha fazla meraklı.

Tepemizden bir uçak geçti ve ikimiz de hep birlikte ona baktık. Biz otururken zaman sessizlik içinde geçti.

el ele tutuşarak bu evin arka bahçesine izinsiz girmeye devam ettik.

Ani bir rüzgâr saçlarımı yüzüne doğru savurdu ve ben de, "Şaka yapmıyorlar.

rüzgarlı bir şehir. Bunun için üzgünüm."

"Özür dileme," dedi, hâlâ gökyüzüne bakarken, "Saçlarını seviyorum," diye fısıldamadan önce. Öyle bir söyledi ki

Yumuşak bir şekilde bunu duymamı istediğinden

emin değildim. Ama duydum.

Elimi aniden bıraktı ve gözleri yuvalarından fırladı. "Milkshake sever misin?"

Kutsal rastgele geçiş.

"Elbette."

O ayağa kalktı, ben de onu takip ettim. "Hadi buradan çıkalım."

BÖLÜM 15

"Burası harika bir yer," dedim onu altı blok ötedeki retro tarzı Bernie'nin lokantasına kadar takip ederken.

eski evinden.

Patates kızartması ve hamburger kokusu tam bir cennet gibiydi çünkü açlıktan ölüyordum.

"Yemeğin tadına bakana kadar bekle." Kendimizi masanın yanındaki bir kabine oturttuğumuzda sırtıyordu.

Pencere. Masada şu mini müzik kutularından vardı ve bir dolar karşılığında seçtiğimiz şarkıları çalabiliyorduk.

50'li ve 60'lı yıllardan yirmi beş farklı eski şarkı.

"Bu müzik kutuları çocukluğumdan beri burada. Şarkılar tamamen aynı. Bu çılgınca."

"Ne çalacaksın?"

Makineye biraz bozukluk koydu. "Babam hep bunu oynardı."

Hemen tanıdım ve kulaklarıma inanmadığım için ağzım açık kaldı.

"*Crimson ve*

Clover," dedim.

"Biliyor musun?"

"Bu Jimmy'nin en sevdiği şarkılardan biriydi. Bizim zamanımızdan çok önceydi ama çok severdi. Bunun dışında.

Joan Jett versiyonunu çalacaktı. Bunu kim söylüyor?"

Jake gözlerini kapadı ve cevap vermeden önce başını yavaşça unutulmaz şarkının ritmine göre hareket ettirdi

Ben. "Kardeşin için çok üzıldüm. Bu babamın en sevdiği şarkıydı. Bu şarkının orijinali

Tommy James and the Shondells. Bana çocukluğumu hatırlatan birkaç şarkıdan biridir, çünkü

her pazar buraya geldiğimizde oynardık."

"Diğerinin yeniden çekildiğini fark etmemiştim."

"Joan Jett versiyonunu daha çok seviyorum ama babam hep bunu dinlerdi."

Şarkı bittiğinde siparişimizi almak için bir garson geldi. Menülere bakmamıştık bile.

Geri geleceğini söyledi.

Bana bir tane uzattı. "Ben ne alacağımı biliyorum ama kararı sen vermelisin. Milkshake'leri efsanedir,

ve burgerler... hiç başlamayayım bile." "Ne

alırsanız alacağım."

"Hamsili turta o zaman?" Göz kırptı, sonra garsonu işaret etti ve "İki tane alacağız Bernie

burger ve iki çilekli milkshake."

Yemeğimizi beklerken suyunun pipetiyle oynadı, sonra bana baktı ve

"Hemşire olmaya karar vermenize ne sebep oldu?" diye sordu.

"Gerçekten mi? Kardeşim. Onunla en çok ilgilenen bir hemşire vardı. Adı Kerri'ydi. O

daha gençti, okuldan yeni çıkmıştı. Sanırım ona gerçekten aşık olmuştu." Ne kadar sevimli olduğunu düşünüp güldüm.

Kardeşim öyleydi. "Onunla birlikte olamadığımız zamanlar için çok minnettar olduğumu hatırlıyorum.

İş ya da okul yüzünden olabilir. Çok hastaydı ama ne zaman o yanımızda olsa neşesi yerine gelirdi. Ve ben

O zamanlar şöyle düşündüğümü hatırlıyorum, Tanrım, eğer kardeşim başarır, yemin ederim geri vereceğim ve

Aynı şeyi bir başkasının kardeşi ya da oğlu için de yapabilirsin." "Yani o öldükten sonra da bunu yapmaya karar verdiniz."

"Evet, yaptım." Soğukkanlılığımı kaybetmemeye çalışarak ejderha dövmesine odaklandım.

Ağlamak üzere olduğumu anlayabiliyordu. "Sorun yok, Nina.

Sesim artık titriyordu ama kendimi toparlamayı başardım. "Bu beni o kadar müteşekkir etti ki

O... böylesine karanlık bir zamanda hayatına biraz ışık getiren biri."

"Bunu anlayabiliyorum," dedi yere bakarak ve yine pipetiyle oynayarak.

"Ne demek istiyorsun?"

"Karanlık bir zamanda çok ihtiyaç duyulan ışık... bunun alıcı ucunda olmak."

Sonra birden bana doğru baktı. Ne demek istediğini tam olarak anlamamıştım, ama ben anlayamadan

Neyi kastettiğini sorduğumda yemeğimiz gelmişti.

Garson tabağımı önüme koyduğunda nefesim kesildi. "Tamam, bu burger kafamdan daha büyük."

Kıkırdadı. "Merak etme. Sen ne bitirmezsen, ben yerim."

İkimiz de aynı anda tuza uzandığımızda ellerimiz çarpıştı.
Ona dokunduğum bir an bile

içimde bir şok dalgası yarattı.

Her zamanki gibi rahat bir sessizlik içinde yemeğimizi yedik ve hamburgeri yerken çıkardığı sesler bize şunu hatırlattı

tatlılarıma verdiği tepkiyi hatırlıyorum. Bir şeyden gerçekten keyif aldığında bunu kesinlikle belli ederdi.

İçecek o kadar yoğundu ki pipetten zar zor geçirebildim.

"Daha sert emmelisin," dedi sırtarak ve kaşlarını oynattı.

Cinsel imaların kralıydı. Genelde ona uymazdım ama o gün farklı bir ruh halindeydim.

Bugün. "Sanırım ağzım alıştırma yapmıyor."

Neredeyse kendi sallamasında boğuluyordu ve bu konuşma konusu hemen hemen orada sona erdi.

Cesaretimden dolayı aniden utandım ve konuyu değiştirdim. "Yani, bana neden bu işi yapmaya karar verdiğimi sordun.

hemşire olmak. Neden mühendisliği seçtiniz?"

"Küçük yaşlardan itibaren bir şeyleri parçalara ayırıp tekrar birleştirmeyi severdim. Sanırım bu alan tam da

aradığımı yerdı."

Böylece, kalbimi söktüğünde, onu tamir edebilecek.

Seksi kollarına baktım. "Eminim bunu sana her zaman soruyorlardır, ama bunun anlamı nedir?

Mesela ejderha gibi dövmeleminizin arkasında ne var? O benim favorim."

Gözlerini alaycı bir şekilde kısarak, "Hayır... kimse bana bunu sormuyor!" dedi. Kıkırdadı. "Ciddiyim,

Yine de, derin bir şey değil. Herkes mürekkebin arkasında derin bir anlam olması gerektiğini düşünüyor ama ben

Sadece ejderhanın havalı görüldüğünü düşündüm. Aynı şey bunlar için de geçerli." Sağ kolunu işaret etti.

Haçlar, güller ve diğer sanat eserlerinin yanı sıra çeşitli Kelt ve kabile işaretleri. "Hepsi anlamsız, ama

Şuradaki, üzerinde babamın baş harfleri olan ay. Bunların çoğunu gençken almıştım."

Masanın diğer tarafına uzandım ve işaret parmağımı üzerinde şu harfler bulunan yarım ay dövmesinin üzerine sürttüm

A.B.G. onu çevreliyor. "Bu

ne anlama geliyor?" "Alan

Boyd Green."

"Ay ne anlama geliyor?"

Hâlâ koluna değmekte olan parmağıma baktı ve şöyle dedi: "Babam şöyle derdi

Evden çıkmadan ya da gece beni yatırmadan önce bana bu şeyi yapardı. Ona onu sevdiğimi söyledim.

o da beni sevdiğini söylerdi. Ama ben ona hep ne kadar sevdiğini sorardım. O da derdi ki, "Aya kadar... Seviyorum.

seni aya götüreceğim."

"Bu inanılmaz derecede tatlı."

Pencereden dışarı bakıyordu. "Bazen geceleri aya bakıyorum ve onu düşünüyorum. Biliyorum.

bu çok sevimsiz... ama ben

seviyorum." "Bence bu çok güzel."

Bence sen de çok güzelsin ve Tanrı yardımcım olsun, şu anda seni çok fena öpmek istiyorum.

"Büyük bir motorcuydu, bilirsiniz. Ama altın gibi bir kalbi vardı ve harika bir

babamın büyümesi için." Başparmağını kaldırarak her zaman taktığı bandı işaret etti. "Bu

Babamın evlilik yüzüğü aslında."

Vay canına.

"Onu sevdiğini biliyordu, Jake. Kardeşime onu daha çok sevdiğimi söylemediğim için pişmanım."

"Hepimizin pişmanlık duyduğu şeyler vardır... birlikte yaşamak zorunda olduğumuz kararlar alırız. Onların üzerinde duramazsın

ve bunun için kendinizi hırpalayın. Bu hiçbir şeyi değiştirmez."

O lokanta kabininde en az üç saat kaldık. Müzik kutusundan daha fazla müzik çaldık ve ben

Jake'e taşrada büyümeyle ilgili hikayeler anlattım; gerçekten bir traktör kullandığıma inanamadı ve şöyle dedi

eve gelip izlemesine izin verirsem para ödeyeceğini söyledi. Eğer bikiniyle yaparsam daha fazla ödeyeceğini söyleyerek şaka yaptı.

Sonra da kocaman bir dilim "çikolatalı ölüm" pastasını paylaştık. Bana keşfe çıkmak isteyip istemediğimi sormuştu.

Ama bu nostaljik yerde çok huzurlu bir şeyler vardı. Ona, Chicago'ya gitmeyi tercih ettiğimi söyledim.

Havaalanına dönmek zorunda kalana kadar burada takılacaktık.

Güneş batmış ve akşam yemeği kalabalığı Bernie's'i doldurmaya başlamıştı. Kapıdaki zil her çaldığında

çaldığında, bana başka bir uçağa binmeye bir adım daha yaklaştığımı hatırlattı. Endişe artmaya başladı

tekrar.

Pastadan son bir ısırık aldım ve ağzım dolu bir şekilde, "Bugün beni gerçekten şaşırttı. Hiçbir fikrim yoktu

ama gerçekten uzun zamandır geçirdiğim en iyi günlerden biri oldu. Düşünüyorum da

korkuyordum. Şimdi tek yapmam gereken eve dönüş uçuşunu atlatmak."

"Tam burada ve şimdi şimdiki zamanda kalmayı ve korkuyu bırakmayı seçebilir ya da

meşgul ol. Siz izin vermediğiniz sürece o düzlemde hiçbir şey size zarar veremez."

Çatalımı yere bıraktım. "Nasıl bu kadar bilge olabildin? Cidden, 80 yaşında bir adam gibisin.

seksi, dövmeli bir vücut."

Az önce ona ne dedim ben?

Bakışları nüfuz ediciydi ve yüzündeki alaycı gülümseme, kabulümün henüz gerçekleşmediğini gösteriyordu.

ondan kaçtı.

"Yani... sence ben seksi miyim?" Gülümsemesi artık sinsiydi. Bana işkence edecekti.

Ne diyeceğimi bilemedim, bu yüzden hiçbir anlam ifade etmeyen bir cevapta karar kıldım. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Sıcak kelimesinin başka anlamları

da var mı?" "Jake-"

"Kırmızıya dönüyorsun... dur. Seninle dalga geçiyorum. Bazen işi çok kolaylaştırıyorsun." Güldü ve

Masanın öbür ucuna uzanıp başparmağını dudağımda hafifçe gezdirdikten sonra yaladığında irkildim.

Parmağını. O bunu yaparken tüylerim diken diken oldu.

"Ağzının her yerinde çikolata vardı. Bir süreliğine hoştu ama buradan böyle ayrılmanı istemedim.

Bu."

"Ah... teşekkürler," dedim başımı çevirerek, az önce itiraf ettiğim şeyden hâlâ utanıyordum. Aynı zamanda

Çaresizce çikolatayı doğrudan ağzımdan yalamasını diledim, böylece onun tadına bakabilecektim.

Artık hava tamamen kararmıştı ve birkaç dakika içinde ayrılmamız gerektiğini biliyordum. Keşke sadece

bu kabinde daha uzun süre kalmak. Bir şekilde son birkaç gündür tüm dünyayı bastırmayı başardık.

Saatlerce. Beni şehvetten çılgına çevirmişti ve ona her şeyi anlatmak istememi sağlıyordu, en derin duygularım gibi

korkuları ve arzuları. Bazen bu süreçte kendimi küçük düşürdüm çünkü dürüst olursam... o

en derin arzumdu.

"Gitmeye hazır mısın? Havaalanına gitmeliyiz," dedi cüzdanını çıkarıp hesabı öderken.

"Olabileceğim kadar hazırım."

Bernie'den çıkarken elini tekrar sırtımın küçük kısmına koydu ve nefes alışverişim hızlandı

Hemen. Bana doğrudan dokunmak şöyle dursun, bana sürtündüğü her an vücudum

yanıt verdi ve son zamanlarda etkiler birikmeye başladı; yavaş yavaş yıpranıyordum.

Eve dönüş uçağında, kalkıştan önce, ben istemeden elimi tuttu.

Sanırım sinirlerimin panik moduna geçmeye başladığını görebiliyordu.

Bu uçak daha büyük ve neredeyse boştu ve orta sıranın büyük bir bölümü bize ayrılmıştı. Korkmuştum.

ama ilk uçuşun başındaki kadar kontrolden çıkmış hissetmiyordum. Gece vaktiydi ve bir şekilde

güneşin içeri girmesinden daha sakinleştiriciydi.

"Gıdıklanmadan kalkış yapabileceğini düşünüyor musun?"

Başımı salladım. "Sadece elimi bırakma, tamam

mı?" "Söz veriyorum. Bırakmayacağım."

Ve tüm uçuş boyunca da yapmadı. Seyir yüksekliğine ulaştığımızda bile, uçuş

Görevli içeceklerle geldi, bir şey almak için sırt çantasına uzandığında bile, benim

elini onunkine koydum. Küçük bir jestti ama ilk kez gerçekten elimi tuttuğunu hissettim çünkü o

İstediğim için, ona ihtiyacım olduğu için değil.

Uçağın içi bazı küçük iç ışıklar dışında karanlıktı. Loş ışıkta ona yakın oturmak

normalde boş olan sıramızın samimi olduğunu hissettirdi.

Jake aklımı türbülانstan uzaklaştırmak için bir oyun buldu. "Sırayla yapacağız

Bir kelime bağırarak söyleniyor ve sonra ikimiz de aklımıza gelen ilk şeyi söylemek zorundayız.

Nefes verdim, uçağın sürekli zıplamasından hâlâ sarsılmıştım. "Tamam."

"Hazır mısınız?"

"Evet," dedim.

"Önce sen," dedi.

Aklıma gelen ilk konu "Chicago" oldu. Ben: "Bernies."

Jake: "Ev." Jake:

"Matematik,"

dedi. Ben:

"İşkence."

Jake: "Eğlenceli."

"Bayan Ballsworthy," dedim gülerek.

Eğlenerek birbirimize baktık ve hep bir ağızdan "Siktir"

dedik. Kendi adını söyledi. "Jake."

Ben: "Muzlar."

"Sıcak."

Onu tokatladım.

"Nina" dedim. Ben:

"Muhteşem."

Jake: (Sessiz bir duraklama) "Bunu bir düşüneyim ve sana geri

döneyim." Ona şakacı bir şekilde tekrar vurdum.

Türbülans sona erene kadar ileri geri oynamaya devam ettik.

Dikkatimi dağıtmayı

başarmıştı.

Uzun bir gün olmuştu ve ben de başımı arkaya yaslayıp gözlerimi kapatmaya karar verdim.

gerçekten uyumak için gergindim. Jake hâlâ elimi tutuyordu ve bir noktada başparmağını usulca ovmaya başladı

ileri geri gidip geliyordum. Gözlerim hâlâ kapalıydı ama koltuğun içinde eriyordum, iki elim arasında titriyordum.

Küçük ama şehvetli bir jestle bacaklarını okşadı. Hoşuma gittiğini anlatmak için elini sıktım.

O da öyle yaptı. Başparmağıyla elimin üzerinde gezinmeye devam ederken ben de onu taklit ettim ve elimi ovmaya başladım.

kendi başparmağımı onunkinin üzerinde gezdiriyordum. Sonunda, iki başparmağımız yumuşak dairesel hareketlerle hareket ediyordu.

Gözlerimi aniden açtığımda, onu koltuğunda tamamen bana doğru dönmüş olarak bulduğumda şaşırdım.

Onun da benim gibi gözleri kapalı, dümdüz ileriye baktığını sanmıştım. Bunun yerine, o sadece bakıyordu

Ben de onu iş üstünde yakalamış gibiydim. Başparmağımızla sevişirken de bunu yapıyor muydu?

Dışarı mı?

Nefes alış verişi hızlıydı ve sanki bir şey söylemeye çalışıyormuş gibi bana bakıyordu.

Kesinlikle beni öpmek istiyordu, sanki ruhumun içine girmek istiyordu, ama bir şey onu engelliyordu.

Elini benimkinden çekti ve saçlarımı kulaklarımın arkasına itmek için kullandı, oturdu ve sonra, "Sen

emniyet kemerinizi taksanız iyi olur. Az önce ışık yandı."

Uçuşun geri kalanında başka bir şey konuşmadık. Kalbim küt küt atıyordu ama bu sefer sebebi

Uçma korkum. Jake'ten korktuğum içindi. Çünkü gerçekten bir şeyler olacağını düşünmüştüm.

Ama tipik Jake tarzıyla, o anda durdu. Ve o kelebekler

Midemde mi? Yorgunluktan ölmüşlerdi.

O gece duştan yatak odama döndüğümde, komodininin üzerinde kâğıttan bir sopa vardı,

cesur bir uçucu olarak kazandığım bir çift plastik altın pilot kanadıydı. Yani, bir kez daha, Jake

beni çocuk gibi hissettirmeyi başardı.

Yine de kendimle gurur duyuyordum. Bu duygu buruktu çünkü seyahatimiz harika geçse de

daha fazla kafa karışıklığı yarattı. Bugünden sonra, bana karşı bir şeyler hissettiğinden kesinlikle emindim.

Ertesi gün, Noel tatili için eve gitmek üzere neredeyse iki haftalığına ayrılacaktım. Bilmediğim şey şuydu,

Tatilden sonra Brooklyn'e döndüğümde, orada hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

BÖLÜM 16

Bir günlüğüne ailemin evine dönmüştüm ve Jake'i tekrar görmek için can atıyordum. O gün

hafta sonu, yani zaten Boston'da olacaktı, ama psikolojikti çünkü burada olacağımı biliyordum

birkaç günlüğüne. Onu tanıdığımndan beri ilk kez bir hafta boyunca ayrı kalacaktık.

Kendimi boş ve umutsuz hissediyordum ve bu benim ona gerçekten bağımlı hale geldiğimin ilk farkına varışımdı. Bu

yoğun bir şekilde kar yağıyordu ve dışarıdaki güzel beyaz manzarayı takdir etmem gerekirken

Pencere, kendimi burada daha çok kapana kısılmış hissetmeme neden oldu.

Kırmızı süet kanepede oturmuş, bir yandan kablolu kanallar arasında akılsızca gezinirken, bir yandan da

Jake'in başparmağının benimkine sürtündüğünü düşündüm.

Sonra aklım onun odasında, beni resmen kovduğu o geceye gitti. Gerçekten çok uğraştım.

Genel olarak o geceyi, ağzından çıkan o acımasız sözleri düşünmemek için kendimi zor tutuyorum. I

sadece onları tekrar oynatmaktan neredeyse orgazm oluyordu ve söylediklerinde ciddi olduğuna inanıyordu.

Bana yapmak istediği şeyler. Uzak durmak için çok çabalıyordu. Bu düşünce beni son derece tahrik ediyordu.

ve beni kızdırdı.

Akşam yemeğinde ailem beni New York'taki hayat hakkında sorguya çekti. Oldukça muhafazakârlardı ve eğer

seks yapmak istediğim biriyle birlikte olduğumu düşünselerdi, çıldırırlardı. Bu yüzden ben de

oda arkadaşşıma olan hislerimi sır olarak saklamaya devam edeceğim.

"Ee tatlım, şehirde hiç iyi bir gençle tanıştın mı?" diye sordu annem.

"Özel biri değil."

Harika biri.

"Daha fazla dışarı çıkman gerektiğini düşünüyor musun? Belki bir üniversite kulübüne falan katılırsın? Eminim tanışırsın

bir gruba katılırsan iyi bir adam olursun."

Piercingleri, ejderha dövmesi yoksa, beni mümkün olan her şekilde çığlık atana kadar boşaltmak istemiyorsa

ve adı Jake Green...ilgilenmiyorum.

"Evet, belki," dedim hiçbir şey hissetmeden.

Annem Sheryl, her zaman erkeklerle tanışabilmem için tavsiyeler vermeye çalışırdı. Ne yazık ki, onun

yargılarına güvenilemezdi. Spencer'ın gelmiş geçmiş en iyi şey olduğunu düşünmesi bir yana

başıma geldi, bir keresinde bana bir iş arkadaşının oğlunu ayarlamaya çalıştı, ilk başta kulağa ilginç geliyordu.

kağıt. Sözde "makyaj" işinde çalışıyordu ve ünlü bir aktöre benziyordu. Çok "Hollywood", değil mi?" Bu

Adamla tanıştığımda farklı bir hikaye olduğu ortaya çıktı. Cenaze mumyalayıcısıydı.

Eğer *gerçekten* benzediği ünlü Pee Wee Herman olmasaydı, bununla yaşayabilirdim. Yani, ben

annemi aşk hayatımın dışında tuttum.

Akşam yemeğinden sonra, pencereden dışarı bakarak hayal kurmak için yatak odama gittim.

Komşunun tatil ışıkları. Jimmy öldükten sonra ışık koymayı bırakmıştık ama komşularımız

Hardimans, çocukluğumdan beri her yıl aynı süslemeleri yapardı. Evlerine baktığımda

ön bahçe nostalgikti çünkü Jimmy öldüğünde kaybettiğimiz her şeye rağmen, aynı eski çifti görmek

Işıklı ren geyikleri ve aynı şişme Noel Baba, daha mutlu zamanlardaki halimize bir bakıştı.

Ertesi gece Noel arifesiydi. Büyürken evimizde büyük bir olay olurdu, bir sürü

Ağacın altında hediyeler ve dışarıda kocaman bir doğum sergisi. Jimmy öldükten sonra annem

Önemli ölçüde. Bu yıl sahip olduğumuz tek şey mütevazı bir ağaç ve iki çoraptı. Jimmy'nin ve benim, şöminenin

üstünde.

Planımız, öğleden sonra St. Margaret Kilisesi'ndeki ayine gitmek ve ardından küçük bir grupta bir araya gelmekti.

Ailemin yakın arkadaşlarını eve geri götürdüm.

O akşam ayinin tam ortasında, ciddi Noel arifem ilginç bir hal aldı. Benim

Telefon titreşimdeyken sıranın üzerinde vızıldadığını hissettim. Jake'ten bir mesajdı.

Kabalık edip vaaz sırasında okumak istemedim ama kendime engel olamadım.

Kız kardeşimin evinde bir Noel buluşmasının ortasındayım ve Pandora radyosu açık.

Divinyls şarkısı çalıyor ve şimdi tek düşünebildiğim sensin. Çok teşekkür ederim.

Hangi Divinyls şarkısı?

Neden bahsettiğini bilmemek beni öldürüyordu. Google'da aratmaya devam ettim.

kiliseden ayrıldım. Babamın arabasına bindiğimde "Divinyls şarkıları "nı arattım ve buldum: *I Touch Myself*. Şarkıyı biliyordum ama kimin söylediğini bilmiyordum.

Tabii ki. Çok komik, Jake.

Listede The Divinyls'in başka bir şarkısını fark ettim. Bir şarkının mükemmel ismiydi.

beni nasıl hissettirdiğini tarif edebilirdi. Ben de ona mesaj attım:

Bu komik, çünkü bana da sizi hatırlatan bir Divinyls şarkısı var. Adı Pleasure and

Acı.

Tipik Jake tarzında akıllıca bir cevap vermesini bekliyordum.

Jake: ;-) Peki, bu akşam ne yapıyorsun?

Noel benim evimde biraz hüzünlü geçiyor. Az önce kiliseye gittik. Şimdi eve gidiyorum.

Akşam yemeği. Sana ne demeli?

Jake: Yeğenlerimle bebek oynuyorum. Kimseye söyleme. LOL. Beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun.

Yaklaşık üç dakika sonra.

Jake: Khen şehre geri dönecek misin? Nina:

Neredeyse iki haftadır gelmiyorum.

Kahretsin.

Beni o kadar özleyecek misin?

Aslında evet. Dürüst olmak gerekirse seni şimdiden özledim. Hem de çok.

Oh.

Ben de seni özledim.

Mutlu Noeller. Mutlu

Noeller.

Akşam yemeğinden sonra annem ve babam yemek odasında kalıp birkaç arkadaşla birlikte kavrulmuş kestane yerken ben

yine odama geri döndüm. Gölgeleli yatağıma uzandım (gülmeyin) ve gözlerimi kapattım,

Yıllar önce tavana yapıştırdığım karanlıkta parlayan yıldızlara (gülmeyin) bakıyordum.

Tek odaklanabildiğim Jake'in beni özlediğini söylemesiydi. Ve biliyor musunuz? Bu çok fazla bir şeydi

kardeşimi ne kadar özlediğime odaklanmaktan daha iyi. Aslında, Brooklyn'de yaşadığım son birkaç ay

Jimmy öldüğünden beri ilk kez yeniden yaşadığımı hissettim.

Beni hayata döndürdü.

Beni hayata döndürdü ve tekrar ölümümün sebebi olabilir.

Bu riske değer. Ama bütün

kartlar onun elinde.

Bir saat sonra, telefonum titrediğinde saat on civarındaydı.

Bu gece ayı gördün mü?

Gülümsedim ve hemen pencereme doğru yürüdüm. Ay tam olarak dolmamıştı ama neredeyse dolmak üzereydi ve

inanılmaz derecede parlaktı. Yerdeki kar ve karşıdan parlayan tatil ışıklarıyla birlikte

sokak, kombinasyon şaşırtıcı derecede güzeldi. Jake'i düşünmek kesinlikle kalbimi ısıttı.

Aynı aya bakıp bu gece babasını düşünüyor.

Nina: Noel arifesinde aya bakmak hiç aklıma gelmezdi ama iyi ki bakmışım. Sen

her zaman gözlerimi bir şeylere açmanın bir yolu vardır.

Jake: Şu anda bakmayı tercih edeceğim başka bir şey yok aslında.

Ay çok güzel.

Gözlerinden bahsediyordum.

Refleks olarak, sanki göğsümden fırlamasını engellemek istercesine elimi kalbime dokundurdum. O da

Basit bir cümleyle beni tamamen sarsma ve vücudumu pelteye dönüştürme yeteneği. İhtiyacım olan

ama tutarlı bir kelime oluşturmamışım. Ben deneyemeden tekrar mesaj attı.

Hayatımda gördüğüm en güzel gözler. Bazen onlarda kayboluyorum. Beni rahatlatıyorlar.

Başka hiçbir şeyin yapamayacağı bir şekilde.

Yazarken ellerim titriyordu.

Ben de senin gözlerini seviyorum.

Kafanı karıştırdığımı biliyorum. Özür dilerim. Eve geldiğinde konuşmamız gerek.

Kalbim çarpıyordu çünkü "konuşmamız gerek" cümlesine nasıl tepki vereceğini bilemiyordu.

Bence bizim de konuşmamız gerek.

Bir yanıt bekledim, ama görünüşe göre bu alışverişin sonuydu. Kafam karışmış bir şekilde uykuya daldım, emin değilim.

Kalbim mi kırılsın yoksa bizden bahsetmek istediği için mutlu mu olayım bilemedim.

Ertesi sabah uyandığımda telefonum hâlâ elimdeydi,
Noel günü. Aşağı baktım ve

Aslında saatler sonra, gecenin bir yarısı bana bir kez daha mesaj attığını fark ettim.

Anladım... Angel. Uçakta sorduğın soruya cevabım buydu. Khat Nina bana

of.

Ona tam olarak ne olduğunu bilmiyordum ama hoşuma gidiyordu. Yine de yataktan kalktığımda,

Baş dönmesi, içimi kemirmeye başlayan kalıcı bir korkuya dönüştü.

O gün boyunca, geri döndüğümde konuşmamız gerektiğini kabul etmesi

Beni tüket.

Noel jambonlu yemeğimiz sırasında hiç iştahım yoktu çünkü vücudum

Endişeleniyorum.

Ailem ve ben daha sonra *Elfi* izlemek için oturduğumuzda, zihnim filme odaklanmamıştı ve ben

eskiden beni kahkahalarla güldüren kısımları komik bulmuyordum. Ne yaptığına dair farklı teoriler

bana söylemek istedikleri beynime hücum ediyordu.

Sonra sağlıksız bir şeyin farkına vardım. Cidden Jake olmadan yaşayabileceğimi düşünmüyordum ve

O olmadan tüm dünyam yıkılırdı. Onunla bir sonraki adımı atmayı çok istememe rağmen

Ama aynı zamanda, eğer her şey aynı kalırsa, onu kaybetme konusunda asla endişelenmeme gerek kalmayacağını da biliyordum.

Her şeyin olduğu gibi kalması için söylenecek bir şey vardı.

O Noel Pazar günü bana bir daha mesaj atmamış olması beni daha da gerdi.

Ertesi Salı Jake New York'a döndüğünde Noel'den beri ilk kez bana mesaj attı

Eve.

Ev sensiz çok sıkıcı. İç çamaşırını koklamak bile beni

Benim funk'ım. Bunu beş kez koklarsam, sihirli bir şekilde yeniden ortaya çıkar mısın? LOL. İç çamaşırı çekmecemden çık!

36C mi? Biliyordum.

Nina: Yalan söylediğini biliyorum çünkü bir beden büyüksün.

36D mi? Gerçekten mi? Lanet olsun.

34D ama evet.

Jake: Sutyen ölçünü almak için zekice bir yoldu, değil mi? Gerçekten ne yapıyorsun?

Aslında sadece oturuyordum. Tarah ve Ryan akşam yemeği için Eleni'ye gidiyorlar. I

Onlarla gidebilirim çünkü sen olmadan yapacak daha iyi bir şeyim yok.

Bu gece aşağı inecek olması beni sinirlendirdi ve bir sonraki otobüse atlamak istememe neden oldu

Geri. Desiree alışıyor olsaydı, Jake'in üçüncü tekerlek olma fırsatını ben olmadan kullanırdı.

Orada, iğrenç pençelerini ona batırmak için.

Çok güzel. İyi eğlenceler.

Jake: Khat günü geri dönecek misin?

Nina: 8 Ocak hafta sonunda.

Kahretsin. Evde olmayacağım. Ayın 9'u, Pazartesi görüşürüz o zaman?

Evet.

Jake: O gece dışarı çıkmayı

planlayalım. Tamam. Yemekte iyi

eğlenceler.

Jake: Bu arada bu iç amařırđ çekmecesini

nerede? Nina: (Gözlerini devirir)

Jake: ;-)

İki haftanın sonunda, bir Cumartesi öğleden sonra Brooklyn'e geri döndüm.
Bir parçası

Bir mucize eseri Jake'in bu seferlik Boston'a uğramayacağını umuyordum
ama o gitmişti.

Tarah ve Ryan da ortalıkta yoktu, ben de hava güzel olduğu için koşuya
ıkmaya karar verdim.

aslında Ocak ayı için ılıman. Koşmak, Ocak ayından beri süregelen sinirsel
enerjinin bir kısmını harcamak için iyi bir yol olacaktı.

son birkaç hafta içinde birikti.

Taytımı ve kapüşonlu sweatshirt'ümü giydikten sonra iPod'umu ve bir şişe su aldım.

ve kapıdan dışarı uçtum. Merdivenlerden aşağı inerken, Mrs.

Ballsworthy'nin dairesi beni kapısının önündeki merdiven boşluğunda durup dinlemeye itti.

Garip.

Genellikle oradan gelen tek ses bir küfür ya da televizyonda bangır bangır çalan bir yarışma programıydı.

Televizyon.

Sesler devam etti ve ben ne yapacağımı bilemez bir halde felç olmuş gibi durdum. Aniden, kelimeler geldi,

"Yardım edin! Yardım edin!"

Aman Tanrım!

Ne yapmam gerekiyordu? O kadından çok korkuyordum. Ödümü koparmıştı.

Dehşetimi bir kenara bırakarak kapı kolunu çevirdim ve kapının açık olduğunu görünce şaşırdım. Sinirle koştum

ayak parmaklarımın ucunda dairenin arka tarafına doğru yürüdüm ve dairelerden birinden gelen sesi takip ettim.

yatak odaları.

Yerdeydi, göğsünü tutuyordu ve bana döndü. "Bana yardım et, Nina. Yardım et...bana."

"Bayan Ballsworthy?!" Ona doğru koştım ve elini sıkarak tuttu. 911'i aradım. "Evet, ben

Hemen 1185 Lincoln'e bir ambulans gönderin. Sanırım komşum kalp krizi geçiriyor. Bayan.

Ballsworthy, ne hissediyorsun? Konuşabiliyor musun?"

Kelimeleri zar zor çıkarabildi. "Göğüs...sıkı...ağrı...kol."

Görevlinin talimatlarına cevap verdim. "Tamam... Tamam. Evet, elbette, onunla kalacağım. Evet.

Yatıyor. Hiç aspirininiz var mı?" Koridorun

karşısındaki tuvaleti işaret etti.

Koşup dolapta duran bir şişe Bayer ilacını aldım, hemen ona döndüm ve bir tanesini ağzına yerleştirdim.

panik içinde. Su şişemi açtım ve biraz içmesine yardım ettim.

"Beni bırakma, Nina."

"Yapmayacağım. Ben buradayım. Hiçbir yere gitmiyorum," dedim ve elini beş dakika kadar tuttum.

uzaktan gelen siren sesleri yaklaştı.

Babamın her zaman söylediğı gibi, "Biz plan yaparız ve Tanrı güler." Koşuya çıkıyordum ve

Bir şekilde kendimi ambulansın arkasında buldum ve o güne kadar benimle tek konuşması şu olan bir kadınla

"Git kendini becer."

Yanımdaki kadın artık tanıdığımı sandığım o sefil insan değildi; o sadece... korkmuştu.

Her nasılsa, üst kattaki adam onun elini tutmam için beni seçti ve ben de işimi yapacaktım.

"Bayan Ballsworthy, arayabileceğim bir akrabanız var mı?"

Hâlâ konuşmakta zorlanıyordu ama "Kızım..." demeyi başardı. "Bana numarasını söyleyebilir misiniz?"

Nefes alıp verirken yavaşça rakamları tuşladı ve o konuşurken ben de tuşladım.

Bir kadın telefonu açtı. "Merhaba, benim adım Nina Kennedy. Bayan Ballsworthy'nin kızı mısınız?"

"Evet," diye yanıtladı kadın.

"Ben onun komşusuyum. Anneniz kalp krizi geçiriyor olabilir. Şu anda durumu iyi, ama biz

Ambulans Brooklyn Hastane Merkezi'ne doğru yola çıktı."

Kadın bizi hemen takip edeceğini söyledi ve telefonu kapattı.

Hastaneye vardığımızda onu aceleyle arka tarafa götürdüler ve benden bekleme alanında kalmamı istediler. I

adının Laurice olduğunu keşfetti.

Karamel renkli teni ve ince örgülü uzun saçlarıyla güzel bir kadın bekleyenlerin arasına daldı

ve ben ayağa kalktım. "Sen Laurice'in kızı mısın?"

"Evet. Annem nerede?"

"Onu içeri aldılar ve geri dönmeme izin vermediler. Bana seni burada bekletmemi söylediler.

doktor bir güncelleme ile dışarıda olacaktı."

Şok içinde ağzını kapattı ve yerde volta atmaya başladı. "O iyi olacak mı?"

"Sanırım öyle. Bilinci yerindeydi ve nefes

alıyordu." "Onu nasıl buldunuz?"

"Ben üst katta oturuyorum. Koşuya çıkmıştım ve yardım için bağırdığımı duydum."

"Aman Tanrım," dedi ve beni kucaklamak için kendine çektiğinde beni şaşırttı. "Onu kurtarmış olabilirsiniz

hayat."

"Kim olsa aynı şeyi yapardı."

"Bu kadar gayretli olduğunuz için teşekkür ederim." Elini uzattı. "Ben

Daria." "Nina. Tanıştığımıza memnun oldum."

Birkaç dakika sonra bir hemşire gelip Bayan Ballsworthy'nin durumunun stabil olduğunu ancak ameliyata gireceğini söyledi.

ameliyathane. Annesi ameliyattan çıkana kadar Daria'yla kalmak için ısrar ettim. Biliyordum ki

bu durumda yalnız kalmak istemişlerdir.

Yaklaşık bir buçuk saat sonra bir doktor geldi ve ikimiz de ayağa kalktık.

"Merhaba, ben Dr. Tuscano. Kim bu

Kızı mı?

Daria elini kaldırdı. "Benim."

"Anneniz iyileşecek. Atardamarı tıkanmış ve bu da hafif ya da orta şiddette bir kalp krizine neden olmuş.

Hemen bir anjiyoplasti yaptık ve arteri açık tutmak için bir stent yerleştirdik. Çok şanslısınız ki

Çünkü uzun süre tedavi edilmediği takdirde kalbe zarar verme riski önemli ölçüde artmaktadır.

doksan dakikadan fazla. Annenizin durumunda, sanırım her şeyin yolunda gitmesi için onu zamanında yakaladık."

"Onu ne zaman görebilirim?" diye sordu.

"Ne zaman içeri girebileceğinizi bildirmek için yirmi dakika içinde biri dışarıda olacak. Şu anda durumu stabil.

şimdi kurtarma alanında."

"Teşekkür ederim doktor. Çok teşekkür ederim."

Daria'nın yüzünde muazzam bir rahatlama ifadesi belirdi ve birbirimize sarıldık.

"Nina, annemin hayatını kurtardın."

"Orada olduğum için mutluyum."

Tekrar oturduk ve bana yan gözle baktı. "Annemi bundan önce tanıyor muydun?"

"Onunla tanıştığımı ama onu gerçekten tanımadığımı söyleyebilirsiniz."

"Size hiç *uygunsuz* bir şey söylemiş olabilir mi?"

Bu şartlar altında ona gerçeği söylemeli miydim bilmiyordum ama tek bir cevap vardı. "O

"Bana defalarca gidip kendimi becermemi söyledi."

Daria yere baktı ve başını salladı. "Çok ama çok üzgünüm. Ona açıklamam gerek

davranışı."

"Sorun değil. Kişisel bir şey olmadığını biliyordum. Bunu tüm oda arkadaşlarıma ve bazı

komşular. Ama neden?"

"Annem son on yıldır bu nöbetleri geçiriyor. Bir dakika önce iyiydi, bir dakika sonra

herkese küfrediyor. Bu bir çeşit travma sonrası tepki. Babam öldürüldükten sonra başladı. Babam

Gece geç saatte işten eve dönerken soyuldu ve vurularak öldürüldü. Adamları yakalamışlar. Bu bir

Kendi içinde uzun bir hikaye... ama o gün annemle babam korkunç bir kavgaya tutuşmuştu.

Ona söylediği son şey

"Git kendini becer." dedi. Dokuz saat sonra, polisler bizi uyandırıp

babası öldürülmüştü."

Vay anasını.

"Çok üzgünüm, Daria."

"Bu bölümler hemen ortaya çıkmadı, ancak yıllar geçtikçe flashbackler geliştirmeye başladı ve bu

onu bazen harekete geçiriyordu. Aralarında kalan şeyler için kendini asla affetmedi. Bunlar

Küfür nöbetleri bir tür garip başa çıkma mekanizması gibi görünüyor. O gerçekten iyi bir kadın ve

hiçbir şey ifade etmiyor. Bu sadece yıkıcı bir olaya verilen çok garip bir tepki. Yani, benim adıma

Anne, özür dilerim."

Elimi sırtına koydum. "Bunu yapmak zorunda değildin ama bana açıkladığın için teşekkür ederim."

Ders çıkarıldı. İnsanlar her zaman yüzeyde göründükleri gibi değildir.

Annesini görebilene kadar Daria ile kaldım. Yakında öğle yemeğine çıkmak için plan yaptık.

bir teşekkür olarak ısrar etti.

Ayrılmak için hastane koridorunda yürürken, labirent gibi koridorlarda sıkışıp kaldım. Her seferinde

köşeyi döndüğümde kendimi yine kaybolmuş buluyordum.

Yaklaşık beş dakika boyunca çıkmaz sokaklara girdikten sonra, bir binanın önünde durup yönümü bulmaya çalıştım.

hasta odaları. Saçlarının tamamı dökülmüş genç bir kız tek başına oturmuş, boş boş bakıyordu.

Televizyon.

Tam yoluma devam etmek üzereydim ki kız bana baktığını fark etti ve "Sen şekerli misin?" dedi.

"Pardon?"

"Bilirsin işte... şekerçi. Onlar şu ezik hastane gönüllüleri.
Son zamanlarda çok sık gelmeye

başladılar."

"Hayır, hayır, değilim."

"Güzel... çünkü berbatlar. Buraya sahte gülümsemeleriyle geliyorlar, sanki
buna inanmam gerekiyormuş gibi

Disney World gibi bir şey." Durakladı. "Bu arada ben kanserim."

"Biliyorum... Düşündüm de-"

"Caillou'ya benzediğim için mi?"

"Caillou?"

"PBS'deki garip çizgi film karakteri, sebepsiz yere kel." "Ah."

"Cidden, ne için buradasın? Benim için mi geldin?"

Umut dolu gözlerine baktım. "Belki de öyleyimdir."

"Güzel. Çünkü bugün seks hakkında konuşmak

istiyorum." "Pardon?"

"Adın ne senin?" "Nina."

"Korkak olma, Nina." "Ne?"

"Kusura bakmayın ama artık kendimi tutamıyorum. Hayat ne demek istediğimi anlamamak için çok kısa.

Her neyse... Seks hakkında konuşmak istediğimi söyledim ve giyim tarzına bakılırsa

buna. Aslında ben de tam senin gibi birinin ortaya çıkmasını bekliyordum." Elini salladı. "İçeri gir ve

kapıyı kapat."

Önce omuzlarımın arkasına, sonra da kendime baktım ve odaya girdim. Üzerimde

Gizli kamera mı? Yemin ederim, Bayan Ballsworthy ve şimdi de bu olay arasında, bugün kesinlikle Alacakaranlık

Bölge.

Yatağının yanındaki sandalyeye oturarak, "Kaç yaşındasın sen?" diye sordum. "On beş yaşımdayım."

"Adın ne senin?"

"Skylar," dedi televizyonu kapatarak. "Ne bilmek istiyorsun Skylar?"

"Bu konuları annemle konuşamam. Ölür." İçimi çektim, sorularına hazırlandım. "Tamam..."

"İlk sorum şu... seks yapmak için ne kadar erken?"

Aman Tanrım. Neden ben?

Kendimi içine soktuğum durumun saçmalığına kendi kendime güldüm ve sonra nasıl olduğunu düşündüm

cevap vermek için. "Bu sorunun tek bir cevabı yok... ama on beş kesinlikle çok erken."

"Ya birisi yeterince yaşlanacak kadar yaşayamazsa?

Bir iğne düşse duyabilirdiniz. Söyleyecek söz bulamıyordum.

Neyse ki ben cevap vermek zorunda kalmadan devam etti. "Bak... bir çocuk var. Onun adı

Mitch. O benim en iyi arkadaşım ve gençliğimizden beri öyleydi, ama aslında aşık olduğumu bilmiyor.

onunla birlikte. New Jersey'de yaşıyoruz ama son birkaç aydır tedavilerim için Brooklyn'deyim.

Çünkü babam burada yaşıyor ve doktorlarım da burada. Bu yüzden geçici olarak taşındım ve onu görmedim.

bir süre sonra. Beni unutacağından gerçekten korkuyorum."

"Eğer gerçekten en iyi arkadaşınsa onu neden kaybedesin ki?"

"Kasıtlı olarak arkadaşım olmaktan vazgeçeceğini sanmıyorum ama birçok kız seksi olduğu için ona ilgi duyuyor.

Onu benim kadar tanımıyorlar bile. Sadece bir parça almak istiyorlar ve o da bir erkek, yani..."

"Ona nasıl hissettiğini söyledin mi?"

"Teşhisimden hemen önce aramızdaki şeyler biraz tuhaflaşmaya başladı. Bana bakıyordu.

ve bir şeyler olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Her zaman bu fanteziye tutunmuştum.

onun- bilirsin- ilki olacaktı. Ve o da benim olurdu. Etrafta değilsem, bunun nedeni

tedavilerim ya da... aksi takdirde ve biriyle tanışırsa, asla şansım olmayabilir. Her saniye

onu kaybediyormuşum gibi hissediyorum."

Sert bir içki şu anda gerçekten işe yarayabilirdi. "Ziyarete geliyor mu?" diye sordum.

"Mesele de bu. Ona izin vermem için bana yalvarıyor. Hangi hastanede olduğumu bilmiyor çünkü

ona söylemeyeceğim. Beni böyle görmesini istemiyorum ama onu o kadar çok özledim ki... bu beni öldürüyor." Uzandı

telefonuna gitti ve bir fotoğraf çıkardı. "Bu o. Bu Mitch."

"Gerçekten çok tatlı," dedim bana uzatırken. Öyleydi. Yankees şapkasının altındaki koyu, uzun saçlarıyla

ve büyük mavi gözleri, onun hakkında neden böyle hissettiğini

anlayabiliyordum." Umutsuz görünüyordu. "Ne yapacağım ben?"

"Skylar, bilge yaşlı bir adam diyeceğim ama aslında... bilge, piercingli, dövme bir adam bir keresinde bana şöyle demişti,

şimdiki zamanda kalmayı ve korkuyu bırakmayı seçebilir ya da onunla meşgul olmayı seçebilirsiniz."

"Kulağa seksi geliyor."

"Öyle. Mesele şu ki... bu zamanı birlikte olmak için kullanmak yerine neler olabileceği konusunda endişeleniyorsun.

değer verdiği kişi. Seni görmek istiyor. Ne düşüneceğinden korkuyorsun? Sen çok güzelsin." *Güzeldi.*

Pek çok insan kel olmayı başaramaz ama o melek gibi görünüyordu.

"Güzel görmek ister misin?" Telefonunu karıştırdı ve bana Mitch'in başka bir fotoğrafını uzattı

ve onu. Uzun kumral saçları, kemiklerinde biraz daha fazla et ve yanaklarında renk vardı ve

ikisi Abercrombie ve Fitch reklamı gibi görünüyordu.

"O zaman da saçlarınla muhteşemdin, şimdi de saçların olmadan muhteşemsin. Ne yapabilirim

Bunu görüyor musun? Seni görmesine izin vermelisin."

Önerimi kabul etmekte zorlanıyor gibiydi ama sonunda başını sallayarak onayladı. "Tamam,

O zaman. Yardıma ihtiyacım olacak.

Aksesuarlara ihtiyacım olacak." "Ne?"

"Props! "Skylar Seymour Kanseri Değilmiyim Gibi Davranın, Olağanüstü Makyaj Süremini" için. Peruğum var,

Ama çok kötü. Gerçekten iyi bir taneye ihtiyacım var, gerçek insan saçı ve sizinki gibi röfleli. Şöyle olmalı.

örülemez. Biraz makyaja ve tavuk pirzola ihtiyacım olacak."

"Tavuk pırzola mı?"

"Şu göğüs büyütücüler. Onların ne olduğunu bilmeni beklemezdim, Dolly Parton."

Göğüslerime baktım. Haklıydı. "Eskisinden

daha iyi görünmem gerekiyor."

"Şu anda mükemmel görüldüğünü düşünsem de, kendini iyi hissetmeni sağlamak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Onu görece kadar kendime güveniyorum."

Çünkü aynı zamanda en iyi arkadaşın olan bir adam için deli olmanın nasıl bir his olduğunu bilirim.

Elimi dizine koydum. "Bana birkaç gün ver, tamam mı? Ev arkadaşım şehir merkezinde bir kuaförde çalışıyor. I

Sanırım bana biraz insan saçı ayarlayabilir." "Güzel."

Kendimi neyin içine soktum ben? Her neyse, beni canlandırdı ve bana bir amaç duygusu verdi. Eğer

Bu kişiye ilk görüşte aşık olmak mümkün olsaydı, sanırım olabilirdim.

"Skylar, şu şeker *striptizcileri... striptizciler...* ne sıklıkla seni ziyarete geliyorlar?"

"Striptizci olsalardı daha heyecan verici olurlardı. Haftada birkaç kez geliyorlar."

"Biriyle konuşacağım ve bundan sonra nasıl şeker striptizciniz olacağımı bulacağım."

"Erkek arkadaşın var mı, Nina?"

"Hayır, ama gerçekten değer verdiğim özel biri var. O benim Mitch'im gibi bir şey. Onun adı

Jake."

"Beynini dağıtmadın mı daha?" "Skylar-"

"Peki, sen?"

"Hayır."

"Neyi bekliyorsun? Yeterince büyüdün."

"Bunu biliyorum. Ama işler biraz karışık. Yakında konuşmamız gerekiyor, o yüzden..."

Neden bu işe girdim ki?

Hevesle ayağa kalktı. "Bir şey olursa bana mesaj atacak mısınız?"

"Ben... Sanırım."

"Güzel." Telefonumu aldı ve içine numarasını programladı.

Az önce içine yeniden umut ışığı koyduğum pürüzsüz başına ve ışıldayan gözlerine baktım ve

daha önce hiç kaybolmadığımı fark ettim. Bir şey beni tam olarak varmam gereken yere götürmüştü. I

sadece kimin kime ait olduğunu anlayamadım.

BÖLÜM 17

Ertesi gün, 8 Ocak Pazar günü yirmi üçüncü doğum günümdü ama kimseye söylememiştim, hatta

Jake. Ryan kafasının arkasında bir yerlerde doğum günümün ne zaman olduğunu biliyordu.

Bana kesinlikle bir şey vermedi.

Bu yılı hatırladığına dair herhangi bir belirti yok. Yani, tantana olmayacaktı. Sakin bir gün geçirmeyi planlıyordum.

(dünkü olaylardan sonra), Jake Boston'dan dönmeden önce tüm işlerimi yoluna koymaya çalışıyordum. Dedi ki

Bu gece gerçekten geç geleceğini ve yarın dışarı çıkıp o "konuşmayı" yapacağımızı söyledi.

Midem düğümlenmişti. Birbirimizi görmeyeli iki hafta olmuştu. Onu çok özlemiştim.

Şiddetli.

Öğleden sonra koşusundan sonra eve geldiğimde yatağımın üzerinde hediye paketi yapılmış büyük bir kutu buldum. I

küçük not kartını açtı. *Doğum gününü unutacağımızı sanıyorsan, bir daha düşün. Akşam yemeği.*

Bu akşam. Akşam 7'de. Eleni's. İçkiler Telly'de. Sarhoş Yunan Çemberi Dansı. Parti elbisenizi giyin. Sevgiler,

Tarah ve Ryan

Kartı göğsüme bastırdım ve kıkırdadım, içten içe anladıkları için mutluydum. Hemen paketi açtım

mor şal desenli ambalaj kağıdı. Kutunun içinde güzel, askısız, kırmızı bir mini elbise vardı. Tarah ve ben

Birkaç hafta önce alışverişe gitmiştim ve tam olarak bu elbiseyi denemiştim ama paramın yetmeyeceğine karar vermiştim.

"Bunun içinde çok seksi görüneceksin, doğum günü kızı."

Arkamı döndüğümde kapının girişinde duruyordu.

"Çok teşekkür ederim ama benim için o kadar para harcadığınıza inanamıyorum."

Tarah odaya girdi ve bana sarıldı. "Önemli bir şey değildi. Dün iyi tüyolar aldım. Yapabilirsin

Bu gece seni tekrar becermeme izin vererek bunu telafi et."

"Neden bu zahmete giresin ki? Bu sadece Eleni'nin."

"Sadece Eleni'nin değil. Bu senin doğum günün ve bizim için açık bar. Asla bilemezsin, belki seksi biriyle tanışırsın.

Taso ya da Christos adında bir Yunanlı."

"Ve uçup gideceğiz ve Mikonos'ta sonsuza dek mutlu

yaşayacağız." "Gördün mü, şimdi konuşmaya başladın!"

"Santorini'de martini yudumlarken bikinimi giyiyorum." Bunu söylerken kalçalarımı oynattım ve kendimi gülmekten kırdım.

"İşte benim kızım! Ama cidden, güven bana, bu gece iyi görünmek isteyeceksin. Bu gece için bir fikrim var.

saçın."

"Saçtan bahsetmişken, insan saçından peruk arayışı nasıl gidiyor?"

"Oh! Sana söylemek istedim, mükemmel olanı buldum. Bana gönderdiğin resme uyuyor.

ateşli adam."

Skylar bana onun ve arkadaşı Mitch'in resmini mesaj atmıştı, böylece ben de peruk bulmak için onu kullanabilecektim.

orijinal saçıyla eşleşti.

"Onun on beş yaşında olduğunun farkındasınızdır..." Dedim ki.

Omuzlarını silkti. "Evet, her neyse. Her neyse, çok güzel, uzun, kumral, tıpkı filmdeki gibi.

Fotoğraf. Önümüzdeki hafta içinde salona teslim edilmesi gerekiyor."

Bu Çarşamba onu ziyarete gittiğimde Skylar'a söylemek için

sabırsızlanıyordum.

Tarah gerçekten kendini aşmıştı. Saçımı aşağı doğru sardım ve o da iki ince örgü oluşturdu.

tepeden geri. Çok Romalıydı. Makyaj için, elbiseme uyması için kırmızı ruj sürmemde ısrar etti.

Straplez elbisemi giydiğimde Skylar'dan bir mesaj aldım.

Daha dokunmadın mı?

Başımı salladım. Bu kız seks delisiydi. Ona sonra mesaj atarım.

Ryan kafasını odama doğru uzattı. "Neredeyse hazır mısın?"

"Evet... bana bir saniye ver."

Kapı aralığında durdu. "Tarah'nın eczaneye gitmesi gerekti. Bizimle aşağıda buluşacak. Bu arada

İşten bir arkadaşım akşam yemeğinde bize katılacak. Adı Michael Hunt. Sanırım hoşuna gidecek.

onu."

"Ne demek istiyorsun... ondan hoşlanacağımı mı düşünüyorsun?"

"Yani, yakışıklı, bekar ve ona senden bahsettim."

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Tarah bu yüzden beni giydirmek istedi. Bu bir tuzaktı!

"Lütfen bana bu doğum günü yemeğini bir tuzak olarak planlamadığını söyle."

"Hayır, öyle değil. Daha çok bu düzeni bir doğum günü yemeği olarak planladım."

"Ryan!"

"Hadi ama, Troll. O tiki çocuktan beri doğru düzgün bir randevuya bile çıkmadın ve bence

Michael ile iyi geçin."

Ryan'ın Jake'e olan hislerim hakkında hiçbir fikri olmadığı ve Tarah'ın da Jake'e karşı bir şey hissetmeyeceğine dair verdiği sözü tuttuğu belliydi.

ona döküyordu. Denediği için onu suçlayamazdım. Her neyse, artık çok geçti. Elimden gelenin en iyisini yapmak zorundaydım.

Omuz silktim. "Tamam, ama lütfen bundan bir şey çıkmasını bekleme. Bu sadece dostça bir akşam yemeği."

"Tabii ki. Rahatla."

Eleni'nin yerine girdiğimizde Telly bizi kapıda karşıladı. "İşte doğum günü kızı!"

bağırđı.

"Merhaba Telly. Bu akşamki açık bar için teşekkürler,"

dedim. "En iyi müşterilerim için her şeyi yaparım."

Ryan ve ben daha yeni oturmuştuk ki, kısa kıvıl saçlı, uzun boylu, zayıf bir adama el salladı.

ön kapıdan girdi ve masamıza doğru ilerledi.

Ryan ayağa kalktı ve el ele tutuştular. "Selam Michael. Gelebildiğine sevindim." Bana döndü.

"Nina, bu Michael Hunt. Michael, bu da Nina Kennedy."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Nina." Gülümsedi ve elini uzattı.

"Ben de."

Onda yanlış bir şey yoktu. Yeterince şirin ve hoş biriydi, ama bunu hemen anladım.

hiçbir yere gitmezdi.

"Ryan bana sizden çok bahsetti. Kardeş gibi olduğunuzu söyledi."

"Öyleyiz."

Belki onu ölümüne sıkarsam gider.

Ryan kapıya tekrar el salladı ve Tarah'nın topuklarını masamıza doğru vurduğunu görmek için arkamı döndüm.

"Üzgünüm geciktim. Para almam gerekiyordu." Beni yanağımdan öpmek için eğildi, sonra Michael'a baktı ve

Ryan. "Peki bu kim?"

Gerçekten aptalı mı oynuyordu?

"Bu benim iş arkadaşım Michael. Michael, bu da kız arkadaşım Tarah."

"Memnun oldum, Michael."

"Ben de öyle," dedi Michael ayağa kalkıp elini uzatarak.

Tarah gözlerini kısarak Ryan'a baktı. Nedenini merak ettim. Bundan haberi yok muydu?

Desiree kendini beğenmiş bir ifadeyle masamıza yaklaştığında dördümüz mükemmel bir çiftte randevu gibi oturuyorduk.

"Merhaba çocuklar. Ne oldu?"

Çıki siparişlerimizi verdik ve kadın içki menülerini alırken Ryan "a baktı. "Jake yok.

bu gece?"

Kusmak istedim.

Ryan başını salladı. "O Boston'da." "Çok

kötü," dedi Desiree.

Git başımdan. Kışt!

O uzaklaştı ve ben tekrar nefes alabildim. Michael benimle havadan sudan konuşmaya başladı.

onunla birlikte. Dediğim gibi, onda yanlış bir şey yoktu. Bu rahatlığı atlatmak zorundaydım.

Hoşuma gitse de gitmese de.

Ryan Michael'la iş hakkında konuşmaya başladığında Tarah'ya fısıldadım.
"Yani, şimdi biliyorum

beni neden süslemeye çalıştığını anlamıyorum. İyi
denemeydi ama olmadı." İç çekti. "Nina... Bunun hakkında
hiçbir şey bilmiyordum."

"Yalancı," diye fısıldadım.

Dinlemediklerinden emin olmak istercesine çocuklara baktı. "Giyinip
süslenmeni istemiştım.

Bu gece bir erkek için... ama bu seferki için değildi. Bu-"

"Jake!" Ryan bağırdı.

Arkamı döndüğümde Jake'in masamıza doğru yürüdüğünü gördüm. Sanki
kalbim uzun bir aradan sonra tekrar atmaya başlamıştı.

iki hafta ara verdi. Giyinikti, kolları kıvrılmış seksi lacivert düğmeli bir
gömlek giymişti ve

koyu renk kot pantolon. Saçları hafif ıslaktı. İnanılmaz derecede seksi
görünüyordu. İçim içime sığmıyordu.

Cilt.

Yaklaştığında doğrudan bana bakıyordu ve "Üzgünüm geciktim. Mutlu
yıllar, Nina." I

Yanıma yaklaşıp beni yanağımdan öptüğünde irkildim, kolonyasının
koku su artık kalıcı olarak istila ediyordu.

duyularım. Sonra gözleri masanın karşısındaki Michael ve Ryan'a kaydı.
Oturma düzenine dikkat etti

Düzen: Ryan Tarah'ın karşısında, Michael da benim karşımda. Garip bir
sessizlik oldu.

Şimdi onlara pis pis bakan Jake'e baktım. İçeri girdiğinde ne olduğunu anlamıştı.

üzerinde.

Önce Ryan konuştu. "Bu oda arkadaşımız, Jake. Jake, bu Michael Hunt, iş arkadaşım."

Jake elini uzattı. "Mike, değil mi? Mike Hunt mı?" Jake'in yüzünde sinsi bir ifade vardı.

Ne yaptığını hemen anladı.

Mike Hunt. Amcığım.

Kimse bir şey söylemedi. Sonra, Desiree içkilerimizi getirdiğinde bok gösterisi devam etti.

"Jakey... işte buradasın. Boston'da olduğunu söylediler sanıyordum."

"Bunu belirtmen komik, Des. Tarah bana Nina'nın doğum günü yemeği olduğunu söylemişti, ben de eve geldim.

ona sürpriz yapmak için erken." Bana baktı. "Görünüşe göre, şaşıran ben oldum."

Oh...Tanrım. Bu randevuyu benim planladığımı mı düşündü?

Ona içki menüsünü uzattı. "Ben sek votka alayım, Des." Ona

"Des" diye hitap etmesinden nefret ettim ve saçlarımı yolmak istedim.

"Tamamdır," dedi ve koşar adım uzaklaşmadan önce kirpiklerini çapkınca kırptırdı.

Tarah ayağa kalktı. "Jake, yukarıda sana göstermeyi unuttuğum bir şey var. Kırılmış ve sana göstermek istemiyorum.

söylemeyi unuttum. Sakıncası yoksa... yemeğimizi sipariş etmeden önce?"

Ona bir kaşını kaldırdı ve bana baktı. Üzgün görünüyordu ve ben de bağırmak istedim.

Hayal kırıklığı. Sonra ayağa kalktı ve onu kapıya kadar takip etti.

Soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya çalışarak Michael ile havadan sudan konuştum ve beyaz şarabımı yudumladım.

Şarap, ki yakında etkisini göstermeye başlamasını umuyordum. Bana hemşirelik heveslerimi sormaya başladı.

Sorularını yanıtlarken tek odaklanabildiğim şey Jake ve Tarah'ın konuştuklarıydı

Üst katta.

Restorana döndüklerinde Jake tekrar yanıma oturdu ve votkayı mideye indirdi.

Desiree boş bardağı masaya vurarak onun için getirmişti.
Bana baktı ve

gülümsedi. Güzel yeşil gözlerinde artık hiç öfke yoktu.

Yemeklerimizi sipariş ettikten sonra Michael beni tanımak için sorular sormaya devam etti. I

Jake'in sıcak eli aniden masanın altından çıplak kalçama kayınca kelimelerimde tökezledim.

Nefesim kesildi ve eli elbisemin altında hareket edince donakaldım.
Başparmağı bikinimin kenarını sıyırdı.

çizgi. Sonra kalçamı sıktı ve elini zorla kalçamdan aşağıya doğru kaydırды.
Tenim yanıyordu

dokunuşunun sürtünmesi. İddiasını ortaya koyuyordu ve vücudum mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde alıyordu. I

ıslaktı ve o kadar tahrik olmuşum ki delirmek üzereymişim gibi hissediyordum.

Neyse ki Ryan, Michael'la başka bir konu hakkında konuşmaya başlamıştı da ben de

Cümleler kurmak için beynimde kalan azıcık suyu da. Alt dudağımı ısırdım ve Jake'e baktım.

Dil halkasını dişlerinin arasında kaydırarak yine hayal kırıklığına uğramış, neredeyse kızgın görünüyordu.

Elini bacağımdan çekti ve masadan kalktı. Sanırım tuvalete gidiyordu.

Telefonum çalana kadar banyodaydım.

Koridorda buluşalım.

Dairemize çıkan merdivene açılan bir yan kapı vardı. Ben de öyle olduğunu düşündüm.

Yani. "Tuvalete gitmek için" masadan kalkarken kalbim çarpıyordu. Kapıyı açtığımda

Kapıyı açtığında, merdiven boşluğunda elleri cebinde, alışılmadık bir şekilde utangaç görünüyordu.

"Merhaba," dedim.

"Merhaba." Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. *O gamzeler.*

Sanki bu gece birbirimizle ilk kez selamlaşıyormuşuz gibiydi ve olan biten her şey

şimdiye kadar sayılmadı.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Nefes verdi. "O adam sana dişleriyle elbiseni parçalamak istiyormuş gibi bakıyordu. Ben de

Onu çıplak ellerimle öldürmeden önce oradan

çıkmalıydım." "Bu seni neden rahatsız etsin ki?" Alay

ettim.

"Nedenini biliyorsun."

Yüzüme birkaç santim kalana kadar bana doğru yürürken kalbim daha hızlı atmaya başladı. "Neden söylemedin

doğum günün müydü?"

"Zaten uzakta olacağını düşünmüştüm, o yüzden hiç bahsetmedim."

"Doğum gününü *asla* kaçırmam. Asla. Benim için ne kadar önemli olduğunu hafife almışsın Nina."

"Özür dilerim."

"Bana söylemeliydin. Cuma günü Boston'dayken Tarah beni aradı.

Bu gece sana sürpriz

yapacağım." "Çok sinsisin,"

dedim. "Çok güzelsin."

Bunu söyledikten sonra gözleri aniden kapandı. Sanki güçlü bir şekilde geldiğine pişman olmuş ya da hala

duygularıyla mücadele ediyordu. Sonra tekrar, eli orada elbisemin içindeydi.

Ağzından çıkan kelimeler ve kolonyasının karışık kokusu arasında vücudum uğulduyordu.

votka kokuyordu. Onu öpmeyi hiç bu kadar istememiştim. "Teşekkür ederim. O kadar da

Kendini kötü hisset," dedim, gömleğinin kumaşını şakacı bir şekilde çekiştiriyor ama aslında onu üzerinden yırtmak istiyordum. Kontrolümü hızla kaybediyormuşum gibi hissediyordum.

"Tarah orada onun adının ne olduğunu açıkladı. Onun burada olacağını bilmiyordu.

beni davet etti. Bana Ryan'ın seni pusuya düşürdüğünü söyledi."

"Ya biriyle çıksaydım?" diye sormadan edemedim.

"Sanırım seni mutlu ederse, benim için sorun olmaz." "Anlıyorum."

"Bu bir yalandı."

"Oh."

"Benim için sorun olmazdı. Kahretsin... Seni özledim." Sesindeki duygunun derinliği yankılandı

tüm vücuduma yayıldı. Sonra elini belime koydu ve yan tarafımı sıktı.

Elimi tutup öptüğünde kısa bir an için gözlerimi kapattım. Bu benim öpeceğim türden bir öpücük değildi.

ama ıslak dudaklarının tenime dokunuşu beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyordu. Neredeyse kendimi

kollarını ona doladı ama kaçındı. "Ben de seni özledim."

"Benimle bir randevuya çık."

"Ne?"

"Doğum gününün geri kalanını bu gece benimle geçir. Hemen buradan çıkıp bir yerlere gidelim,

Her yerde. Sadece seninle yalnız kalmak istiyorum. Bu koridorda istediğimi söyleyemem... istediğimi yapamam..."

Tüylerim diken diken oldu. "Bunu nasıl başaracağız?" Nefes aldım.

Bana muzip bir gülümseme verdi. "Masaya geri döneceğiz. Bir hikâye uydurup önce ben gideceğim. Sonra da,

Dışarıdan telefonunuzu arayacağım ve siz de acil bir durum varmış gibi davranabilirsiniz."

"Tarah'yı bu şekilde

endişelendiremem." "Bu onun

fikriydi, Nina."

Oh.

"Tamam...tamam."

Gülümsedim. Göz kırptı.

"Hadi gidelim."

Restorana doğru yürümeye başladım, sonra tekrar ona döndüm. "Ben sadece

masaya gidip onlara gideceğinizi söylerken önce banyo. Sonra da, Dışarı çıktığımda sana mesaj atarım.

"Beş dakika içinde telefonumu aramayı öğreneceksin."

Elini yüzüme koydu ve bana doğru eğildi. "Etrafta gizlice dolaşmayı seviyorum" dediğinde nefesini hissedebiliyordum.

seninle."

Tüylerim diken diken oldu ve kalabalık restorana geri dönerken vücudum alev alev yanıyordu.

bulutların üzerinde banyoya yürüdüm.

Bu gece beni öpeceğine hiç şüphe yoktu.

İşeyip kabinden çıktıktan sonra Desiree içeri girdi. Tam bir baş belasıydı. Aslında bunu yapmak zorunda değildi.

Görünüşe göre tuvaleti kullanıyordu, çünkü lavabonun yanında kollarını kavuşturmuş öylece duruyordu. Çok geçmeden fark ettim ki

benimle yüzleşmek için gelmişti.

"Nina... değil mi?"

"Evet."

"Seni Jake ile koridora çıkarken gördüm. Aranızda bir şeyler olduğunu düşündüm.

İki. Her neyse, buraya sana söylediklerine rağmen, onun bir şey yapmadığını bilmeni sağlamak için geldim.

erkek arkadaş tipi. Öyle biri değil. Yani, beni yanlış anlama - o şimdiye kadar yaşadığım en iyi sikişti - ama o

niyetini açıkça ortaya koydu. Asla seksten fazlası olmayacaktı. Gözlerindeki yıldızları görüyorum.

Ona bakın, bu yüzden sizi biraz zaman ve kalp ağrısından kurtarabileceğimi düşündüm."

El kurutma makinesinin karşısında donup kaldım ve yanlışlıkla çalıştırdığımda bile irkilmedim.

içine itti. Odanın tam olarak ne zaman dönmeye başladığından emin değildim. Onu bitirdiğinde miydi?

Monolog mu yoksa yere bakıp bileğindeki büyük mor gül dövmesini gördüğümde mi? O dövmeydi.

Taşındığım gün Jake'in odasından çıkan kızda gördüğüm dövmenin aynısı.

O gün Jake'in Desiree ile sevişmesini dinliyordum.

Orada öylece durdu ve memnun bir ifadeyle şaşkınlığımı yuttu.

Ağlama.

Ağlama.

Ağlama.

Ağlamaya başladım.

Ahıra geri dönüp orada mı kusmalıyım yoksa yukarı çıkıp çıkamayacağıma mı bakmalıyım? Kapıdan içeri daldım.

banyo kapısını açıp Jake'e mesaj attı.

Desiree'yi becerdin mi?

Yemek odasına tekrar girdiğimde, masadan kalkmak üzereydi ki aşağıya baktığını gördüm.

Telefonunu. Mesajı fark ettiği anda ağlamaklı gözlerimin içine baktı.

Sesi titriyordu. "Nina..."

Yanından geçip masaların arasından restoranın çıkışına doęru kořarken dehřete dűřműř gűrűnűyordu.

Neredeyse kapıdan çıkmak űzereyken, uzaktan Desiree'ye bağırdığını duyabiliyordum, "Ne yaptın lan?"

Ona ne diyeceksin?"

BűLűM 18

Restorandan ve ondan olabildiğince uzağa kaçmak istedim. Eğer kar yağmaya başlamasaydı

ağır bir şekilde dışarıda, olabilirdim.

Puslu bir havada merdivenlerden yukarı çıkarken her şey sisliydi. Kalbim benden daha hızlı atıyordu.

Hatırladıęım en kűtű kiskanlık kaynaklı űfke beni tűketmiřti. Buna inanamıyordum.

Aramızdaki iliřkinin cinsellięe dűnűřmesini engellemek için elinden gelen her řeyi yapmıřtı. O yapmazdı

Kendini bana verdi ama o fahişeye çok isteyerek verdi. Ondan nefret ediyordum.

Onu severdim.

Bu gece ona içimi dűkmeyi planlamıřtım ve neredeyse ona az űnce o odada neler hissettięimi anlatacaktım.

Koridorda. Onun bana karřı hislerinin de aynı derecede gűlű olduęunu dűřűnmekle ne kadar aptallık etmiřim. Bunun da űtesinde, o

Desiree'ye benim yanımda onu hiç tanıımıyormuş gibi davrandı. Görünüşe göre, kadınlar onun için bir düzine kuruştı.

Hiç düşünmeden bazı eşyalarımı bir spor çantasına doldurmaya başladım: iç çamaşırı, sütyen, pijama

ve fazladan bir gömlek. Nereye gittiğime ya da ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ama uzakta olmam gerektiğini biliyordum.

Bu gece bu daireden uzak dur. Bırakın burada uyumayı, şu anda ona bakamam bile.

Elimde çantamla odamdan dışarı koşturmayı başladığımda ön kapı hızla açıldı. Jake nefes nefese kalmıştı ve

Bana doğru hışımla gelirken gözleri çılgına dönmüştü. "Nina, lütfen... konuş benimle. Lütfen," dedi kısık sesle.

Çantayı göğsüme bastırdım ve aramızda bir bariyer olarak kullandım. "Benden uzak dur. Ben

hiçbir şey... *hiçbir şey*... sana söyleyecek."

Mesafesini koruyarak geri çekildi ama kapının önünde durarak onu engelledi. Sesi alçaktı ve

Ellerini protesto etmek için uzatırken hızlı hızlı nefes alıyordu. "Açıklamama izin vermelisin."

"Açıkla! Burada durup o fahişeyi nasıl bu kadar kolay becerdiğini açıklamanı dinlememi mi istiyorsun?"

Aylarca duygularımı zorlarken, kafamı karıştırırken ve bana karışık mesajlar gönderirken?

"Çılgılık atana kadar onu boşaltmak" gibi bir sorunun yoktu, değil mi? Ve inan bana, çok fena bir şeydi. I

kendim duydum."

Şok içinde geri çekildi ve bana kavgacı bir bakış attı. Dışarıda rüzgar uğulduyordu ama hepsi bu kadardı.

Başını sallayıp "Siktir... ne?" diye sorana kadar odanın içinde duyabiliyordunuz. Sen neden bahsediyorsun?"

Ağlamak üzereydim ama kendimi tutmayı başardım. "Bu doğru. Buraya taşındığım gün. Onunla sevişiyordun.

Odan. O günü hatırlıyor musun? Burada bavulumu açıyordum. Yalnız olduğumu sanıyordum ve ne olduğunu fark etmemiştim.

çok geç olana kadar neler olduğunu bilmiyordum. *Her şeyi* duydum Jake... her şeyi." Odamda saklandığımı hatırladığımda bir gözyaşı damlası kaçtı ve yanağımdan aşağıya düştü, sonunda dinleyeceğim adamı dinlediğimin farkında değildim.

aşık olmak, başka bir kadını becermek.

Elini saçlarında gezdirirken nefes alış veriş i yoğunlaşt ı, gözlerini kapatt ı ve aşağıya bakt ı.

verde, az önce açıklad ığ ım şey i hesaplıyordu. Birkaç saniye boyunca hiçbir şey söylemedi. Sonra, sonunda fısıldadı

nefesinin altında. "Aman Tanr ım." Yavaşça bana yaklaşt ı. "Çok üzgünüm," dedi sesi titreyerek.

"İzin verirseniz, lütfen yolumdan çekilin. Bu gece kalacak başka bir yer bulmam gerekiyor," dedim.

onu tekrar geçmeye çalışıyor.

"Hiçbir yere gitmiyorsun. Beni dinleyene kadar olmaz."

"Sana söyledim. Sana söyleyecek bir şeyim yok."

Kapıya doğru gitmeye çalışırken beni engelledi ve geçmeme izin vermedi. Vücudum anında tepki verdi.

Ellerini uzattı ve sıkıca kollarımın üzerine koydu. "Bu gece gideceğim ama hiçbir yere gitmiyorum.

açıklamama izin verene kadar. Beni duyuyor musun?"

Hâlâ çantamı tutarak yere baktım ve ellerinden birinin omuzlarımdan çıkıp çeneme dokunduğunu hissettim,

Yüzümü onunkiyle aynı hizaya çekti. "Bana bak," diye fısıldadı.

Yüzüm ona dönük olmasına rağmen gözlerim yere bakıyordu.

Tekrarladığında sesi daha derin ve daha ısrarcıydı. "Bana *bak*."

Bunu yaptığında, sonunda konuştu. Gözleri ateşli bir yoğunlukla parlıyordu ve onları çıkarmadı.

bir saniye için. "Desiree ile yattım... iki kez. İlki seninle tanışmadan yaklaşık bir hafta önceydi.

İkinci ve son kez, senin taşındığın gündü. Bununla gurur duymuyorum ama sadece seksti. Kulağa öyle geldiğini biliyorum.

gerçekten kötü. Ama gerçek bu. O benim için bir şey ifade etmiyor.

Bundan daha ileri gitmeyeceğini önceden biliyordum, bu yüzden kabul ettim."

"Anlıyorum. Yani sen de bir kadından seksten başka bir şey istemeyen bir fahişesin, o kadar ki

bu şartı önceden kabul ettin mi? O gece tam olarak istediğin şeyi elde etmiş olacaktın.

ama denemedin bile. Belli ki bunu *benden* istememişsin."

Cevap olarak hiçbir şey söylemedi, sadece çantamı aldı ve yere attı. Sonra, benim

ve beni zorla koridorun sonuna götürdü. Vücudumun ona bu kadar kolay boyun eğmesinden nefret ederken

Zihin direndi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Gelirlerse diye oturma odasının ortasında yapacağımız konuşmayı yapamayız.

üst kata geri dön."

Kalp atışlarım hızlandı çünkü bir "konuşma" olacağını fark etmemiştim.

Jake beni yatak odama götürüp kapıyı kapattı ve biraz ışık için küçük lambayı yaktı.

İkimiz de birbirimize dönük durduk ve o yürürken koruyucu bir mekanizma olarak kollarımı kavuşturdum.

Bana doğru geldi ve beni nazıkçe duvara yasladı.

Nefesini yüzümde hissedebiliyordum. "Seni istemediğimi mi

sanıyorsun?" Başımı hayır anlamında salladım ama cevap

vermedim.

"Desiree ile olan şey... büyük bir hataydı. Eğer senin varlığından haberim olsaydı ve

ve daha da önemlisi, seni incitmek için... bu asla olmazdı. *Asla olmazdı.* Yapar mısın?

Beni anlıyor musun?"

Ona bakıyordum ama birden yere baktım çünkü onu ve Desiree'yi düşünmek beni

Hasta. Sessiz kalmaya devam ettim.

"Bana inanmalısın. Seninle birlikte olduğum günden beri başka bir kadını bu şekilde düşünmedim.

kapıdan içeri girdi." Ben ona tekrar bakana kadar konuşmayı kesti. "Seninle tanışmadan önce sadece

hayatın hareketlerini yaşıyordum. Gerçekten uzun zamandır hiçbir şey hissetmemiştim."

Yukarı baktım. Gözleri tutkulu ve içtendi: "Kalbim, bir daha hiç eskisi gibi atmadı.

seni gördüm, Nina. O günden beri, hayatım boyunca *elimden* gelen her şeyi yaptım.

Çünkü seni bu boktan hayatıma sürüklemek istemiyorum." Sesi çatallaştı. "Ama

Doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yapmama rağmen, seni her gün daha çok istiyorum, nefes almak istediğimden daha çok."

Beni çözen bu sözleri duyunca göğsüm sıkıştı. Öğrendiğimde yaşadığım şoka rağmen

Desiree hakkında, ona inandım. Bana her zaman tüm dikkatini vermişti ve onu bir kez bile

taşındığım günden beri.

Bir kolunu her iki yanıma koyarak beni duvara kilitledi. Nefesim kesiliyordu ama

"Senden uzak durmak için çok uğraştım... çünkü seninleyken... her şey

Seksten çok daha fazlası. Her şeyimi vermeliyim çünkü sen benim her şeyimi hak ediyorsun.

sana söylemeye cesaret edemedim. Bunu anlayıp anlamayacağını bilmiyorum." Sesi titriyordu. "Ben çok lanet

Korkuyorum çünkü seni kaybetmek istemiyorum. Daha önce hiç kimse için böyle hissetmemiştim... tüm hayatım boyunca

hayat."

Boğazım düğümlendi ve hâlâ konuşamıyordum.

Ben de öyle. Seni çok seviyorum. Ne olduğu umurunda değil çünkü sensiz yaşayabileceğimi sanmıyorum.

Sen.

Kelimeler şu anda onun için içimde hissettiklerimin hakkını veremezdi.

Yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Sabahları düşündüğüm ilk ve akşamları düşündüğüm son şeysin.

Geceleri düşünüyorum. Ve sonra, arada düşüncelerimi ve rüyalarımı işgal ediyorsun. Seni unutmak için çok uğraştım.

Bu duyguları durdurmak için. Dayanabildiğim kadar çok engel koydum ama hepsi yıkılıyor. Yapamıyorum.

artık yapamam." Ağzını üzerime yerleştirdi ve boynuma boğuk bir şekilde fısıldadı, "Artık yapamıyorum...

Artık yapamıyorum... Artık yapamıyorum." Elleri kalçalarımı kavrayarak yavaşça yanlarımdan aşağı indi ve

"Çözüldüm" dediğinde dudakları benimkilerin üzerinde geziniyordu.

Yüzümü tuttu ve açlıktan kıvranan ağzımı ıslak bir sıcaklığın kaplamasıyla irkildim. Tüm vücudum

dudakları nihayet benimkini bütünüyle yuttuğu anda gevşedi. Ağzını yavaşça açıp kapattı.

Dudaklarımı sabırsızca açmadan önce benimkinin üzerine koydu. Dil halkasının metalini tattım, biraz votka ve

nefesinin tatlılığını. Soğuk metalin hissi, benimkinin etrafında dönen dilinin sıcaklığıyla karıştı.

beni anında ıslattı ve dizlerimin bağını çözdü. Kollarında kendimi bez bebek gibi hissediyordum.

Beni şiddetle öptü ve elbisemi çekiştirirken yanlarımı daha sıkı kavradı. Hatta belki de

yırtılmıştı ama ben fark edemeyecek kadar kendimi ona kaptırmıştım. Kafasının arkasını tuttum, parmak uçlarımı

parmaklarımı saçlarında aşağı yukarı gezdirdim ve biraz kaba olduğunu fark ettim. Yüzünü kendime daha sert çektim çünkü

Ağzına doyamıyordum. İnledi ve sesi vücudumda yankılandı. Onu kendime çektim.

Daha da içime girdi ve işte o zaman karnıma doğru sertleştiğini hissettim. Onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Kot pantolonunun üzerinden ereksiyona geçti ve ona sürtünmeye başladı, bu da nefes alış verişinin daha da sıklaşmasına neden oldu.

İçimde o kadar güçlü bir ihtiyaç oluştu ki, onu içime alamazsam ölebileceğimi düşündüm. Benim

geri ittiğinde, ellerini belimden uzaklaştırdığında ve sonra ellerimi kavradığında vücudum çaresizlik içinde sızladı.

yanaklar. "Sana bir şey söylemem gerek Nina. Bu konuşmayı şimdi yapmamız gerekiyor."

Sevinç kısa sürede korkuya dönüştü, çünkü bana söyleyeceklerinden daha çok korkuyordum.

hiç bir şey olmamıştı. Her ne ise ona olan hislerimi asla değiştiremeyeceğini biliyordum, ama belki bir şeyler çalabilirdi.

Bir daha asla geri alamayacağım bu anı. Bunu duymaya hazır değildim. Panikledim. Bu gece ona ihtiyacım vardı.

Sadece o... İskeletleri ya da kabul etmeyeceğimi düşündüğü her neyse o değil. Zaten yanıliyordu. Onu seviyordum ve ne olursa olsun onunla gelen her şeyi kabul edeceğimi biliyordum. Her şeyi bilmek istiyordum,

Sadece bu gece değil. Vücudum buna dayanamadı ve ona duyduğum arzu tüm mantıklı düşünceleri bastırdı.

Öpüştüğümüzden beri ilk kez konuştum. "Geçmişin ya da hayatında neler olduğu umurunda değil.

Boston'a. Lütfen. Sana yalvarıyorum. Bunu şimdi yapmayalım. Bu gece hiçbir şey söyleme. Konuşacağız.

Yarın, olması gerektiği gibi. Şu anda hiçbir şeye ihtiyaç duymadığım kadar çok ihtiyacım olan şey

benimle sevişmen için, Jake."

Gözlerini kapattı, uzun ve derin bir nefes verdi ve yüzümü tutarken elleri titriyordu. "Sen

Şu anda senin içinde olmaya ne kadar ihtiyacım olduğunu

bilemezsin." "Lütfen... Bu gece konuşmak istemiyorum, tamam

mı?"

Başparmağıyla ağzımı okşadı. "Nina, ya bu konuşmayı şimdi yaparız ya da bana kör bir söz ver." "Tamam..."

Dudaklarım titredi ve alnını benimkinin üzerine koydu. Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldüğünü görünce

yavaşça yaladı ve yüzüme doğru fısıldadı. "Bana söz vermeni istiyorum... beni terk etmeyeceğine

beni." Başımı salladım ve o da çenemi tuttu. "Bunu kastettiğinden emin ol. Çünkü seninle sevişemem.

Bu gece istediğim gibi, sadece ertesi gün seni kaybetmek için. Bu beni *mahvedecek*. Ben. Sana ne yaparsam yapayım, benim olacağını bilmem gerek. Bana söz ver."

"Ben seninim. Daha önce hiç kimseye ait olmadım... ama sana ait olduğumu biliyorum" dedim.

Göğüs.

"Bana bak ve söyle."

Emir üzerine gözlerinin içine baktım. "Ben seninim. Seni terk etmemi sağlayacak hiçbir şey yok,

çünkü sensiz yaşayabileceğimi sanmıyorum."

Gözlerimin içine bakarken gözbebekleri hızlı bir hareketle ileri geri hareket ediyordu. Sanki

samimiyet arıyordu. Sonunda beni kendine çekti ve vücudunu sertçe bana bastırarak sarıldı.

Benimkini. "Bu iyi, çünkü senden önce *yaşamıyordum*."

Bana birkaç dakika gibi gelen bir süre boyunca sarıldı. Hala tereddüt ediyormuş gibi hissediyordum. Muhtemelen

ona ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Ben de onun anlayabileceği bir dilde konuşmaya karar verdim. "İhtiyacım var

beni becermen için, Jake."

Bunu söylediğimde omzuma yaslanarak kahkahalar atmasını beklemiyordum.

Koluna bir şaplak attım. "Neden gülüyorsun?"

Boynumu öptü. "Bir daha söyle."

"Beni *becermen* istiyorum."

Gülümseyerek bana baktı ve alnımdan öptü. "Gördün mü, sadece sen böyle kirli ve

pancar gibi kızarır."

"Edepsiz konuşmalar benim için yeni," dedim yere bakarak ve kendi konuşmalarımı bastırmak için dudağımı ısırarak

Kahkaha.

Bana bakmak için çenemi tuttu. "Öyle olduğunu biliyorum. Çok tatlısın... çok tatlı ve masum. I

Bu yönünü seviyorum. Beni hayal edemeyeceğin kadar tahrik ediyor. Bu gece seni tamamen becermeye niyetliyim, bebeğim. O zaman,

Seninle sevişeceğim. Ama seninle ziyafet çekmeden olmaz."

Beni bırakıp odadan çıktığında artık gülmüyordu. Gergin bir şekilde yutkundum.

bir şerit prezervatifle dönüp kapıyı kilitletiğinde rahat bir nefes aldı.

Arkasından. Kilidin tıklama sesi tüylerimi ürpertti. İhtiyacım olan güvence buydu.

özlediğim şeyi elde ettim.

Prezervatifleri komodinin üzerine attı ve yatağa oturdu. Ben hala duvara karşı duruyordum.

Beni bıraktığı yerde. Sanırım onun yönlendirmesini

bekliyordum. "Buraya gel," diye fısıldadı işaret parmağıyla.

Ona doğru yürüdüm. Ben önünde dururken o oturmaya devam etti ve vücudumun hatlarını inceledi.

parmak uçlarıyla, gözleriyle takip ediyordu.

Parmakları göğüslerimin üzerinde gezinirken "İnanılmaz," dedi. "Kaç gece oturduğumu biliyor musun?"

Sen koridorun karşısındayken odamda sana böyle dokunmayı mı hayal ediyordum? Her gece

Seninle tanıştığımndan beri, senin için acı çekiyorum. Bu gerçeküstü görünüyor." Yutkundu ve dudaklarını yaladı, bu da benim

vücudu karıştırmak için.

O dudakların üzerimde olmasına ihtiyacım vardı. "Öp beni," diye

fısıldadım, sesim çaresizdi. "Nereyi?" diye sordu.

"Her yerde."

Arkama uzandı ve elbisemin fermuarını yavaşça indirerek yere düşmesine izin verdi. Tekmeledim.

ve ben topuklarımdan kayıp düştükten sonra yataktan kalkıp üzerime çıkttı.

Daha fazla bekleyemedim. Ayak parmaklarımdın üzerinde durdum ve onu öptüm, alt dudağını ağzıma aldım

ve dilimi dudak halkasının üzerinde defalarca gezdiriyordum; bu, birlikte olduğumuz zamanlarda sık sık yapmayı hayal ettiğim bir şeydi.

odasında birlikte çalıştılar.

Ben dişlerimle dudağını çekiştirirken ağzımın içinde inledi. Öpüşmenin hızı daha da arttı.

Sonra acilen geri çekildi.

"Nina, o dilinle beni delirtiyorsun, dudağımı öyle çekiştiriyorsun. Seni öperken bile

boşalabilirim."

"Seni hep oradan öpmek istemişimdir."

"Seni pek çok yerinden öpmek istedim." Önce iki eliyle göğsümü hafifçe okşadı.

askısız sütyenimin arkasındaki kancayı çözerek yere düşmesine izin verdi. "Aman Tanrım," dedi huysuzca.

çıplak göğüslerime baktı. "Mesela burası, başlangıç olarak."

Her birini ağzına almadan önce masaj yapmaya devam etti. Tırnaklarım sırtına battı.

yalama ve emme arasında gidip gelirken, her biriyle sırayla ilgileniyordu.

Aşağı baktım ve ne kadar sertleştiğini fark ettim, bu yüzden elimi onun kine sürtmeye başladım

göğüslerimi emiyordu. Ben ona dokundukça nefes alışının ritmindeki değişikliği hissedebiliyordum.

Emmeyi bıraktı ve kulağıma fısıldadı, "Şimdi bana ne yaptığını biliyorsun. Ne hissettiğimi hissetmek istiyorum

sana yapacağım." Ne kadar ıslak olduğumu biliyordum ama iç çamaşırımı çekiştirip bir parmağını içeri soktuğunda

fark etti ve "Lanet olsun, Nina." dedi.

Parmaklarını içeri ve dışarı hareket ettirmeye devam etti ve kontrolümü kaybettiğimi hissedebiliyordum. Gözlerim

geriye doğru yuvarlandım ve kaslarım kasıldı. Sadece onun eliyle bir dakikadan kısa bir sürede neredeyse boşalıyordum. Sanırım

Kendimi kaybedeceğimi anladı çünkü durdu. Sonra, parmaklarını yaladığında neredeyse tekrar kaybediyordum.

yavaşça ve gırtlaktan bir ses çıkardı.

"Tadın hayal edebileceğimden daha güzel."

"Neredeyse boşalıyordum."

Kıçımı sıktı. "Biliyorum. Neredeyse ben de kendimi kaybediyordum çünkü senin bu kadar tahrik olmana bayılıyorum. İşte bu yüzden

durdu. Ama benimle ilk seferinin bu şekilde olmasını istemiyorum. Ve inan bana Nina, bu

gerçek ilk seferin olacak."

Kendimi sıkmak zorunda kaldım, çünkü sadece bu kelimeler bile beni tekrar ele geçirmeye yetti.

İç çamaşırımı tamamen çıplak kalmam için aşağıya doğru çekti ve elini üzerimde gezdirdi.

vajinamı nazikçe okşadı. Normalde, bir erkeğin önünde böyle dururken kendimi savunmasız hissederdim ve hiç

daha önce izin vermişti. Kendimi hep gizlerdim ama gözlerindeki bakış tam bir hayranlık ifadesiydi. O da

Her zaman kendimi güvende hissetmemi sağladı ve kendimi bu şekilde çıplak bırakmam da bir istisna değildi.

İki eliyle yüzümü tuttu ve beni öptü. "Sen dünyadaki en güzel kadınsın."

"Ben de seni çıplak görmek istiyorum," dedim.

Bana yaramaz bir sırıtış attı ve dudaklarımın arasından, "Soy beni.

Seninim." Sadece sesi bile kaslarımın kasılmasına neden oldu.

Kıyafetlerinin altında yatan şaheseri çok iyi bildiğim için ağzım sulanıyordu. Kendimi bir

Noel'de küçük bir kız son kutuda olduğunu bildiği o özel hediye açarken, ben onun düğmelerini çözerken

ve yere fırlattı. Durup, daha önce sadece bir kez gördüğüm belirgin göğsünün güzelliğinin tadını çıkardım.

hiç bu kadar detaylı hayranlık duymamıştı. Kalbi hızlı hızlı atıyordu, onu öptüğümde ve

Ağzını ve dilini kollarındaki her bir dövmenin üzerinde gezdirerek en iyisini sona sakladı. Üzerindeki kabile işareti

Sol alt gövde beni her zaman en çok kızdıran kısım olmuştur. Eğildiğimde onunla yakın ve kişisel olmayı seviyordum.

tuzlu tenini yalamak için.

Ayağa kalktım ve kot pantolonunu indirdim, o da ayakkabılarını çıkardı. Ellerini benimkilerin üzerine koyarak çekmeme yardım etti.

pantolonunu çıkardı. Siyah boxer külotu ambalaj kâğıdının son parçası gibiydi. Onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

ereksiyonu içlerinde patladı. Tam iç çamaşırını aşağı çekmek üzereyken ellerimi çekti.

"Sanırım bunları bir süre daha üzerimde tutmam

gerekıyor." "Nasıl olur?"

"Çünkü kontrolümü kaybedip, seni kendime bağlama şansım olmadan kendimi içine gömmek istemiyorum.

ağzımla gel."

Vay canına. Lanet olsun.

"Oh."

"Uzan güzelim," dedi.

O üzerimde gezinirken ben de hemen ona uydum ve yatağa uzandım. Yeşil gözleri dolup taşıyordu.

Birkaç saniye boyunca bana bakarken yansımamı görebiliyordum. Elini salladı.

sonra ağzını indirdi ve beni sertçe öpmeden önce dudaklarımı yavaşça yaladı.

tutkuyla. Kollarımı onun kollarına doladığımda vücudunun ağırlığını üzerimde hissetmeyi seviyordum.

sırtını okşadı.

Ellerim beline indi ve kıçını sıkarak onu kendime doğru ittim. Ağzımın içinde inledi.

ve ellerimi hızla onun üzerinden çektim. "Bunu yapma bebeğim. Bu benim zayıflığım. Senin için dayanmak istiyorum," dedi.

dedi.

Bana "bebeğim" demesine bayılıyordum. Çok yakında kıçını tekrar sıkamak için aklıma bir not aldım, böylece

kontrolünü kaybetmesini sağladım çünkü bunun neye benzediğini görmek istedim.

Ağzını yavaşça boynuma ve sonra göğüslerime indirdi, emmek arasında gidip geldi.

Bacaklarım onun altında hışırdarken başparmaklarını her bir meme ucuna yavaş dairesel hareketlerle sürüyordu.

Sonra dilini hızlı bir çizgi halinde karnımdan aşağıya indirdi.

ve ağzı *benim* iniş pistime indi.

Sıcak dudaklarının üzerimde açılıp kapanmasının verdiği yabancı hissin tadını çıkarırken gözlerimi coşkuyla kapattım.

Spencer bana hiç oral seks yapmamıştı, bir kere bile. Bunu ona yapmamı bekliyordu ve ben de yaptım, hatta

Gerçi bundan hiç hoşlanmadım. Ama o bu iyiliğe karşılık vermedi, ben de hiç istemedim.

Jake ıslak dilini yavaş kontrollü hareketlerle dil halkasının topuyla benim üzerimde gezdirmeye başladı.

hassas klitoris. Bunun gibi başka hiçbir his yoktu. Buna bir de onun kalçalarımın arasındaki görüntüsünü, koyu renk ve terli saçlarını ekleyin. Saniyeler içinde orgazm olacağımı biliyordum.

Bacaklarım huzursuzdu ve ellerim çarşafı kavırıyordu. "Sorun yok... bırak gitsin," dedi arada

beni yiyip bitiriyor.

Hâlâ mücadele ediyordum çünkü bu duygunun sonsuza dek sürmesini istiyordum.

Ağzını üzerimden kaldırdı, parmaklarını içime soktu ve başparmağıyla beni ovuşturarak öptü.

Karnımı. İyi hissettirdi ama ağzını daha önce olduğu yere geri götürmesini istedim. Zar zor konuşabiliyordum. "Jake..."

"Ne istiyorsun, Nina? Söyle."

"Beni tekrar yalamanı istiyorum."

"Güzel, çünkü boşalırken senin tadına bakmak istiyorum."

Bu sözler bana yaptığı her şeyden daha güçlüydü. Kelimenin tam anlamıyla, dili ikinci

tekrar üzerime abandığında, coşkuyla çığlık attım ve inleyen ağzının titreşimini hissedebiliyordum

Ben boşalırken bana karşı. Bu şimdiye kadar yaşadığım en akıl almaz duyguydu.

Yavaşça karnımı, göğüslerimi ve ağzımı öptü. Kendimi onun üzerinde tattım,

ve bu beni tekrar tahrik etti. Birkaç saniye önce orgazm olmuşum ve vajinam karıncalanıyordu,

vızıldıyor, bir başkası için hazır.

Jake bir uyuşturucuydu ve ben daha sonuncusundan inmeden bir sonraki kafayı arayan bir keştim.

Bu ana kadar o benim duygusal bağımlılığımı, ama artık resmen fiziksel bağımlılığım da oldu. Belki de

Hayatımın geri kalanını tamamen uçmuş bir şekilde dolaşarak geçirecektim ve umurumda değildi. Daha fazlasını istiyordum.

"Daha fazlasını istiyorum," dedim öpücüğünü keserek.

Bunu yüksek sesle mi söyledim?

Dudaklarıma gülümsedi ve "Şimdi seni istiyorum. "

Külotunu indirip elimi sikinin etrafına doladığımda izin istemedim ve

onu okşamaya başladım. Elimde sıcak ve kaygandı. Nefes alış veriş hızlandı ve ayağa kalktı.

Onu ilk kez çıplak gördüğümde dizlerimin üzerine çöktü. Gözlerinde bir açlıkla bana baktı ve

Bacaklarımı yavaşça ayırdı. Her şey çok fazlaydı: yakışıklı yüzü, mükemmel dövmeli vücudu ve

Beklediğimden daha büyük olan ve şaşırtıcı bir şekilde delinmemiş olan güzel siki. Ucu

el değmemiş ve pırıl pırıl parlıyordu ve elimi uzatıp onu biraz daha ovdum.

Gözlerini kapatıp başını arkaya yasladığında, neredeyse kontrolünü kaybediyordu. "Dur," diye ısrar etti.

bana gülümsedi. Sonra bir prezervatif almak için komodine uzandı ve eliyle yırtarak açtı.

dişleri ve kılıfları.

Bana baktı ve parmaklarını saçlarımda gezdirdi. "Nina... meleğim," dedi yumuşak bir sesle.

Parmak uçlarım ağzımın üzerinde gezindi. Hiç kimse bana böyle bakmamıştı. *O üç kelimeyi* söylememişti.

Ama gözleri bana yine bir hikâye anlatıyordu. Bu sefer, beni sevdiğini ve aramızdaki şeylerin değişmek üzere olmasından korkuyordu. Eğer işler yolunda gitmezse, geri dönüşü yoktu.

her şey eskisi gibi olacaktı. İkimiz de bunu biliyorduk.

Kendini aşağı indirdiğinde bakışlarını benden ayırmadı ve onu hemen bacaklarımın arasında hissettim.

Oradaki sıcaklık muazzamdı ve henüz içime bile girmemişti. Aşağıya bize bakıyordum, onunkine değil.

Yüzüne. "Gözlerimin içine bak," dedi.

Gece gökyüzündeki yıldızlar gibi yayılmış altın benekli güzel yeşil gözleriyle bana baktı ve

"Yaşadığımı düşündüğün diğer cinsel deneyimleri unutmanı istiyorum, çünkü *bu* senin ilk seferin.

Sen her zaman bana ait olacaksın ve eski erkek arkadaşının aksine *ben bu işi bitireceğim.*" Birbirimize gülümsedik ve kalbim neredeyse yanıyordu. Onun için ölüyordum ve bir anda sürtünmeyi hissettim ve sonra

tamamen içimde olmasının verdiği eşi benzeri görülmemiş zevk.

Zarif bir yoğunlukla içime girip çıkarken beni öptü. Her hareketi kasıtlıydı,

Yavaşça ve derinlemesine geri kaymadan önce her seferinde neredeyse tamamen dışarı çekerek kolay bir başlangıç yaptı.

İçeride. Etrafındaki kaslarımı sıkıp kışını kavradığımda, ağzımın üzerinden güldü çünkü

Onu kışkırttığımı anladı ve "Böyle oynamak ister misin bebeğim?" dedi.

Ağzının içine kıkırdadım ve başımı salladım. Sonra daha sert ve daha hızlı itmeye başladı ve ellerimi hareket ettirdim

Böylece kontrolünü kaybetmeyecekti.

"Nina... Tanrım, çok ıslaksın. Bu çok güzel. Harika hissediyorsun. Muhteşemden de öte. Daha iyi

hiç hissetmediğim bir şey."

Öpücüğü daha acil hale geldi ve birkaç dakika boyunca her şeyi tüketen bir ritim geliştirdik. I

O ana kadar seks sırasında bir olmanın ne demek olduğunu hiç anlamamıştım. Onun içinde kaybolmuştum ve

zaman kavramı.

Ellerimi kışına geri götürdüğümde bir hırıltı çıkardı ve ağzımdan koptu. "Söyle bana, sen

Çünkü daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum. Çok iyi hissediyorsun. Kontrolümü kaybediyorum.

Gelmem gerek."

"Seni bekledim." "Bekleme,

bebeğim."

"Aç onları... bana bak" dediğinde gözlerimi kapattım. Geldiğimizde gözlerine bakmak istiyorum.

birlikte."

Gözlerini gözlerimden hiç ayırmadan içime daha sert girdi. Tam o anda bırakıp gitmek istedim.

yaptı. Kaslarımı sıktım ve onun yüksek sesle ve derin bir şekilde inlemesini izledim, gözleri bir kez daha geriye yuvarlandı

bakışlarına geri döndü. İçimde hızla titreşmeye başladı ve sonunda bıraktım ve teslim olurken çığlık attım

Hayatımın en iyi orgazmını yaşadım.

Vay anasını. Az önce Jake ile seks yaptım.

Üzerime yığılıp yüzünü boynuma gömdüğünde kalplerimiz birbirine çarpıyordu. Tek yapabildiğim

ne kadar haklı olduğunu düşündüm. Bu gece benim ilk *gerçek* cinsel deneyimim olmuştu.

BÖLÜM 19

O gece kaç kez ya da kaç şekilde seviştiğimizi saymamıştım ama saatlerce durmadık. I

Daha fazlasını istemeye devam etti ve beni ağırlamaya devam etti, "ben boşalana kadar beni boşaltma" sözünü yerine getirdi.

akla gelebilecek her şekilde çığlık attı." Başka bir turun ortasında bile olabilirdik

Uyuyakalmışım çünkü sabahın üçünde uyandığımda uyuyakaldığımı bile hatırlamıyordum.

Lamba hâlâ yanıyordu ve beni rahatlatmak için hemen yanımda uyuyordu. Beni sıcak odasına kilitledi.

Koluyla karnımı kavradı. Ben onun yakışıklı yüzüne bakarken, Ağlamak istedim çünkü

Hayatım boyunca aynı anda hem bu kadar mutlu hem de bu kadar korkmuş olmamıştım. Bu an bir rüya gibiydi.

Uyanmak istemiyordum. Bugün bana söyleyeceklerinden çok korkuyordum.

Düşüncelerim beni uyutmuyordu ve ayrıldıktan sonra hiç işemediğim için gerçekten tuvaleti kullanmam gerekiyordu

Eleni'nin son gecesi. Jake'in kolunun altından sessizce kayarak koridorda ilerledim. Bir not vardı.

Aynada.

İkinizin barıştığını gördüğüme sevindim. Duyabildiğim kadarıyla dün gece birçok kez barışmışsınız.

--T

Onunla sonra ilgilenirdim.

Yatak odasına döndüğümde, aynı pozisyonda, yüzüstü yatmış, kolunu uzatmış uyuyordu.

yatağın benim tarafıma doğru uzanıyordu. Onu kaldırarak tekrar altına girdim.
Benimkine baktığımda

Komodinin üzerinde, dün gece orada olmayan katlanmış bir kağıt parçası
fark ettim ve açtım.

Birkaç ay önce bir kızla tanıştım.

kocaman mavi gözleri ve harika göğüsleri

vardı. Görünüşe göre taşınyormuş.

Ve Olsen ikizine benziyordu. Benim

saçmalıklarına ve alaycı zekama

katlanırdı.

Ve matematikte berbat olduğunda gazabımla

yüzleşti. Ona kadar, bir süre olmuştu

Biri beni gerçekten

gölümsettiğinden beri. Bir bakıma

kader de olabilirdi. O gün

taşınması.

Onunla ne kadar çok vakit geçirirsem o

kadar iyi arkadaşım olduğunu fark

ettim. Seviştığımızda bazı şeyler değişti.

Aslında, bu gerçekten garip.

Kader tarafından gönderilen o

arkadaş mı? Meğer o benim ruh

eşimmiş.

Ve ben burada uzanıp onun uyumasını izlerken,

*Duygularımın derin olduğunu fark
ettim. Çünkü bir bıçak gibi yakıyor ve
kesiyorlar. Sanırım onu hayattan daha
çok seviyorum.*

*Not: İkinci doğum günümde dünyaya geldin ve sahip olduğumu hiç
bilmediğim en güzel hediye oldun.*

Peki ya bu yıl? En iyisi. Doğum günü. Hiç.

Güzel sözlerini tekrar okuyup hepsini içime çekerken kâğıt elimde titredi.

Ruh eşim.

*Beni hayattan daha çok
severdi. Onun da mı doğum
günüydü?*

Birkaç dakika sonra vücudu kıpırdandı ve eli yan tarafımı sıkınca
sıçradım. Gözleri açıldı ve

halsiz bir şekilde gülümsedi. "Bakıyorum notumu almışsın."

Ona döndüm, böylece yüzlerimiz sadece birkaç santim ayrıydı ve onu nazik
bir öpücüğün içine çektim. "Seni seviyorum, Jake.

Tanıştığımızdan bu yana geçen günler hayatımın en mutlu günleri oldu."

Beni daha sert öptü, sonra "Her kelimesinde ciddi dim... Olsen ikizleri
kısmı hariç" dedi. Kıkırdadı. "Sen

Aslında bana pek onlar gibi görünmedi. Ryan sen taşınmadan önce
bahsetmişti, ben de seninle dalga geçmiştim.

ilk gün hakkında. Daha çok genç Brigitte Bardot'ya benziyorsun."

Kendime not: Google'a Brigitte Bardot yaz.

Yüzümü okşadı. "Kollarımda uyuyakaldın ve ben uyuyamadım, çünkü çok heyecanlıydım.

Duygu. Hepsini dışarı çıkarmam gerekiyordu. Ben de kağıda döktüm. Ama şimdi, *anlatmam* gerek sana deli gibi aşık olduğumu söylemeliyim, Nina Kennedy."

Beni başka bir öpücük için kendine çekti, yavaşça bırakmadan önce alt dudağımı hafifçe emdi. Külotum

tekrar nemlenmişti. Ona olan iştahım doymak bilmiyordu. "Doğum günün de gerçekten dün müydü? Cidden... 8 Ocak mı?"

Parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve başını salladı. "Tarah bana mesaj attığında inanamadım.

Cuma günü doğum günün Pazar günüydü. Yeğenlerim o gün benim için bir parti planlamışlardı. Onlar çok

Çok tatlı. Ama burada seninle olmayı kaçırmak istemedim, bu yüzden onlara gelecek hafta sonu için söz verdim. I

doğum gününü paylaştığımızı söylemek için sabırsızlanıyordum. Dün gece ayrıldığımızda bir şey söyleyecektim.

Kalabalıktan. Sana nasıl söyleyeceğime dair komik bir plan yapmıştım, ama senin de bildiğin gibi

Biliyorsun, randevu hiç gerçekleşmedi. İnanın bana, alternatifi çok daha iyiydi."

Aklıma bir düşünce geldi ve güldüm. "Sanırım bu haberi aileme vermem gerekecek,

inek oda arkadaşıma aşık oldum."

"Şimdi ne diyeceksin?"

"Ben... seninle ilgili tam olarak doğru olmayan bir resim çizdim, böylece yaşadığımı düşünmeyeceklerdi.

çekici bulduğum bir adamla."

Sırıtırken gözleri büyüdü. "Yani benim bir inek olduğumu mu

düşünüyorlar?" "Evet. İnek bir mühendis." Güldüm.

"Bence ne gerçekten komik olurdu biliyor

musun?" "Ne?"

"Eğer gerçekten rolümü oynarsam. Gözlük takar, cep koruyucusu takar, piercinglerimi çıkarırdım.

ve beni eve götürdüğünde dövmelemlerimi kapatırsın. Bununla biraz eğlenebiliriz. Mutlu olurlar ve güvenirler.

beni odana alacak kadar. Ders çalıştığımızı söyleyebilirdik. O zaman, Kapıyı kapatırdım, üstümü çıkarırdım.

kılık değiştirip seni gölgelikli yatağında becereceğim."

İkimiz de bu düşünceye histerik bir şekilde gülmeye başladık.

Beni çok mutlu etti.

Onu öptüm. "Asla olmaz. Seni her zaman olduğun gibi istiyorum. Ve seninle tanışmalarını istiyorum."

Ayağa fırladı. "Kahretsin. Dün gece dikkatimi o kadar dağıttın ki doğum günü hediyeni tamamen unuttum."

"Nereye gidiyorsun?" Ben sordum.

"Odamda."

Jake koridorda koştu ve elinde iple bağlı küçük siyah kadife bir çantayla döndü.

yatak. "Kayınbiraderim Noel'de kız kardeşime bunlardan bir tane vermişti. Bu bende bir tane alma isteği uyandırdı.

Bu yüzden o gece internete girip bir tane sipariş ettim. Sana ne zaman vereceğimi bile bilmiyordum.

Dn postayla geldi. Dn geceden sonra zamanlamanın mükemmel olduğunu söyleyebilirim. Umarım

hoşuma gitti."

İpi açarak güzel bir gümüş bileklik çıkardım.

Elimde tuttum ve ona döndüm. "Jake..."

Benden aldı, ıstakoz tokasını açtı ve bileğime taktı. "Aslında internete girip

Bunları istediğiniz takılarla özel olarak yapabilirsiniz. Aklınıza gelebilecek her şey var.

Bunların hepsi bana seni hatırlatan şeyler." Elimi ağzına götürdü ve öptü.

Her bir takıya parmak ularımla dokundum ve onları seçerken gösterdiği zen karşısında şaşkına döndüm.

Bir uçak, bir çift zar, dört yapraklı bir yonca, bir melek... hatta küçük bir yarasa bile vardı.

"Bu... bu şimdiye kadar aldığım en düşünceli hediye. Beni düşündüğüne inanamıyorum.

Noel'de böyle."

"Noel boyunca seni aklımdan çıkaramadım. Bunu biliyordun. Bunu acı verici bir şekilde belli etmedim mi?"

"Sayılır. Ama sevdim. Bunu sevdim. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, bebeğim.

Beğendiğine sevindim."

Ayağa kalktım ve ona sarıldım. "Sana bir hediye alma şansım bile olmadı."

"Sen benim hediyeysin."

O an hayatımın en değerli anıydı. Ona kalbimi bir tepside sunmuş olabilirdim.

gümüş tepsi; onundu.

Yine de onu milyonlarca parçaya ayırması uzun sürmeyecekti.

BÖLÜM 20

Alarm öğlen çaldı ve ben hâlâ bitkin durumdaydım. Jake işe gitmeden önce kurmuş olmalı ki

Bütün gün uyumayacağımı biliyordu. Beni kucağına aldıktan kısa bir süre sonra kollarında tekrar uykuya dalmıştım.

Gecenin bir yarısı bileziği çıkardım ve ondan sonra kütük gibi uyudum.

Kollarımı havaya kaldırıp esnedim ve komodinin üzerindeki yeni origami yarasayı fark edince gülümsedim.

Açtım.

Senin için deli oluyorum. Bu gece görüşürüz.

Onu öptüm ve diğerleriyle birlikte çekmeceye koydum, ama o, açık ara en sevdiğimdi. Dün gece

Aramızdaki her şeyi değiştirdi ve artık geri dönüş yoktu. Saçımı kokladım ve Jake'in kokusunu alabildim.

her yerimi. Kolonyası ve vücudunun kokusu uzun sevişme gecemizden sonra beni kapladı.

Dudaklarım şişmişti ve her yerim ağrıyordu, hâlâ onun sarhoşluğu içindeydim.

Saat altı yeterince erken gelemezdi çünkü onu tekrar arzulamaya başlamıştım. Dikkatim dağılmıştı ve

Başım dönüyordu, ne giyeceğime zorlukla odaklanabiliyordum. Tılsımlı bileziğe baktım ve gözlerimi kapattım. Nasıl

Tüm hayatımı onsuz mu yaşadım?

Kendime bu konuşmayı bu gece yapacağımızı hatırlattığımda korku kısa sürede yerleşti. Sadece bunu atlatmak istiyordum.

Böylece yolumuza devam edebilirdik. Bana ne söylemesi gerekiyorsa, onunla başa çıkacaktım. Her şey yoluna girecekti. Biz

iyi olacaktı. Birbirimize aşık olduk ve önemli olan tek şey buydu.

Odamdan çıktığımda Tarah mutfakta smoothie hazırlıyordu. Onu görünce irkildim.

Çünkü salonun pazartesi günleri kapalı olduğunu ve o saatte evde olacağını unutmuştum. I

kendimi üçüncü dereceye hazırladım.

Karıştırıcıyı durdurdu. "Pekala, saat bir buçukta günaydın."

"Biliyorum. D n gece pek uyuyamadık." "Oh,

inan bana, hi birimiz uyumadık."

Utan  i inde y z m  kapattım. "Kahretsin. O kadar g r lt l  m yd k?"

"Staten Island'daki ailemin ve Jersey'deki kuzenlerimin sizi duydu una eminim. Evet, sen

Kesinlikle g r lt l yd . Kula a geldi i kadar iyi

miydi? "Ne d   n yorsun?"

"Kızarmı sın. Bence yatakta da g r nd    kadar iyiydi, hatta daha iyiydi."

"Haklısınız."

"Evet... Anlamı tım. Aslında, ke ke Ry'a Jake'e olan hislerinden bahsetmeme izin verseydin.

   nk  ger ekten  ok oldu. İkinizin arkada tan  te bir  ey oldu unuzu bilmiyordu."

"Biliyorum."

"D n geceye kadar Ryan'ın sana kar ı ne kadar korumacı oldu unu hi  fark etmemi tim. Bir o yana bir bu yana d n p duruyordu.

Jake'in sana zarar vermemesini yoksa onu mahvedece ini s yledi. Ve biliyorsun, normalde b yle konu maz

Bu."

"Kahretsin. Hayır, kesinlikle de il. O benim karde ime en yakın olan  ey, ama ger ekten olmamalı.

endişeliyim. Jake başıma gelen en iyi şey oldu. Bana çok yardımcı oldu.
Ben de

Hayatım boyunca kimsenin yanında kendimi daha güvende hissetmedim."

"İkinizin dün gece nihayet her şeyi çözmüş olmanıza sevindim. Bunun
eninde sonunda olacağını biliyordum." O

durakladı ve yere baktı. "Nina, sana bir şey söylemek zorundayım. Ben...
Jake ve Desiree'yi biliyordum."

Sessizlik.

"Hiçbir şey söylemediğim için özür dilerim. Senden önceydi, bu yüzden
gerçekten önemli olduğunu düşünmedim. Tam olarak

Bu konuyu nasıl açacağımı bilmiyorum. Bir keresinde sen buraya
taşınmadan bir hafta önce geceyi burada geçirmişti. Kaltak

her zaman kendini ona attı. Bunun ucuz bir kaçamak olduğunu biliyordum
ve onun hakkında kötü düşünmeni istemedim.

Çünkü senden gerçekten hoşlandığını her zaman söyleyebilirim. Ayrıca, aşağıda rahatsız
olmanı istemedim.

Her zaman orada olduğumuz için restoran. Seni korumaya çalışıyordum
ama yine de sana söylemeliydim."

Derin bir nefes aldım. "Sorun değil. Neden yapmadığını anlıyorum. Yani,
onu nasıl suçlayabilirim ki?

Benimle tanışmadan önce olan bir şey mi?" "Bana

kızgın olmamana sevindim," dedi.

Ben... biraz.

Aklımı Desiree'den kurtarmak için konuyu hızla değiştirdim. "Jake'in doğum gününün dün olduğunu biliyor muydun?"

da mı?"

"Ne? Şaka yapıyorsun!"

"Çok ciddiym. Bak benim için ne aldı." Bileziği göstermek için kolumu uzattım.

Tarah bileğimi tuttu ve çenesi düştü. "Tılsımlı bir bileklik. Çok hoş."

"Evet, ona beni hatırlatan her şeyle birlikte."

"Kötü olduğunu biliyordum ama lanet olsun kızım." Başını bana doğru salladı. "Şu haline bak... Işıldıyorsun."

"Elimde değil. Hiç böyle hissetmemiştim. Ona aşığım, Tarah."

Bana sıkıca sarıldı ve sonra geri çekildi. "Sana zarar verirse onu mahvedecek iki kişi olsun,

o zaman."

Jake o öğleden sonra saat 2:45'te beni işten aradı ve telefonu en güzel gırtlak sesimle açtım.

"Selam,

yakışıklı."

"Nina?"

"Evet, tabii ki benim, şapşal. Düşünüyordum da-"

"Beni dinle, tamam mı? Bazı kötü haberlerim var. Her şey yolunda ama bu gece Boston'a gitmem gerekiyor."

"Ne?"

"Acil bir durum oldu, bu yüzden trene binmek yerine uçuyorum. Şu anda

LaGuardia şimdi."

Kalbim karnıma düştü. "Beni korkutuyorsun. Ne tür bir acil durum?"

"Korkacak bir şey yok. Seninle konuşmam gereken bir durum var.

Bu konuşmayı telefonda yapamayız. Bu gece konuşmamız gerekiyordu ama

Ben döner dönmez. Lütfen bana güvenin. Bizim için her şey yolunda. Her şey yoluna girecek ve ben

Birkaç gün içinde sana açıklayacağıma söz veriyorum. Nina... orada

mısın?" Birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra "Evet" dedim.

"Bu gece mümkün olduğunca çabuk seni arayacağım." "Bana güvenmene ihtiyacım var." diye tekrarladı.

"Sana güveniyorum... ama merak ettiğim ve endişelendiğim için beni suçlayamazsın."

"Biliyorum, bebeğim. Biliyorum. Söylemesi yapmaktan daha kolay ama lütfen endişelenme, tamam mı?"

"Geri döner dönmez bu konuşmayı yapmamız gerekiyor. Bilmemek beni öldürmeye başladı."

"Söz veriyorum," dedi araba kornaları ve insanların bağırışları arasında. "Az önce havaalanına yanaştım. Seni arayacağım.

Sonra. Seni seviyorum, Nina."

"Ben de seni seviyorum."

Pazartesi gününün geri kalanını yemek yiyemeden ve konsantre olamadan diken üstünde geçirdim.

Ryan bana o gece Jake'in nerede olduğunu sormuştu, ben de Boston'da acil bir durum olduğunu açıklamıştım.

Gecenin çoğunu Jake hakkında gerçekten ne bildiğim konusunda beni sorguya çekerek geçirdi, beni ikna etmeye çalıştı.

bir şeylerin yolunda gitmediğini söyledi ve dikkatli olmam için beni uyardı. Beni korkuttuğunu görmesine izin vermemeye çalıştım.

Ben.

Jake gece yarısı beni aradı.

Sesi son derece yorgun geliyordu. "Uyandırdım mı seni?"

"Hayır. Uyuyamadım. Çok endişelendim."

"Seni şu ana kadar arayamadığım için çok üzgünüm. Her şey yolunda. Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok.

hakkında. İnanın bana. Benim burada olmam aramızdaki *hiçbir şeyi* değiştirmez. Beni duyuyor musun? Sadece bana bir

bunu size şahsen açıklama şansım olacak. Bu telefonda yapabileceğim bir şey değil. Bir kez daha burada olacağım.

Sonra da yarın gece geç saatlerde eve uçup doğruca sana geleceğim."

Bulunduğu yer sessizdi.

"Tamam. Neredesin?"

"Kız kardeşimin evine yeni geldim. Geceyi burada geçireceğim." "Beni yarın arar mısın?"

"Söz veriyorum. Seni seviyorum, Nina." "Ben de seni seviyorum, Jake."

Telefonu kapattım ve yarının çabuk gelmesi için dua ettim.

Salı akşamı Ryan işten eve döndüğünde saat 5:30 civarıydı. Kapıdan içeri girdi ve telefonu kapattı.

Ceketini.

Ceketini astı.

Normalde palto asma eylemi çok önemsiz bir şeydir. Ama benim için Ryan'ın

Ceketini asması her şey demektir.

Her şeyin normal olduğu hatırlayabildiğim son andı. Her şeyin normal olduğu

her şey değişti. Çünkü bana dönüp gözlerimin içine baktığı anda boğulmaya başladım.

"Nina, oturman gerek." "Neler oluyor?"

Kolumu nazikçe okşadı. "Otur."

Kanepeye doğru yürüdüm ve oturdum. Avuçlarım terlemişti ve kalbim dakikada bir mil hızla atıyordu.

"Nina, bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum..."

Koltuk minderlerini kavradım. "Sadece söyle. Ne oldu? Biri mi öldü?"

"Hayır... Öyle bir şey değil."

"Ne?"

"Dün geceki konuşmamızdan sonra biraz araştırma yaptım. Savcılıktaki işimi biliyorsun, sanırım sana söylemiştim,

kamu kayıtlarına ve benzerlerine hızlı erişimimiz var."

Güm.

Güm.

Güm.

"Jake'in bilgilerine baktım, geçmişini kontrol ettim ve bu belgeyi buldum. Yapmak

Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Bana bir kâğıt uzattı ve ben de kâğıda baktım. Hemen yanımdaki kanepeye geçti.

ve kollarını sırtıma doladı. Kulaklarımda bir davul çalıyormuş gibi hissettim ve vücudum titremeye başladı

kontROLSÜZCE.

Jake'in kanunla başının belada olabileceğinden ya da bir kız arkadaşı olduğundan şüphelenmiştim.

Boston'da. Ama bunu hiç beklemiyordum.

Çıktıya tekrar baktım ve başım yanıyormuş gibi hissettim.

Jake Alan Green

Ivy Marie Macomber

Hayır. Jake'in kız arkadaşı yoktu. Onun bir karısı vardı. Evliydi.

BÖLÜM 2:

JAKE

BÖLÜM 21

"Bay Green, eşiniz McLean Hastanesi'ne nakledildi. Geçen gün canına kıymaya çalıştığını düşünüyoruz.

Gece."

Böyle bir telefon ilk kez almıyordum ve muhtemelen son da olmayacaktı. Hakkında konuş

birkaç saat içinde cennetten cehenneme gidiyor.

Nina'dan önce hayatım cehennemden farksızdı. Belki iş için New York'a kaçmak

hafta boyunca benim arafımdı. Ama kesinlikle cennet yoktu, soluklanma yoktu, asla huzur ya da gerçek

mutluluk... ta ki o gelene kadar. Nina yaşadığım kabustan tek tesellim olmuştu.

son beş yıl içinde.

İçecek arabası koltuğumun önünde durdu ve ellerindeki en sert şeyi istedim. Olmadı.

Ne olduğu önemli değil. Biraz rahatlamaya ihtiyacım vardı çünkü yürürken neyle karşılaşacağımı asla bilemezdim.

Özellikle de bu sefer. Tanrıya şükür, en azından bana söylediklerine göre, Ivy güvenli bir

Hastane.

Uçuş görevlisi beni dürttü. "Affedersiniz? İçkiniz, efendim."

Pencereden dışarı bakarken derin düşüncelere dalmıştım ve onun bana bunu uzattığını fark etmemiştim. "Teşekkürler," dedim.

dedi, sert likörü, her neyse, aldı ve içti.

Uzun bir nefes verdim ve gözlerimi kapattım. Odak noktam Ivy olmalıydı ama onu bırakmaya dayanamıyordum.

Zihnim, uçak yere indiğinde yüzüme tokat gibi çarpacak olan gerçekliğe sürüklendi. İşte

o zaman kaçmanın bir yolu olmazdı.

Gökyüzünde kilometrelerce yükseklikteki bu dakikalar, bir süre için huzur bulacağım son anlar olacaktı. Bu yüzden

gözlerimi kapatıp acımı dindiren tek şeye odaklandım.

İşlerin Nina'yla olduğu kadar ileri gitmesine asla izin vermemeliydim. Ama ne olmalıydı ve

Varlığımın her zerresiyle olmasını istediğim şey çok farklı iki şeydi.

Elini ilk sıkıttığım andan itibaren ona bağımlı oldum ve eli benim elimde titredi. Kadınlar

Bana karşı her zaman güçlü tepkiler vermişti ama hiç böyle olmamıştı. Daha önce hiç bu kadar güzel ve seksi biriyle tanışmamıştım.

Aynı anda hem alçakgönüllü hem de masumdu. Onu omzuma almak, hemen o anda taşımak istedim.

Odama dönüp onu benim yapacağım, ki bu biriyle tanıştıktan birkaç saniye sonra çılgınca bir düşünceydi.

Bu sadece fiziksel bir çekimdi. Birkaç dakika içinde, gerçekten gözlerinin içine baktığımda ve o

fobilerinden bahsediyordu, orada bir karanlık vardı. Benim hayal ettiğim gibi görünüyordu.

Görünüşümün ardını görebilen herkese göründüm. Karşımda yeni tanıştığım bir kız vardı ve eminim ki hayatımız

hikayeler daha farklı olamazdı. Yine de, bir şekilde, ikimizin de aynı *türden bir* hayat yaşadığımızı biliyordum, sadece hareketlerden geçiyorduk, yaşamaya değer kılacak bir şey bulmaya çalışıyorduk. Açıklanamayan bir sebepten dolayı

Çünkü onunla aramda umutsuzca aradığımı bile bilmediğim bir bağ vardı. Ama bu

çok geçti. Hayatım çoktan benim için düzenlenmişti. Bu yüzden hissettiklerimi görmezden gelmenin bir yolunu bulmak zorundaydım.

Ne akıl tutulması ama.

Benim durumumda olan her akıllı başında adam ilk gün oradan kaçır, uzun bir yolculuğa çıkardı.

yürüyüp kafamı toparladım... hatta belki de evden taşındım.

Onun yerine, nasıl hallettim biliyor musun? Doğruca odama gittim ve ona kağıttan bir kuş yaptım.

Çünkü onunla tanıştıktan sonra düşünebildiğim tek şey onu gülümsetmek, onu

O güzel mavi gözlerdeki karanlığın bir kısmını.

Ne ibne ama.

Ondan sonra daha da kötüleşti. Onun yanında olmak için bahaneler aramaya devam ettim. Bu korkuları olduğunu biliyordum,

ve ona gerçekten yardım etmek istiyordum. Ama aynı zamanda ona yakın olmak, onu koklamak

Sadece eli ya da sırtı olsa bile, bulduğum her fırsatta vanilya kokusu alıyor ve ona ince şekillerde dokunuyordum.

Yıllarca duygusal olarak ölü kaldıktan sonra bana yaşadığımı hissettirdi. Onunla geçirdiğim her an için yaşadım.

ve ayrılmak zorunda kaldığım hafta sonlarından korkuyordum. Onunla yakın arkadaş olmanın üstesinden gelebileceğimi düşündüm.

Çok ileri gitmesine izin vermediğim sürece.

Bu yüzden aklıma ona özel ders verme fikri geldi ve tabii ki bahse girdik. Herkes kazandı.

O iyi notlar alır, korkularının üstesinden gelirdi ve ben de meleşime kavuşurdum. O ihtiyacı olanı aldı, ben de

ona ihtiyacım vardı.

İşler karmaşıklaşmaya başladı çünkü her gün daha çok düşünüyor ve daha fazlasını arzuluyordum. Gerçek şu ki

Onun da benden etkilendiğini hissetmek bir işe yaramadı; bu beni sadece tahrik etti.

kapatma düğmesi. Fiziksel ihtiyacı azaltmak için elimden geleni yaptım. Gerçekten denedim. Diyelim ki, o kadar çok mastürbasyon yaptım ki, büyükannemin bana anlattığı efsanenin yanlış olduğunu bir kez ve herkes için kanıtlayabildim, çünkü asla

kör oldu.

Onu fiziksel olarak istemenin yanı sıra, onu mutlu etmek için sürekli bir ihtiyaç vardı. Bundan zevk alıyordum. I

Birlikte geçirdiğimiz zaman arttıkça Nina'nın değiştiğini fark ettim. Gözleri dönüşmeye başladı. Işık yerini

karanlıktı ve onu oraya ben mi koydum diye merak ediyordum. Bana her zaman hiç kimsenin bakmadığı gibi bakardı ve o kadar

Dikkatliydi; söylediğim her kelimeyi yuttu. Ben onu güldürdüm, o da beni rahatlattı. Onun etrafında olmak istedim.

her zaman bala konan arı gibi.

Gördüğüm kadarıyla, biz iki parçalanmış ruhtuk ve tıpkı bir filmdeki son iki eksik parça gibi birbirimize uyuyorduk.

"Berbat hayat" bulmacası. Birlikte olduğumuzda, hayat nihayet anlam kazanıyordu; her şey iş, zorunluluk, suçluluk değildi.

ve korku. Hayatta olmak inanılmazdı. Ona yardım etmeme ihtiyacı vardı ama benim ona bu kadar ihtiyacım olduğunun farkında değildi.

çok daha fazlası.

Başımın gerçekten belada olduğunu ilk anladığım an, o gece beni

Tatlı. Onun kanını gördüğümde fiziksel olarak acıyı hissettim; şiddetli bir acı. Daha önce hiç kimsenin

daha önce başka birinin acısını hissetmemiştim. Sanki benim bir uzantım gibiydi. İşte o zaman, onun benim bir uzantım olabileceğinden şüphelenmeye başladım.

ona aşık oluyordum.

Yine de onu sevdiğimi kesinlikle anladığım an Chicago'daydı. Ona daha önce söylemediğim şeyleri söylüyordum.

hiç kimseye anlatmadım, babam ve ay hakkındaki hikaye gibi. Uçakla eve dönerken.

El ele tutuşmuş, gözleri kapalı onu izliyordum, uçağın bizi götürmesini dilemiştim

uzaklarda bir yerde, hayatımın geri kalanını sadece onunla birlikte olarak, onunla sevişerek geçirebileceğim ve

Başka bir şey için endişelenmek. Bunun bencilce olduğunu biliyordum ama bunun için her şeyimi verirdim.

Başlangıçta onu Chicago'ya götürmeyi planlamamıştım bile. Asıl fikrim helikopterle

Manhattan, ama o A almaya devam etti ve bunu erteledi. Bu süre zarfında yakınlaştık ve ben de

Kendimi onunla daha fazla paylaşmak. Belki de en önemli parçamı ona açmamamı telafi etmek içindi.

bir bilgi. Arkadaşım olarak bile bilmeye hakkı olan bir şey.

Noel boyunca onu o kadar çok özlemiştim ki sanki yoksunluk çekiyor gibiydim. Fark ettim ki

Arkadaş bölgesinde kalmak benim için işe yaramıyordu. Ona ihtiyacım vardı. Onunla birlikte olabilmemin tek yolu

Ona gerçeği söylemek ve anlayacağını ummak için. Hiçbir şeyin onu terk ettiremeyeceğine söz verdi.

Ama Ivy'yi öğrendikten sonra da böyle olacak mıydı? Belki de kendimi kandırıyordum.

Ona gerçeği söyledikten sonra benimle birlikte olmak istemezse, taşınır ve uzaklaşırdım, çünkü yaşamak

onunla aynı çatı altında olmak, bir alkoliğe bir şişe votka bağlamak gibi olur.

Keşke dün gece içimi dökmeme izin verseydi, çünkü gerçek şu ki, hiçbir zaman gerçekten

ona berbat durumumu açıklamak için doğru zaman olacaktı. Ama o beni bir gün beklemeye ikna etti.

konusmak.

Benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini fark ettiğimde, kafesteki bir hayvanın serbest bırakılması gibi oldum.

İlk seferinde; onu o kadar çok mahvetmek istedim ki, pes ettim ve bir şey söylemeyi bekledim. Her şey başarısız olursa, son

Gece, yaşadığım sürece benimle kalacak ve hiçbir şey onu benden alamayacak.

Şimdi, aniden ortadan kaybolmamı ve diğer her şeyi nasıl açıklayacağımı bulmam gerekiyordu.

New York'a dönüyorum.

Sevdiğim insana, belki de hiç birlikte olamayacağım başka bir kadınla evli olduğumu nasıl söyleyecektim?

ayrılabilir misin?

Bir hemşire beni odasına götürürken koridorlar ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Ivy yatakta oturmuş saate bakıyordu.

duvarda. Bu, yaklaşık bir yıl önce geliştirdiği bir alışkanlıktı. Sadece ellerin geçişini izliyor. Görünüşe göre

onu sakinleştirmek için.

"Ivy?" Yavaşça yatağa yaklaşırken söyledim. Bir sanrının ortasında değildi, ama aynı zamanda

Öyle ya da böyle benim orada olmamdan etkilenmiş gibi görünüyordu. Bana baktı ve sonra tekrar bana baktı.

Saat.

Elini tuttuğumda yüzünü buruşturdu. Dokunulmaktan hoşlanmıyordu ama pes etti ve tutmama izin verdi. I

Bu sefer bana gitmemi söylemediği ya da beni onu öldürmeye çalışmakla suçlamadığı için rahatlamıştım. Bu bir

en kötüsüydü.

Elini hafifçe sıktım. "İyi misin?"

Benimle göz teması kurmadan hızlı hareketlerle tekrar tekrar başını salladı ve ardından "Aradılar mı?"

Sen?"

"Evet. Dediler ki sen-"

"Ben yapmadım. Yalan söylüyorlar. Seni aramamaları gerekirdi."

Onunla tartışmak istemedim. Gerçek şu ki, kendi canına kıymak isteyip istemediğini sadece o biliyordu.

ya da bir yanlış anlaşılma olup olmadığı. Hiçbir zaman kasten intihara teşebbüs ettiğini kabul etmedi.

Son birkaç seferde böyle bir şey olmuştu. "Ne yaptın, Ivy?"

"Sadece biraz hava almaya çalışıyordum."

"Pencereden atlamaya çalıştığını mı dūřündüler?"

"atıdaydım."

"Ivy-"

Sözümü kesti ve bağırdı. "Sadece hava alıyordum!"

Onu daha fazla sorguya çekmemeye karar verdim. Anlamsızdı. Ondan gelen bu kadarcık açıklık bile

Nadiren. Onu bir krizin içine itmek istemedim. Sadece onun yanında olduğumu bilmeye ihtiyacı vardı. Teşekkür ederim.

Tanrım, bu sefer burada olmam onu kızdırmadı.

Elini benimkinde tuttu ve gözlerinin duvardaki saate dönmesini izledim. Belli belirsiz

Camdan aşağıdaki caddeden gelen trafik sesleri ve saatin tik takları duyuluyordu, sessizdi. Sonra, bir ışık geldi

kapı çaldı. "Bay

Green?"

Arkamı döndüğümde uzun boylu, orta yaşlı, beyaz önlüklü bir kadının kapıda durduğunu gördüm.

"Ben Doktor Greally."

"Merhaba," dedim, el sıkışırken ayağa kalktım.

"Sizinle biraz konuşabilir miyim?" Onunla birlikte koridora çıkmamı işaret etti.

Hâlâ saate bakmakta olan Ivy'ye dönüp baktım. "Hemen döneceğim." "Ne oldu doktor?" Fısıldadım.

"Görünüşe göre çatıda çıplaktı ve birisi onu rahat bırakmazsa atlamakla tehdit ediyordu. Orada

Aslında onu rahatsız eden kimse yoktu ve çevrede de kimse yoktu. Evdeki görevliler onu bulmakta zorlandılar.

onu güvenli bir şekilde indirdi. Onu buraya getirdiler çünkü başka ne yapacaklarını bilmiyorlardı."

Parmaklarımla alnımı kuvvetlice ovuşturdum. "Bu sefer ne kadar süre hastanede kalacak?"

"En azından birkaç gün. Sizinle tedavi seçenekleri hakkında konuşmak istedim."

"Kayıtlarına baktınız mı? Onun için hiçbir şey işe yaramadı," dedim.

"Evet, ama Clozapine'i hiç denemediklerini fark

ettim." "Nedir o?"

"Genellikle diğer tedavilerin hiçbirine yanıt vermeyen hastalarda son çare olarak reçete edilir.

anti-psikotikler."

"Neden son çare olsun ki?"

"Beyaz kan hücresi sayısını tehlikeli bir şekilde düşürmek gibi bazı potansiyel rahatsız edici yan etkiler var.

Bu ilacı kullanan kişilerin durumu izlemek için sık sık kan testleri yaptırmaları gerekir. Ancak bu risk bir yana,

bazı kişilerde çok etkili bir tedavi olabilir."

Midem bulanıyordu. "Ne zaman bir karar vermek zorundayız?"

"İstedığınız kadar zaman ayırabilirsiniz. Sadece bunun bir seçenek olduğunu bilin."

"Teşekkür ederim," dedim çenemi ovuştururken, bu riske değip değmeyeceğinden emin değildim. Yapmak zorundayım

daha fazla araştırma yap.

Odasına tekrar girdiğimde, derin bir uykuya dalmıştı. Yanına oturdum ve bir kez daha kendimi çaresiz hissettim.

onun huzurlu yüzünü izledi.

O uyurken, eski Ivy'yi hayal etmek çok kolaydı. O kızı sadece bir yıldan az bir süre deneyimleyebildim.

İşler dramatik bir şekilde değişmeye başlamadan bir yıl önce. Son beş yılda sürekli bir düşüş yaşandı.

Ivy ve ben bir hevesle Vegas'a kaçmadan önce altı ay çıktık ve sadece yaklaşık

Davranışları kötüleşmeye başladığında altı ay daha geçti. İlk başta ne olduğunu anlamadım.

ya da bölümlere ne isim vereceğimi bile bilmiyordum; sadece hepsine *cehennem* diyordum.

Onu ilk kez hastaneye götürdüğümde, taburcu olduğunda nihayet bir adı vardı.

Toplantıdan çıkarken iş arkadaşım Henry "İyi gitti, sence de öyle değil mi?" dedi.

"Evet. Öğle yemeği?"

"Tabii. Doksan Dokuz mu?" diye sordu.

Odama doğru köşeyi döndüm. "Beş dakika sonra buluşuruz."

Boston'un kuzeyindeki bir teknoloji şirketinde ortak çalışıyordum. Yeni kurulmuş bir şirketti ve ben

piercinglerimi umursamamalarını çok severdim. Çok çalıştığın sürece seni rahat bırakıyorlardı.

Yönetim bazılarımızı mezuniyet sonrası olası iş fırsatları hakkında konuşmak üzere çağırmıştı. Bilgisayar donanım mühendisliği pozisyonları için kooperatif öğrencilerini araştırıyorlardı. Biz de

bilgisayar çipleri, devre kartları ve yönlendiriciler geliştiriyor.

Yaşadığımız şehrin bu kadar dışında çalışmayı sevmiyordum. Ivy'nin davranışları son zamanlarda kötüleşmişti.

beni gerçekten endişelendirmeye başlamıştı. Birkaç hafta önce okulu bırakmış ve işini kaybetmişti,

Bu da bütün gün evde olduğu anlamına geliyordu. Çalışacak durumda değildi ama yapacak bir şeyi de yoktu.

*Onu işgal etmek zaten kötü olan bir durumu daha da kötüleştiriyordu.
Artık ona nasıl yardım edeceğimi bilmiyordum.*

*benim işimin de ikimize bir faydası olmayacaktı. Bu yüzden her gün kırk beş
dakika araba kullandım ve onu*

tek başına, en iyisini umarak.

*Resepsiyon görevlisi Rachel, ben öğle yemeği için paramı sayarken
telefonumun dahili telefonundan konuştu.*

"Jake?"

"Yo."

"Lütfen ön tarafa gelin."

Ses tonu tuhaftı. Hemen cüzdanımı kaptım ve resepsiyona doğru yürüdüm.

*Yüreğim ağzıma
geldi.*

Hayır.

Hayır.

Burada değil.

Lobide duruyordu, gözlerinden rimel akıyordu, üzerinde pijamaları vardı.

saçları dağınık.

"Burada ne yapıyorsun, Ivy?"

*Mesafesini korudu ve işaret parmağı titreyerek beni gösterdi. "Burada ne
yaptığımı biliyorsun.*

Bu sabah bana ne yapmaya çalıştığını biliyorsun. Beni zehirlemeye çalıştığını biliyorum!"

Hayır.

Bunun gerçekten iş yerinde yaşandığına inanamayarak gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Onun sözleri

beni şok etmişti, ama ne zaman beni böyle bir şeyle suçlasa, kalbim parçalanıyordu. Bu

diğer insanların buna ilk kez şahit olacakları zamandı.

Arkama baktığımda Rachel'ın farlara yakalanmış bir geyik gibi bize baktığını gördüm. Sadece hayal edebiliyordum

bunun karımı tanımayan birine nasıl görüneceğini düşündüm.

"Buraya nasıl geldin?"

Cevap vermedi ama lobinin sürgülü cam kapılarından bir taksinin beklediğini gördüm.

Dışarıda.

Kolundan tuttum. "Hadi gidelim. Şimdi!"

"Dokunma bana!" diye bağırdı.

Direnince onu kapıdan dışarı itmeye başladım.

Çılgılığı lobide yankılandı. "Bu sabah beni öldürmeye çalıştı. Kahveme bir şey koydu.

İşe gitmeden önce. Bir süredir ölmemi istiyordu."

Masaya doğru baktım ve benimle buluşması gereken üç iş arkadaşımı gördüm.

bize suskun bir şekilde bakıyorlardı. Görüldüğü gibi olmadığını anlatmak için onlara başımı salladım.

Bob, ofis müdürü dışarı çıktı. "Burada neler oluyor?"

Terlemeye başladım. "Bob, biz de tam çıkıyorduk. Bu benim karım ama hasta ve ne yaptığının farkında değil.

söylüyor. Buraya gelmemeliydi. Olay için özür dilerim."

Ağlıyordu ve benimle boğuşurken onu kapıdan dışarı çektim. Kolunu tuttum, böylece

Başımı açık taksi penceresine soktuğumda kaçamadım. "Sana ödeme yaptımı?"

Taksici başını salladı, ben de boşta kalan tek elimle cüzdanımı çıkardım. "Ne kadar?"

"Doksan yedi dolar," dedi.

Yeterince nakit param yoktu.

Hay sikeyim.

Lobiye geri dönerken aşağılanmış bir halde Ivy'ye sarıldım. Artık daha fazla insan orada duruyordu.

drama tanıklık etmek. Henry yanıma geldi. Ona her şeyi sonra açıklayacağımı söyledim ve o da bana

Taksi şoförüne ödemek için fazladan para. Ivy orada durmuş kendi kendine fısıldarken, sanırım o da neler olup bittiğini anlamaya başlamıştı.

Ivy'yi Jetta'mın park edildiği otoparkın en ucuna sürüklemeyen önce şoföre ödeme yaptım. O da

hala benden kaçmaya çalışıyordu ve polisleri aramakla tehdit ediyordu. Arabalar hızla geçip gidiyordu.

Yakınlardaki bir otoyoldan geçiyordu ve kaçarsa trafiğe girip kendini öldürteceğinden korkuyordum.

"Senden nefret ediyorum Jake" dediğinde tükürüğü yüzüme sıçradı. Onu yolcu koltuğuna ittim.

ve kapıyı kapattı. Bu sözler içimden geçti. Arabayı çalıştırdığımda bana arkasını döndü.

pencereden dışarı bakıyordu. Ona baktım, çaresiz hissediyordum, bu sefer onu eve götürüp götürmemem gerektiğinden emin değildim.

Araba çalışır vaziyette öylece oturdum. Artık bunu tek başıma yapamazdım. Ivy'nin annesi öldü.

Biz evlenmeden kısa bir süre önce. Babası ve kardeşleri yoktu. Sahip olduğu tek şey bendim. Bu

Hala burada olmamın sebebi.

Onu hastaneye götürmek kaçındığım bir şeydi. Onun için korkuyordum.

Ona orada ne yapacağımı. Dolgulu beyaz duvarların ve izolasyonun hayalleri beni rahatsız etti. Onu güvende tutabileceğimi düşündüm.

ama onun aklını kaybetmesinden daha hızlı kontrolümü kaybediyordum. Zavallı Ivy'm. Bu onun hatası değildi.

Dönüp bana baktı ve krizden çıkmaya başladığını anladım. Her bölüm bir döngü gibiydi. Bu

her zaman geçti, ama bir kez atlattığında, yenisi asla çok uzakta değildi. Yenilmiş hissetmek ve

Umutsuzca, eline uzandığımda göğsüm sıkıştı. Neredeyse, bu seferlik, ondan uzak durmasını dileyecektim.

Böylece olacakların farkına varmayacaktı. Çünkü otoparktan çıkarken, biliyordum ki

Bu sefer onu eve götürmeyecektim.

Boston'un hemen dışındaki büyük bir tuğla binanın önüne geldiğimizde "Neredeyiz?" diye sordu.

Hastaneye giderken yol boyunca hiç konuşmadık.

Saçlarına nazikçe dokundum. "Sana yardım getireceğiz, bebeğim."

Arabadan inmesine yardım ettim ve bu sefer direnmedi.

Birkaç gün sonra doktor beni ofisine çağırdığında hâlâ yatıyordu. Biliyordum.

bir şey geliyordu, ama bunu duymaya asla hazır olamayacaktım.

Doktorun gülümseyen çocuklarının resimlerine bakıyordum ki, "Bay Green, eşiniz

şizofreni."

Fotoğraflara boş boş bakmaya devam ettim. Küçük bir çocuğun kayıkta balık tutarken çekilmiş bir fotoğrafı

sonsuz dek zihnime kazınacak ve o sözleri duyduğumda baktığım görüntü olarak kalacak.

Doktorun ağzından. O tek taraflı konuşmanın geri kalanı bulanıktı, sadece bazı parçaları hatırlayabiliyordum

of.

İşitsel Halüsinasyonlar

Sanrılar

Anti-psikotikler İlaçlarla

idare edilebilir Tedavisi

yok

Tedavisi

yok

Tedavis

i yok

Başlamamız için birkaç ilaç reçetesiyle bizi eve gönderiyordu.

Hastanenin yeni evimizi simgeleyen döner kapılarından geçerken Ivy elimi tuttu.

normal, hastanelere girip çıktım, sonunda kırılma noktama ulaşana kadar.

BÖLÜM 22

Hastaneden taksiyle kız kardeşim Allison'ın Brookline'daki evine gittim. Ivy uyuyordu, ben de

biraz uyumaya karar verdim. Sabah hastaneye geri dönecektim.

Gece yarısı Nina'yı arayıp burada her şeyin yolunda olduğunu bildirmiştim.

Ona bizim hakkımızda güvence verdim ama sesinin tonundan korktuğunu anlayabiliyordum. Onu kim suçlayabilir ki? O

Bana neler olduğunu bilmesi gerekiyordu ama ona Ivy hakkında her şeyi anlatacak değildim.

Telefonda.

Allison ve Cedric'in Viktorya tarzı büyük ve geniş bir evleri vardı, ben de hep onların evinde kalırdım.

hafta sonları misafir odası. Gerçi hafta içi beni beklemiyorlardır. Yeğenlerimin

Uyuyordum ve birinin beni içeri almasını umuyordum.

Ön tarafta beklerken cırcır böcekleri cıvıldıyordu, acaba cep telefonlarından birine mesaj atmalı mıyım?

kapı zilini çalıp kızları uyandırmak istemedi.

Sonra kız kardeşimin yedek anahtarı yan bahçedeki bir taşın altına bıraktığını hatırladım ve anahtarı alıp

Kendimi de.

Oturma odasına girdiğimde Cedric'in çıplak kışını gördüğümde neredeyse gözlerim kanıyordu...

kız kardeşimi kanepeye monte etmek.

Yüzümü kapattım. "Ah, dostum, ne-"

"Jake?" Kız kardeşimin sesini duydum ama gözlerimi açmayı reddettim.

"Hafta içi, gecenin bir yarısı burada ne halt ediyorsun?" Cedric homurdandı.

"Siz hiç yatak odası diye bir şey duymadınız mı?" Gözlerim hâlâ

kapalıyken söyledim. Cedric söze karıştı. "Kapı çalmak diye bir şey

duymadınız mı?"

Gözlerimi açıp kız kardeşime baktığımda gülmekten kendimi alamadım. Kırmızı giymişti.

yüksek çizmeler giymişti... *Tanrım*. "Cidden mi? Sen ne giyiyorsun böyle?
Sen

Wonder Woman olması mı gerekiyordu?"

Allison kızardı ve yüzünü kapattı. "Kapa çeneni. Hoşuna gidiyor. Bazen ben giyiyorum."

"İğrenç. O benim kız kardeşim, ahbap. Sen hasta bir pisliksin." Cedric'e ters ters baktım.

Eşofmanlarını giymeyi bitirdiğinde alay etti. "Bu sana sabahın köründe evimize dalmayı öğretecek.

gecenin bir yarısı."

"Evet, terapiye ihtiyacım olacak," dedim ve Allison'ın gülmesine neden oldum.

Sonra sesi ciddileşti. "Jake... ne oldu? Neden buradasın? Her şey yolunda mı?"

Derin bir nefes aldım. "Bu öğleden sonra eve uçtum. Ivy. O iyi ama yine hastanede.

Onu grup evinin çatısında çıplak halde bulmuşlar. Hava almaya çalıştığını iddia ediyor. Düşünmüşler ki

atlamaya çalışıyordu. Kim bilir gerçekte ne oldu. Tam bir karmaşa. Doktor benden

Bu ilacın ciddi yan etkileri olabilir. Şimdilik iyi ama durumu stabil.
Birazdan

Birkaç gün hastanede kalacağım, böyle durumlarda hep olduğu gibi. Bittim ben."

İkisinin de şok olmuş gibi görünmemesi üzücüydü. Ama gerçek şuydu ki, yıllar geçtikçe buna karşı bağışıklık kazanıyordunuz.

Ivy ile aynı modelden.

Merdivenlerden misafir odasına çıkmak üzereydim ki kız kardeşim arkamdan gelip beni çekti.

Beni kucakladı. "Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Sen bir azizesin, bunu biliyor musun? Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. İyi geceler."

"İyi geceler Jake," dedi Cedric ben merdivenleri yarılamişken.

Karanlık odaya girdiğimde ayakkabılarımı çıkardım, soyundum ve yatağa yığıldım. Yorgun olduğum kadar

Uyuyamıyordum, dönüp duruyordum ve vermem gereken ilaç kararı hakkında endişeleniyordum. Ben de

misafir banyosunda duş almaya karar verdi.

Uçak yolculuğundan bu yana ilk kez zihnimin Nina'yı düşünmeye geri dönmesine izin verdim. I

Suyun altında yanımda olması için her şeyimi verirdim. Gözlerim kapalıyken, onunla olmak için can atıyordum.

tekrar içine girmişti. Sadece yirmi dört saat geçmişti ama sanki sonsuzluk kadar uzun sürmüştü.

Onunla seks yapmak inanılmazdı, hayal ettiğimden çok daha iyiydi... şimdiye kadar yaşadıklarımın en iyisiydi. Çok istekliydi,

Çok ıslaktı ve onu bu şekilde boşaltan ilk erkek olduğumu bilmek beni sonsuza dek tahrik etti. Yaptık.

prezervatif şeridi bitene kadar yapabildiğimiz kadar çok ve farklı şekillerde yaptık. Sonra da

yaratıcı ve ağızlarımızı kullandık ve saatlerce durmadık. Bir oturuşta yaptığım en fazla seksti.

ama yine de yetmedi. Sanırım aylarca süren akıl uyuşturan cinsel hayal kırıklığı

sana ne yapacağını.

Tadının ne kadar tatlı olduğunu hatırlayarak dudaklarımı yaladım ve şişeden biraz şampuan sıkarak

kendime mastürbasyon yaptım. İçine pompalıyormuş gibi yaptım ve onun nasıl olduğunu düşünürken saniyeler içinde boşaldım.

doruğa ulaştığında o güzel masum mavi gözleriyle bana baktı. Sarı saçları altın gibi yastığın

üzerine yayılmıştı.

Yatağıma döndüğümde, tüm bunları onunla tekrar yaşayabilmek için dua ettim.

Tüm yüklerime rağmen onu sevdim. Bir şey bana bu dualara ihtiyacım olacağını söyledi çünkü

bu kadar basit olmayacağını hissediyordum.

Ertesi sabah uyandığımda her iki yanımda birer yeğenimin beni yataktan çektiğini gördüm. Yalvardılar.

onları okula götürmemi istedi, bu da hoş bir dikkat dağıtıcı oldu. Eve geri dönmeye karar verdim.

Daha sonra günün geri kalanı için hastaneye dönmeden önce biraz kahvaltı ettik.

Allison'ın öğlene kadar çalışması gerekmiyordu ve Cedric işe geç gitmeye karar verdi, bu yüzden ikisi de

Ben içeri girdiğimde büyük mutfaklarında birlikte kahvaltı ediyorlardı. İçimde bir his vardı.

Beni bir şeyler hakkında sorguya çekiyorlardı. Noel'de onlara Nina'ya olan saplantımı anlatmışım. Her ne kadar

suçluluk duygusuyla mücadele ediyordu, ikisi de beni onun peşinden gitmeye teşvik etmişti. "Selam," dedim içeri girerken.

"Hey, küçük kardeşim," dedi Allison gülümseyerek.

Biraz mısır gevreği aldım ve masaya oturdum, ikisinin de bana baktığını fark ettim.

"Neler oluyor?" diye sordum.

Allison güldü. "Bunu *sana benim* sormam gerekirdi. Yüzündeki ifadeye bakılırsa bir şeyler dönüyor."

"Nereye varmaya çalışıyorsun?"

Ne demek istediğini anladım.

"Sarışına ne olduğunu bilmek istiyor ama senin ona anlatmanı bekliyor çünkü o

meraklı bir kız kardeş gibi görünmek istemiyor," dedi Cedric ve Allison'ın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra

onu dürttü.

Ağzım mısır gevreğiyle doluydu. "Ah, anlıyorum. Gerçekten ne olduğunu bilmek istiyor musun?"

Eğildi. "Evet."

Birden sohbetin tonu neşeden ciddiye dönüştü. İçimi çektim, kasemi ittim ve ona cevap verdi. "Her şey neredeyse bir anda oldu ve her şeyi kaybetmek üzere olabilirim.

hızlı."

"Yani... sen..."

Başımı salladım. "Evet, birçok kez. Ve ona onu sevdiğimi söyledim. Ben... ona aşığım."

Cedric'in gözleri büyüdü. "Vay be. O kadar ciddi, ha?"

"Hayatımda hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım. Sorun şu ki, bunu anlatma şansım olmadı.

Ivy hakkında. Dün gece ona her şeyi anlatmayı planlamıştım ama onun yerine buraya uçmak zorunda kaldım. Hiçbir şey bilmiyor,

Ve sanırım her şeyi kabul edeceğini düşünerek kendimi kandırıyor olabilirim."

Başımı iki yana salladı. "İnsanların birbirlerini sevdiklerinde neleri kabul edebileceklerini bilsen şaşırırsın. Eğer o gerçekten

seni önemsiyorsa, bir yolunu bulacaktır. Kız kardeşine ve bana bak... İlk tanıştığımızda ondan sakladığım her şeyi

çıkmaya başladık. Ama bunu atlattık çünkü birbirimiz için yaratılmıştık."

Allison koluma uzandı. "Senin mutlu olmanı istiyorum ve bu kızın seni mutlu ettiği çok açık. Ben de

Noel'de bana ondan ilk bahsettiğin zamanki bakışlarınla seni hiç görmemiştim.

Ivy ile beş yıl boyunca tek başına acı çektin. Önünde koca bir hayat var.
Sen en çok

Tanıdığım en sadık insan. Senin bu yönünü seviyorum... Hannah ve Holly
ile olan ilişkini ve

Her zaman yanımdaydın. Çok seviyorsunuz ama bu durumda bu aynı zamanda bir lanet
oldu.

Senin yaşındaki hiç kimse

Senin gibi yaşaması beklenen biri yok Jake. Hiç kimse. Seni tatmin edecek
türden bir aşkı hak ediyorsun,

Cedric'e yaptığım gibi ve suçluluk hissetmeden ya da sana yapılanlar
yüzünden bunu hak etmiyormuşsun gibi

dağıtıldı."

"Bunu hak ettiğimi biliyorum ama bu o kadar basit değil. Ivy'yi öylece
bırakamam. Bir yemin ettim. Ne olurdu

ona ne olacak? Sahip olduğu tek şey benim. Her şeyde benim adım var.
Benim sigortamda. Vekaletnamem var.

Kiminle olursam olayım bunu anlaması gerekecek. Ya Nina anlayamazsa?
İşte bu yüzden

kimseyle ilişkim yok. Nina bu işe bulaştırılmayı hak etmiyor." "Ivy'yi
seviyor musun?" Allison sordu.

"Nina ile tanışana kadar *aşık* olmanın ne olduğunu bildiğimi bile
sanmıyorum... yemek yemek, uyumak ve nefes almak

Onsuz yaşayamayacağımı hissettiğim biri. On sekiz yaşındayken Ivy için
hissettiklerimin aşk olduğunu sanıyordum.

Geriye dönüp baktığımda, daha çok karasevdaydı. Ama soruna cevap
verecek olursam, Ivy'yi de aynı şekilde seviyorum.

Seni seviyorum."

"Yani, kardeşin gibi sevdiğin biriyle evli kalıyorsun çünkü olacaklardan korkuyorsun.

ona? Bir gün bir ailen olmasını hiç istemiyor musun?"

"Bunu istiyorum, kardeşim. Ben de istiyorum. İkizleri ne kadar çok sevdiğimi biliyorsun. Kendi çocuklarımın olmasını çok isterim. Ama

Ivy hastalandığında bunu hemen hemen unutmuştum. Nina'ya kadar bu tür şeyleri bir daha hiç düşünmedim.

Ama Ivy'den boşanmak... Bunu yaparsam ve Ivy'ye bir şey olursa kendimle nasıl yaşayacağımı bilmiyorum.

onu."

Cedric kahvesini bıraktı ve bana baktı. Bu adamın çok yoğun mavi gözleri var. "Sana şunu söyleyeyim

Uzun zaman önce öğrendiğim bir şey Jake. Aşkın vicdanı yoktur. Doğru ya da yanlış bilmez. Bu bir

ruhunuza işleyen ve kırılamayan bir duygudur. Eğer buna gerçekten aşırısanız

Kızım, hayat koşulların ne olursa olsun bu değişmeyecek. Doğru olup olmadığını zaman gösterecek

Aşk ya da değil. Eğer öyleyse, onsuz yaşayamazsın. Hikayenin sonu." Kız kardeşime baktı.

Haklı olduğunu biliyordum.

Allison masadan kalktı ve bana sarıldı. "Biz sadece seni mutlu görmek istiyoruz. Sana her şekilde yardım edeceğiz.

olabilir. Ivy'den boşanmak onu terk etmek anlamına gelmek zorunda değil. Alternatif sigorta planlarına bakacağım.

Yardım. Cedric ve ben masrafların bir kısmını ödemek zorunda kalsak bile yardım edeceğiz. Bunu zaten konuşmuştuk."

Bunu yapmalarına asla izin vermezdim, ama lanet olsun, gerçekten dünyadaki en iyi aileye sahiptim.

"Boşanmayı düşünmeye hazır değilim, Al. Önce Nina'ya neler olduğunu anlatayım, sonra bakarız.

nasıl tepki verdiğini."

"Selam, bebeğim."

Ben geldiğimde Ivy hastanenin penceresinden dışarı bakıyordu. Arkasını döndü, gülümsedi ve bana doğru koştu,

Bana uzun zamandır ondan gördüğüm en büyük sarılmayı yaptı.

"İşte benim yakışıklı erkeğim," dedi.

Midem suçluluk duygusuyla düğümleniyordu. Onunla yıllardır yakın bir ilişkimiz olmamıştı ama

Bazen zihni kısa bir anlığına geçmişe dönüyordu. Dalgalar halinde geliyordu ve

hiç sürmedi. Olduğu zaman beni korkuturdu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Çok iyi... çok iyi," dedi başını göğsüme yaslayarak.

"New York'a dönmek zorunda kalmadan önce bütün günü seninle geçirmek istiyorum, ama yine geleceğim.

bu hafta sonu."

Aniden geri çekildi. "Dün gece neredeydin?"

"Sen uyuyana kadar hep buradaydım. Sonra uyumak için Allison ve Cedric'lere gittim."

"Neden gittin?" "Az

önce söyledim ya."

"Gerçekten ne yapıyordun?"

"Uyuyordum, Ivy."

"Sana inanmıyorum."

İşte başlıyoruz. Her zaman bir ıstık düğmesi gibiydi.

"Nerede olduğumu

düşünüyorsun?" "Sanırım

onlarla birlikteydin."

"Kiminle?"

"Polisle birlikte."

"Hayır, bebeğim. Polis yok."

"Beni yine ülke dışına çıkarmaya çalışıyorsun, değil mi?"

Ivy'nin paranoyası bu şekilde başladığında kendimi ayrıntılı bir şekilde savunmam anlamsızdı. Öğrendim ki

Zamanla, beni suçladığı şeyi bir ya da iki kelimelik cevaplarla reddetmek daha iyi geldi. Eğer

Bana aşırı sinirlendiğinde, o sakinleşene kadar oradan ayrılırdım. "Hayır, Ivy."

"Bunu tekrar yaptığına inanamıyorum. Neden benden kurtulmaya çalışıyorsun?"

"Ben değilim."

"Beni sevmiyor

musun?" "Seni çok

seviyorum."

"O zaman neden bana zarar vermeye

çalışıyorsun?" "Ivy-"

"Çık dışarı! Ben çılgılık atmadan çık buradan!"

Tavana baktım, o bağırmaya devam ederken boyadaki bir çatlağa odaklandım. Gerçekten istemiyordum

Bu gece New York'a dönmek zorunda olduğum için ondan ayrılmak istedim. Beni itmeye başladığında, onu görmek için odadan çıktım.

Doktorla konuşabilir miyim diye sordum. On beş dakikalık bir bekleyişten sonra Dr. Greally oturma alanına geldi ve sordu

Ofisine dönmemi istedi.

"Clozapine'i deneme konusunda herhangi bir karar verdiniz mi?"

"Hâlâ kararsızım. Eyalet dışında çalıştığım için hafta boyunca buralarda olamıyorum ve endişeliyim.

yan etkileri hakkında. Grup evindeki çalışanlara onu takip etmeleri konusunda güvenebilir miyim bilmiyorum."

"Sosyal hizmet görevlisi her hafta kan tahlili için güvenli bir şekilde laboratuvara gitmesini sağlayacak. Yapabilirim.

Ayrıca oradaki amirle günlük kontroller yapın. Eğer bir sorun yaşadığına dair herhangi bir belirti varsa.

Anormal bir şey olursa her zaman durdurabiliriz."

"Tamam... Birkaç gün içinde sana haber veririm, eğer sorun

olmazsa?" "Acele etme."

Ivy'nin odasına dndğimde televizyon açıktı ve *House* dizisinin bir bölümünü izliyordu.

Hunters, insanların satın almak için üç ev arasında seçim yapmak zorunda olduğu emlak programı. Yanına oturdum ve tekrar hoş karşılanıp karşılanmadığımı görmek için yüzüne baktım.

Bana baktı. "Hangisini seçeceklerini bilmiyorum. Bu zor bir karar."

Yarı gülümsedim.

Evet, yle.

Başımı omzuna yasladım ve sonraki bir saati televizyon izleyerek geçirdik, sonra beni gönderdi

tekrar uzaklara.

BÖLÜM 2C

O gece saat altı gibi havaalanından mesaj attığımda Nina cevap vermedi.

bir sonraki banliyö uçağına bineceğini söyledi. Bu onun yapacağı bir şey değildi ve beni tedirgin etti, özellikle de

Bu gece ona her şeyi açıklayacağımı biliyordum.

JFK'ye indiğimde hala cevap yoktu. Yağmur yağıyordu ve bir türlü

Taksi.

Sikeyim.

Sonunda birini bulduğumda, ona tekrar mesaj attım.

Brooklyn'e giden bir taksideyim. Lütfen bunu aldığını haber ver.

Cevap yok.

Beş dakika sonra, hala bir şey yok.

Numarasını arka arkaya üç kez aradım ve her seferinde telefonu doğrudan sesli mesaja düştü. Bir mesaj bıraktım.

dördüncü aramadan sonra mesaj.

"Nina, benim. Endişelenmeye başladım. Bütün gün bana cevap vermedin. Eve varmak üzereyim. I

Sanırım birazdan görüşürüz. Bunu alırsan beni ara. Seni seviyorum."

Beni bir daha aramadı ve taksi eve yanaştığında içimi bir korku kapladı.

Ben.

Dairenin kapısını açtığımda, evde kimsenin olmadığını fark etmeden önce "Nina?" diye bağırdım. I

yatak odasını iki kez kontrol etti. Boştu.

Bir elim başımda, diğer elim telefonda yatağında otururken ona tekrar mesaj attım.

Ben evdeyim. Sen neredesin? Beni çok endişelendiriyorsun.

Sırt üstü uzandım ve telefonu yatağın diğer tarafına fırlattım.

Beş dakika sonra, dolabına baktım ve normalde sakladığı küçük pembe bavulun

Asılı kıyafetlerinin altında bir şey yoktu.

Bavulu gitmişti. Ne oluyor

lan?

Şakaklarımı ovuşturarak odada volta atmaya başladım.

Düşü

n.

Düşü

n.

Düşü

n.

Sonra ön kapı çarparak kapandı ve Ryan'ın orada durduğunu görmek için oturma alanına koştum.

"Ryan, Nina nerede?"

Kendini beğenmiş bir ifadeyle başını salladı. "Sende biraz cesaret var, biliyor musun?"

"Affedersiniz?"

"Nina'nın nerede olduğunu öğrenmeyeceksin. Ondan uzak duracaksın. Beni anladın mı?"

Kanım kaynıyordu ve saldırmaya hazırdım, ama öğrenene kadar sakın davranmaya karar verdim

nerede olduğunu. Önemli olan tek şey buydu.

"Sen neden bahsediyorsun Ryan?"

"En iyi arkadaşımı becerdikten sonra karımı becermek için Boston'a gitmenden bahsediyorum,

seni pis orospu çocuğu."

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum.

Hayır.

Böyle bir şey olamaz.

Ellerim titremeye başladı ve yumruk atmamak için yumruklarımı sıkamak zorunda kaldım.

Dişlerimi sıkarak konuşurken sesim kısıktı ve ona saldırma isteğime karşı koydum. "Ne... yaptın

ona söyler misin?"

"Biliyor musun, seninle ilgili bir şeylerin yolunda gitmediğini hep biliyordum. Onu on kez sikmeni dinledikten sonra

Gecenin bir yarısında defalarca, onun bir kadınla ilişkiye girmediğinden emin olacaktım.

şüpheli biri. Pazartesi gecesi eve gelmeyince, işte o an oldu. Bilgilerinize baktım.

Ertesi gün iş yerindeki veritabanına baktım ve tahmin et ne çıktı? Lanet olası evlilik cüzdanınız! Her şey

Boston seyahatleriniz, gizliliğiniz..."

Ryan'ı boğmak için yakaladığımda kafası duvara çarptı. Nefes alışım düzensizdi.

"Benim hakkımda *hiçbir şey* bilmiyorsun. Her şeyi anladığını sanıyorsun ama benim hakkımda bir bok bilmiyorsun.

hayat! Şimdi bana Nina'nın nerede olduğunu söyle yoksa ellerim olduğu yerde kalır."

Kurtulacak ya da konuşacak gücü yoktu, bu yüzden yüzüme tükürdü.

"Nina'nın... nerede olduğunu... söyle bana..." diye tekrarladım dişlerimin arasından, her kelimede daha da sıkarak.

Onu bıraktığımda kafası geriye sıçradı ve duvara çarptı.

Öksürdü. "Bir arkadaşında kalıyor ama seni görmek istemiyor." Bu acıttı.

Orada durup Ryan'a ters ters baktım. Sakinleştiğimde, Ryan hakkında hiçbir şey bilmediğine karar verdim.

Benim durumumda, onu koruduğunu düşündüğü için onu suçlayamazdım. Sakinleşmeli ve iyi davranmalıydım.

nerede olduğunu öğrenmek için.

"Dinle, onunla konuşma fırsatı bulana kadar sana her şeyi açıklamayacağım. Bu ne değil

düşünüyorsun. *Yasal olarak* evliyim, evet, ama yıllardır gerçek anlamda bir evlilik yapmadım. Sadece

Karmaşık, tamam mı? Ivy... O akıl hastası. Bir evde yaşıyor. Boston'a geri döndüm çünkü

kendini öldürmeye çalıştığını düşündüm." Hayal kırıklığı içinde şakaklarımı ovuşturdum. Ryan orada öylece suskun duruyordu.

Şimdi ne diyeceksin, göt herif?

"Eğer bu doğruysa, gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum. Nina'ya evli olduğunu söylemeliydin.

kesinlikle onunla yatmamalıydın."

Ona yaptıklarımı açıklamakla zaman kaybetmeyecektim, çünkü bunu hak eden tek kişi

açıklama Nina'ydı. "Nerede

o, Ryan?"

"Bayan Ballsworthy'nin kızıyla kalıyor. Nina seni öğrendikten hemen sonra geldi.

Daria ona bir teşekkür sepeti vermek için uğramıştı ve onu ağlarken gördü. Onu kenara çektim ve ne olduğunu anlattım.

oldu. Nina'nın en azından birkaç gün onunla kalması için ısrar etti. Park Slope'ta yaşıyor."

"Adres nedir?"

"Sana söylemeyeceğime dair ona söz verdim."

"Ryan, senden hoşlanıyorum. Hoşlanıyorum. Bu yüzden, açık konuşacağım ve seni döveceğimi söyleyeceğim.

Eğer bana söylemezsen, ki bunu gerçekten yapmak

istemiyorum." Ofladı ve telefonunu çıkarıp bana adresi

mesaj attı.

"Teşekkür ederim," dedim kapıdan çıkarken.

Derin bir nefes aldım ve taş binaya girmeden önce düşüncelerimi toparlamaya çalıştım. Ön kapı

açıktı ama ikinci kapıdan girmek için zile basmak gerekiyordu. Altıncı birim için düğmeye bastım.

Bir kadın sesi parazitlerin arasından patladı. "Alo?"

"Merhaba, ben Jake. Nina'nın seninle kaldığını ve beni görmek istemediğini biliyorum ama lütfen konuşmamız gerek.

ona. Yukarı gelebilir

miyim?" Sessizlik.

Sanki sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Sonra, daha fazla parazit geldi. "Özür dilerim,

Jake. Seni görmek istemiyor.

Lütfen git."

Zile tekrar bastım ama yanıt alamadım. Bu yaklaşık on beş dakika boyunca şanssız bir şekilde devam etti. Onlar

beni görmezden geliyorlardı.

Tekrar dışarı çıktım ve pencere olup olmadığına bakmak için binanın arka tarafına doğru yürüdüm. A

Yangın merdiveni altıncı kata çıkıyordu. Oraya çıkıp bir pencereye vurabilirsem, belki görürler.

ne kadar ciddi olduğumu anladı ve beni içeri aldı. Kahretsin, gerekirse bütün gece burada kamp yaparım.

En tepedeki dairenin doğru daire olup olmadığından bile emin olmadan yangın merdiveninden yukarı doğru sürünmeye başladım.

Altıncı kata geldiğimde pencereden karanlık ve boş bir odaya baktım. Tam kapıyı çalmak üzereyken

ve orada yaşayan kişiye beni içeri alması için yalvarırken, bir ışık yandı.

Onu görünce neredeyse nefesim kesiliyordu. Nina kapıyı kapattı ve yatağa oturdu. O

beni görmedi. Omuzları titreyerek ellerine sarılıp ağlarken güzel uzun saçları yüzünü örtüyordu.

yukarı ve aşağı. Sonra tavana baktı ve kendi kendine bir şeyler mırıldandı. Bir an kendimi

Benim yüzümden acı çekmesini izlerken boğulacak gibi oluyordum. Daha çok sevdiğim bir insana acı çektirdiğim için kendimden nefret ediyordum.

Her şeyden çok acı veriyordu. Beni parçalıyordu. Onu korkutmak istemedim ama bunu yapmam gerekiyordu.

Bir şey.

Cama vurduğumda vücudu sarsıldı. Elini kalbinin üzerine koydu, döndü ve beni fark etti

pencereden bakıyordu. "Nina... beni

içeri al."

Orada öylece oturmuş bana bakıyordu, göğsü inip kalkıyordu.

"Beni içeri alın," diye tekrarlardım. "Bir yere gitmiyorum. Açıklamama izin vermelisiniz."

Donup kaldı, güzel gözleri onunla tanıştığımдан beri ilk kez yeniden karardı.

"Lütfen... Seni seviyorum," dedim.

Muhtemelen benim onu kullanan korkunç bir insan olduğumu düşündüğünü düşünmek bana acı veriyordu.

Pencereyi dikkatlice kırmaya karar verdim ama bir de ne göreyim, pencere hemen açıldı. I

sürünerek geçtim ve arkamdan kapattım.

Geri çekilip odanın karşı tarafındaki duvara yaslandığında midem bulandı. I

onu üzmemek istemediğim için mesafemi korudum. "Nina...

düşündüğün gibi değil."

Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

Hemen başlamaya karar verdim. Bu hikayenin en başından anlatılması gerekiyordu ve benim sadece bir şansım vardı.

doğru yapmak için. Yatağa oturdum ve derin bir nefes alarak onun üzgün yüzünden uzaklaştım.

"Ivy ile tanıştığımda on sekiz yaşındaydım. Daha önce karşılaştığım hiç kimseye benzemiyordu... o kadar hayat dolu ve

Canlı. Onu ilk gördüğümde şiddetli bir yağmur fırtınasının ortasında dans ediyordu. Ona doğru yürüdüm.

ve havadan sudan konuştuk. O gece için plan yaptık. O bir gitaristti, bazı küçük konserler veriyordu ve ben

onu bir kafede izlemeye gittim. Çok havalı olduğunu düşünmüştüm. Sanırım karasevdaydı. Biz

ayrılmaz olduk ve çıkmaya başladık. Yaklaşık altı ay sonra, bir gece biraz sarhoş olduk ve o

bir sonraki uçakla Vegas'a gidip evlenmenin harika bir fikir olacağına karar verdim. Ben ne biliyordum ki? I

ateşli bir kız arkadaşı olan düşüncesiz bir gençti ve bir gün bunun gerçekten harika bir hikaye olacağını düşündü.

Elvis'le evlendiğimi söyle. O zamanlar aşkın ne olduğunu bildiğimi sanıyordum. Onu, tüm hayatımı harcayacak kadar sevdiğimi sanıyordum.

hayatımın geri kalanını onunla geçireceğim."

Tepkisini ölçmek için Nina'ya baktım, yere bakıyordu.

"O Vegas gezisi benim son güzel anımdı... ta ki seninle tanışana kadar. Her neyse, birlikte yaşamaya başladık.

ondan sonra. Ailem kaçtığım için bana çok kızmıştı. Kız kardeşim haftalarca benimle konuşmadı. Bu durumdan hoşlanmadılar.

ve onun kötü bir etkisi olduğunu düşündüm. Ama hala balayı evresindeydim ve ne olduğunu umursamıyordum.

Herkesin düşündüğü gibi. Yaklaşık altı ay sonra ilişkimiz değişmeye başladı. Çok sık hastalanmaya başladı.

ve derslerine gitmeyi bıraktı. Davranışları yüzünden sürekli kavga ediyorduk. Fark etmeye başladım ki

evlenmenin büyük bir hata olduğunu söylerdi. İşten eve gelirdim ve o beni

bütün gün. Ertesi gün, bana sesler duyduğunu ve seslerin ona

onu öldürmeye çalıştığını ve ben ona ulaşmadan önce kendini öldürse iyi edeceğini söyledi. İlk başta bunun sadece stres olduğunu düşündüm çünkü kısa süre önce annesini kalp krizinden kaybetmişti. Benden başka kimsesi yoktu. Her gün,

Ama bu farklı bir şeydi. Düzensiz davranışları aylarca devam etti.
Bir gün, o geldi

ve iş arkadaşlarımdan önünde onu nasıl zehirlemeye çalıştığımı haykırdı. İşte o zaman

onu ilk kez hastaneye götürdü. Biz oradan ayrıldığımızda ona şizofreni teşhisi konmuştu."

Dönüp Nina'ya baktım, o da şimdi bana bakıyordu.

"Pek çok insan bu hastalıkla gayet normal bir hayat sürebiliyor, çünkü ilaçlarla tedavi edilebiliyor. Biz denedik

Piyasadaki her ilacı kullandım Nina. Hiçbiri işe yaramadı. Artık durumuna 'tedaviye dirençli' diyorlar. O

Hastanelere girip çıkıyordu ve artık ona bakamıyordum. Kendini öldüreceğinden endişeleniyordum.

Ben isteyken. Teşhis konulduktan yaklaşık bir yıl sonra, kırılma noktama ulaştım ve onu

bir grup evi. Bundan kısa bir süre sonra, New York'ta reddedemeyeceğim bir iş teklifi aldım.

ona bakmak için yardıma ihtiyacı vardı. Her hafta sonu onu ziyaret edeceğime dair bana söz verdirdi. Dört yıl oldu.

ve ben bu sözümü tuttum."

Nina derin bir nefes aldı. Ona söylediklerimi anlaması için birkaç saniye konuşmayı kestim.

uzak. Sonunda fısıldadı, "Jake... Ben-" "Lütfen...

henüz bir şey söyleme. Bunu bitirmem gerek." Başını

salladı.

"İlk birkaç yıl çok korkmuştum ama zamanla bu benim normalim haline geldi. Benim yolum

gördüm, yatağımı yapmıştım ve içinde yatmak zorundaydım. Kendimi bunun üstesinden gelebileceğime ikna ettim. Ben sadece bir 20-

yaşındaydım. Yirmi yaşındaydım ve akıl hastası karıma bakıyordum. O ilk iki yıldan sonra,

ilişkimiz değişti. Karı-koca gibi olmaktan çıkıp kardeş gibi olmaya başladık. Artık

dört yıldan uzun bir süre önce grup evine taşındığından beri yakındı. Ondan önceki aylarda bile

neredeyse hiç yoktu ve olduğunda da artık doğru gelmiyordu. Uzun bir süre bekar kaldım.

zaman. Sonra, birkaç yıl önce, hiçbir şey yapmadan kaçış olarak kullanabileceğimi bildiğim kadınları aramaya başladım.

Dizeler. İhtiyaçlarım vardı ve çok yalnızdım." "Desiree

gibi kadınlar," diye fısıldadı.

Başımı salladım.

"Bu kaderi kabullenmiştim. Hayatım planlanmıştı ve hepsi bu kadardı. Ivy ile yasal olarak evli kalacaktım.

Benim yardımlarımı alabilirdi ve böylece ben de ona göz kulak olabilirdim ve hayatımın geri kalanı ayrı olacaktı. Ben

Aslında içten içe ölüydüm... Ta ki sana kadar."

Bana döndü. "Geçen gece ne oldu... Boston'a gitmek zorunda kaldığında?"

"Kendini öldürmeye çalıştığını düşündüler. Onu çatıda buldular. Kimse gerçekte ne olduğunu bilmiyor.

oldu."

Nina sanki sözlerim canını yakmış gibi gözlerini kapattı. "Yani, bütün bunları bana o gece anlatacaktın-"

"Evet. Evet, Nina. Sana her şeyi anlatacaktım ve bir mucize eseri hâlâ seninle olmak isteyeceğini umacaktım.

benimle."

Yürüdü ve yatakta yanıma oturdu. Vanilya kokusunu içime çektim. Ona öyle bir sarılmak istedim ki

burnumu saçlarına gömmek istedim ama ne yapacağımı bilemediğim için geri durdum. Elime uzandı

ve sıktım ve vücudum rahatladı. Dakikalarca öylece oturduk. Kalbim her seferinde kırılıyordu.

geçen saniye. Sessizlik beni öldürüyordu. "Nina, konuş benimle," dedim sonunda, sesim boğuk çıkıyordu.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum, Jake. Şu anda kafam çok karışık. Son birkaç saati nefretle dolu geçirdim.

Sana karşı. Karının yanında benimle gizlice dolaştığını sanıyordum. Seni bir daha görmek istemedim.

Ve şimdi... Ne hissedeceğimi bilmiyorum. Bunu kabullenmek çok zordu."

Anlayışla başımı salladım ama içim içime sığmıyordu. Başka ne tür bir Beklediğim tepki.

Söylemek istediğim şey, "*Beni asla terk etmeyeceğini söylemiştin.*" Aslında söylediğim şeydu, "Biliyorum bu bir

Şoktayım ve nasıl hissettiğini sadece hayal edebilirim. Seni ne kadar çok sevdiğimi bilmelisin.

hayatımı değiştirdi."

Gözleri yine yaşarmıştı. "Onunla evli kalacak mısınız?"

"Ondan boşanmayı hiç planlamamıştım çünkü birine aşık olmayı hiç planlamamıştım. Bilmiyorum.

Yasal olarak evli olmasaydık ona ne olacağını, onun bakımı söz konusu olduğunda hangi haklara sahip olacağımı. I

Bu bağları yasal olarak kesmeden önce hala çok araştırma yapmam gerekiyor. Onu asla terk edemem Nina.

O her zaman hayatımın bir parçası olacak. Ama eğer onu boşamak seninle birlikte olmanın bir şartıysa, o zaman ben

Bunu yapacağımı sana şimdi ve burada söylüyorum."

"Onu terk etmeni asla beklemezdim, Jake. Bu korkunç bir şey. Umarım böyle düşündüğümü düşünmemişsinizdir.

"Evli kalıp kalmayacağını sorduğumda bunu kastetmiştim."

Tanrı'ya şükür.

"Ben öyle düşünmemiştim. Anladığınıza sevindim."

Devam etti. "Ama eğer evliysen *seninle birlikte* olamam. Evli bir adamla yatamam."

Lanet olsun. Nereye gidiyordu bu?

"Artık kendimi ona o şekilde bağı görmüyorum. Eğer evlilik olmasaydı ona bakıldığından emin olmak istemeseydim. Yine de ne demek istediğinizi anlayabiliyorum. Ben

hala yasal olarak başka biriyle evli."

Sadece benimle ol, Nina.

Derin bir iç geçirdi. "Daria benden yanına taşınmamı istedi. Burası fazladan bir oda ve

bir oda arkadaşı arıyorum zaten. Bir şeyleri çözmeye çalışırken ayrı yaşamamızın en iyisi olduğunu düşünüyorum."

Hayır. Sensiz yaşayamam.

"Tamam. Eğer ihtiyacın olan buysa."

Onu kaybediyormuşum gibi hissediyordum.

"Hâlâ şoktayım, tamam mı? Bunun oturması için biraz zamana ihtiyacım var."

Beni asla terk etmeyeceğini söylemiştin.

Göğsüm acıyla sıkışırken elimi dizine koydum. "Neye ihtiyacın olursa."

BÖLÜM 24

Sonraki birkaç hafta boyunca derin bir depresyona girdim. Nina kalan eşyalarını taşıdı ve

Yeni dönem yeni başlamıştı, bu yüzden onu pek görmemiştim.

Bir öğleden sonra konuşmak için bir parkta buluştuk. Bağlantısız görünüyordu ve pek göz teması kurmuyordu.

bazı sorularına cevap verdiğimde. Bana tekrar tam olarak ne zamandan beri

Ivy ile yakınlaştığımı ve o zamandan beri kaç kadınla yattığımı. Kıpır kıpırdı ve

sıkıntılı. Ona karşı her konuda dürüsttüm ama sanki geri adım atmışız gibi hissediyordum.

O gece hayata kızgın bir şekilde eve gittim ve odamın duvarında bir delik açtım. O gece

Daha da önemlisi, onu gördükten sonra ona her zamankinden daha çok aşık olduğumu hissettim. Bu umutsuz ihtiyaç

Gözlerine geri dönen karanlık beni bunaltıyordu. O otururken ona dokunmak için can atıyordum.

karşımdaki bankta oturuyordu. Beyaz yün bir palto giymişti ve bir kar meleğine benziyordu, burnu

ve yanakları soğuk havadan pembeleşmişti.

Bu bir hafta önceydi. Şimdi, sinirlenmeden boş odasının önünden bile geçemiyordum. Bir

Gece, onun soyulmuş yatağına uzandım, tavana baktım ve ilk günlerimizin anılarına daldım.

ve bu odada birlikte geçirdiğimiz son gece. Yatağının başucundaki çekmeceyi açtım ve hayal kırıklığıyla kapattım.

Ona yaptığım bütün kağıt sopaları bulduktan sonra.

En çok da Ivy ile boşanma konusunda yüzleşecek cesareti gösteremediğim için kendime kızıyordum. Ama

Zamanlama kötüydü çünkü yeni riskli ilaca daha yeni başlamıştı. Umuyordum ki eğer bu ona biraz

Açıklık, ona her şeyi açıklamayı kolaylaştıracaktı. Bekliyordum ama henüz etkisini göstermemişti. İşe yarayacağına dair hiçbir garantimiz yoktu, özellikle de onun için hiçbir şey işe yaramamışken.

Günler geçtikçe, Nina'nın hayatına devam edeceğinden ve

benim ve tüm yüküm için fazla iyiydi. Ondan beni beklemesini istemiştim ama bu ne kadar gerçekçiydi?

Boşanmanın bu kadar uzun süreceğini bilmiyordum. O göt Ryan muhtemelen başka bir randevu planlıyordu.

Konuştüğümüz gibi onun için. Bana karşı çalıştığını içten içe biliyordum. Ona göz kulak olmam gerekiyordu.

Bir Perşembe öğleden sonra patronuma eve hasta gideceğimi söyledim, ama aslında Nina yüzünden hastaydım. I

Ona gitmem gerektiğine karar verene kadar şehirde amaçsızca dolaştım. Bir sonraki trene atlayıp

Brooklyn, ne söyleyeceğimden ya da ne yapacağımdan emin değildim. İşlerin ne durumda olduğunu bilmem gerekiyordu. Ve ben sadece

Onu görmek, burnumu saçlarına gömmek ve onu sevdiğimi söylemek istiyordum. O gün okuldan izinliydi, ben de

onun orada olacağına güveniyordu.

Kapı zilini birkaç kez çaldıktan sonra evinden cevap gelmedi. Çaresiz, hatta

Odasında olma ve zil sesini duymama ihtimaline karşı yangın merdivenine tırmandı. Penceresi

gölge aşağıdaydı. Pencereye vurdum ama orada değildi. Ona bir mesaj gönderdim.

Seni gerçekten görmem gerek.

Kapısının önünde beş dakika bekledikten sonra yanıt alamadım.

Zihnim onun nerede olabileceğini merak ederek çıldırdı, bir noktada, onunla birlikte olduğunu hayal ettim.

başka bir adam. Hayatımda hiç hissetmediğim kadar kıskanç bir güvensizlik içimde mayalanmaya başladı. Ona gönderdim

başka bir metin:

Şu anda neredesin?

Hala cevap gelmeyince telefonumu fırlattım ve ekran çatladı.

Sikeyim.

Daireme döndüğümde neyse ki ev arkadaşlarım evde değildi, çünkü saat hâlâ geç olmuştu.

Öğleden sonra. Ryan beni Nina ile istemediğini gizlemiyordu, bu yüzden o ve ben birbirimizden kaçıyoruz.

diğer. O evdeyken yaşam alanından neredeyse tamamen uzak duruyordum. Hangisi olduğundan asla emin olamadım.

Tarah'ın olduğu takım.

Yatak odamın kapısını açtığımda tüm vücudum şok içinde titredi.

Yatağımın kenarından aşağı dökülen güzel sarı saçların görüntüsü beni yolumda durdurdu.

Benim yatağымda uyuyordu.

Nina ışıık gibi sönmüştü, vücudu her nefeste yavaşça yükselip alçalıyordu. Birkaç adım ötede donup kalmıştım.

Onu uyandırmak istemedim.

Masamın üzerinde, mesajlarımın bildirim ışığının yandığı telefonunu fark ettim. Beni görmezden gelmiyordu.

uyuyordum.. yatağымda... tüm zaman boyunca.

Yatağın yanına oturup onun güzelliğini seyrederken kalbim sevgiyle, bedenim arzuyla doldu.

Siluet yorganımın üstüne kıvrılmıştı. Her geçen dakika, beni daha da cezbediyordu.

Yanına kıvrılıp ona sarılmak istedim ama onu uyandırırsam gideceğinden korktuğum için geri durdum.

Geçen gece yastığımda onun kokusunu aldığıma yemin edebileceğimi düşündüm. Sanmıştım ki

hayal gücümün bana oyun oynamasıydı. Şimdi kendi kendime gülüyordum, bu olasılığın yüksek olduğunu fark ederek

Aslında o gün benim yatağымdaydı. O her zaman küçük bir sinsiydi.

Onu o kadar çok seviyordum ki canım yanıyordu.

Yaklaşık on dakika sonra vücudu kıpırdandı ve gözleri açıldı. Orada oturduğumu fark ettiğinde

atladı.

Gözleri sersemlemişti. "Jake... Özür dilerim, ben-"

"Bebeğim, sorun yok. Ben yatağımdayken senin benim yatağımda uyumanın beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam.

İş. Bu beni düşündüğün anlamına geliyor ve ben de seni düşünmeden edemiyorum. Erken ayrılmak zorunda kaldım.

bugün, çünkü odaklanamadım. Senin dairene gittim. Burada olduğunu bilseydim..."

Yatak başlığına yaslandı. "Anahtarım hâlâ bende, o yüzden bazen buraya geliyorum."

Yanağını okşamak için elimi uzattım. Başparmağımı yanağına sürttüğümde gözlerini kapattı.

Yüzünü. Gözyaşı dökmeye başladı. Kendimi kaybedecektim. Ne zaman benim yüzümden ağlasa

Göğsünden bıçaklanmış.

Yatağa tırmandım ve yüzümü karnına koydum, direneceğinden korkuyordum ama direnmedi. Onun yerine,

Yumuşak parmak uçlarıyla saçlarımı okşadı. Bu tam da ihtiyacım olan rahatlık ve güvenceydi.

bugün için umutsuzca arıyordu. Yıllardır uykuda olan bir duygu fırtınası patlak verdi.

ve yetişkin hayatımda ilk kez ağladım. Son altı yılın ağırlığı sonunda beni eziyormuş gibi hissettim ve onun çekirdeği

Beden, kendimi bırakacak kadar güvende hissettiğim tek yerdı.

Yüzümü ona gömdüğümde omuzlarım tekrar tekrar titredi, gözyaşlarım ince kumaştan sıırıslıklam oldu.

gömleğının kumaşı. Bana daha sıkı sarıldı ve onun da ağladığını duyabiliyordum. O anda, ağlamasının derinliğini fark ettim.

Sadece sevginin, şu anki güven eksikliğini yenmek için yeterli olup olmayacağından endişeliydim.

var.

Gözyaşlarım dindiğinde burnumu çektim ve başımı karnına yasladım. Başımı hareket ettirmeden duramadım.

ağzımı teninin üzerinde gezdirdim. Aletimin anında hissettiği yumuşak bir inilti çıkardı. Onun içinde olma ihtiyacı giderek artıyordu.

İkincisinde. Karnını daha ısrarla öpmeye başladım, dişlerimle onu sıyırdım, neredeyse gömleğini yırtıyordum.

Malzemeyi çektim.

Kafasının karışık olduğunu biliyordum ve gerildiğini görebiliyordum. Nedenini anladım. Nina çok gerçekçiydi.

ve durumu kesin ve kuru olarak gördü. Onun gözünde evli bir adamdım, sınırların dışındaydım. Benim zihnimde ise bir parça

Kalbimin kime ait olduğunu kağıtlar belirleyemezdi. Ve o bana önemli olan her şekilde sahipti.

Çekincelerine rağmen, onun üzerinde güçlü bir fiziksel etkim olduğunu da biliyordum. Bu yüzden

son birkaç haftadır benden uzak duruyordu. Onunla tanıştığım ilk andan itibaren vücudu bana tepki verdi.

En ufak bir dokunuşta altıma yatardı. Bu beni hep deli etmiştir. Eğer tutarsam

Ona bu şekilde dokunmak, bugün bana teslim olup olmayacağı değil, ne zaman teslim olacağı sorusuydu. Sadece ihtiyacım vardı.

Benden biraz zaman istediğini bildiğim için zorlayıp zorlamayacağıma karar veremedim. Daha aşağıdan öpmeye başladım ve neredeyse onun tadını alabiliyordum.

Uzayı siktir et.

Hayatım buna bağlıymış gibi ona ihtiyacım vardı, beni önümüzdeki birkaç hafta boyunca taşıyacaktı.

hayatımın en zor dönemi olacak. Çünkü az önce attığım o çığlık zaten bildiğim bir şeyi doğruluyordu. Ben

Ivy'ye boşandığımı söyleyecektim, çünkü Nina hayatımın aşkıydı ve

Onsuz bir saniye daha.

Bir anda ağızım aşağıya indi ve onu yoga pantolonunun malzemesi üzerinden yutmaya başladım. O

Nefes nefese kalçalarını ağızıma doğru itti.

Artık aynı fikirdeydik.

Pantolonunu ve iç çamaşırını birlikte yavaşça aşağı çektim ve nefes alış veriği daha da ağırlaştı.

Dilim onun çıplak klitorisini buldu. Dilimi hızlıca ve tekrar tekrar üzerinde gezdirmemden hoşlandığını biliyordum. I

içine doğru inledim. Bacakları kıpır kıpırdı ve boşalmak üzere olduğunu hissedebildiğime yemin edebilirim.

Saniyeler sonra, yaptı. ılık attığında, sikimin pantolonumdan fırlayacağını sandım.

Onu öpmek için yaklaştım, birbirimize sürtünürken dilimi açlıkla ağzının içine soktum.

Kıyafetlerimin arasından ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum. Gömleğini çıkardım ve sütyenini indirdim.

açık pembe meme uçlarını sırayla emiyordu. Tanrım, göğüsleri muhteşemdi. Onları sıktım.

birlikte ve ortalarını yukarı ve aşağı yaladı.

Seviştiğimiz gecedan beri ilk kez yeniden cennetteydim.

Ama bugün farklı hissediyordum. İlk seferinde sakindim ve onu memnun etmek için zaman ayırmak istedim.

asla unutmayacağını söyledi. Ama şu anda açlıktan ölüyordum, bencil, muhtaç ve kontrolden çıkmış hissediyordum. Ben

Onun içinde olmak için ölüyordum ve bana hala izin verecek kadar güvendiğini bilmek istiyordum.

Ellerini kıcıma koyduğunda, kot pantolonumun fermuarını açtım ve boxerımı indirdim, taş gibi kıcımı ovuşturdum.

onun kaygan açıklığına karşı sert horoz. İlk başta onu sadece kızdırmak istemiştım, ama saniyeler içinde tamamen

içi iğdi. Bu his tarif edilemezdi.

Her hareketimde onu sahiplendiğimi hissediyordum. İnanmak istediğim şey buydu. Çünkü ben

başka bir erkeğin ona dokunması düşüncesine bile dayanamıyordum. Bu düşünce beni deli ediyordu.

Onu daha sert becerdim, bacaklarını gidebildikleri kadar geriye bktm, bylece daha derine girebildim. Emdim

boynunu sktım ve kçını sertçe sktım, onu ellerimle ve ağızımla da damgalamak istiyordum.

Her hareketinde kulağına hrlıyordum.

"Bedenim sana ait."

"Kalbim sana ait." "Ruhum

sana ait." "Sadece sana."

Her kelimeyle birlikte itişlerim daha da sertleşti. "Beni... anlıyor musun?"

Bana cevap vermeyince aniden hareket etmeyi bıraktım, yüzünü kendime doğru çektim ve

gzlerini. "yle mi?"

Başını salladı, ağır ağır nefes alıyordu ve yine ağlayacakmış gibi

grnyordu. "Syle."

Nefes nefese kaldı ve beni içine çekti. "Evet. Anlıyorum."

Onu daha da sert becerdim. Kaslarının kasıldığı anı hissettim ve çığlık attığında

zevk, kendimi bıraktım. "Her şeyin bana ait Nina... başka hiç kimseye... asla," dedim patlarken

onun içinde.

Aletim birkaç dakika gibi görünen bir süre boyunca olduğu yerde zonkladı. Kafamın içinde, ne olduğunu işaretliyordum

ama ondan ayrıldığım anda onu tekrar kaybetme korkusu yaşamaya başladım.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldadım kulağına.

Hiçbir şey söylemedi. Ona çok sert davrandığım için hemen endişelenmeye başladım. Bir süre yattık.

Ayağa kalkıp elimi uzatmadan önce birlikte sessizlik içindeydik. O da elimi tuttu ve sessizce beni takip etti.

beni banyoya götürdü.

Duğu açtım, onu kendime doğru çektim ve suyun gelmesini beklerken yavaşça sırtından öptüm.

ısıtmak için.

"İyi misin?" Fısıldadım.

"Evet," dedi boynunun arkasını ağızıma yaslayarak. "Bu senin

için çok mu fazla oldu?"

Başını hayır anlamında salladı ve kıcını bana doğru itti. Tanrım. Onu içime çektiğimde yine sertleşmişim.

Buharlı duş.

Suyun altında, onu almak için içimde başka bir ilkel dürtü oluşmaya başladı. Kontrol etmem gerektiğini biliyordum.

Bu sefer kendim için ve işleri yavaşlatmak için.

Bir süngere biraz sabun koydum ve yavaşça onu tepeden tırnağa yıkadım.

Vücudunun hatlarını ve özellikle bacaklarının arasını.

Süngerini benden aldı, biraz daha sabun ekledi ve yavaşça vücudumda gezdirdi, vücudumu öptü.

Süngerini yere bırakmadan önce sikimi okşarken göğsümü okşadı. Eğildi ve yavaşça yaladı

Bana bakarken ucunu alaycı bir şekilde okşadım. Beni bütün olarak yuttuğunda gözlerimi kapadım ve

Beni emerken saçları kendinden geçmişti. Boğazının arkasını hissedebiliyordum ve neredeyse boşalıyordum.

kendimi durdurdum çünkü tekrar onun içinde olmak istiyordum.

Onu yukarı çektim ve kendimi toparlamak için birkaç saniye suyun altında kendime doğru tuttum çünkü

Bu sefer ona sert davranmak istemiyordum ama nazik olmakta da zorlanıyordum.

Alt dudağımı yavaşça emdi, dişleriyle dudak halkamı çekiştirdi. Bu beni mahvetti. Onu kaldırdım.

ve kendimi onun derinliklerine gömdüm.

Onu üzerimde tutarken hareketlerim kasıtlı olarak yavaş ve kontrollüydü, kışını kavrarken

fayans duvara doğru itti. Hararetle öpüşürken dilim ağzının derinliklerindeydi.

itişlerimin ritmi.

Daha sert bir şekilde sikime binmeye başladığında hala yavaş gitmeye çalışıyordum, bana izin veriyordu.

çekingenliğini bıraktım. Onu arkadan becermek için can atıyordum ve daha fazla dayanamadım. Onu çektim.

içinden çıkardım ve mükemmel yuvarlak kıcı bana bakacak şekilde onu çevirdim. İki elimi de

yanaklarını okşadı ve hemen tekrar içine girdi. Islak tenlerimizin teması bir tokat sesi çıkardı.

girip çıkarken, kendimi kontrol etmekten tamamen acızdım. "Kahretsin...

kıcın çok güzel, Nina. Bayıldım."

Elleriyle fayans duvarın üzerinde dengede dururken karşılık olarak inledi.

"Hepsi benim," dedim ona daha sert vururken. "Hepsi... benim."

Kasları kasıldı ve ani orgazmının ıslak sıcaklığı beni harekete geçirdi. İçine boşaldığımda

Bu sefer o kadar iyi hissettirdi ki neredeyse acı veriyordu. Lanet bir manyak gibi bağırdım ve yankılandı

banyoya doğru.

Duşun zeminine çöktük ve suyun altında öpüştük. Süngerini aldım ve onu yıkadım.

Musluğu kapatmadan önce tekrar hafifçe vurun.

Bir havlu kaparak saçlarındaki suyu sıktım ve vücudunu boydan boya öptüm.

Kendimi kurutuyorum.

Yatağıma döndüğümde, tavana bakarken yüzündeki ifade bana gerçeklerin farkına varmaya başladığını söylüyordu.

tekrar başladı. Sonunda konuştu. "Bunun olmasını istememiştim." Bana döndü. "Buraya gelme sebebim bu değildi.

Burada. Tüm dünyam yıkılıyormuş gibi hissettim. Sen burada çalışana kadar mesafemi korumak istedim.

Boşanmayla birlikte her şey bitti ama yine de sana yakın hissetmeye ihtiyacım vardı, bu yüzden birkaç kez buraya geldim. I

Günün bu saatinde gelmeni hiç beklemiyordum. Yaptığımız şeyi yapmamalıydık... ama özledim

çok fazla."

"Bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin," dedim ve elini elime alıp öptüm.

Birleştirilmiş ellerimize baktı. "En iyi arkadaşımı kaybetmiş gibi hissettim. Hayatım boştu

İçinde sen olmadan. Ama hala yaptığımız şeyin yanlış olduğunu hissediyorum. Sana karşı çok zayıfım.

ve-"

"Bebeğim, lütfen bana senden uzak durmamı söyleme. Odamdaki o geceyi hatırla.

birlikte, sana gitmeni söylediğimde? Bu yapmak zorunda kaldığım en zor şeylerden biriydi, ama yapabildim.

Seni kendimden uzaklaştırdım çünkü henüz sana sahip değildim. Artık seninle olmanın, senin içinde olmanın, seni sevmenin nasıl bir his olduğunu gerçekten *biliyorum*, sadece uzaktan değil, her şekilde... Asla geri dönemem."

"Bu gece olanlar olmamalıydı. Sonsuza kadar sürmesine gerek yok. Sadece boşanana kadar."

Ondan uzak duracağıma söz veremezdim; bu, yerine getiremeyeceğimi çok iyi bildiğim bir şeydi. I

Tekrar uyuyana kadar onu tuttum. Ona yaptığım egzersizden dolayı bitkin düşmüş olmalıydı. Güneş

batmaya başlamıştı. Bu gece benimle kalmasını umuyordum.

Onu uyurken izlerken duygularım çılgına dönmüştü. İçimden ona bir şeyler yazmak geldi.

masadan bir parça beyaz yazıcı kağıdı ve bir kalem aldı.

Tabii, Green. Onu bir hayvan gibi sertçe becer, sonra da saçma bir aşk şiiriyle devam et. Her şey

Denge.

Onunla tanışmadan önce hayatımda hiçbir şey yazmamıştım. Şimdi, duramıyordum. Sanki Hallmark

her an kapımı çalabilirdi. Şaka olarak başlamıştı ama artık severek yaptığım bir şeydi.

onun için yap.

Devam et...söyle. Taşaklarım taksitliydi ve onları geri almaya gücüm yetmedi.

Çizim yapmak gibi, içimde biriktirdiğim duyguları ifade etmenin bir yoluydu. Son zamanlarda, tüm çizimlerim

Bazıları da onun çıplak vücuduna aitti. O kitabı bulsa muhtemelen tüyleri ürperirdi,

stratejik olarak diğerklerinden sakladım.

Konu ona nasıl hissettiğimi anlatmaya geldiğinde, doğru sözcükler bir türlü gelmiyordu.

bir an. Ama kendime zaman ayırabilmek ve özellikle de ben yazarken onun yanımda uzanışını izlemek,

bana ilham verdi.

Bitirdiğimde, ona söylemek istediğim her şeyi yazdığım için tatmin olmuşum.

Geceyi benimle geçirmemeye karar verdi. Gitmeye hazırlanırken, ona katlanmış

ve ona eve gittiğinde okumasını ve kendini yalnız hissettiğinde ya da şüpheleri olduğunda tekrar okumasını söyledi.

niyetim hakkında.

Hayatımın planlı olduğunu sanıyordum.

Ta ki eline dokunduğum ana kadar.

Hüzünlü gözlerin benimkilerle buluştu,

Ve tek istediğim onları parlatmaktı. Ve

her seferinde parladılar,

Bir çocuk gibi sersemledim.

Birlikte geçirdiğimiz her an,

babamın ne demek istediğini

anladım. Küçük oğluna uzun zaman

önce söylemişti,

"Bu aşk oğlum, sen de biliyorsun."

Direnmeye ve güçlü olmaya çalıştım.

Zamanlama yanlış olduğu için.

Ama yine de çözüldüm.

Çünkü sen. Sensin. Sensin. Bir tanesin.

Ve benimkinin kaçan olduğunu

söylemektense ölmeyi tercih ederim.

Bana ne yapmam gerektiğini söyle

Kalbimin seninle evli olduğunu

kanıtlamak için. Bir gecede

olmayacak.

Bunu düzeltmem için bana zaman

ver. Lütfen beni bekle, Nina.

O gecenin ilerleyen saatlerinde bana bir mesaj gönderdi.

Yapacağım.

BÖLÜM 25

Bana sigorta olarak verdiği sözü tutarak Nina'ya ihtiyacı olduğunu hissettiği fiziksel alanı sağladım.

Bazen gece geç saatlere kadar telefonda konuşarak çok zaman geçirdik. Konuşmalarımızdan birinde,

birden durakladı, konuyu değiştirdi ve "Bana ondan bahset" dedi.

O ana kadar Ivy hakkında pek bir şey sormamıştı, sadece işlerin nerede olduğunu öğrenmek istemişti.

durdu. Belki de hazır değildi ya da ilişkimizde kendini yeterince güvende hissetmiyordu. Sonraki bir saatimi

Telefon görüşmesinde son altı yılın üzerinden geçtik ve Ivy ile ilgili hem iyi hem de acı dolu anılarımızı paylaştık. Bu

İçimdekileri dökmek ve sonunda her şeyi onunla paylaşmak beni özgürleştirdi.

İşten bir hafta izin alıp Boston'a gidebilmem için bir ay geçmesi gerekti. Boston'a gitmek istemedim.

Ivy ile boşanma konuşmasını bir hafta sonu yapmam gerekiyordu. Ayrıca hiçbir zaman tam olarak

onu nasıl bir ruh hali içinde bulacağımı biliyordum. Bir hafta bana yeterince zaman kazandıracaktı.

iyi bir gününde.

Planım, iznimin geri kalanını tüm yasal konuları araştırmak için kullanmaktı. Eğer mümkünse, ben

vekaletnamemi tutabildi. Önemli işleri yapacak güvenilir başka kimsesi yoktu.

kararlar.

Yeni ilacı bırakmıştık çünkü riske girmeye değecek kadar fayda görmüyordu.

Dolayısıyla, bunun devreye girmesini beklemek artık her şeyi ertelemem için bir bahane değildi.

O haftanın Salı gecesi grup evine vardığımda, kendimi

Korkunç bir konuşma.

Kapısı açıktı, ben de hafifçe vurdum ama fark etmedi. Eski bir CD dinliyordu.

yıllar önce gitar çalarken kaydettiği bir video var.

Sırtını bana dönmüş bir şekilde yatakta oturuşunu izlerken göğsüm sıkıştı. Bir o yana bir bu yana sallanıyordu.

kendi müziğini dinliyordu. Ne düşündüğünü bilmek için her şeyimi verirdim.

Omzuna dokunarak onu irkilttim ve dönüp bana baktı.

"Merhaba," dedi. "Bugün günlerden ne?"

"Bugün Salı."

"Burada ne yapıyorsun?"

"Seni görmeye geldim. Bir hafta izin aldım."

Arkasını dönüp pencereye baktı ve ben de onun yanına, yatağa oturdum. Sessizce oturduk, dinledik

yumuşak gitara. *Ivy'nin müziği*. Yıllardır çalmamıştı. Yine de Gibson'ını hâlâ odasının köşesinde, eskiyi hatırlatan ürkütücü bir yerde tutuyordu.

Önümde ayağa kalktı. Uzun kızıl saçları dağınıktı ve gözleri yorgun görünüyordu. Buna rağmen

hala güzel bir kızdı. Hiç değişmeyen, elinden alınmayan tek şey buydu.

Kollarımdan çekiştirerek beni ayağa kaldırdı. "Benimle dans et," dedi.

Gölümsemekten kendimi alamadım. Bu beklediğim son şeydi. Davranışları her zaman öngörülemezdi, ama

Bu yeni bir şeydi.

Kollarını omuzlarıma doladı ve yanağını göğsüme yerleştirdi. Gözlerimi kapattım ve

vücudumu yavaşça müziğe göre hareket ettirdim, onun ritmine uydum.

Buraya dans etmek için gelmediğim açıktı ama Ivy ile böyle anlar çok azdı.

arasında. Eğer benimle dans etmek ona biraz huzur verecekse, bunu bütün gece yapardım. Sadece acısını dindirmek istedim.

Bunun gerçekleşmesi için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Nefes alış verişi titremeye başladı ve ağlamaya başladığını fark ettim. Gözyaşları her yerini kaplarken ona daha sıkı sarıldım.

gömleğimi. Ne diyeceğimi ya da ne

yapacağımı bilemedim. "Jake,

korkuyorum." diye fısıldadı.

"Korkma, bebeğim. Ben buradayım." Bir sonraki şarkı çaldığında gözlerim yaşarmaya başladı: Ivy's

Beatles'tan *Yesterday*'in yorumuyla. Dans etmeye devam ederken saçlarını okşadım, son altı yıl

gözümün önünden geçti.

Belki de ona verdiğim değerden daha fazla farkında olduğunu fark ettim. Belki de bir anlık

Salı günü aniden ortaya çıkınca iki kere iki dört etti. Belki de o biliyordu
bir parçamı kaybetmek üzereydim. Kesin olarak bilemezdim, ama bildiğim
şey, hiçbir konuşmanın
bu gece oluyor. Hayır. Bu gece sadece dans edecektik. Bunu hak etmişti.

Ivy's'den ayrıldıktan sonra, konuşmaya zihinsel olarak hazırlanmaktan
başım ağrıyordu, ancak tekrar ertelemek zorunda kaldım
duygusal durumu yüzünden.

Şu anda görmek istediğim tek bir kişi vardı.

Anneme ihtiyacım vardı.

Allison ve Cedric'lere dönmek yerine, Mavi Hat trenine binip doğruca
annem Vanessa'nın evine gittim.

Malden'de bir ev.

O ve üvey babam Max birkaç yıl önce evlendiler. Biz taşındıktan kısa bir
süre sonra tanışmışlardı.

Annem onun sahibi olduğu lokantada garson olarak işe girdiğinde Boston'da.

Kapıyı açtığında, yüzümdeki ifadeden zor zamanlar geçirdiğimi
anlayabiliyordu.

"Tatlım, iyi misin?"

Onun yanından geçip oturma odasına girdim. "Hayır, anne.
Yapmayacağım." Kanepeye oturdum ve yüzümü

Ellerimi. Perişan haldeydim ama annemin evinde olduğum için kendimi daha iyi hissediyordum.

Elinde bir fincan Chai çayı ile yanıma oturdu. Meyan kökü aroması havada uçuşuyordu. "Az önce

Ivy'den mi geliyorsun?"

Başımı salladım ve konuşamayacak kadar bitkin bir halde avuçlarımın içine nefes verdim.

Sessizliğimde bile annem her şeyi

biliyordu; hep biliyordu.

Çay fincanını yere bıraktı. "Ona hâlâ söylemedin."

Başımı kaldırdım, dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım.

Uzun siyah saçları ve yeşil gözleriyle annem, kız kardeşimin daha büyük bir versiyonu gibi görünüyordu. Onların

benzerlik esrarengizdi. Ailemde başvurabileceğim iki güçlü kadın olduğu için şanslıydım. O bana

ellerini omuzlarıma koydu ve iç çekti.

"Jake, hayatımda pek çok hata yaptım, daha çok erken yaşlarda, uyuşturucu ve hamile kalmak arasında

bir genç olarak. Babanla tanıştığımda, yeni yeni düzelmeye başlamıştım, ama benimle ilgili bazı şeyler vardı.

ona söylemem gerekiyordu ve ben bundan korkuyordum. Her gün bunu erteliyordum. Sürekli ne olacağı konusunda endişeleniyordum.

onun tepkisi beni neredeyse öldürüyordu. Ama ne oldu biliyor musunuz? Tüm bu endişeler hiçbir şeyi değiştirmede.

Sonunda içimi döktüğümde özgürdüm. Beklersen onun canı daha az ya da daha çok yanmayacak. Sen

yıkılan sensin, evlat. Kendi akıl sağlığını için bu işi bitirmelisin. Seninle daha fazla gurur duyamazdım.

senden. Baban öldükten sonra evin erkeği sen oldun. Sen kendine baktın, böylece ben de

bizimle ilgilenmek. İnsanlarla ilgilenmekten hiç vazgeçmedin. Ivy'yi hayal kırıklığına uğratmış gibi hissettiğini biliyorum. Ama o

seninle birlikte olduğu için çok şanslıydı çünkü senin yaşındaki pek çok erkek

etrafta. Ona her zaman göz kulak olacağını biliyorum. Ama artık yeniden yaşamaya başlamanın zamanı geldi."

Tam da duymam gereken kişiden duymam gereken şeydi.

Ertesi gün grup evine girdiğimde Ivy mutfakta sandviç hazırlıyordu. Birkaç kişi

Orada yaşayan diğer kadınlar evin diğer ucunda oturuyorlardı.

Monitör.

"Döndün mü?" diye sordu.

"Evet, bütün hafta

buradayım."

"Bir tane ister misin?" diye sordu ekmeği göstererek.

"Elbette."

Kalbim çarpıyordu ve midem altüst olmuştu çünkü bunun sıradan bir öğle yemeği randevusu olmadığını biliyordum.

Tezgâhta birlikte oturup onun yaptığı hindili sandviçleri yedik.

Temizliği bitirdiğimizde, benimle bahçede oturmasını istedim. Dışarıda bir veranda vardı.

ve konuşmak için en iyi yer orasıydı.

Ivy uzun zamandır görmediğim kadar tutarlıydı ve bugünü seçtiğim için minnettardım.

"Neler oluyor?"

"Seninle önemli bir şey hakkında konuşmam gerek."

"Tamam."

"Gel otur," dedim elimle salıncakta bana katılmasını işaret ederek. Elini tuttum. Bana bakıyordu

gözlerime bakıyor ve sabırla konuşmaya başlamamı bekliyordu. Ondan böyle bir ilgi gördüğüm için çok şaşırmıştım.

ve ya şimdi ya da hiç olduğunu biliyordu.

Burada bir şey yok.

Yavaşça nefes verdim. "Dışarıda yağmur altında dans ederken tanıştığımız günü asla unutmayacağım.

Northeastern. Bunu hatırlıyor musun?"

Başını salladı. "Tabii ki hatırlıyorum."

"İçimden bir ses sana gitmemi söyledi. Her neyse, eğer zamanda geri gidebilseydim.

yine de o gün sana doğru yürüdüm. Büyüleyiciydin ve ben 18 yaşında bir çocuktum.

İlk kez. O zamanlar birbirimize deli gibi aşıktık. Her şeyi aceleye getirdik."

"Senin için deli oluyordum," dedi.

"Asla kaçmamalı ve o kadar genç yaşta evlenmemeliydik. Ama üst kattaki adamın farklı bir düşüncesi vardı.

Çünkü bir gün bana ihtiyacın olacağını biliyordu. Sana göz kulak olmam için beni seçmesine sevindim. I

Keşke seni daha iyi hissettirebilsem, tekrar sağlığına kavuşturabilsem. En önemlisi de, Keşke hepinizle savaşabilseydim.

Senin için iblisler. Elimde olsa hepsini katlederdim. Ağlamaya

başladı ve fısıldadı, "Yapacağını biliyorum."

"Yıllar geçtikçe kendi zihnine daha fazla kaydığını görmek zor oldu.
Bazı günler, gerçekten özlüyorum

eskiden tanıdığım kız... geceleri yanında oturup resim yaparken bana gitar çalan kız.

Eskiz defteri ve gülümsemesiyle her zaman odayı aydınlatan kişi. Kabul etmediğinizde acıyor

Çoğu zaman ya da daha kötüsü, size zarar vermeye çalıştığımı düşündüğünüzde. Bir "on" yaşadığınızda

Bugün olduğu gibi her gün eski ifadelerinizi, mizah anlayışınızı ve bir zamanlar aramızda olan bağı görüyorum.

vardı. Hayatı seven o tatlı ve komik kızın hala orada olduğunu biliyorum ve bazen onu özlüyorum."

"Bunu yapamam, Jake. Artık konuşmak istemiyorum." Ayağa kalkmaya başladı ama ben onu durdurdum.

"Ivy, söylemem gereken şeyi bitirmek zorundayım. Bu çok önemli. Beni dinlemene ihtiyacım var."

İsteksizce yerine oturdu. "Bunun nereye gittiğini biliyorum."

"Bunların hiçbiri senin suçun değil, bebeğim... hiçbiri. Bazen iyi insanların başına kötü şeyler gelir. Sen

Cesur bir ruha ve taşımanız gereken bir çarmıha sahipsiniz, ancak bunu tek başınıza taşımak zorunda değilsiniz. Emin olmaya devam edeceğim

bunun."

"Beni terk ediyorsun" dediğinde yere bakıyordu. Beni asla terk etmeyeceğini söylemiştin!"

"Beni kırılırken görmeni hiç istemedim. Senin yeterince derdin var.
Ama gerçek şu ki.

uzun zamandır yalnız ve kırgındım. Ne kadar depresyonda olduğumu bile
bilmiyordum, ta ki

beni bu durumdan çıkaran biri."

Döndü ve sanki bu sözler ona saldırmış gibi bana baktı.
Gözlerindeki hüznü elle tutulur gibiydi,

ama devam etmek zorundaydım. Artık geri dönüş yoktu.

"Birine aşık oldum. Hiç istemedim ve başka insanlarla ilişki kurmamak için
çok uğraştım.

Çünkü sahip olduğum her şeyi sana verebilmek istedim. Bunu hak ediyorsun.
Ama gerçek bir evliliğimiz olmadı.

Yıllarca. Bu konuda gerçekten bir şansımız olduğundan emin değilim. Hala
destek olabileceğimden emin olmak istedim.

Bu yüzden evliliğimizi yasal olarak bitirmeyi hiç düşünmedim."

"Sen... sen beni *boşuyor musun*?"

"Boşanma davası açmak için gerekli adımları attım, evet. İnanın bana, bu
hayatımda yaptığım en zor şeydi.

yapmak zorunda kaldım. Derinden sevdiğim biriyle tanıştım. Bunu artık
senden saklamak istemiyorum. Bu kesinlikle

Bu şartlar altında seninle evli kalmam adil olmaz. Evliliğimizi yasal olarak
bitiriyorum ama seni terk *etmiyorum*. Seni asla terk etmeyeceğim, Ivy."

Başını tekrar tekrar salladı ve ağzına düşen gözyaşlarını yalayarak,
"Diyorsun ki

"Şimdi." Beni itti ve tekrarladı, "Bunu şimdi söylüyorsun! Git buradan. Sadece git."

Gözlerim dolmuştu ama güçlü kalmaya çalıştım ve söylemeyi planladığım şeye devam ettim. "I

her zaman güvende olduğunuzdan emin olacağım. Parasını ben ödemek zorunda kalsam bile sağlık sigortanızın olduğundan emin olacağım.

kendim. I-"

"Git buradan!" diye avazı çıktığı kadar bağırdı.

Sanki karnıma yumruk atıyormuş gibi hissettim. Evin monitörü muhtemelen her an dışarı çıkabilirdi.

Tekrar çılgılık atarsa bir dakika.

Ona ulaşmak için daha yüksek sesle konuştum. "Sana yemin ediyorum ki, seni hayatım boyunca terk etmeyeceğim.

yaşa. Bana ihtiyacın olduğunda her zaman yanında olacağım. Lütfen benden nefret etmemeye çalış. Seni her zaman seveceğim."

Salıncakta ileri geri sallanıyordu, başı eğikti ve elleri titriyordu. Bu onu öldürüyordu.

Ama ne bekliyordum ki? Sahip olduğu tek şey bendim. Ona sarılmak, onu rahatlatmak istedim ama biliyordum ki

bunu istemezdim.

"Birini aramadan önce buradan çık," dedi.

Ayağa kalktım ve iç kapıya doğru yürüdüm, sonra onu ikna etmek için geri döndüm.

hiçbir şey değişmeyecekti. "Her zamanki gibi bu hafta sonu görüşürüz, Ivy."

Ben uzaklaşırken salıncakta sallanmaya devam etti, kendimi az önce bir trenin altında kalmış gibi hissediyordum.

BÖLÜM 26

O haftanın sonraki birkaç gününü avukatlar ve sosyal hizmet uzmanlarıyla görüşerek geçirdim.

Ivy'nin iyi olacağından emin olmak için. Bana boşandıktan sonra bile onun vasisi olabileceğim söylendi.

ve akıllı başında değılse, itiraz etmediğı sürece vekaletini sürdürmek. Yine de yeni bir uzun vadeli plan yapmam gerekiyordu.

ve devlet yardımı için bazı başvuru formlarını doldurmuştu. Uzun ve yorucu bir süreçti.

Hafta.

Ertesi Cumartesi sabahı grup evine döndüğümde, Ivy ayakta durmuş duvardaki saat. Çekmecesinin üzerinde duran tek resmimiz kırılmıştı.

Geçen gece bana kızgınken fırlatmıştı.

"Ivy?"

Cevap vermedi ve gözlerini duvardan hiç ayırmadı.

ayak parmakları ve topuklar.

Yatağının kenarına oturdum ve hayal kırıklığı içinde gözlerimi ovuşturdum, her şeyi hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyordum

Geçen gecedен belliydi. En azından onu asla terk etmeyeceğimi söylediğimi hatırlamasını umuyordum.

Gözlerim odanın köşesinde gezinirken, kadının elindeki ipleri fark ettiğimde kalbim duracak gibi oldu.

Gibson gitar koparılmış ve parçalanmıştı. Gitara doğru yürüdüm ve onu elime aldığımда kalbimin

O da parçalanmış gibiydi.

"Bunu düzelteceğim bebeğim," diye fısıldadım, "Düzelteceğim.

Özür dilerim." Ona baktığımда kendi kendine sayıyordu. Kendimi çaresiz hissettim. O sırada sosyal hizmet görevlisi içeri girdi.

"Jake?"

Kapıya doğru döndüm. "Merhaba, Gina."

Ivy'ye doğru baktı. "Merhaba güzelim." Hâlâ katatonik bir durumda olan Ivy onu görmezden geldi.

Gina'yla birlikte koridora çıktık ve Gina fısıldadı: "Bana geçen gece sinir krizi geçirdiğini söylediler,

Odasındaki eşyaları etrafa fırlatıyor ve yanına yaklaşan bazı personeli tehdit ediyordu. O kadar da kötü değildi.

Hastaneye yatırmak için yeterli ama bu hafta her gün onu kontrol etmemi istediler."

"Teşekkür ederim, Gina. Çok teşekkür ederim."

"Bu benim işim." Gözlerime bakarak gülümsedi. "Nasılsın? İyi misin?"

Ivy ile yaptığım konuşmayı ve boşanma davası açtığımı biliyordu. Bok gibi görüldüğümден emindim. Berbat görünmüyordum.

Bütün hafta tıraş oldum ve eşek gibi uyudum.

"Dürüstçe mi? Pek sayılmaz. Beş yıldır bundan korkuyordum. Onu daha da kötü bir duruma itmek istemiyorum.

daha kötü durumda. Ona bir şey olursa asla kendimle yaşayamam."

"Her gün kaç durumla karşılaştığımı biliyor musunuz?

onlara bakan biri var mı? Sizin durumunuzda olup da sizin kadar uzun süre kalan bir eş görmedim,

Hele senin yaşında biri hiç

değil." "Ona her zaman göz

kulak olacağım." "Sen iyi bir

adamsın, Jake."

Buna inanmak istiyordum ama suçluluk duygusu içimi kemirmeye daha yeni başlamıştı.

O Cumartesi gecesi, kız kardeşimin evine döndüğümde, odamın kapısını kapattım ve Nina'yı aradım. O da

bahar tatili için New York'taki ailesinin evine geldi.

Bir sonraki Pazar gününe kadar

bütün hafta orada olacaktı.

En son birkaç gece önce, Ivy'ye boşandığımızı söyledikten hemen sonra telefonda konuştuk. Son derece üzgündüm.

Grup evinden ayrıldıktan sonra. Nina benimle saatlerce telefonda konuştu, sadece dertleşmemi dinledi.

olan her şeyi. Hayatımın hiçbir bölümünü ondan saklamak zorunda olmadığım için rahatlamıştım.

artık. Görüşmenin sonuna doğru beni sevdiğini söyledi. O zamandan beri bunu ilk kez söylüyordu.

Ivy hakkında bir şeyler öğrenmek. Ancak o zaman telefonu kapatmasına izin verebildim ve uykuya daldım. Uzun zamandır ilk kez iyi bir uyku çekmiştim.

Bu gece onu aradığımda, bana güvence vermesinden çok daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onu çok özlemiştim.

ve yakında onunla birlikte olamazsam kendimi kaybedecekmişim gibi hissediyordum. Birlikte olmamıza rağmen

Telefonda konuşurken, birbirimizi görmeyeli birkaç hafta olmuştu. Onunla birlikte olma ihtiyacı

fiziksel olarak dayanılmaz hale geliyordu. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu göstermek istedim.

"Şu anda ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Bulaşıkları yeni bitirdim, burada taşradaki evde tipik heyecanlı bir gece. Sen nasılsın?"

"Seni özledim."

"Bu çok komik çünkü ben de tam seni ne kadar özlediğimi düşünüyordum."

Gözlerimi kapattım ve her şeyden çok onun yanımda olmasını diledim.

"Şey, sadece düşünüyordum da

seni ne kadar çok *sevdiğimi*."

"Ben de seni seviyorum." Durakladı ve "Bunu biliyorsun, değil mi? Her şey çok stresliymiş gibi hissediyorum

Son zamanlarda bunu pek dile getirmediim ama bu hiç kaybolmadı Jake, bir an bile."

Patlayacaktım.

"Odana gidebilir misin?" "Evet.

Her şey yolunda mı?"

"Evet. Sadece yalnız olduğundan emin olmak istiyorum."

"Bekle. Odama doğru yürüyorum." Yürüdükçe telefonda kesik kesik sesler geliyordu. "Tamam, geldim."

"Kapıyı kapat ve kilitle."

"Her şeyin yolunda olduğuna emin misin?"

"Evet, bebeğim, öyleyim. Şu anda sana gerçekten göstermem gereken bir şey var."

"Kapı kapalı. Neler oluyor?"

Telefona derin bir nefes verdim ve kendimi yatağa bıraktım. Oynayacağını umuyordum

benimle birlikte. "Kilitledin mi?"

"Evet."

"Beni ne kadar özlüyorsun?"

"Senden uzak kalmaya devam edemeyeceğimi hissediyorum. Gerçekten doğru olanı yapmaya çalıştım ama-"

"Şu anda kendimi senin içine gömmek için her şeyimi verirdim

Nina." "Bu gece sana izin vereceğime eminim."

"Lanet olsun. Keşke burada olsaydın. Uzanıyorum. Yatıyor musun?"

"Mmm-hmm."

Sesinin tonundan, gemide olduğunu ve nereye gittiğini anladığını biliyordum.

Bu.

"Gözlerini kapat." "Tamam..."

kapalı."

"Şu anda yanında olduğumu farz et bebeğim. Beni hissedebiliyor musun?" Fısıldadı. "Evet."

"İç çamaşırını çıkar." "İç çamaşırı giymiyorum."

"Ne dedin?"

"Elbise giyiyorum." "İç çamaşırı olmadan mı?"

Kıkırdadı. "Evet." *Vay*

be.

"Kahretsin... Elbiseni kaldır o zaman," dedim

hoyratça. "Tamam..."

"Bana bir söz ver." "Evet."

"Kendine dokunmayacaksın." "Ne?"

"Ben sana söyleyene kadar kendine dokunmayacaksın. Tamam mı? Bunu yapabilir misin?" Telefonda derin bir nefes aldı. "Evet. Evet, yapabilirim." "Söz mü?"

"Söz veriyorum."

Doğruyu söylediğini biliyordum. Nina hataya karşı dürüsttü.

"Bacaklarını benim için aç."

"Tamam..

." "Daha

geniş."

"Pekala."

"Şimdi vücudunun her yerini yalayacağım. Dilimi hissedebiliyor musun? Vücudunun dibinde

boynum ve yavaşça... aşağı iniyorum."

Nefesi telefonun içine giriyormuş gibi hissediyordu. "Uh-huh."

"Göğüslerinden birini ağzına götür ve yala. Sana yapıyormuşum gibi davran."

Hiçbir şey söylemedi ama dilinin kendi tenine sürtünme sesini duyabiliyordum ve ben

neredeyse ondan geliyordu. Gözlerimi kapattım ve kendimi uçurumun kenarından döndürmeye çalıştım.

"Göğüslerinin arasını yalıyorum, aşağıya iniyorum. Başparmağımı klitorisine koydum, bir yandan da öpüyorum.

ve seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

Nina yine iç çekti ama bir şey söylemedi. "Şu anda tahrik oldun mu?"

"Evet," diye nefes verdi.

"Biliyorum. Bulduğum yerden neredeyse tadını alabiliyorum. Ağzım sulanıyor. Seni yiyip bitirebilir miyim?"

Nefes alış veriş i ağırlaşt ı. "Mmm-hmm."

"Şimdi dilimi klitorisinde aşağı yukarı hareket ettiriyorum. Kahretsin... Tadın çok tatlı. Bu iyi hissettiriyor mu?"

"Evet."

"Ellerin nerede?"

Hafif bir kakhaha attı. "Hayatımı kurtarmak için çarşaf larımı tutuyorum."

"Güzel. Ben seni dil halkamla kızdırırken onları orada tut. Sertçe üzerine vurduğumda hoşuna gidiyor.

klitorisin, değil mi?" Kendi kendime gülümsedim. Bunu

sevdiğini *biliyordum*. "Oh...Tanrım."

Çok tahrik olmuş tım ama kendime de dokunmamaya yemin etmiş tım. Son derece zordu... ve ben daha da zorlandım.

"Beni içinde istiyor musun?"

"Evet... hem de çok."

"Şimdi sikimi senin açıklığına sürteceğim. Hazır mısın, Nina?"

"Evet... Çok ıslandım."

"Evet, öyle olduğunu biliyorum. Şimdi ucumu sana sürttüğümde bunu hissedebiliyorum."

"Jake..."

"Şu anda kimin daha ıslak olduğunu bilmiyorum, sen mi ben mi? Bacaklarını daha geniş aç," diye emrettim.

"Kendime dokunmam gerek,

Jake." "Henüz değil. Sadece biraz

daha, bebeğim." "Ugh." Hayal

kırıklığı içinde iç çaktı.

"Beni içinde ne kadar istiyorsun?" "Her şeyden

çok... çok kötü."

"Sikim şu an çok sert. Seni becermem lazım." "Lütfen... sik

beni."

"Ben yaparken kendine dokunmak ister misin?"

"Evet...evet...lütfen...şimdi."

"Önce seni biraz becereceğim, sonra ne zaman uygun olacağını

söyleyeceğim." "Şimdi."

"Henüz değil."

"Lütfen."

"Şimdi içine giriyorum. Seni doldurduğumu hissedebiliyor

musun?" "Evet...evet."

"Şimdi taşaklarımın derinliklerindeyim. Kahretsin... inanılmaz hissediyorsun."

Daha fazla dayanamadım. Pantolonumun fermuarını açtım ve sikimi okşamaya başladım.

"Jake... Kendime dokunmam lazım."

"Bunu hissediyor musun, Nina? Ne kadar çok istiyorsun... sanki bunun için ölecekmişsin gibi?

Bu... *bu*... benim istediğim şey

Sana dokunamadığımda ve sana sahip olamayacağımı söylediğinde nasıl hissettiğimi göstereceğim. Asla hissetmek istemiyorum

bir daha."

Kendini kaybedeceğini bildiğim için daha hızlı mastürbasyon yaptım. O boşaldığı anda ben de boşalmak istiyordum.

"Şimdi kendine dokun... şimdi."

Nefes alış verişi hızlandı ve sonunda ihtiyacını parmaklarıyla giderdiğini biliyordum. Benimkiler

Boşalma ihtiyacı çok güçlüydü. Çıglık attığını duyduğumda, sonunda bıraktım ve anında boşaldım. "Siktir," dedim

inledi. "Seni seviyorum Nina. Seni o kadar çok

seviyorum ki." Bu benim için de işkence olmuştu.

Arka planda kapı çalındı ve bir kadın sesi duydum. "*Nina, orada iyi misin?*

Tatlı hazır."

Kahretsin.

"Evet... Geliyorum!" diye bağırdı.

Bu ironi karşısında ikimiz de kahkahalara boğulduk. Tekrar gülmek güzeldi. Bir süredir hissetmediğim kadar iyi hissediyordum.

Uzun bir süre, hayatımın en zor haftasından sonra her şey yoluna girecekmiş gibi.

Tanrı size asla başa çıkabileceğinizden fazlasını vermez, değil mi? Ben de bunu öğrenmek üzereydim.

Nina'ya göre Tanrı yakında beni büyük bir şekilde sınayacaktı.

BÖLÜM 27

Ivy istikrarlıydı, bu yüzden Brooklyn'de geçirdiğim bir haftanın ardından vicdanım rahat bir şekilde Brooklyn'e dönebildim.

Boston'a.

New York'a dönmeden önce bütün Pazar gününü onunla birlikte grup evinde geçirdim ve hiç

yaklaşan boşanmadan bahsettim, ancak ona yazdığım bir mektubu getirdim.

Ona daha önce söylediklerimi, böylece duygularımı yazılı olarak öğrenecekti.

Ben gittikten sonra okuyup okumadığını bilmiyordum ama ona vermek beni daha iyi hissettirdi. Kaldım.

ta ki o öğleden sonra beni koluna çip yerleştirmekle suçlayarak kovana kadar.

uyukluyorum.

Bir haftalığına New York'a dönmek beni rahatlatmıştı ama Nina'nın da yanımda olmasını isterdim. Bir gecede

Ailesinin evinde olduğu her gün için ona origami sopa yapardım. Her gün işe giderken Fedex'e uğrayıp

sabah günümün en önemli anıydı.

Bir hafta sonra, Nina'nın Brooklyn'e döndüğü Pazar gecesi idi ve ben de

Boston'a erken geldim. Eve gelir gelmez hemen dairesine gitmeyi planlamıştım. Ondan bir mesaj geldi.

Tam kapıdan çıkıyordum.

Bu gece seni görebileceğimi sanmıyorum. Kendimi pek iyi hissetmiyorum.

Siktir et.

Hemen telefonu elime aldım ve onu aradım. "İyi misin?"

Sesi yorgun geliyordu. "Hey...hayır. Sadece kendimi çok kötü hissediyorum. Karnım ağrıyor. Şu sıralar

ve uzun bir otobüs yolculuğu oldu. Erteleyelim mi?"

"Sanırım öyle, bebeğim, ama seni görmeyi gerçekten dört gözle bekliyordum. Gelip seninle ilgilenmeme ne dersin?

senin?"

"Bu gerçekten çok tatlı. Sanırım uyumam gerekiyor. Özür dilerim. Biliyorum, birlikte

gece birlikte."

"Sorun değil. Yarın gece vahşı atlar beni uzak tutamayacak, tamam mı?"

"Tamam. İyi geceler, Jake."

"Tatlı rüyalar, bebeğim. Kendine iyi bak."

Ertesi gece, onu görmek için yanıp tutuşurken, telefon bile etmedim ve doğruca onun dairesine gittim.

iş.

Kapıyı açtığında uzun sarı saçları iki atkuyruğu şeklinde bağlanmıştı ve gerçekten yorgun görünüyordu.

Ayrıca biraz kilo vermiş gibi görünüyordu.

Onu sıkı bir kucaklamanın içine çektim. "Bebeğim, seni çok özledim."

"Ben de seni çok özledim."

Sol elimdeki kahverengi kâğıt torbayı kaldırdım. "En sevdiğin yerden Çin yemeği getirdim."

"Oh," dedi.

"Sorun ne Nina? Konuş benimle."

"Yok bir şey. Sadece... pek iştahım yok. Hâlâ kendimi iyi hissetmiyorum."

"Özür dilerim," dedim kese kâğıdını yere bırakıp başını okşadıktan sonra hafifçe öptüm. Teni soğuktu.

Başını kaldırıp bana baktığında ağzım altında geziniyordu. "Özür dilemesi gereken benim

bir parti bozan olduğun için."

"Sorun değil. Bok gibi hissediyorsan yapacak bir şey yok." Elini tuttum ve onu kanepeye doğru çektim.

"Gel bakalım. Hadi oturalım."

Başını kucağıma koydu ve ben de saçlarını okşadım. Teni solgundu ve nefes alış veriş yavaştı.

Ona yakın olmak için elimden geleni yapıyordum ve beni dönüştürdüğü için kendime kızıyordum.

üzerinde. Cidden, hiç utanmam yok muydu? Birden oluverdi. Nefesini sikime bu kadar yakın hissetmek beni sertleştirdi.

Onunla birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu ve bu bedenimin doğal tepkisiydi. Gözlerimi kapattım ve

Yedinci sınıf öğretmenim Bayan Mortimer'ın çenesindeki siğili hayal ettim. Kılılı. Siğil. İşe yaramıyordu. Kahretsin.

Ereksiyonumdan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ya da en azından bu yönde bir şey söylemedi. Söylemedi.

Aslında pek bir şey söylemedi. Kucağımdaki yüzüne baktığımda, yüzündeki ifadenin beni şaşırttığını fark ettim.

Gözleri açıktı, derin düşüncelere dalmış gibiydi. Bu kadar sessiz olmasının sebebinin

çünkü uykuya dalıyordu. Evet, kendini iyi hissetmiyordu ama başka bir sorun daha vardı. Bir şey

onu rahatsız ediyordu. Bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyordum ama Nina'nın üzgün olduğunu aynı benim hissettiğim gibi hissedebiliyordum.

parmağını kestiğinde acısını hissettim. Bu benim onunla kurduğum bir bağıdı, başka kimseyle değil. Ne yazık ki.

zihnini okuyabilmeyi kapsamıyordu. "Bebeğim,

her şey yolunda mı?"

"Aklımda çok şey var. Bu hafta iki sınavım var, ayrıca sana arkadaşım Skylar'dan bahsetmiştim."

"Kanserli kız mı?"

"Evet. Her Çarşamba onu görmeye gidiyorum. Bugün onunla konuştum. Durumu pek iyi değilmiş. Kemoterapi

onu gerçekten hasta

ediyordu." "Kahretsin."

"Umarım bu hafta onu görmeye gitmemem gerekmez." "Hasta olduğun için mi?"

"Eğer bir şey kaparsa onun yanında olamam."

"Bence her hafta bu şekilde onun yanında olman harika bir şey."

"İnanın bana... Ben şanslı olanım. Bu kızla tanışsaydın ne demek istediğimi anlardın."

"Belki bir Çarşamba günü seninle gelip onunla tanışabilirim."

Güldü. "Buna tahmin ettiğinden daha çok sevinir."

"Neden böyle söylüyorsun?"

"O seks delisi bir genç ve senin bir resmini görmüş. Seni buraya getirmemi istedi.

Sana 'Biftek Jake' diyor." Güldüm.

"Ateşli bir kız, ha?" "Hiçbir fikrin yok."

Nina sonunda üzerimde uyuyakaldı. Onu odasına götürdüm ve yatırdım, sonra da

Çin yemeği ısıtmak için mutfığa gitti. Ev arkadaşı başkentteki erkek arkadaşını ziyarete gitmişti.

apartmanda yalnız. Mutfağının sessizliğinde yemeğimi yerken, bu gecenin nasıl benimkine hiç benzemediğini düşündüm.

bu kadar uzun bir aradan sonra olmasını umuyordum. Veda etmek için onu uyandırıp uyandırmamaktan emin değildim.

bir not bırakabilir ya da yatağına girebilirsin.

Gece kalmayı tercih ettim. Onun yanında yatmak çok cazipti. Onu yatağına götürdüğümde hala uyuyordu.

Gömleğimi ve pantolonumu çıkardım, boxer külotumu üzerimde bıraktım. Yorganı kaldırdım ve arkasına uzandım.

elini beline koydu. Hiç irkilmedi bile. Uykuya dalana kadar onun sabit nefes alışını dinledim.

Gecenin bir yarısında yatakta doğruldu ve bu beni uyandırdı. Görünüşe göre

Endişeli ve nefes alıp verışı bana Chicago'ya uçak yolculuğumuz sırasında nasıl davrandığını hatırlattı.

"Nina?"

Biraz titriyordu. "Sadece kötü bir rüya gördüm, hepsi bu. Ben

iyiyim." Onu kucaklamaya başladım. "Sesin iyi gelmiyor."

"Sadece sarıl bana, tamam mı?"

"Elbette. İstersen seni sabaha kadar tutabilirim."

Uzun bir sessizlikten sonra tekrar uykuya dalmak üzere olduğunu düşünürken bana "Gidiyor musun?"

bu hafta sonu tekrar Boston'a dönecek misin?"

Her hafta sonu Boston'a gittiğimi biliyordu, bu yüzden garip bir soruydu. "Planlıyordum, evet."

"Yani boşandıktan sonra bile her hafta sonu gitmeyi mi planlıyorsun?"

Beni hazırlıksız yakaladı. "Evet. Yani... bütün hafta tek başına ve ailesinden kimse yok. Bu onu rahatsız ediyor mu?"

Her hafta sonu geri dönmeyi planladığımı biliyor musun?"

Hemen bir şey söylememiş olması bana öyle olduğunu gösterdi.

Hava karanlıktı, bu yüzden sesi titrediğinde ağlayıp ağlamadığını anlayamadım. "Sadece zor olacak."

Onu kendime yakın tuttum, aniden taş kesildiğimi hissettim. "Biliyorum Nina. İnan bana, biliyorum. İşte bu yüzden

kimseye bulaşmak istemedim. Ama kahretsin, seninle çok derine indim ve geri dönüşü yok. Biz

Bunu çözmeliyiz. Bulmak zorundayız. Belki bazı hafta sonları benimle gelebilirsin. Kız kardeşimin tanışmak için can attığını biliyorum.

sen."

"Seninle Ivy'yi ziyarete geleyim mi?"

"Hayır, Ivy'yi ziyaret etmek için değil, ama sen ve ben Boston'da sabahları ve geceleri birlikte geçireceğiz."

"Yani ben şehirde tek başıma dolaşırken sen bütün gün Ivy ile mi olacaksın?"

Siktir. Siktir. Siktir.

"Nina..."

"Sorun değil, dediğin gibi, bunu halledeceğiz," dedi aniden.

Sessizce otururken içimi bir sıkıntı kapladı. Birdenbire şüphe tohumları ekilmişti.

Bunu gerçekten düşünmüş müydüm? Ivy'yi onun önüne koymamı kabul etmesini beklemek benim için gerçekçi miydi?

hayatımızın geri kalanı için? Bu adil değildi. Ivy'ye karşı yükümlülük duygum güçlüydü ama Nina'ya olan aşkımdan daha güçlü değildi. Olaylarla nasıl başa çıkacağım konusunda ciddi bir şekilde düşünmem gerekiyordu. Bir şey vardı.

Bu gece her şeyi çözemeyecektim.

O haftanın geri kalanında Nina beni görmemek için her gece bir bahane uydurdu. Salı günü, o iddia etti

hâlâ hastaydı. Çarşamba günü Skylar'ı ziyaretten geç dönmüştü ve ders çalışması gerekiyordu. Sonra,

Perşembe günü daha çok çalışıyordum. Ben daha iyi biliyordum. Eğer birini görmek istiyorsan, her zaman zaman ayırırsın.

Sadece beş dakika bile olsa.

Ertesi hafta sonu Boston'a dönmek zorunda kalmadan önce bir araya gelemedik. Ivy'nin

zor bir dönem geçirdim ve oradayken kısa bir süreliğine tekrar hastaneye yatırılmak zorunda kaldım. Çok az uyuyabildim.

Tüm hafta sonu bulanık geçti. Ne olduğunu anlamadan tekrar Brooklyn'deki evimdeydim. Hiç bitmeyen bir

ve bundan bıkmıştım.

Çok yoruldum.

Daha da kötüsü, Nina döndükten sonraki Pazartesi günü bana hiç yanıt vermemişti. Bu ilkti.

gün mesajlarımı tamamen görmezden geldi. Cevapsız geçen zaman arttıkça, umutsuzluğum da artıyordu.

Ben oldum. Buna bir de Boston'dan ayrıldığımda Ivy'nin berbat bir halde olduğu gerçeğini eklediğimde kötü bir durumdaydım.

Bana en çok ihtiyacı olan kişiyi yüzüstü bırakmıştım, her şeyden çok ihtiyacım olan kişi için

bu süreçte hepimizin hayatını mahvetmeyi başardı. Gelecek artık sadece bir kara delikti.

Nina beni terk etmeyi seçseydi, onun için özlem duymadığım bir gün bile geçmezdi. Onun düşüncesi

hayatına devam etmek, başka erkeklerle seks yapmak, başka biriyle evlenmek, ondan çocuk sahibi olmak

Birini incitmek istedim. Açıkçası bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Beni fiziksel olarak terk edebilirdi,

Ama yine de sonsuza dek kalbimde ve ruhumda olacaktı. Asla başka biri olmayacaktı.

Kendimi kaybetmeden önce daireden çıkmalıydım. Anahtarlarımı ve ceketimi alıp çıktım, aşağıya doğru yürüdüm.

Gidecek hiçbir yeri olmayan bir sokakta. Yağmur yağmaya başlayınca evden birkaç blok ötede bir barda durdum.

Karanlık ve gürültülüydü ve her şeyi bastırmak için tam da ihtiyacım olan şeydi. Tezgâha oturdum.

bu gece mahvolmak için.

Barmene "Grey Goose sek," dedim.

İlk içkiyi bir dikişte yudumlarken kafamdaki iki ses birbiriyle savaşıyordu.

Nina'dan asla vazgeçmememi söyleyen daha yüksek sesli bir tane vardı çünkü o benimdi ve

Beni gerçekten sevdiğine tüm kalbimle inandım. Sonra, bana onu bırakmamı söyleyen başka bir ses vardı çünkü o

Ona asla yüzde yüzünü veremeyecek bir adamla birlikte olmaktan daha iyisini hak ediyordu. Bunu yok etmek istedim.

Ben de bir içki daha söyledim.

"Seni daha önce burada hiç görmemiştim." İlk defa kafamı kaldırıp barmene baktım ve fark ettim ki

çekici bir sarışındı. Küçük bardağı önüme koydu, göğüsleri siyah bir elbiseden fırlamıştı.

deri büstiyer. Birdenbire, karanlık ve pis bar bir şekilde
Coyote Ugly.

"Çünkü buraya daha önce hiç gelmedim," dedim votkayı içmeden önce.

Başka bir müşteriye hizmet etmek için uzaklaşmadan önce çapkınca "Seni hatırlardım," dedi.

Birkaç dakika içinde elinde başka bir içkiyle geri döndü. "Bu benden. Ne diyebilirim ki? Benim bir

Dövmeli erkekler için zayıflık, özellikle de muhteşem olanlar için." Göz kırptı. "Teşekkürler," dedim ve onu da mideye indirdim.

Eğildi. "Bir şeyden dolayı üzgün görünüyorsun."

"Öyle de denebilir."

"Bana anlatmak ister misin?"

"Bu çok uzun bir hikaye... um... adın ne?" "Lexie."

"Lexie, bu çok uzun bir hikâye," diye tekrarladım.

Tezgâha doğru yaklaştı. Göğsüne bakmamak çok zordu çünkü bana bakıyordu.

yüzüne. "İyi ki zamanım var."

İçimden güldüm. "Yapamazsın. Bunun için değil." "Senin adın ne?"

"Jake."

"Dene beni, Jake."

Gözlerindeki "sik beni" bakışı, ilgisinden daha fazlasını denemekten bahsettiğini gösteriyordu.

"Yeni tanıştığım biriyle bu işe girmemeyi tercih ederim."

Masanın diğer tarafına uzandı ve yanağıma bir öpücük kondurduğunda irkilmeme neden oldu.

Ne oluyor lan?

"Gördün mü... artık eski dostuz, Jake."

"Şey, *eski dostum*, gerçekten bu konuya girmek istemiyorum." "Bir kadınla mı ilgili?"

"Evet... birkaç tane."

"Seni bırakacak kadar aptal olan bir kadının aklını kaçırmış olması gerekir."

Bu ifadenin ne kadar berbat ve ironik olduğuna inanamayarak başımı salladım. Buraya nasıl gelmiştim...

Hem bu barda hem de bu sefil durumda? Telefonumu kontrol ettim.

Neredesin, Nina? Lanet olsun, sana ihtiyacım var.

Bana ne oldu bilmiyorum ama Lexie'ye tüm hayat hikâyemi anlatmaya başladım. Herhalde

neredeyse bir saat boyunca saçmaladım. Sanırım içimi kemiren her şeyi dışarı atmaya ihtiyacım vardı. Zamanla

bitmişti, bana daha fazla votka ikram etmişti ve ben de kıcıımı kaldırmıştım.

Yeni müşterilerle ilgilenmek için uzaklaştığında, artık dikkatimi dağıtacak bir şey yoktu ve acı

tüm gücüyle geri döndü. Nina'nın aramalarımın cevap verip vermediğini görmek için telefonumu tekrar kontrol ettim ve tabii ki

yoktu. Ivy'den bir sesli mesaj aldım.

Barın gürültüsünden kaçmak için dışarı çıktım ve mesajı dinlettim. Biraz tutarsızdı.

Zihnim de bulanık olduğu için anlayabildiğim tek şey 'iyi' oldu.

Güle güle.'

Kahretsin. Ivy bana ne anlatmaya çalışıyordu? Telefonumu nadiren arardı. Ana numarayı hızlı aradım.

Kalbim hızla atarken grup evini aradım. Gece personeli onun odasında olduğunu ve iyi olduğunu teyit ettikten sonra

onu kontrol ettim. "Hoşça kal" dediğini duymak beni çok korkutmuştu.

Hâlâ huzursuz hissediyordum, içeri girdim ve kapanana kadar barda oturdum. Sanırım neredeyse

koltuğumda sızıp kaldım. Uzun zamandır bu kadar içmemiştim. Bu cehennemden çıkmanın zamanı gelmişti.

Orada.

Bardan çıkarken her şey bulanıktı. Yüzüme çarpan soğuk hava bile bana iyi gelmiyordu. Arabayı çalıştırdığımda

eve doğru yürürken, yanıma yaşlı beyaz bir Volvo yanaştı.

"Jake...hadi. Atla. Seni eve bırakayım."

Lexie'ydi.

İyice düşünmeden arabaya bindim. Bok gibi hissederek birkaç blok yürümekten daha iyiydi.

Arabası şeftali gibi mi kokuyordu, yoksa saçları mı? Bilmiyordum. Bildiğim şey Lexie'nin kötü olduğuydu.

yeni bir haberdi ve verdiğim bu karar da

öyle. "Nerede yaşıyorsun?"

"1185 Lincoln. Eleni's adlı Yunan restoranının hemen üstünde."

"Evet. Orayı biliyorum."

Yanından geçtiğimiz sokak lambaları ve binalar büyük, bulanık bir çizgide birleşiyordu. On dakikadan kısa bir süre

içinde kapıma varmıştık.

Lexie'ye döndüm. "Bıraktığın için teşekkürler. Senin sayende kesinlikle çok fazla içtim."

"İçeri girdiğinde oldukça üzgündün ve gevşemeye ihtiyacın vardı. Bana nedenini söyledikten sonra,

Daha da fazla yardım etmek istedim."

"Beni mahvetmeyi başardın" derken kelimelerimi hafifçe geveledim. Güldüm. "Yani,

Teşekkürler... Sanırım."

"Her zaman," dedi elini dizime koyarak. "Ve bunda ciddiylim."

"Tamam... iyi geceler. Tekrar teşekkürler," dedim arabadan alışılmadık bir hızla çıkarken, biraz tökezleyerek. I

Onu davet etmediğim için hayal kırıklığına uğradığımı söyleyebilirdim. Lexie, benim muhtemelen

birkaç yıl önce aradım... hiçbir bağ ya da beklenti olmadan seks. Ama Nina beni başkaları için mahvetti.

Kadınlar. Tek istediğim oydu.

Merdivenleri çıkıp oturma odasına girdim ve oda dönerken kanepeye yığıldım. I

televizyonu açtım ve bir Zumba reklamından çok etkilendim. Dansçılar zıplıyor gibiydi.

ve benimle merengue yapmaya çalışıyordu.

Birkaç dakika sonra kapı çalındı. Kendimi koltuktan kaldırdım ve kapıyı açtım.

Lexie.

Bir iPhone'u kaldırdı. "Bir şey mi unuttun?"

"Kahretsin. Teşekkürler," dedim ve telefonu aldım. "Buraya nasıl geldin?"

"Ön kapıyı açık bırakmışsınız. Alt kattaki kapıyı çaldım ama kadın bana 'siktir git' dedi, ben de

Buradaki üç numaralı kapının kazanan olduğunu düşündüm."

Ona iyi geceler dileyip mutlu bir şekilde yollamadan önce, beni iterek yanımdan geçip

kanepeye oturdu ve otururken bacak bacak üstüne attı. Giydiği yüksek siyah deri çizmelerle

bir fahiŖe gibi

görünüyordu. "Ne

izliyorsun?" "Zumba."

Gölmeye başladı. "Çok komiksin, Jake."

İŖaret parmağımı kaldırdım. "Ve sarhoŖ. SarhoŖ olmayı unutma," dedim ve kanepede ona katıldım. Elimi uzattım

kafamı geri çektim. "Antrenmanı bırak, partiye katıl," diye

mırıldandım. "Ne?"

"BoŖ ver."

Gözlerimi kısarsam, uzun sarı saçlarıyla Lexie bir an için neredeyse Nina'ya benziyordu. Bu kız

kesinlikle seksiydi, ama Nina çok daha güzel ve klas biriydi.

Lanet bir melek.

Seksi tek başına artık benim için yapmıyordu. Aslında, Nina dışında hiçbir Ŗey beni tatmin etmiyordu.

Bir süre geçti ama kaç dakika olduğunu bilemeyecek kadar kendimde değildim. UyuyakalmıŖ olmalıyım,

Çünkü bir sonraki bildiğim Ŗey, Lexie'nin üstsüz olduğu ve kot pantolonumun üzerine oturduğuuydu.

Üzerimde hareket ederken kulağıma fısıldadı. "Çok ateŖlisin, Jake. Seninle yatmak

istiyorum."

Sikeyim.

Aletim sertleşmişti. Kendimden geçmiştim ama bunu istememe yetecek kadar değil. Ben vermeyi hayal edemezdim

Kendimi bu şekilde başka birine. Nina'yı seviyordum. Şu anda benimle birlikte olmak istemese bile, bedenim

onundu.

Onu üzerimden ittim. "Lexie, in

üstümden." "Ben de iniyordum."

"Çekil üstümden demek istedim. Buraya hiç gelmemeliydin. Gerçekten işemem lazım. Geldiğimde

Geri çekil, gitmeni istiyorum, tamam mı?"

"İsteddiğini sanmıştım. Bütün gece göğüslerime bakıp durdun ve kendine bir bak... Sertleşmişsin."

"Lexie, kusura bakma ama ben uyurken sikimin üzerinde oturuyordun. Kendi aklı var.

Ve göğüslerine gelince, belki onları kaldırsaydın, onlara bakmazdım. Şimdi, lütfen.

Sen çok hoş bir kızsın (... *bir fahişe için*), ama sana daha önce de söyledim, benim biriyle ilişkim var."

Banyoya gidip hayatımın en uzun işemesini yapmadan önce başka bir şey söylemedim. Herhalde

Başım dönerken on dakikadır tuvalette oturuyordum. Büyük bir akşamdan kalma

yarın sabah beni bekliyordu.

Yaşam alanına geri döndüğümde Lexie gitmişti. O gitmişti

ama ben yalnız değildim.

Kalbim. Böyle bir şey olamaz.

Nina gözyaşları içinde odanın ortasında durdu.

Başıma kan hücum etti. "Nina? Nina...bebeğim, az önce ne oldu? Az önce ne gördüğünü sanıyorsun?"

Önümde durmaya devam etti ama akan gözyaşlarını yalarken hiçbir şey söylemedi.

gözlerini kapalı tutuyordu. Nefes almak üzereymiş gibi görünüyordu.

Tanrı yardımcım olsun. Bu çok kötüydü.

Kendimi toparlamaya çalıştım ama içten içe panikliyordum. "Gördüğün o kız... Beni bir randevu evinden eve bıraktı.

Bar. Oraya gitmiştim çünkü senin için çok üzülmüştüm. Telefonlarıma cevap vermiyordun. Yapacak çok işim vardı.

İçki. Beni bıraktı ve telefonumu arabasında unutunca buraya geri geldi. Hiçbir şey olmadı, Nina.

Hiçbir şey olmadı!"

Hiçbir şey söylemiyordu. Kalbim kırılıyordu. Bana inanmıyordu.

Kahretsin, ben de kendime inanmazdım.

"Onunla yatmadım. Onu öpmedim bile. Nina, babamın mezarı üzerine yemin ederim!"

Bana baktı.

Ona doğru yürüdüm ama o geri çekildi. Hâlâ nutku tutulmuştu.

"Sana bir şey söyledi mi?" diye sordum.

Nina kızgın gözlerle yavaşça başını salladı. Derin bir nefes verdi. "Aslına bakarsanız, öyle yaptı." Konuştu

gözyaşları arasında. "Bana Nina olup

olmadığımı sordu." Başımı salladım. "Ne?"

"Ve ona öyle olduğumu söylediğimde... erkek arkadaşımı onu becerecek kadar uzun süre terk ettiğim için bana teşekkür etti.

onun boku."

Hayır.

Böyle bir şey olamaz.

Şaşırdım ve sonra başımı şiddetle salladım. "Hayır. *Hayır!* Nina... hiçbir şey olmadı. Uyuyakalmışım. O

bana asıldı. O... O üç-"

"En azından prezervatif taktın mı?" diye avazı çıktığı kadar bağırdı, yüzü kıpkırmızıydı ve dudakları

seğiriyor.

Yumruklarımı havada sallayarak sıkılmış dişlerimin arasından tekrar çığlık atarken öfkeli bir deli gibi oldum.

"Hiçbir şey... lanet... olmadı!"

Bana bağırarak karşılık verdi. "Ben içeri girdiğimde sütyenini giyiyordu. Buna inanmamı mı bekliyorsun?

Beni ne tür bir aptal sanıyorsun?"

Bana inanacak kadar beni seven biri.

Tam o sırada Ryan koridordan çıktı. Bunca zamandır orada mıydı yoksa Nina ile birlikte geldi.

"Hadi Nina. Gidelim buradan," dedi ve onu kapıya doğru itti.

Çılgılık atmaktan sesim kısılmıştı. "Hiçbir yere gitmiyor."

Bana ters ters bakarak, "Öyle değil," dedi. "Onun hayatına yeterince zarar vermedin mi? Bırak gitsin,

Jake." Kadın gözlerini silmeye devam ederken onu kapıya doğru itti. "Bırak onu gitsin."

Kafamın içindeki o istenmeyen ses, başından beri bana bunu yapmamı söylüyordu çünkü o

Ryan'ın köşesinde beliriverdi. Lexie konusunda bana inanmadıysa doğru da olabilirdi. Aksini asla kanıtlayamazdım.

Ryan onu kolundan tutup koridora çıkardı. Bana son bir kez daha baktı.

Gözlerindeki hüznün kalbime bir hançer gibi saplandı. Onun acısının içime yayıldığını hissediyordum.

donup kalmıştım, çaresiz ve kırılmıştım. O ses galip gelmişti. Savaşmadan gitmesine izin verdim.

gözden kayboldu. Onu bir daha görüp göremeyeceğimden emin değildim. Bana bu kadar çok şey getiren kız

Bana yaşamak için bir neden veren, ruhuma işleyen o büyük neşe gitmişti. En kötü andı.

hayatımın.

Tam her şeyin daha da kötüye gidemeyeceğini düşünürken, aşağıya baktım ve bir şeyi kaçırdığımı fark ettim.

Nina'dan sesli mesaj. Telefonum Lexie'nin arabasındaiken aramış olmalıydı. Göğsüm sıkıştı.

Ben oynadım.

"Selam, benim. Geçen hafta mesafeli davrandığımı biliyorum. Senden ayrı biraz zamana ihtiyacım vardı.

Bunun gerçekten nasıl bir his olduğunu anlamak için... Sensiz yaşamamanın benim için bir seçenek olup olmadığını görmek için. Ve biliyorsun ki

Ne? Değil, Jake. Gerçekten değil. Bu işi yürüteceksek bazı şeylerden, yani seninle geçireceğim zamandan fedakârlık etmem gerektiğini biliyorum. Bir keresinde bana söylediğin gibi, bazen varlığından haberdar olamayacağın bir zevki yaşamak için hayatta biraz acıya katlanmak zorunda kalırsın. Sen benim tek zevkimsin ve ben

Dünyadaki tüm acılara ve fedakarlıklara değdiğini söylüyor. Mesafe kalbi daha da büyütür, değil mi? Bu gece seni görmem gerek. Söylemem gereken daha çok şey var. Şimdi oraya gidiyorum. Umarım

Uyanmışsın. Seni endişelendirdiysem özür dilerim. Seni çok seviyorum."

BÖLÜM 28

Seksen beş: O sesli mesajı kaç kez dinlediğimin sayısı.

Otuz: Nina'nın yüzünü tekrar görmeden önce geçen gün sayısı.

Bir: onu nihayet gördüğümde neredeyse kendimi kaybettikten sonra yapacağım büyük hataların sayısı.

Nina'nın gidişinden sonraki haftaları, kendimi bunun en iyisi olduğuna ikna etmeye çalışarak geçirdim.

Perişan halde. Evine gidip ona yalvarıp yalvarmayacağımı düşünmediğim tek bir gece bile geçmedi.

onu. Her zaman buna karşı çıkardım çünkü ona daha fazla acı çektirmeye dayanamazdım. Eğer yapmazsa

O gece bana inanmamıştı, şimdi de inanmayacaktı. Yürürken bana bakışı

sonsuz dek beynime kazınacaktı. Tam bir üzüntü ve hayal kırıklığı ifadesiydi. Anı

bana musallat oldu. Sarhoş olmak dışında yanlış bir şey yapmadığım halde, kendimi şu şekilde cezalandırdım

Beni mahveden o kötü kararı asla unutmayayım diye yüzündeki o ifadeyi tekrar tekrar çizdim.

Ryan, Tarah ve ben hiç konuşmuyorduk. Birbirimizden vebadan kaçır gibi kaçıyorduk.

başka bir daire.

İronik bir şekilde, Ivy bir anlık netlikle boşanma konusunda işbirliği yapmayı kabul etmiş ve

onun vasisi olarak devam edeceğim. Yoluma çıkan tek şey buydu ama artık bunun bir önemi olduğundan emin değildim.

Hayatımın aşkını kaybettiğimi.

Evrak işleri dışında Ivy ile ilgili hiçbir şey değişmemişti. Hâlâ her hafta sonu Boston'a gidiyordum.

ve aslında en kötü zamanlarında bile evde daha fazla zaman geçirdim.
Aklımdan çıkmasına yardımcı oldu

Nina'ya ve Ivy'ye, yaklaşan boşanmanın onun yanında olmamı
değiştirmeyeceğine dair güvence vermek için. Her zaman

New York'a dönmek için acele edecek bir şeyim yoktu.

Boşanma konusu artık umurumda değildi. Ailem beni boşanmaya ikna etti.

Ama artık evlilik sonrası için bir planımız vardı.

Brooklyn'de bir gece kapı çalındı ve ben de kapıyı kontrol etmeden açtım.
gözetleme deliği.

Yüzüme bir şey çarptı ve neredeyse burnum kırılıyordu.

"Bu ne lan!?"

Ellerim yüzümü kapattı ve tam o kişiye yumruk atmak üzereydim ki
aşağıya baktım

Silah: Bir çanta. Üzerinde bir erkek grubunun sevimsiz bir resmi vardı.
Saldırgan saçı olmayan minyon bir kızdı.

Bunun kim olduğunun farkına vardı.

"Pislik!" diye bağırdı.

Burnumu tekrar silerek kan olup olmadığını kontrol ettim. "Skylar?"

"Arkadaşımmın canını yakarsan böyle olur, göt herif," dedi ve yanımdan geçip daireye girdi.

Alaycı bir tavırla, "Sonunda sizinle de tanıştığımıza memnun oldum. İçeri buyurun."

Çantasını bıraktı ve kanepeye uzandı. Solgun ve zayıf görünüyordu. Kahretsin... bu kız

burada olmamalıydı.

"Hiç suyunuz var mı?" diye sordu.

"Evet...tabii." Ona bir bardak doldurmak için mutfığa koştum ve karıncalanan burnuma dokundum.

ona baktı. Kendini iyi hissetmediği belliydi. Buraya kadar gelmesi beni çok şaşırttı,

hasta ve hepsi, arkadaşı için ayağa kalkmak.

Ona suyu uzattım, o da aldı ve içti.

Kanepenin karşı tarafına oturdum. "Nasıl hissediyorsun?"

"Göründüğüm gibi hissediyorum," dedi aniden.

"Buraya nasıl geldin?"

"Taksiye bindim."

"Hastaneden ayrıldınız mı?"

Arkasına yaslandı ve ayaklarını kanepeye vurdu. "Bak, buraya havadan sudan konuşmak için gelmedim."

"Tamam."

"O sürtükle yattın mı yatmadın mı?"

Gözlerinin içine dikkatle baktım. "Sana yemin ederim ki yapmadım. Yemin ederim. Nina'nın bana inanmadığını biliyorum.

gördüğünü sandığı şey yüzünden beni öldürdü."

Gözlerimin içine baktı ve "Bunu tahmin etmiştim" dedi. "Neyi anladın?"

"Belki de yapmadın."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü Nina'yı aldatmak için aptal olmak gerekir. Rahibe Theresa gibi bir kalbi ve

Barbie gibi bir vücut. Belki daha çok Badonkadonk Skipper gibi. Her neyse, çok ateşli. O her şey."

Gerçek bu değil mi?

"Bana inanıyor musun?"

"Dürüst olmak gerekirse, az önce gözlerinizin içine bakana kadar emin değildim. Bir sezgim var ve sanırım

doğruyu söylüyorsun."

Rahatlamış bir şekilde derin bir nefes aldım. "Teşekkür ederim. Teşekkürler Skylar."

Öksürmeye başladı ve ben de hemen kalkıp ona biraz daha su getirip kahvenin üzerine koydum.

masaya geri oturdu.

"Her neyse, o perişan halde. Beni depresyona sokuyor ve bunu birine yapmak oldukça zor.

Zaten kanser hastası olan."

Muhtemelen yapmamam gerektiği halde kıkırdadım. "Sence ne yapmalıyım? Söyle bana. Ben yapacağım.

herhangi bir şey."

Gerçekten 15 yaşındaki birinden tavsiye mi istiyordum? Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir. Yine de bu kız yaşının ötesinde bilge görünüyordu.

"Biraz taşak büyütmen lazım dostum. O senin içinde gerçekten başka bir şey görmeyene kadar kendini savun.

Gözler. Senin olanı geri al! Yüzlerce deneme gerekebilir ama öylece pes edemezsin."

Başımı sallayarak onayladım, ta ki bir şey anlaşılana kadar sessiz kaldım. "Onun için savaş..."

Ayağa kalktı ve koluma vurdu. "Sen bir dahisin, Tommy Lee."

Skylar yarım saat kadar kaldı. Mitch adında bir adamdan bahsedip durdu ve ben sadece

dinledim. En azından bunu yapabilirdim çünkü bana verdiği ilham paha biçilemezdi.

Taksiyle eve dönmesi için ona para vermekte ısrar ettim. Kapıdan çıkmadan önce bana döndü.

ve dedi ki, "Hayat kısa, Jake. Gitmesine izin verirsen hayatının geri kalanında pişmanlık duyacaksın."

Haklıydı.

"Skylar, bana inandığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Oh, bekle... unutmadan." Telefonunu çıkardı ve kamera moduna aldı. "Dik dur ve

kaslarını dışarı it." "Ne?"

"Sadece yap. Kollarınızı sıvayın ki dövmelerinizi görebileyim... ve gülümseyin." Dediğini yaptım ve o da bir fotoğraf çekti.

Göz kırptı. "Yol için göz şekeri."

O uzaklaşırken başımı eğlenerek salladım. O cesur bir ruhtu. Bir melek tanıyor muydum

dünyada bir tane gördüğümde? Yüzüme yumruk atsa bile tanıyamayacağımdan emindim.

Skylar'ın ziyareti bana ihtiyacım olan cesareti vermişti. Nina'ya yakın bir kişinin bile

geri dönmek dünyalara bedeldi.

Ertesi gün Nina'nın hayatımdan çıkmasının üzerinden tam bir ay geçti. O günü

Salı öğleden sonra evine gidip onunla konuşmaya çalıştım. Ne söyleyeceğimi bilmiyordum.

Ama gözlerimin içine bakmasını ve doğruyu söylediğimi görmesini istedim.

Metro istasyonundan Park Slope'taki mahallesine doğru yürürken rüzgarlı bir bahar günüydü. Benim

Ona söylemek istediklerimi tekrarlarlarken midem çalkalanıyor ve kalbim hızla çarpıyordu. Ona söylemek istediklerimi

Aylardır sigara içiyordum ama bugün gerçekten bir sigaraya ihtiyacım olduğunu hissettim. Yoldan geçen insanlar bana baktı.

Garipti çünkü kendi kendime konuşuyor ve ellerimle işaretler yapıyordum.

Yaşadığı binaya yaklaştığımda kalbim duracak gibi oldu. Hemen büyük bir ağacın arkasına saklandım.

Nina adımlarına doğru yürüyordu ve yalnız değildi. Kahverengi saçlı ve gözlüklü bir adam

kolunu ona dolamıştı. Yüzünü tam olarak seçemiyordum, ama bildiğim tek şey üzerinde

Mister Rogers düğmeli kazak ve onu bayıltmak istediğimi söyledim.

Birlikte sahanlığa oturdular ve adam kazağını çıkarıp kadının omuzlarına koydu. Kadın eğildi

söylediği bir şeye gülerek başını geriye attı ve göğsüm daraldı. Bir an için cennet gibiydi.

yüzündeki sevinci görmektir. Tanrı aşkına, kalbim ondaydı. Onu görmek nasıl iyi hissettirmez ki?

Kalbin mutlu mu? Öte yandan, bu tam bir cehennemdi çünkü onu oraya koyan ben değildim; hepsi

başka bir adam yüzünden. Hayatım boyunca başka bir insanı hiç bu kadar kıskanmamıştım.

Her hareketlerini izlerken, ağacın arkasında donup kaldım. Sarı elbisesi içinde çok güzel görünüyordu.

Bu da güneş ışığında parlayan altın sarısı saçlarını ortaya çıkarıyordu.
Parmaklarımı gezdirmeyi çok istiyordum.

onu koklamak, ona sarılmak için. Onu görmek, onu ne kadar çok özlediğimi
fark etmemi sağladı.

Dizine dokundu ve yumruklarım karşılık olarak sıkıldı. Kalbim deli gibi
atıyordu ve ben

Bolca terliyor.

Kahretsin, bu beni öldürüyordu.

Ellerini sallayarak ona bir hikâye anlatıyor gibiydi ve kız her güldüğünde
sanki ben gülüyormuşum gibi hissediyordum.

onu biraz daha kaybediyordum. Orada bir sapık gibi dikilip her şeyi
izliyordum. Birkaç işkenceden sonra

dakikalar sonra ikisi de ayağa kalktı. Sırtı bana dönüktü ve bana doğru
eğildiğinde vücudum titremeye başladı.

Öp onu. Sanırım sonunda Nina'nın hiperventilasyondayken nasıl hissettiğini
anlamış olabilirim çünkü ben

nefesimi tutamadım.

Onu gerçekten kaybediyordum.

Uyuşmuştum. Birinin gelip onu bu kadar çabuk alması beni
şaşırtmamalıydı. Kız

Onu yakalayan ve gitmesine izin veren aptal bendim. O beni seviyordu ve
ben her şeyi mahvetmeyi başardım.

Bay Rogers ona veda ederken sarıldı ve bir an için yalnız kaldı, onun
gidişini izledi. Her şey

O an içimden ona doğru koşmak geldi ama bedenim kıpırdamadı. Sonra arkasını döndü,

merdivenlerden çıktı ve gözden kayboldu.

Daha önce içimde oluşan tüm güven duygusu, az önce tanık olduğum şey yüzünden tükenmişti. Skylar

Nina'nın benim yüzümden depresyonda ve üzgün olduğunu söylemişti. Az önce gördüğüm Nina bensiz daha mutlu görünüyordu. Ben değildim.

Bunu elimden almak üzereydim. Hayatta olmaz. Onu çok seviyordum.

Acımı dindirmek istedim ve neredeyse eve dönerken bir bara gidip kendimi unutturmak için içiyordum ama

Sonra kendimi bu karmaşanın içine nasıl soktuğumu hatırladım. Bunun yerine, asla içmemeye yemin ettim.

Alkol hayatımı mahvettiği için yine çok kızgındım.

Onun yerine doğruca eve gittim. Depresyon duygularımı tarif etmeye bile yetmez.

Yıkılmış.

Ertesi gün öğleden sonra ev telefonu çaldı. Normalde açmazdım ama eğer bir

Şans eseri Nina'ydı, uzak durmaya yemin etmiş olsam da onun sesini duymak istedim.

"Alo?"

"Nina orada mı?"

Bu bir erkekti ve vücudum hemen saldırı moduna geçti. "Kim bu?"

"Spencer."

"Spencer..."

"Evet. Orada mı?"

Spencer: Nina'nın hıyar eski erkek arkadaşı.

Ellerimi yumruk yaptım ve samimi bir ses taklidi yapmak için elimden geleni yaptım. "Bu neyle ilgili?"

"Ben onun eski arkadaşayım. Bugün Brooklyn'deki bir müşterimi ziyarete geldim ve bir uğrayıp hasret gidermeyi umuyordum.

onunla. Yeni hücresi bende yok. Ryan Haggerty'nin yanına taşındığını biliyorum. Bu numarayı onun için almıştım.

Bu onun ev telefonu, değil mi?"

"Evet. Doğru yerdesiniz." "Peki,

orada mı?"

"Aslında... onu az önce kaçırdınız. Köşedeki dükkana gitti ve birazdan eve dönecek.

birkaç dakika." Yalan söyledim. "İstersen gelip bekleyebilirsin dostum. Burası 1185 Lincoln."

"Tamam, öyle yapacağım. Teşekkürler."

Bu adam şehre gelmek için yanlış günü seçmiş.

On beş dakika sonra ön kapıyı çaldı ve ben de zili çaldım. Dairenin kapısını çaldığında

Teksas büyüklüğünde bir sırtışla kapıyı açtım. Az önce bir kap dolusu şeker yutmuş gibi görünüyor olmalıydım.

mutlu haplar. "Spencer!" "Spencer!" dedim yüksek sesle, sırtını öyle bir sıvazladım ki sanırsın

bir şeyle boğuluyor. "İçeri gel."

Benimle hemen hemen aynı boydaydı, gri bir takım elbise giyiyordu ve tipik bir yuppie gibi görünüyordu. Benimle aynı boydaydı.

Bana yukarıdan aşağıya bakıyor, açıkça beni yargılıyordu. Bu adamın Nina'yla birlikte olması beni hasta ediyordu. Dişlerimi sıktım.

dişlerini sıktı ve bu düşünce

karşısında irkildi. "Kimsin sen?"

diye sordu.

"Ben Jake. Telefonda

konuşmuştuk." "Burada Nina ile mi

yaşıyorsun?"

"Evet. Rahatına bak."

Kanepeye doğru yürüdü ve tereddütle oturdu. "Birkaç dakika içinde döneceğini söylemiştin?"

"Bunun gibi bir şey..." Mutfığa doğru yürüdüm, bir muz aldım ve karşısına oturdum.

"Yani..." dedi, ellerini birbirine vurarak, rahatsız görünüyordu.

Güzel. Onu sinirlendiriyordum.

Onunla alay ettim "Yani..." Muzu soyarak kocaman bir ısırık aldım ve ağzım doluyken konuştum.

"Nina bana senin hakkında çok

şey anlattı." Şaşırmış

görünüyordu. "Öyle mi?"

"Hâlâ insanları aşağılamaya devam mı

ediyorsun?" "Seni takip etmiyorum."

"Bilirsiniz, kendinizi daha iyi hissetmek için insanları bok gibi hissettirmek..."

küçük bir penisin var."

Ayağa kalktı. "Bu ne lan..."

"Merak etme. Nina seni affediyor. Ben onun içine girdikten sonra, bunun senin hatan olmadığını anladım."

onu hiç getirmedi. Yani, elindekiyle ancak bu kadarını yapabilirsin. Zavallı şey

karşılaştıracak bir şey yok." Güldüm, başımı salladım ve "Bunun normal olduğunu sanıyordu!" dedim.

Ayağa kalktı ve parmağıyla beni işaret etti. "Haddini aşıyorsun."

"Haddini aşan ne biliyor musun? Sana güvenini ve sevgisini veren mükemmel bir melek kadını aldatmak."

lanet bekaret. Kendini daha erkek gibi hissettin mi? Çünkü bana koca bir amcık gibi görünüyorsun. Bilirsin işte,

Aynı anda birden fazla kadının içine sokmak onu büyütmez, Spence."

Kapıya doğru yürüdü ve çıkmadan önce arkasını döndü. "Kim olduğunu sanıyorsun bilmiyorum

Ama Nina senin gibi bir pislikle birlikte olduysa, ona yaşattığım her acıyı hak ediyor demektir."

Koridorda koşarak kaçarken, "Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?" diye bağırdım. Ben de tam giymek üzereydim.

bir kap arsenik!"

Ön kapı çarptı.

Evet... Kendimi kaybediyordum. Ama lanet olsun, bu iyi hissettirdi.

Bir hafta ve Boston'a başka bir yolculuktan sonra, hala berbat durumdaydım.

Bir gece işten sonra, ön kapıdan girerken, Desiree restorandan çıktı, üzerinde siyah bir

mini elbise ve stiletolar. Bir garsondan çok go-go dansçısına benziyordu.

"Hey, Jake."

"Hey," dedim göz teması kurmadan ve yanından geçip gitmeye devam ettim. Topukları kaldırımı sıyırıyordu. "Bekle."

Arkamı döndüm. "Ne?" Hâlâ depresyonda ve öfkeliydim, ona karşı kısa konuşuyordum.

Doğum günümüzde Nina'ya tuvalette saldırdığından beri Desiree'yle karşılaşmamıştım. O olay

hayatımın en güzel gecesi idi. Şimdi bile, Nina'yı başka bir adamla gördükten bir hafta sonra, ona olan aşkım

hala her zamanki gibi güçlüydü. Ayrı olmak ona olan aşkını kaybetmek anlamına gelmiyordu. Bu sadece

Onu hayattan daha çok sevmesine rağmen onsuz yaşamayı öğreniyor.

Desiree iç diyalogumu böldü. "Nina'ya banyoda söylediklerim için özür dilemek istedim.

O gece. Hiç gereği yoktu. Aramızdaki şeyler yürümediği için biraz kırgındım,

ama asla böyle bir olaya neden olmak istemedim."

"Evet, her neyse. Bu eski bir haber." Anahtarı ön kapıya soktum.

"Bekle."

Tekrar arkamı döndüm. "Ne oldu?"

"Nina'yla işler nasıl?"

Onun adını duymak bile acı veriyordu. Tek dürüst cevabı verdim. "Her şey bitti."

Özür diler gibi görünüyordu ama bunun gerçek olup olmadığını anlayamadım. "Özür dilerim. Sana söylediklerim yüzünden mi?"

O

mu?"

"Hayı

r."

"Şey, özür dilerim. Ciddiyim. Sen iyi bir adamsın. Ve bana karşı hep dürüstün; asla

Bana hiçbir şey için söz vermedi. Eğleniyorduk ve sana kızmaya ya da onu kıskanmaya hakkım yoktu."

"Sorun yok, Des."

"Şu anda ne yapıyorsun?"

"Yukarı çıkıp bir şeyler yemeye çalışacaktım," dedim.

"Moralin bozuk görünüyor. Neden içeri, restorana gelmiyorsun? Şef sana bir şeyler hazırlasın.

en sevdiğin şeyler."

Eğer yukarı çıkarsam Nina ve o adamın öpüşme görüntülerinin kafamda tekrar tekrar canlanacağını biliyordum.

Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor. Her ne kadar bir parçam yalnız kalıp acımın içinde debelenmek istese de,

Kafamı dağıtmaya çalışmak mantıklı geldi.

İçimi çektim ve onu kapıya kadar takip ettim. "Pekala. Teşekkürler."

Beni köşedeki bir masaya oturttu ve mutfağa gitti, büyük bir tepsiyle geri döndü.

en sevdiği Yunan yemekleri. Ben yerken o da karşıma oturdu. Çok iştahım olmamasına rağmen

her tabağın yarısını yiyip bitirdi.

Uzun siyah saçları ve iri kahverengi gözleriyle Desiree gerçekten çok güzel bir kızdı.

İçeride. Yatakta kesinlikle uyumluyduk, ama bu burada bitiyordu. Yine de, onunla seks

tamamen sonuçla ilgiliydi. Nina ile yaşadıklarımın kıyaslanamaz bile.

Nina benim için sadece fiziksel olarak dünyanın en güzel kadını değildi, aynı zamanda onu tüm benliğimle seviyordum.

Kalbim ve ruhum onunla seksi her şeyi tüketen, asla bitmesini istemediğim bir şey haline getirdi. Yemeğim gelmeye başladı

onu gözlüklü adamla sevişirken hayal ettim. Canım o kadar çok yanıyordu ki kafamdaki görüntüyü silmek için.

"Tatlıyı üst kata çıkarmaya ne dersin?" Desiree sordu.

Derin bir nefes aldım. Satır aralarını okumalıydım ama yalnız kalmaktan o kadar korkuyordum ki

onunla birlikte gitti. "Evet...tabii. Neden olmasın?"

Üst kata çıkınca, ilk başta her şey yeterince masumca başladı. Biraz kahve yaptık ve Desiree tabakları hazırladı.

tezgahın üzerinde. Benim önerim üzerine, her şeyi odama geri getirdik çünkü

Ryan ve Tarah içeri girip onu yanımda gördüler. Yatağımda oturup tarçınlı ve ballı börekleri yedik.

Sessizlik. Nina'yı düşünmediğim bir an bile geçmedi. Bir noktada boğazım tıkanı ve

böreği bir kenara koyun.

"Jake, sana neler oluyor?" diye sordu.

Sahte bir gülümseme taklit ettim. "Gerçekten bilmek istediğini

sanmıyorum." "Neden böyle söyledin ki?"

"Çünkü Nina ile ilgili." "Ne olmuş

ona?"

Gerçekten onunla bu işe girmek üzere miydin?

"Sana ayrıldığımızı söylemiştim. Geçen hafta onu başka bir adamla gördüm. Bu beni biraz delirtti."

Yılın küçümsemesi.

Desiree'ye Nina'dan bahsetmek hiç mantıklı değildi ama o kadar çok canım yanıyordu ki, bunu yapmam gerekiyordu.

içimi dökmek istiyorum.

"İkinizin arasında ne olduğunu bilmiyorum ama gitmene izin verdiği için aptalın teki."

Her şeyi tekrar anlatacak enerjim yoktu. Ben de sadece "Teşekkürler." dedim.

Sonra Desiree konuşmayı kesti; zaten hiçbir zaman konuşmayı seven biri olmamıştı. Arkamdan geldi.

ve omuzlarıma masaj yapmaya başladı. Gözlerimi kapattım ve sadece bu hisse odaklandım, rahatlamaya çalıştım ve

Acıyı meditasyonla uzaklaştır.

Aptal değildim. Neden buraya gelmek istediğini biliyordum ve bir parçam bunun olmasına izin vermek istiyordu,

özlem ve üzüntüyü uyuşturacak herhangi bir şey.

Gömleğimi kaldırdı ve ben gözlerimi kapalı tutarken ellerini sırtıma daha sert sürtmeye başladı. O sırada

banaya masaj yapmaya devam etti, duygularım Nina'nın beni terk etmesinden dolayı üzüntüden öfkeye dönüştü

bir yalan üzerine. Acımın nedeni çok anlamsızdı. Öfkelendikçe, acılarımı silmek istiyordum.

Düşünceler. Desiree tişörtünü çıkarıp göğüslerini sırtıma bastırarak beni okşadığında

onu durdurmak için hiçbir şey yapmadı.

Artık hiçbir şeyin önemi yoktu.

Öfke içimde birikmeye devam etti. Desiree masajı bıraktı ve üstüme tırmandı, onu sararak

bacaklarını belime doladı. Gözlerimi kapattım ve dilimi göğsünün üzerinde gezdirerek ağzımı indirdim. Göğsü

Nina'yı takıntı haline getirmeye devam ettiğim için en iyi ihtimalle mekanik. Onu sertçe emdim, yapamadığım için hayal kırıklığına uğradım

Desiree'de kaybolmak.

Dudaklarımı yaladı, diliyle ağzımı açmaya zorladı. Öpüşüyorduk ve aniden öfke

suçluluğa dönüştü, çünkü bu daha samimi hissettirdi ve tüm olanlara rağmen vücudum hala

Nina'ya aitti. Bu duyguyla savaşıarak onu daha sert öptüm, dilimi kabaca onunkine doğru hareket ettirdim. I

neredeyse ağzını kapatıyordu.

Sonra dişleriyle dudak halkamı çekiştirdi, Nina'nın eskiden yapmayı sevdiği şeyi. Nefes nefese geri çektim. Bu

işe yaramıyordu. Bu acıyı silmek için hiçbir şey yapmıyordu. Daha da kötüleştiriyordu.

Ya ona gitmesini söylemeliydim ya da bu işi bitirmeliydim. Nina'nın yeni erkek arkadaşına gülümsediği bir görüntü.

kafamın içinde parladı. Suçluluk duygusu tekrar öfkeye dönüştü. Desiree içimde verdiğim savaştan habersizdi.

Külotunu çıkardı ve kot pantolonumun üzerinden sürtünmeye başladı. Biraz sertleşmişim, en iyi ihtimalle yarı

zihnimin ve bedenimin senkronize olmamasının vasat bir sonucu.

"Seni tekrar içimde hissetmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "Becer beni... şimdi."

Üzerimde hareket ederken gözleri kapalıydı. Yüzüne baktım. O coşku içindeydi; ben de

Çaresizlik.

Siktir et.

Gözlerimi kapattırdım, ona istediğini verirdim ve belki başka bir kadının içinde olmak bana yardım ederdi.

bu düşünceleri kafamdan atmak için.

Onu üzerimden kaldırdım ve ayağa kalkarak prezervatif almak için komodini açtım. Midem altüst olmuştu,

Bir tanesini şeritten koparıp yere düşürdüğümde elim titriyordu.

Ne yapıyordum ben?

Prezervatifi almak için eğildiğimde, halımın üzerinde parlayan bir metal parçası fark ettim.

Elime aldığımda elim daha da titredi.

Nina'nın tılsımlı bileziği idi.

Avucumdayken donup kaldım ve yatağın kenarına oturup sanki canlı bir parçaymış gibi ona baktım.

onu. Parmaklarımı takıların üzerinde gezdirirken, içimi diğer tüm duyguları aşan muazzam bir hüznün kapladı.

Duygular. Suçluluk duygusu, öfke... üzüntü galip gelmişti. Geriye kalan tek şey buydu.

Desiree ağır ağır nefes alıyordu ve çıplak vücuduna baktığımda hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Desiree...

Bunu yapamam. Özür dilerim. Bu bir hataydı. Sanırım hazır değilim."

Asla hazır olacağımı sanmıyorum.

İç çekti. "Emin misin?"

Sessizce başımı salladım, gözlerim hâlâ bileziğe sabitlenmişti.

Çok eminim.

"Tamam, sen bilirsin," dedi gömleğini tekrar giyerken.

"Anlayışınız ve yemek için teşekkür ederim" derken yüzüne bile bakmadım.

"Ne zaman istersen, Jake. Hazır olduğunda beni nerede bulacağını biliyorsun. Senin için burada olacağım, birinin aksine

başka."

Desiree kıyafetlerini giydi ve beni kaldığım yerde yalnız bırakarak sessizce odamdan çıktı.

sonraki yarım saat boyunca. Parmağımı tekrar tılsımların üzerinde gezdirirken, aklıma bir şey geldi. I

Özellikle Nina'nın içeri girip Lexie'yi gördüğü gece bunu taktığını hatırlıyordu. Charms jingled gibi

Bana kızgınlıkla elini salladı. Acı bir anıydı ama müthiş bir keşifti. Eğer bu bilezik

Bu da Nina'nın o geceden beri burada olduğu anlamına geliyordu.

Yine benim yatağında uyuyordu.

Bitmemişti.

Buraya ne zaman geldiğini bilmiyordum ve bunun bir önemi de yoktu. İhtiyacım olan şey buydu -ondan bir kanıt-

Belki de beni hala seviyordu, bir umut vardı. Artık hiç şüphe duymadan biliyordum ki

Rogers'ın elinde bir savaş vardı.

Avucumda bilezik-umutla odada volta atarken zihnim hızla çalışıyordu. Birdenbire

Daha önceki öfke, büyük miktarda canlandırıcı enerjiye dönüşmüştü... berraklığa. Nasıl bu kadar zayıf olabildim?

bu kadar kolay vazgeçebilir miydim? Geçmişte yaşadığım iniş çıkışların ve suçluluk duygusunun

Yıl beni yıkmış, bir şekilde onun bana getirdiği mutluluğu hak etmediğimi hissettirmişti,

masumiyetini hak etmiyordu. İnişli çıkışlı duygulara rağmen, değişmeyen tek şey her zaman benim

Ona olan sevgimi.

Geç oluyordu. Bu gece ona gidemezdim, çünkü planladığım şey zaman alacaktı.

Yarın yeni bir gün olacaktı, onu elde etmek için her şeyimi ortaya koyana kadar bitmeyecek bir gün.

Geri.

Böyle gecelerde keşke babam yanımda olsa da bana öğüt verse diye düşünürdüm. Muhtemelen beni tokatlardı.

Değerliliğimden şüphe ettiğim ve sevginin uğruna savaşılacak bir şey olduğunu daha önce fark etmediğim için başım.

Penceremden içeri sert bir rüzgâr girdi ve pencereyi kapatmak için ayağa kalktığımda vücudumdan aşağı ürperti aktı.

dışarıdaki trafik ışıklarına park etmiş bir cipten gelen melodiyi fark etti.
Crimson ve

Clover, babamın en sevdiği şarkı. Karanlık gece gökyüzüne baktım ve dolunay da vardı.

Pencereyi açık tutmaya karar verdim... Babamın biraz içeri girmesine izin verdim. Gözlerimi kapatıp, esintinin tadını çıkardım.

Yarın arkamı kollayacağına dair güvenim tamdı.

Uykuya dalmıştım ve gece yarısına doğru ter içinde uyandım. Kalbim hızla atıyordu ve

garip bir his kapladı içimi. Fiziksel olarak acı vermiyordu ama farklı bir şekilde acıtıyordu. Bu sadece kötü bir duyguydu.

bir şeylerin yanlış olduğunu hissetti.

Tekrar uyumaya çalıştım ama kendime gelemedim. Yaklaşık bir saat sonra telefonum çaldı. Arayan Ryan'dı.

Neden burada uyumuyordu ve neden beni bu saatte arıyordu?

Ben cevap verdim. "Ne istiyorsun Ryan?"

"Jake?"

"Evet... başka kim... ne var ne yok?"

"New York Metodist Hastanesi'ndeyim. Mümkün olduğunca çabuk buraya gelmeniz gerekiyor. Ben Nina."

BÖLÜM 29

Ryan bana Nina'nın durumu hakkında pek bir şey söylemedi. Nina'nın ölümünden sonra kendisinin de oraya gittiğini söyledi.

Oda arkadaşı onu aradı ve henüz ayrıntıları bilmediğini ama kızın hayatta ve stabil olduğunu söyledi. Dışarı çıktım

Hayatımın en uzun rahatlamaını yaşadım.

Tanrı'ya şükür.

Bana sadece acele etmemi söyledi ve telefonu kapattı.

Tüm vücudum titriyordu ve bir tişört bulmak için çırpındım. Kapıdan dışarı uçarken, ne olduğunu bile bilmiyordum.

Eğer arkamdan kapatırsam. Koşmaya başladım ve her ihtimale karşı telefonumdan bir taksi şirketini aradım.

Bir.

Neyse ki birkaç dakika sonra köşeden kırmızı bir taksi geldi ve beni hastaneye götürdü. Nina'nın

Başımı koltuğa yaslayıp onun iyi olması için dua ederken görebildiğim tek şey gözleriydi. Olmazdım

Ona bir şey olursa kendimle yaşayabilirdim, özellikle de söylenmemiş çok şey olduğu için.

Oraya vardığımızda taksiciye elli dolarlık bir banknot attım ve koşarak karşıya geçerken paranın üstünün kalmasını söyledim.

ve neredeyse giden bir ambulansın altında kalıyordum. Acil servisin ön kapısından içeri girdim.

Giriş. Oda, interkom sesleri, mızızlanan çocuklar ve tekerlekli sedyelerle çalkalanıyordu.

İçinde. Kahretsin, sadece ona ulaşmam gerekiyordu.

Resepsiyondaki kadına nefes nefese, "Nina Kennedy'yi arıyorum. O getirildi

Bir saat kadar önce

buradaydım." "Ve sen?"

Doğru düzgün düşünemiyordum bile ve nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için tereddüt ettim. "Ben onun... arkadaşım... Jake Green."

Telefonunu kaldırdı ve çevirdi. "Nina Kennedy'yi nereye götürdüler?" diye sordu telefondaki birine.

diğer ucunda.

Paniğe kapılırken göğsüm gergin bir bekleyişle çarpıyordu.

Telefonu kapattı. "Şu anda dokuzuncu katta bir odada. Koridordan aşağı in ve

Tamam. Asansörleri göreceksiniz. Hemşireler sizi yönlendirebilir."

O daha cümlesini bitirmeden koşmaya başladım ve neredeyse arkamdaki yaşlı bir adamı deviriyordum.

Nina'nın bulunduğu kata geldiğimde, Mister Rogers'ın başka bir arabadan indiğini görünce kalbim sıkıştı.

Asansör.

Onun burada ne işi vardı?

Sinirlenemeyecek kadar korkmuştum. Tarah'ın olduğu yere doğru yan yana yürüdük, Ryan ve Daria ayaktaydı.

"Nina nerede?"

"Şu anda bir doktor onu muayene ediyor. Bizden burada beklememiz istendi," dedi Tarah.

"Ne oldu?"

Ryan Tarah'a baktı. Tarah Daria'ya baktı. Daria Mister Rogers'a baktı. Bay Rogers

Ben.

Neye bakıyordu öyle? Ve neden bana neler olduğunu söylemiyorlardı?

Ryan'ın yüzündeki ifade özellikle şüpheliydi.

Elini omzuma koyarken Daria'nın sesi titriyordu. "Kan kaybediyordu. "Kan kaybediyordu.

ama başından beri bilinci yerindeydi. İyileşecek. Bundan eminim. Bir şey yok.

Doktor onu muayene ediyor."

Ryan bana bakarak, "Sanırım yakında bir şeyler öğreneceğiz," dedi.

Doğru olmayan bir şeyler vardı. Hiçbir şey bilmediklerine inanmadım.

Bay Rogers'a ters ters baktım. "Siz

kimsiniz?" "Ben onun arkadaşım, Roger.

Daria beni aradı."

Anlaşıldı. Şaka yapıyor olmalısın.

"Arkadaş, ha? Bu saçmalık. Geçen hafta ikinizi el ele tutuşurken ve öpüşürken gördüm.

daire. Bana pek arkadaş gibi görünmediniz."

Başını iki yana salladı. "Biz sadece arkadaşız,

Jake." "Adımı nereden biliyorsun?"

Öfkelendim.

"Sürekli senden bahsediyor. Senin kim olduğunu nasıl bilemem?" "Sen neden bahsediyorsun?"

"Aslında bu şekilde bağ kurduk, ayrılıklarımız üzerine. Ben Daria'nın bir arkadaşım. Evlerine çok sık giderim.

Nina ve ben geçtiğimiz ay boyunca yakınlaştık."

"Şunu açıklığa kavuşturalım. *Öpüşürken* benim hakkımda konuşuyormuş. Sen?"

Daria ve Roger birbirlerine gülümseyerek bakarken, "Ne gördüğünüzü sandığınızı bilmiyorum..."

ama bu öpücük değildi, belki yanaktan bir öpücük. Jake... öpmeyi tercih ederim Sen... tamam mı? Ben eşcinselim."

"Ne yaptığımı biliyorum-" Az önce neyi itiraf ettiğini fark ederek konuşmayı kestim. "Az önce eşcinsel olduğunu mu söyledin?"

"Evet."

"Gay..."

"En son kontrol ettiğimde."

Vücudum gevşedi. Kendimi aptal ama rahatlamış hissettim. *Öforik*. Benden uzaklaşmamıştı. O kadar mutluydum ki

onu öpebilirdi...ve o buna bayılırdı.

Roger eşcinseldi. Mahallede çok güzel bir gündü.

Şimdi, sadece Nina'nın iyi olmasına ihtiyacım vardı. Tanrım, lütfen her şeyin yoluna girmesini sağla.

Doktor, o sırada

Sonsuza dek. Koridorda volta attım, bir noktada durup Roger'a baktım.

"Aşırı tepki verdiğim için özür dilerim dostum."

"Sorun değil. Hepimiz Nina'yı önemseydiğimiz için buradayız ve inanın bana o hala Nina'yı önemsiyor.

senin hakkında... çok." Bunu söylediğinde göğsüm sıkıştı.

Beni hala önemsiyordu.

On acı dolu dakika sonra, kapı nihayet açıldı. Kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyordu çünkü

şimdi onu kapının aralığından görebiliyordu. zerinde hastane önlüğü, yatağında doğrulup oturuyordu.

Saçlarını dağınık bir şekilde yandan at kuyruğu yapmıştı. Korkmuş görünüyordu. Bunaltıcıydı ve neredeyse odaya koşacaktım.

Doktor "Jake kim?" dediğinde

Neredeyse öne doğru sıçrayarak elimi kaldırdım ve "Benim"

dedim. "Nina sizi görmek istiyor."

Bir saniye içinde yanından geçip gittim, odaya girip kapıyı arkamdan kapatırken gözlerim ona takılmıştı.

Ben.

Benim meleğim. Beni istemiş.

Beni görür görmez ağlamaya başladı ve sonra kollarını açarak ona sarılmam için beni davet etti. I

Ona ulaşmak için acele ederken yatağının başucundaki plastik su srahisini devirmiştim. Başımı göğsüne bastırdı,

Kollarımı ona doladım ve iyi olduğu için minnettar oldum. Ama zgnd, bu yüzden haberler

Hepsi iyi. Çok korkmuştum.

"Neler oluyor? Sana ne olduğunu anlat bana," diye fısıldadım. Gözyaşları arasında nefes nefese kaldı.

Ona daha sıkı sarıldım. "şşş... sakin ol, bebeğim. Her şey yolunda.

Ben artık buradayım." "Sorun var Jake," dedi benden uzaklaşarak.

Ona bakmak için başımı kaldırdım ve yatağının yanına oturdum. "Ne demek istiyorsun?"

Gözlerini kapadı ve kelimeleri bulmakta zorlandı. "Seni hayal

kırıklığına uğrattım." "Ne? Sen neden bahsediyorsun?"

Bana destek olması için elini uzattı ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Beni hiç affedebilecek misin?"

"Neyi affedeyim? Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Sana inanmayı bıraktım. O korkunç kaltağın sözlerine inandım ve seni bir kenara attım."

"Hayır. Sen hiçbir şeyi atmadın bebeğim." Kalbine dokundum. "Bilmiyor musun, sen benim

Kalp mi? Her zaman seninle birlikte. Beni bir an bile kaybetmedin ve asla da kaybetmeyeceksin."

"Seni çok seviyorum."

"Nina, gözlerimin içine bak. "Ben de seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim. Yapabileceğin hiçbir şey yok

Bunu değiştirmek için ne yapmalı ne söylemeli?"

"Sana kör bir söz vermemi istediğin zamanı hatırlıyor musun? Seni bırakmayacağıma dair.

bana Ivy'den bahsetmeden önce?"

"Evet, tabii ki."

"Ben de şimdi senden benim için aynısını yapmanı istiyorum. Çünkü sana söylemem gereken bir şey var."

"Tamam. Evet. Sana söz veriyorum. Seni asla terk etmeyeceğim... hiçbir şey için." Daha çok ağladı. "Yapamam."

Başparmağımla gözyaşlarını sildim, güzel yüzünü ellerimin arasında tuttum. "Bebeğim, lütfen bana ne olduğunu söyle

devam ediyor. Ödümü koparıyorsun."

Gözlerini kapadı ve uzun bir nefes verdi. "Ryan oradaydı... sarhoş olduğun gece ve

Fahişe dairedeydi. Her şeyi gördü. İkinizin arasında gerçekten hiçbir şey olmadığını biliyordu,

ama bana hiç söylemedi."

Çenem gerildi. "Ne?"

"Odasındaydı. Onun kapıya geldiğini duyduğunda, koridordan seni izledi.

Sen de biliyorsun. Sen uyurken senin üzerine geldiğini ve senin de ona

Gidin."

İnanamayarak tavana baktım ve sonra tekrar Nina'ya döndüm. "Sana söylemiştim."

"Biliyorum. Çok utanıyorum. Bunca zaman bana yalan söyledi, ne kadar harap olduğumu görmesine rağmen. Bana sadece

Dün gece bana gerçeği söyledin."

Onunla sonra ilgilenirim.

"Ne değişti?"

"İşte size söylemekten korktuğum kısım."

Her iki elini de kavradım ve usulca öptüm. "Bebeğim, hadi ama. Yaptığım onca şeyden sonra

geçtin mi? Hiçbir yere gitmiyorum."

"Ryan'a bir konuda sırrımı açtım ve itiraf etmekten başka çaresi yoktu."

"Seni takip etmiyorum."

"Bahar tatilinden eve döndüğümde hastalanmıştım. Bunu hatırlıyor musun?" "Evet."

"Ve sonra bir süreliğine ortadan kayboldum..."

"Evet... nasıl unutabilirim ki? Sesli mesajınızda bunu açıklamıştınız.

Ivy ile olan sorumluluklarımdan dolayı benimle uzun süreli birlikte olma kararı aldı ve ben de bunu anlıyorum."

"Hayır...bilmiyorsun. Mesele sadece Ivy değildi. O da işin içindeydi ama-" Terliyordum. "Sadece söyle bana."

"Bahar tatilinin son birkaç gününde kendimi hasta hissetmeye başladım. Ailemin evinde kusuyordum. Hiçbir şeyim yoktu.

iştah." "Pekala..."

"Hamilelik testi yaptım." Derin derin nefes alıp verdi. "Pozitif çıktı, Jake."

O bu sözleri söylerken bedenim keskin bir nefes alışla geriye doğru sarsıldı. Ellerim titremeye başladı.

onun neden burada olduğunu anlamaya başladım.

Neden kan vardı.

Neden bekleme odasında herkes birbirine şüpheyle bakıyordu? Ben hariç herkes bebeğimin bu gece ölmüş olabileceğini biliyordu.

"Bebek..." Söyleyemedim bile, idrak bile edemedim.

Daha sert ağlamaya başladı, gözlerini sıkarak kapattı ve zar zor duyuluyordu. "Bilmiyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Az önce pelvik muayene yaptı, şimdi de kan testi yapacaklar ve ultrasona girecekler.

Yakında bir şeyler öğreneceğiz."

Ağzımı kapattım ve elimle konuştum. "Hayır."

İlk şok geçtikten sonra gözlerimi kapattım ve hemen dua etmeye başladım.

Yüce Tanrım, lütfen bebeğimizin iyi olmasına izin ver.

Elim sanki kırık cam parçalarıyla kaplıymış gibi karnının üzerinde hafifçe gezindi. "Sen

Bunu tek başıma yaşıyorum. Neden bana söylemedin?"

"İlk öğrendiğimde çok korkmuştum. Çok şey yaşıyordun. Bunu sana nasıl söyleyebilirdim?

baba olmak üzere olduğunu biliyor muydun? Ben de erteledim. Ailemden döndüğüm o ilk gece sana yalan söyledim. Regl olduğumu ve kendimi iyi hissetmediğimi söyledim ama aslında sabahıtı.

hastalık. Sonra çıldırmaya başladım, okula nasıl devam edeceğimi ve bir çocuğa nasıl bakacağımı merak ediyordum.

Her hafta sonu Ivy'yi ziyarete gittiğinde bebeğim. Bu yüzden o gece ter içinde uyandım. Sonra

senden uzak durmam gerektiğini biliyordum, çünkü gözlerinin içine bakıp bunu senden saklayamazdım, ama ben

sana söylemeye hazır değildim, çünkü bu her şeyi gerçek yapardı."

Ses tonum kızgınlık sınırındaydı. "Tanrım... Bana hiç söylemeyecek miydin?"

"Evet... tabii ki. Günler geçtikçe seni ne kadar çok özlediğimi fark ettim.

Sensiz ya da bebeğimizi doğurmama düşüncesiyle asla yaşayamam. Ben çok gencim ve

Zamanlama yanlıştı ama her geçen gün bunun olması gerektiğinden daha da emin oldum. Senin bir parçan bendeydi.

İçimde büyüyordu. Bebeğimi sevdiğimi biliyordum... bebeğimizi. Bu yüzden sana söylemenin zamanının geldiğini biliyordum. İşte o zaman

sana o sesli mesajı bıraktı ve doğruca daireye gitti."

"Lexie'yi orada gördüğün gece," dedim nefesimin altında, başımı anlayışla sallayarak.

"Bu olay olmasaydı da sana söyleyecektim. Sadece nasıl yaklaşacağımı bilemedim.

artık birlikte değillerdi. Hamileliğimden emin olmak için önümüzdeki hafta üç ayın dolmasını bekliyordum.

dünyanı altüst etmeden önce kesinlikle uygulanabilir olacaktı." "Bana dün gece ne olduğunu anlat."

"Ryan'a hamileliğimi itiraf ettim. Birine söylemem gerekiyordu. Onun nasıl hissettiğini bilsem de

O benim için gerçekten bir kardeş gibidir. Aileme söylemeye hazır değildim. Tabii ki bebeği biliyordu.

senin olduğunu söyledi. Suçluluk duygusuyla yıkıldı ve seni bastığım geceyle ilgili gerçeği anlattı. O değildi.

bana hiç söylemeyecekti çünkü seni hayatımdan çıkarmak istiyordu. Senin benim için iyi olduğunu hiç düşünmedi."

Onu öldürmek istedim.

Devam etti. "Bunu benden sakladığı için ona o kadar kızdım ki, ona vurdum. Yaptığı şey için ondan gerçekten nefret ediyordum.

inanmıştım. Ama sana inanmadığım için kendime daha çok kızdım. Bütün gece ağladım. O kadar üstesinden geldim ki

Üzüntüden ölecekmişim gibi hissettim. Sonra, Jimmy ve babanın sevdiği o şarkı,

Crimson and Clover, radyoda çaldı ve kendimi tamamen kaybettim. Biraz uyumaya çalıştım ama tek düşünebildiğim senden bu kadar önemli bir şeyi nasıl bu kadar uzun süre sakladığımdı." Yıkılmaya başlamıştı

Tekrar.

"Lütfen ağlama. Seni çok seviyorum. Gel buraya." Gözyaşları dinene kadar dakikalarca onu kollarımda tuttum.

durdu ve sonra hikayeye devam etti.

"Ryan gittikten sonra yataktaydım ve bir ıslaklık hissetmeye başladım. Aşağı baktığımda kan vardı.

Çarşaflarımın her yerine. Çok korkmuştum çünkü bebeğimi kaybediyormuşum gibi hissediyordum.

Bu kadar sinirlenmek benim

hatamdı. I-"

"Asla olmaz. Hayır. Nina... bunun için kendini

suçlamayacaksın." "Bu benim hatam."

"Birini suçlamak istiyorsan, beni suçla. O gün prezervatif kullanmayan bendim.

Seni yatağında bulduğumda neredeyse sana saldıracaktım. Eğer sana saldırmasaydım bunların hiçbirisi olmazdı.

ve seni korudu. Dürüst olmak gerekirse, geri dönüp hiçbir şeyi değiştirmezdim, eğer bu bebek

her şey yoluna girecek. Pişman olacağım tek şey sana acı çektirmek olur ama seninle bir çocuk

kutsama." Yüzümü boynuna gömdüm ve narin kokusunu içime çektim.

Artık bir bebek olmayabilir.

Birden gecenin bir yarısı, duyduklarımdan yaklaşık bir saat sonra hissettiğim garip duyguyu hatırladım.

radyoda aynı şarkı çalıyordu. Artık biliyordum ki bebeğimin doğacağını bir şekilde hücresel düzeyde hissetmişim.

başı dertteydi.

Benim

bebeğim.

Bizim

çocuğumu

z.

Benim bir parçam ve Nina'nın bir parçası.

Varlığından sadece birkaç dakikadır haberdardım. Birdenbire, daha önemli bir şey kalmamıştı.

Baba olma hayalimden uzun zaman önce vazgeçmiştim ama içten içe bunun özlemini çekiyordum. İstedim ki

babamın bana verdiği sevginin aynısını bir çocuğa verebilmekten başka bir şey değildir.

ve hiç fırsat bulamadığımız şeyleri yapabilme fırsatını yakaladık.

Ben bir babaydım.

Tanrı korusun, bu bebek olmasaydı bile, bugünden itibaren her zaman birilerinin

Baba... Cennetteki bir melek. Kimse bunu elinden alamaz.

Gerçekler ortaya çıktıkça içimde korku ve acı birikti. Bu durum hiç de iyi görünmüyordu. Kendimi kaybetmemeye çalıştım.

umutlarım arttı. Aynı anda hem sevinip hem de yıkılmanın nasıl mümkün olabileceği beni aşırıyordu, ama bu

bu berbat kafa karışıklığını tanımlamanın tek yoluydu.

Koridordan geçen bir bebeğin ağlama sesi beni ürküttü. Nina ve ben birbirimize baktık. Ağlayan

Aynı şeyi düşündüğümüz çok açıktı. Onun da bebeğimizi ne kadar çok

istediğini gözlerinden okuyabiliyordum.

Tüm bunları tek başına yaşamış olması bana acı veriyordu. Artık yalnız değil.
Ne olursa olsun, ben

Bunun benim için çizilen yol olduğundan her zamankinden daha eminim:
Nina ve çocuğumuzla bir gelecek... bizim geleceğimiz

çocuklar, umarım birçoğu.

Gözleri kapalıydı ve yüzünü öpmek için eğildim. "Bunu atlatacağız. Ne
olursa olsun

olursa, bunu birlikte atlatacağız."

Gıcırdayarak açılan kapının sesi ikimizin de aniden doğrulmasına neden oldu.
Elini tuttum ve

Hayatımız ona bağlıymış gibi ona tutunduk.

Doktor, ultrason makinesini getiren bir teknisyenle birlikte içeri girdi.
Yuvarlanan ses

Tekerlekler alışılmadık derecede gürültülü ve endişe verici görünüyordu,
gök gürültüsü gibi. Nina ne kadar korktuğumu anlayabilir mi diye merak
ettim,

çünkü güçlü bir yüz takınmaya çalışıyordum.

"Tamam, Nina... Önlüğünü açacağız. Karnında soğuk bir jel
hissedeceksin.

Bu sayede bir göz atıp neler olduğunu görebileceğiz." Her ne boks a onun
tüpü

yüksek bir fışkırma sesi çıkardı.

Yoldan çekildiğimde Nina elime uzandı ve ben de onun elini sıkıca
kavradım.

makineyi kuruyor ve hâlâ neredeyse tamamen düz olan karnına o şeyi sürüyorlardı. Karnı

Orada bir insanın büyüdüğünü hayal etmek zor. Sol kolumdaki ejderha dövmesine takıldı,

Gerçekten gergin olduğu zamanlarda hep odaklandığı bir şeydi. Her şey için minnettardım.

Çünkü ben işe yaramaz bir sinir yumağından başka bir şey değildim.

Elim titremeye başladı. *Hay sikeyim.*

Bana baktı ve gözyaşları içinde dedi ki, "Sorun değil. Korkmak sorun değil."

Şimdi *beni* teselli ediyordu. Artık güçlüymüş gibi bile davranmayacaktım çünkü korkuyordum.

Boktan.

Sessizce "Seni seviyorum" dedim.

Sonra ışıkları kararttılar, bu da beni korkuttu. Sanki bir korku filmi göstereceklermiş gibiydi,

Ama oda patlamış mısır yerine antiseptik kokuyordu. Kadın bir monitör açtı ve

Nina'nın karnındaki jelin üzerinde gezdiriyordu. Yaklaşık bir dakika sonra, gerçekten

Garip bir ses.

Swoosh.

Swoosh.

Swoosh.

Swoosh.

Beni korkutuyordu. "Bu ses de ne?" Doktor hafif bir gülümsemeyle bana baktı.

Gülümsüyordu.

"Jake, bu bebeğinin kalp atışı."

Monitörü bize doğru çevirdi ve ben de grimsi renkteki görüntünün büyüüne kapıldım.

Ekrandaki siluet devasa bir kafaya ve küçük bir vücuda sahip bir uzaylıya benziyordu. Doktor işaret etti

Kalp atışı, küçük bir nabız gibi atıyordu. Gözlerim monitörden ayrılamıyordu çünkü

Çocuğumun kalbinin atması, kollarının ve bacaklarının Nina'nın içinde hareket etmesi kadar güzel bir şey görmemiştim.

göbek. Yetişkin hayatımda ikinci kez ağlarken huşu içindeydim, duygularımın üstesinden gelmişim. Bu sefer, onlar

sevinç gözyaşlarıydı.

Gözlerimi ekrandan ayırdığım tek an, yüzünde şaşkınlık ifadesi beliren Nina'ya bakmak oldu.

benimkiyle eşleşti.

Hayatın bir anda nasıl değişebildiği inanılmazdı. Birdenbire, diğer tüm önceliklerim

arka koltukta. Hiçbir şey Nina'nın içinde atan o kalpten daha önemli değildi.

"Her şey yolunda mı?" Nina sordu.

"Korkarım komplikasyonlarınızın olası bir nedenini keşfettik, ancak kanama

normalde sizin durumunuzda olduğu kadar erken gerçekleşir. Plasenta previa denilen bir durumunuz var. Tipik olarak

normalde ilk ultrasonun yapıldığı ikinci üç aylık döneme kadar keşfedilir."

Nina'nın yüzü bembeyaz olmuştu.

Başımı salladım. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, plasantanın rahim ağzını örttüğü anlamına gelir. Bu vakaların çoğu zaman içinde kendiliğinden düzelir.

Bununla birlikte, eğer olmazsa, çok ciddi hale gelir ve doğum sırasında aşırı kanamaya neden olabilir.

anne ve bebek risk altında. Sizin durumunuzda, kanama miktarınızdan dolayı biraz endişeliyim.

bu durumla bağlantılı olarak çok erken yaşta deneyimlendi. Bence en iyi hareket tarzı

iyileşme görene kadar yatak istirahati olacak."

Bir kez daha, bildiğim hayat bir anda değişti. Doktor Nina'yla konuşmaya devam etti.

alması gereken önlemler. Kalbim kafamın içinde çarpıyormuş gibi hissettim. Konuşma

boğuktu çünkü bebeğimizin ekrandaki görüntüsünden başka hiçbir şeye odaklanamıyordum.

Gözlerimi ondan ayıramazdım. Diğer her şey uzaklarda kayboldu. Monitör karardığında

bırakabiliyorum.

"Kalp atışını bir kez daha dinleyebilir miyim?"

Teknisyen enstrümanın yerini değiştirdi ve vınlama sesi geri geldi. Bu benim için saf bir müzikti.

Kulaklarım. Bu bebeğin hayatta kalması için kendi hayatımı feda edeceğimden hiç şüphem yoktu. Ben asla

İnsanların böyle şeyleri nasıl söyleyebildiklerini ve bunu gerçekten kastettiklerini anladım... ta ki o ana kadar. Bu

Anlık, dizginlenemez bir sevginin yanı sıra beni derinden sarsan çaresiz bir korku da vardı.

Kontrol.

Seni kaybedemem.

Gözlerimi kapattım ve makineyi götürmeden önce son bir kez kalp atışlarını dinledim. Ben asla

O günden sonra zihnimde tekrar tekrar çalacak olan sesi unutmak istedim.

Hayatımın film müziği.

BÖLÜM CO

NINA

BİR YIL SONRA

Cumartesi gününden korkuyordum çünkü o gün her zaman onu görmeye giderdi. Hissetmemek için gerçekten çok uğraştım.

Acı çeker ve ayrılırken hep gülümserdi ama bazı günler diğerlerinden daha zordu. Sadece yapması gerekeni yapıyordu.

Haklıydı ve bu konuda kendini kötü hissetmemeliydi. Bu teklifi yaptığımda neye bulaştığımı biliyordum.

onunla birlikte olmaya karar vermişti; o her zaman anlaşmanın bir parçası olacaktı.

Evde kalmayı tercih edeceğini içten içe biliyor olmam biraz yardımcı oldu. Her şey yazılmıştı.

ve kapıdan çıkmadan önce bana verdiği son öpücüğün yoğunluğunda hissedebiliyordum.

Ama onu deli gibi sevmek ve eski sevgilisiyle vakit geçirmesini kıskanmamak mümkün değildi.

Karısı. Bir kız kardeşi ziyaret ediyor gibi değildi. Bu, sevdiği ve seviştiği biriydi.

uzun zaman önce. Benim onunla yaşadığım bazı şeyleri o da yaşamıştı ve bu beni tedirgin ediyordu.

Aynı zamanda onun için üzüldüm, çünkü onun yerinde olmayı, Jake'i görmek zorunda kalmayı hayal bile edemezdim.

Her hafta, kalbinin başkasına ait olduğunu bilerek. Onu sevmiş olamazdı.

Çünkü ben bunu asla kaldıramazdım. Belki de aklı bazen o kadar çok gidiyordu ki

onu olması gerektiği kadar rahatsız etmedi. Onunla hiç tanışmamıştım, muhtemelen de hiç tanışmayacaktım.

Onu.

Boston'da yaşadığımız için bu düzenleme biraz daha kolay oldu. Geçici olarak

bir daire bulana kadar kız kardeşinin evindeki misafir odasındaydık. Jake sonunda bir iş bulabildi.

New York'tan ayrılmaya değer. Burada olmak Cumartesi günlerini kesinlikle daha az acı verici hale getirdi çünkü

Bir daha asla onsuz yirmi dört saat geçirmek zorunda kalmayacaktı. Biliyordum ki onu görmeye gittiğinde

akşam erken saatlerde yanımda ve gece yatağымda.

İşin ironik yanı, ona gitmesi beni ne kadar rahatsız etse de... bu onu daha da çok sevmeme neden oldu. Bu

bana değer verdiği insanlara ne kadar derinden bağlı olduğunu gösterdi ve bana da böyle davranacağını kanıtıydı.

aynıydı. Bana anlattığı bazı hikayeler - Ivy'nin yıllar boyunca ona söyledikleri ve yaptıkları

aklı başında değildi- dehşet vericiydi, bu da onun sarsılmaz bağlılığını daha da dikkat çekici kılıyordu.

Son zamanlarda, rutin her cumartesi aynıydı. Kalkar, duş alır, birlikte kahvaltı yapardık,

Sonra da onu görmeye gitmek için ayrılırdı. Bugün, bu düzen bozulacaktı, çünkü ben

onu paylaşmaya hazır değildi.

Jake yatağımızın kenarında oturmuş, kalkmak üzereydi. Saçları uzamıştı ve

her yöne. Birkaç gündür tıraş olmamıştı ve saat beş yönünde gölgesi vardı. Bazıları

Dağınık diyebilirsiniz ama bana göre her zamankinden daha seksi görünüyordu. Gövdesinin yan tarafındaki, benimle her zaman dalga geçen kabile dövmesini mükemmel bir şekilde görebiliyordum. Spor yaptığı için teni her zamankinden daha bronzdu.

Avluda, şimdilik burada yaşamamıza izin verdiği için kız kardeşine ödeme yapıyordu. Ona olan ilgim sadece

Zamanla daha da güçlendim, ama son zamanlarda depresyondaydım, kendi kafamın içinde sıkışıp kalmıştım, kendimden utanıyordum ve

ona ihtiyacı olanı vermeyi bırakmıştı. Ama şu anda her şeyi çok net görüyordum.

Öyle ki, kendimi sahiplenmiş hissediyor ve benimle sevişmesini her şeyden çok istiyordum. Sanki zihnim

bir sisin içinden çıkıyordu. Onu ne kadar çok istediğimi göstermeyeli uzun zaman olmuştu. Ben

Bu konuda en ufak bir şüpheyile buradan ayrılmasına izin

vermeyecektim. "Hey," diye ayağımla sırtını dürttüm.

Bana döndü ve elini bacağıma koyarak hafifçe ovuşturdu. Sesi sersem gibiydi. "Hey... Düşündüm ki

uyuyordun."

"Hemen gitme. Kal."

Yüzümdeki ifadeyi gördü ve gözleri yuvalarından fırladı. "Emin misin?"

Çarşafı üzerimden çektim ve tamamen çıplak bedenimi ortaya çıkardım. Beni hiç böyle görmemişti.

gün, ay olarak. "Evet. Buraya gel."

Uzun ve kararsız bir nefes verdi ve saniyeler içinde üstüme çıktı.

Teni sıcaktı ve

Boynumdan karnıma kadar yumuşak öpücüklerle beni sararken tamamen sertleşmişti. "Ölüyordum,

Bebeğim. Bunu özledim. Seni özledim. Tanrım... Vücudunu... seviyorum," diye fısıldadı nefesleri arasında, öpüyordu

ağzıma kadar geldi.

Bunu ne kadar özlediğimi ona da söylemek istedim ama konuşamadım.

Dudakları dudaklarımı kapladığında kendimi ona kaptırmıştım. Öpüşme yavaş başladı, sonra ağzımı dürttü ve açtı.

açgözlülükle ve sanki kimin diğerini istediğini kanıtlamak için birbirimizle yarışıyormuşuz gibi çaresizleştik.

Daha fazla.

"Şu anda senin içinde olmak istiyorum... lütfen..." diyecek kadar uzun süre ara verdi.

Öpüşürken başımı salladım ve o da bacaklarımı açarak daha fazla izin almadan içime girdi. I

Haftalar süren yokluğun daha da yoğunlaştırdığı bu duygu karşısında nefesim kesildi. Zalimce davranmıştım, bunu hak etmemiştim.

Onun ödülünü. Hiç hatırlamadığım kadar iyi hissettirdi.

Çok uzun zaman olmuştu.

İçimde hızlı ve sert bir şekilde hareket etti; uzun işkenceli bekleyişten sonra nazik olma seçeneği yoktu.

onu zorlamıştı. Boğazının arkasından derin derin inledi ve sesi çok yüksekti. Omzumu ısırıldı.

Zevkinin sesini bastırmak amacını boşa çıkarıyordu, çünkü dişlerini içimde hissetmek beni

daha da yüksek sesle inledi.

Sonra, sanki bir işaretmiş gibi, odanın diğer ucundan çığlıklar geldi.

Hayır.

Hayır.

Hayır.

*Henüz
değil.*

Jake boynuma doğru konuştu ve misilleme olarak beni daha da derine itti.
"Siktir... Şimdi olmaz. Duramam."

Ağlama sesleri daha da yükseldi.

"Kahretsin. Jake... Onu almalıyım. Sabah dörtteki beslenmesi için hiç uyanmadı. Acıkmış."

"Ben de öyle," dedi kulağıma kısık sesle. Hâlâ içimdeyken, yenilgiyi kabul ettiği için hareketleri yavaşladı,

Sonunda çekildi.

"Biliyorum... Özür

dilerim."

Jake ayağa kalkıp pantolonunu giydi ve odanın köşesine doğru yürürken ben bornozumu aradım,

Oğlumuzu beşikten kaldırırken. A.J.'nin koyu renk saçları, tıpkı babasınınki gibi, ılınca havaya dikilmişti. Jake

onu başından öptü. "Seni seviyorum, seni küçük sik engelleyici."

Yatak başlığına yaslanıp Boppy yastığını tutarken güldüm, o da bana bebeğı uzattı

ve onu göğsüme yerleştirdim. A.J. hemen emmeye başladı ve ben de en azından adamlarımdan birinin

Şu an için mutluyum.

Yanımda oturdu ve ikimiz de huşu içinde önce oğlumuza, sonra da birbirimize baktık. Jake'in memnuniyetsizliğı

Gözleri benimkilerle buluştuğunda bana duyduğu arzu hâlâ gözlerinden okunuyordu. Eliyle diğer göğsümü hafifçe okşadı.

işaret parmağının arkasıyla. "Bana hiç şu anda görüldüğün kadar güzel görünmemiştin," dedi önce.

Başını omzuma koydu.

A.J'in karnını doyurduktan sonra duşta kaldığımız yerden devam etmeyi çok istiyordum ama Jake

zaten geç kalıyordu. Bunun da ötesinde, ondan eve erken gelmesini istemiştim, çünkü

Bu öğleden sonra New York'a bir ziyaret. A.J doğduğundan beri ilk gelişimiz olacak.

"Gitmem gerek," dedi.

"Biliyorum." Başımı salladım, üzüntümü göstermemeye kararlı bir şekilde hafifçe gülümsedim.

Yataktan kalktı ve banyoya doğru yürüdü, arkasını döndü ve eliyle aşağıya doğru işaret etti

Pantolon. Hâlâ sertti. "Bunu hemen duşta halletmeliyim." Hırladı. "Duşta olmayı tercih ederim.

içinizde onunla ilgileniyorum."

Gülümsedim. "Yağmur

kontrolü?"

Tekrar yatağa doğru yürüdü ve üzerime diz çökerek alnımdan öptü. "Kendini iyi hissetmene çok sevindim.

daha iyi."

"Ben de."

Gözleri parladı ve ifadesi ciddileşti. "Bu gece o ertelemeyi kullanacağım. Seni istiyorum.

tamamen kendime. Söz ver bana."

Seni şimdi istiyorum. Kalmanı istiyorum. Onu görmeye gitmek için beni terk etmenden nefret ediyorum.

"Söz veriyorum."

Başını salladı ve gözleri sulu sulu baktı. "Seni çok seviyorum Nina."

Son zamanlardaki davranışlarımın onu korkuttuğunu biliyordum. Gerçekten korkuttu. Beni kaybettiğini düşünüyordu. Kahretsin, ben

kendimi kaybettiğimi

düşündüm. "Ben de seni

seviyorum."

Kahvaltıya vakit bulamadan duşunu aldı ve gitti ama A.J. ve bana veda öpücüğü vermeden önce durmadı,

Bu sefer her zamankinden daha uzun sürdü.

Şimdi göğsümde uyuklayan oğlumuza baktım, ağzı yavaşça hareket ediyordu ama hiç kıpırdamıyordu.

daha uzun süre içmek. "Sadece sen ve ben varız, Bubs. Bugün ne yapmak istiyorsun?" Başını öpmek için eğildim.

nefes alış verişi yavaşladı. "Sanırım şu anda bunu yapıyorsun."

Alan James adını Jake'in babası ve benim kardeşim Jimmy'den aldı. Altı ay önce bir doğumdan sonra doğdu.

zor bir hamilelik geçirdim ve hemşirelik okulunu bırakmak zorunda kaldım. Çoğunluğu yatak istirahatiyle geçti,

ve plasenta previa nedeniyle planlı bir sezaryenle sona erdi, ki bu durum hiç düzelmemişti. Doğum

Ameliyattan sonra iyileşmek zor oldu. Ameliyattan hemen önce Boston'a taşınmıştık. A.J geldi, çünkü Jake

yeni işine başlamak için. Annem ilk iki hafta bizimle kalmaya gelmiş olsa da, o gittikten sonra,

gerçekten zor bir alışma süreciydi. Jake'in kız kardeşi Allison harikaydı ve beni rahatlatmaya çalışıyordu.

Çalışmıyor ama burada yaşamak, evleri ne kadar büyük olursa olsun, ideal bir durum değildi. Evimize gerçekten ihtiyacımız vardı.

ama Jake'in ailesine yakın uygun fiyatlı bir yer bulmak zor oldu, biz de bu yüzden

istiyorum. Altı ay sonra hâlâ kız kardeşinin evinde yaşıyorduk ama bu durum para biriktirmemize yardımcı oldu.

kendi evimiz için.

Onlara hamile olduğumu söylemek zorunda kaldığımda ailem Jake'le henüz tanışmamıştı bile. Son derece üzgündüler.

ama sonunda her şeyi kabullendiler. Onu tanıdıktan sonra, ona ısındılar.

Biraz. Ryan'la ilişkim hâlâ sallantıda ama Jake'le bir gece her şeyi konuştuk.

Ama Jake o anın sıcaklığıyla onu yere sermeden önce değil. Ryan ve Tarah ayrıldıktan sonra

apartmandan taşındı. O ve ben hala telefonda konuşuyoruz ama A.J.'den beri biraz uzaklaştık.

doğdu. Ryan şimdi üç yeni oda arkadaşıyla birlikte yaşıyor.

Kısacası, bir yıl içinde tüm hayatım alt üst oldu. Oğluma bakıyorum,

Kollarımda huzur içinde uyuyordu, babasının tıpatıp aynısıydı. Her şeyin bu şekilde sonuçlandığını biliyordum.

öyle olması gerekiyordu. Tüm bu geçişler ne kadar zor olsa da, bir insan olarak büyümeme yardımcı oldular.

Tek gerçek pişmanlığım, son birkaç aydır Jake'e nasıl davrandığımı.

Doktor doğum sonrası depresyon teşhisi koydu. Her ne kadar şimdi atlatıyor gibi görünsem de

En kötüsü de, bana dokunmasına bile izin vermiyordum. Vücudumun bebek yüzünden mahvolduğuna ikna olmuşum.

Yine de beni hiç bu kadar çok istemediğini ve onun için her zamankinden daha güzel olduğumu söyledi.

Ayrıca bir anne olarak kendimi gerçekten yetersiz hissediyordum ve çocuğuma gerektiği gibi bakamayacağımdan endişelenmeye başlamıştım.

Oğlum. Ona zarar verdiğime dair kâbuslar görüyordum ve geceleri uyuyamıyordum. Çok yalnız kaldım.

ve düşünmek için çok fazla zamanım vardı. Deliriyormuşum gibi hissediyordum. Ama hafif dozda

Doktorun emzirirken kullanmanın güvenli olduğunu söylediği ilaçlar ve haftalık terapi seansıyla birlikte

son zamanlarda çok daha iyi hissediyordum. Görünüşe göre, geçmişimdeki anksiyete sorunları ve hormonal değişiklikler

mükemmel bir fırtınaydı.

Jake oğlumuz doğmadan önce evlenmeyi çok istemişti, ancak boşanması

iki ay sonra. O zaman bile, boşanmasından bu kadar kısa bir süre sonra evlenmek için çok erken olduğunu söyledim. O ve ben

Bu konuda kavga ettik, çünkü bana olan sevgisinden şüphe ettiğimi ya da başka bir şey olabileceğini hissetti.

Davranışlarım yüzünden beni geride tutuyordu. Şimdi fark ediyorum ki o zamanki duygularım

Doğum sonrası depresyonun doğrudan sonucu. Son zamanlarda evlilik meselesinden tamamen uzaklaştı. Evlilik

Son kavgamızda, yaşadığı sürece bu konuyu bir daha açmayacağına yemin etti. Neredeyse öyle olmasını dileyecektim,

Çünkü artık bunu aştığından endişeleniyorum. Ve onun karısı olmayı çok istiyorum. O gittiğinde

Bugün o kapıda olmayı o kadar çok isterdim ki.

Gerçi o gemi çoktan kalkmış olabilir. Mümkün olan en kısa sürede bunu yasal hale getirme konusundaki güçlü isteksizliğim,

onu gerçekten üzdü. Bir tartışma sırasında, onu benimle evlenmek istemesinin tek nedeni olarak

Bebeğim. Bunun alçakça bir darbe olduğunu biliyordum ve buna asla inanmadım. Bu yaklaşık aynı zamanda

depresyonun zirvesindeyken bana dokunmasına izin verdim. Bir gece işten eve geç geldi. Ben sadece

Bebeği uyuturken içeri girdi ve beni duvara yaslayıp tutkulu bir öpücük kondurdu.

Sonra elini kaldırdı. Yüzük parmağının etrafına benim adımlı dövme olarak yaptırmıştı ve gözyaşları içinde şöyle dedi

"Bunu kalıcı hale getirmeyeceksin... şey, az önce yaptım." Bu beni içten içe öldürmüştü, ama kafam hala

o zaman doğru yapmak için yeterince iyi bir yer.

Tanrı'ya şükür, şimdi kendime geliyordum ve ne kadar şanslı olduğumu çok net görebiliyordum.

Bunu düzeltmem gerekiyordu.

Jake eve tam zamanında geldi ve A.J. ile ben pencerede bekliyorduk.

Kapıdan içeri girdiğinde her zamanki sorumu yönelttim. "O nasıldı?"

"Bugün iyiydi... keyfi yerindeydi," dedi. "Beni kapı dışarı etmedi." Her zaman gözlerimi arardı

Beni üzmediğinden emin olmak için.

"Güzel."

Bana sıkıca sarıldı ve kaslarının kollarımda gevşediğini hissettim. "Hâlâ iyi misin bebeğim?"

"Evet...öyleyim." Gülümsedim. "Gerçekten mi?"

"Bu beni çok mutlu ediyor." Beni öptü, nefesinin altında inledi. "Hadi yola çıkalım. Seni alamam

bu gece o otel odasında yeterince hızlı." "O

zaman uyuması için dua etsen iyi olur."

"Dört saatlik yol boyunca bunun için dua edeceğim, inanın bana."

Cumartesi günü olduğu için yoğun trafik yoktu ve New York'a dört saatten kısa bir sürede vardık.

Saatlerce. Jake tüm araba yolculuğu boyunca elimi tuttu, her zamankinden daha fazla yan gözle baktı, görünüşe göre

topun düşmesini, ruh halimin değişmesini beklerdim. Onun ruh halinin genellikle benimkine bağlı olması beni şaşırtıyordu. Eğer ben

mutluydu, o da öyleydi. Bu da beni ne kadar güçlü sevdiğinin bir başka kanıtıydı. Bir noktada gülümsedi ve

"Lütfen bana bebeğimin döndüğünü söyle." dedi.

Elimi sıkkan eline bakmak, bana bir yıl önce Chicago'dan eve dönerkenki uçak yolculuğumuzu hatırlattı.

bir yıl önceydi. O zaman ile şimdi arasında ne kadar çok şeyin değiştiğine inanmak zordu. Tam olarak değişen tek şey

Yine de bana dokunduğunda hissettiğim şey aynıydı. Şu anda da tüylerimi diken diken ediyordu.

O zaman. Bu akşam uzun zamandır beklediğimiz "yeniden bir araya gelmeyi" dört gözle bekliyordum.

Şehirdeki otel odamıza ulaşmadan önce, şehrin hemen ilerisinde çok önemli bir durağımız vardı.

Jersey'deki George Washington Köprüsü; New York gezimizin ana sebebiydi.

Straplez beyaz elbiseyi yukarı çektiğimde ne kadar güzel olduğuna inanamadım... kesinlikle

nefes kesici.

Önemli olan elbiseden çok, elbisenin içindeki kişiydi. "Skylar...

çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler, Sissy."

Bana taktığı lakabı çok severdim. İkimizin de kız kardeşi olmadığı için beni fahri kız kardeşi olarak görüyordu. Biz

Hayatımızdaki tüm önemli anlarda birbirimiz için bu rolü yerine getirmeye söz verdik. Gelemeyecek kadar hastaydı.

A.J. doğduğunda Boston'a dönmüştü ama tedavileri bittiği için artık kendini çok daha iyi hissediyordu.

olmak. Bir keresinde kanserin kardeşimi benden aldığını ama garip bir şekilde bana da bir kardeş verdiğini fark ettim.

Kız kardeşim. Eğer o gün hastanede olmasaydı, bana ilham veren kişiyle asla tanışamayacaktım.

herkesten daha fazla.

Ben de onun ablası olarak kardeşlik görevimi yerine getirmek için buradaydım.

"Koli bandını kap. Memelerimi birbirine bağlayacaksın," dedi. "Ne? Bunu neden yapmak istiyorsun ki?"

"Anında göğüs dekoltesi. Hadi... işte orada."

Orta büyüklükteki göğüslerini bir arada tutarken uzun bir bant parçası çıkardım. "İnanamıyorum

Bunu yaparken," dedim o etrafında dönerken.

"Hepimiz senin kadar göğüslü olacak kadar şanslı değiliz. Buna rağmen, Söylemeliyim ki, bu durum

kontrolden çıkmaya başladı."

"Çünkü ben A.J.'yi emziriyorum."

"A.J. ve küçük bir üçüncü dünya ülkesi, görünüşe

göre." "Kapa çeneni." Güldüm. "Jake onları

seviyor."

"Eğer bir gün kaybolursa, yetkilileri doğrudan senin meme tuzağına göndereceğimden emin olabilirsiniz."

Şimdi ikimiz de gülmekten kırılıyorduk. Espri anlayışıyla beni her zaman en iyi ruh haline sokardı. Kaldırdım

boy aynasına bakarken beyaz elbisesini yeni göğüs dekoltesinin üzerine geri çekti.

"Çok daha iyi," dedi. "Peruğumu getirebilir misin? Dolabın en üst rafında."

Saçları yeniden uzamaya başlamış olsa da, hala çok kısaydı, bu yüzden uzun bir saç modeli giymeyi tercih etti.

Ona kumral peruk almıştım. Aynaya baktığımızda peruğu kafasına taktığımda yüz ifadesi

aydınlandı.

O kadar geniş gülümsüyordum ki ağzım acıyordu. Süper model gibi görünüyordu. "Mitch ölecek."

Telefonum titredi ve sonra Jake'in programladığı Aerosmith'in *Love in an Elevator* şarkısını duydum.

onun aramalarının zil sesi. Klasik Jake. Ben açtım. "Selam bebeğim... Evet, neredeyse hazır. Siz çocuklar

Beş dakika içinde gel, tamam mı?"

Jake'in yanında A.J. vardı, caddenin karşısında Mitch'in evinde. Ben yardım ederken onlar orada takılıyorlardı.

Skylar hazır olsun. Mitch ve o hâlâ en iyi arkadaşlardı, ama Skylar ona karşı kötü hisler besliyordu. Daha önce hiç karşılaşmamışlardı.

ve bu gece işlerin kontrolden çıkmayacağını umuyordum, çünkü o henüz çok gençti.

Ama ona karşı hislerinin ne kadar güçlü olduğunu biliyordum, bu yüzden böyle bir durumda dikkatli olmamız konusunda konuştuk.

bir şey olacaktı.

Mitch, birkaç ay önce, kız hâlâ hastayken ona mezuniyet balosunda eşlik etmesini teklif etmişti.

Hastaneye. Bir süre gidip gidemeyeceğinden emin olamadık.
Ona eğer gidemezse

O da gitmiyordu. Neyse ki kendini daha iyi hissediyor ve gelebildi, çünkü bu

hayallerinden biri gerçek oldu.

Kapı zilinin çaldığını duyduk ve ben makyajını tazelerken Skylar'ın annesinin açmasına izin verdik. Kapıdan

Merdivenin tepesinde, Mitch'in, A.J.'yi göğsüne yatırmış olan Jake'in yanında durduğunu görebiliyordum.

Baby Bjorn.

Mitch siyah takım elbisesi içinde son derece yakışıklı görünüyordu, asi kahverengi saçları mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti. O vardı

Skylar'la ilk tanıştığımdaya gördüğüm fotoğraflarından bu yana çok olgunlaşmıştı ve şimdi

Çene kılları. Bir erkeğe dönüşüyordu.

Skylar merdivenlerden indiğinde Mitch'in yüzündeki ifade, bastırılmış bir sevgiyi gösteriyordu,

sonunda özgür kalmıştı. Ona karşı gerçek hisleri hakkında herhangi bir şüphe varsa, o anda silinip gitmişti

Onu gördüğümde parlak mavi gözlerine baktığımda. "Skylar...

Ben..." Nutku tutulmuştu.

Tipik Skylar tarzıyla buzları kırdı. "Evet, evet... sen de seksi görünüyorsun. Hadi gidelim buradan."

Fotoğraf çekmek için durduktan sonra Mitch ve Skylar kendilerini bekleyen beyaz Hummer limuzine doğru yürüdüler

arkadaşlarından bazılarını almaya gidecekler.

Jake Mitch'i içeri girmeden durdurdu. "Hey, *kaltak*. Ne dediğimi unutma."

Mitch Jake'e baktı ve gülümsedi. "Pekâlâ, dostum."

Skylar'a son bir şans vermek için limuzinin diğer tarafına doğru yürürken bunun ne anlama geldiğini merak ediyordum.

sarılıp vedalaşmak.

"Teşekkür ederim Sissy," dedi ve gözümde oluşan yaş damlasını serbest bırakmaktan kendimi alamadım.

"Seni seviyorum," dedim, artık tamamen gözyaşları içindeydim.

Jake, A.J. ve ben, güneş batmaya başlarken boş banliyö sokağının ortasında durmuş

limuzin tamamen gözden kaybolana kadar.

Jake'e döndüm. "Mitch'e ne dedin?"

"Ona saçmalıklarla vakit kaybetmemesini söyledim... Ona tam olarak nasıl hissettiğini söylemesini.

Bu adamın

benimle konuşurken gözyaşlarına boğulmaya başladı.

Bırak onunla gitmeyi, balo bile gelmedi mi? Ona karşı köklü hisleri var ve bu sadece

onları tutmak için aptalca, biliyor

musun?" "Vay be."

Bana baktı. "Birini bu kadar güçlü sevmenin ne kadar korkutucu olabileceğini biliyorum ama korku içinde yaşayamazsın."

Onu çok sevdim.

Şimdi bana evlenme teklif et. Yemin ederim, evet

derim. "Ayrıca ona prezervatif de verdim," dedi

Jake. "Ne yaptın?"

"Hadi ama, saf olma. Böyle bir şey olmayabilir ama olursa da bunu örtbas etse iyi olur."

"Sanırım haklısın, özellikle de ona bakış şekliyle. Ben de onunla konuştum." I

Jake'in kollarında taşıyıcıda sessizce otururken A.J.'i başından öptü ve bebek sesiyle, "Her şeyi biliyoruz.

Korunmasız seksin getirebileceği sürprizler hakkında."

"Korunmasız seksten bahsetmişken... Bu gece çok fazla seks yapmayı planlıyorum," diye kulağıma fısıldadı.

Ben de odamıza gitmek için sabırsızlanıyordum. "Hadi gidelim o zaman."

BÖLÜM C1

Şehirdeki otelimize vardığımızda Jake bana sürpriz yaparak iki yatak odalı bir süit ayarladı.

bebek uyurken biraz mahremiyete sahip olabilirdi. Bu ona bir servete mal olmuş olmalı. Resepsiyon görevlisi

bize iki anahtar kartı uzattı. "Bu sizin için, bunu da eşinize verebilirsiniz" dedi.

Jake onları alıp onu düzeltirken gözlerimin içine baktı. "Benim *Kız arkadaşım*. Teşekkürler."

Ouch.

Odaya çıkarken birbirimize hiçbir şey söylememiştik. Normalde, ne zaman bir yerde olsak

Asansör, Jake birlikte ilk deneyimimiz hakkında şakalar yapmaya başladı. Ama bu gece yapmadı.

tek kelime etmedi. Onu üzen bir şey vardı.

Süit küçük ama güzeldi, rahat ve sıcak renklerle dekore edilmişti. Ana odanın dışında daha küçük bir yatak odası vardı.

oda ve küçük bir mutfak. Otel A.J. için ikinci yatak odasına bir beşik yerleştirmişti.

Onu yatırmadan önce beslemem gerekiyordu, ben de küçük bir kavanoz püre havucu mikrodalgada ısıttım.

Jake havuçları kaparak, "Bırak ben yapayım," dedi. "Git bir duş al." Gergin görünüyordu.

"Tamam."

Su üzerime vururken, onun ruh halinin nasıl bozulduğunu düşünmeye devam ettim.

Günün erken saatlerine kıyasla "kız arkadaş" kelimesinin dilinden nasıl da küçümseyerek döküldüğünü

lobide. Bu gece, geçmişte yaptıklarımın yol açtığı zararın bir kısmını telafi edebileceğimi umuyordum.

birkaç ay.

Banyodan çıktığımda, küçük havluyu sıkıca tutarken buhar yatak odasına döküldü.

Göğsümü zar zor sarabiliyordum. Göğüslerim doluydu ve A.J.'in beni boşaltması gerekiyordu.

gece beslenmesi için gecikti.

Jake ona havuç vermeyi bitirmiş ve artık uyumakta olan A.J.'yi tekrar araba koltuğuna yatırmıştı

Bu yüzden onu beşiğe yatırmadan önce emzirmek için bir noktada uyandırmam gerekiyordu.

Jake yatağın kenarına oturmuş, ben küçük beyaz otel havlusunu kapalı tutmak için uğraşırken beni izliyordu

Ben pijamalarımı almak için gece çantasına doğru yürürken. Her hareketimi takip ettiğini hissedebiliyordum. I

üzerimi değiştirmek için banyoya doğru ilerlemeye başladım. Ben kapıdan girerken o da yanıma geldi.

Arkamdan gelip elini koluma koydu ve beni

durdurdu. Sesi hırçındı. "Nereye gidiyorsun?"

Sırtımı lavaboya yasladım. "Burada üstümü değiştirecektim."

"Benden uzakta mı? Neden artık sana bakmamı istemiyorsun? Benden hiç saklanmazdın

böyle."

Nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için endişeyle yutkundum. Kasıtlı olarak onu incitmeye çalışmıyordum. "Ben... sanırım

Bu sadece bir alışkanlık."

Bu bir cevap değildi ve bunu biliyordum. İyi bir mazeret yoktu. Sadece saklanmaya alışmıştım.

Son zamanlarda kendimi ondan uzak tutuyordum çünkü vücudum hakkında hâlâ kendime güveniyordum.

Bundan daha fazlası olduğunu düşünüyordu. I

Gözlerinin içine baktım ve ona aşıladığım korkunun çok canlı ve iyi olduğunu gördüm. Bir gün

Normal davranmam, ona her şeyin iyiye gittiğini söylemem - bunu kastetmiş olsam bile -aniden geri alamadım

Haftalarca onu inkar ettim, kendimden uzaklaştırdım, bana dokunmasına bile izin vermedim.

İlk defa, gerçekten gördüm

Onu ne kadar derinden mahvettiğimi... *bizi* mahvettiğimi.

"Bilinçli bir şey değildi, Jake. Seni incitmek istememiştim."

Başını göğüslerimin üzerine indirdi ve havluyu tenimin üzerinden geçirerek uzun, derin bir nefes verdi,

Beni lavaboya doğru tutuyordu. "Beni ne kadar kötü incittiğini belli etmek istememiştim. Özür dilerim. Bu sadece

Az önce kendini benden sakladın ve ben de bunun... geri döndüğün anlamına geldiğini düşündüm."

"Kızgın olmakta sonuna kadar

haklısın." Cevap vermedi.

Bana bakmıyordu. Başı hâlâ göğsüme gömülüydü. Nefes alış verişi hızlıydı ve bacaklarım

titremeye başladı çünkü onu çok istiyordum. "Seni istiyorum," dedim.

"Eğer kızgınsan... hıncını benden çıkar..."

Bana aşık ol."

Tenime karşı konuştu. "Benimle başa çıkabilir misin bilmiyorum... şu anki hislerimle."

Aramızdaki havluyu yırtıp yere attım. Bu onda içgüdüsel bir tepkiyi tetikledi,

Saçlarımı kabaca geriye doğru çekerken boynumu sertçe emmeye başladı. Dolgun göğüslerim karıncalandı.

A.J.'i uyandırmam gerektiğini hatırlattı ama yerimden kıpırdayamıyordum. Meme uçlarım sertleşti ve

Süt akmaya başlayınca Jake her göğüsteki fazlalığı emdi. Bunu ilk kez yapıyordu.

Bu. O inerken sıcak ağzının içimdeki sütü emme hissi beni çıldırtıyordu. Neredeyse

geldi ve bacaklarımın arasında sıvı biriktiğini hissedebiliyordum. Hiç bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyordum.

Hayatımda hiçbir şeyi doğru düzgün göremediğimi hissettim.

Sonra dizlerinin üzerine çökerken ağzı karnıma doğru indi. En çok kendimde olduğumu biliyordu.

karnımın bilincindeydi. Gerginleştikimi hissettiğinde daha sert öptü ve dişleriyle sıyırdı,

güvensizliğime rağmen vücudumun o kısmına sahip çıkma kararlılığında tereddütsüzdü.

İki avucunu göbeğime koyarak bana baktı, sonra parmağını nazikçe göğsümün altından geçirdi.

bölüm yarası. "Bunu benden bir daha asla saklama. Burası bebeğimin olduğu yer, diğer bebeklerimin de

geliyor. Benim için çok değerli ve çok güzel." Onu son bir kez yumuşakça öptü. "Sen çok güzelsin."

Bunu söylediğinde ilk kez ona inandım.

Ayağa kalktı, üzerimde yükseliyordu. Saçları dağınıktı ve bir tutamı koyu yeşil saçlarının üzerine düşmüştü.

Gözlerini. Bej rengi kargo şortunun üzerinden ereksiyonu zorlanıyordu ve bana sanki

saldırmak için. Sonra alt dudağımı ağzına aldı ve sertçe emerek yavaşça serbest bıraktı. Büyüyordum

İhtiyaçtan sabırsızlanıp siyah *Nine Inch Nails* tişörtünü çekiştirerek başından çıkarmaya çalıştı. Ellerimi aniden üzerinden çektiğinde sıçradım.

Sonra da çekip gitti.

"Git oğlunu besle. Ben duş alacağım."

BÖLÜM C2

JAKE

Suyu daha soğuk hale getirmek için kolu çevirdim. Sakinleşmem gerekiyordu. Ne olduğunu bilmiyordum.

ama bu iyi değildi. O teşvik etse de, eğer bir adım daha atsaydım

İlerleseydim, bir kasırganın yere inmesi gibi olurdu. Nazik davranamayacağımı hissediyordum ve

İçimden akan sahiplenme dürtülerinin nihai sonucu onun ödünü koparırdı.

Bu gece kendimi kaybetmişim ve bu onun vücudunu benden korumasından çok daha fazlasıydı. Bu gerçektir

Başından beri onu hak ettiğimi hiç düşünmedim. Son birkaç ayı saymazsak.

Her zaman sevgisi ve bana olan güçlü fiziksel ihtiyacıyla bu şüpheyi sildi. Doğum sonrası

bir şeyler oldu, neredeyse birdenbire beni itmeye başladı ve tüm güvensizliklerim

bir kanser gibi büyüyordu, durduramıyordum.

O iki ayın her günü, onu daha fazla kaybettiğimi hissettim. Mutlu olmamız gerekiyordu.

Çünkü sonunda istediğimiz her şeye sahiptik, değil mi? Bebek sağlıklıydı. Boşanma kesinleşmişti. Ama bu

her şeyin parçalanmaya başladığı zamandı. Eski Nina'yı geri istiyordum ve bu son birkaç gün

Haftalar içinde yavaş yavaş bana döndüğüne inanmaya başladım.

Jersey'den otele giderken, bu gece ona tekrar evlenme teklif etmeyi düşünmeye başladım. I

Otel asansöründe bana bakışlarından bir şeylerin ters gittiğini anladığımı biliyordum.

Şüphelerim beni ele geçirmişti. Kendimi onun yine hayır diyeceğine inandırmışım ve buna dayanamıyordum.

bir kez daha duymak. Ona bir daha sormayacağıma yemin ettiğimden bahsetmiyorum bile. Bu yüzden, beklemeye karar verdim,

ve bu beni boktan bir ruh haline soktu çünkü Nina'nın karım olacağını söylemesini duymaktan başka bir şey istemiyordum. I

Bunu A.J. için istiyordum ama daha çok bencilce, onun her yönden bana ait olduğunu bilmeye ihtiyacım vardı.

Tam da her şeyi fazla düşünmekten zihnim biraz sakinleşmişken, o duştan çıktı

Havlusunu öyle sıkı kavrıyordu ki beni boz ayı sanırdınız. İşte o zaman çatladım.

Çünkü büyük bir geri adım atmış gibi hissediyordum, sanki her an ona bir daha dokunmamamı söyleyecekti.

Bu beni öldürürdü.

Beni ne kadar çok istediğini gördüğümde aşırı tepki verdiğimi anladım. Ama o zamana kadar, benim

Ona karşı duyduğum çaresizlik o kadar güçlüydü ki geri adım atıp sakinleşmek zorunda kaldım. Eğer ona teslim olursam

Öfke ve hüsrarla beslenen bir tür cinsel enerji, çok agresif olacağımı biliyordum. Verilen

Son zamanlarda ne kadar savunmasızdı, onu sonsuza dek korkutmadan önce kendime gelmeliydim.

Duştan çıktığımda, o hala diğer odada A.J.'yi besliyordu ve ben de yatakta oturuyordum,

kapalı kapıya bakıyor, bir daha çıkmasaydı onu suçlamayacağımı düşünüyordum. Yapabilirdim.

Şimdi benim berbat davranışımı düşünecek zamanı olduğu için ne düşündüğünü ancak hayal edebilirim.

Yaklaşık on dakika sonra kapı açıldığında, sanki sonsuza dek beklemişim gibi hissetmişim. Oturdum.

Bana doğru yürürken yatakta daha dik durdu ve tereddüt etmeden pijamasının düğmelerini açtı.

yere attı. Ardından iç çamaşırlarını çıkardı ve arkasına fırlattı. O şimdi

karşımda çırılçıplak duruyordu. Ona dokunmamak için tüm irademi kullandım ama içimden bir ses

şoför koltuğunda olduğunu söyledi.

Göğsü yükseliyordu ve vücudunun açıkta olmasından hala rahatsız olduğunu söyleyebilirdim, ama o

benim için.

Elimin tersiyle süt gibi tenini okşadım. "Sadece korktum bebeğim. Özür dilerim."

"Benim yarattığım bir şey için özür dileme. Bunu sana ben yaptım, Jake. Çılgınlığım yüzünden yolumu kaybettim.

hormonlar ve bunların ortasında en önemli şeyi unuttum: sana ait olduğumu ve hiçbir şeyin

benim tarafımdan sevildiğini bilmenden daha önemli. Sana bir daha asla bu şekilde davranmayacağım."

"Güvensiz ve sabırsız davranıyordum. Elinde değildi. Hastaydın. I
_"

"Yanlış davrandım. Sana doğru koşmak yerine senden kaçtım. Bizim hakkımızda güvensiz *olmana neden* oldum. Senin

Bu gece üzerimi örtmeme verdiğiniz tepki beni üzmedi; bu beni ne kadar çok sevdiğinizin bir kanıtı." O

devam etmekte neredeyse tereddüt ederek başka tarafa baktı ve sonra, "Biliyor musun? Benim de güvensizliklerim var. Çünkü biz

Dürüst olmak gerekirse... Cumartesi günleri seni Ivy'ye vermek zorunda kalmaktan *nefret ediyorum*. Kıskanıyorum. Bunu sana hiç söylemiyorum çünkü doğru olanı yapıyorsun ve bu senin için yeterince zor. Onu sevmediğini bildiğim halde.

Aynı şekilde, bu beni hâlâ huzursuz ediyor çünkü seni paylaşmak istemiyorum. Aşkımın ne kadar umutsuz olduğunu biliyorum.

bazen bana hissettirdiğin için. İşte bu yüzden bugünkü tepkinin sadece senin için olduğunu biliyorum.

beni ne kadar çok sevdiğini."

Daha fazla dayanamadım. Birden fazla yönden dikişlerim patlıyordu. O hala ayakta duruyordu.

Çıplak bedenini kendime doğru çektiğimde üzerime çıktı. Ben yatağın kenarında oturmaya devam ederken o da bana sarıldı.

yatağa. Sadece ona bakarak zaten sertleşmişim, ama şimdi üstümde olduğuna göre

Patla.

Başım aşağıdaydı, hindistan cevizli otel şampuanı gibi kokan altın sarısı saçlarına gömülmüştüm. Onunla konuştum.

Tenini. "Seni kaybettiğimi düşündüğüm onca zaman içinde hiçbir şey son birkaç ay kadar korkutucu olmadı.

Hâlâ her an sana bir daha dokunmamamı söyleyeceksin diye ödüm kopuyor."

"O gerçekten ben değildim, Jake. Bana bak." İki elini başıma koydu ve yüzümü bana doğru kaldırdı.

Onun. Gözleri sulanmıştı. "Kendimi daha iyi hissediyorum. Bu... benim. Depresyondan çıkmak bazı açılardan

Daha iyi bir hayata yeniden doğmak gibi. En kötüsünü atlatabilirseniz, yaşadığınız her şeyin kıymetini bilirsiniz.

çok daha fazlası. Yağmur fırtınasından sonraki güneş gibi. Karanlığın hiç çökmeyeceğine söz veremem.

tekrar vurdu, ama artık onu nasıl tanımlayacağımı biliyorum ve nasıl başa çıkacağımı öğrendim. Emin olduğum bir şey var ki o da

Seni bir daha asla böyle itmeyeceğim... asla. Sen ve A.J. benim dünyamsınız. Seni üzdüysem özür dilerim.

benimle birlikte acı çek."

"Anlamıyor musun, Nina? Seninle acı çekmeyi kaldırabilirim bebeğim. Biz böyle başlamadık mı?

Her şeyde elini mi kullanacaksın? Hayatımın geri kalanını bunu yaparak geçirmek istiyorum. Cehennemden geçip geri dönerdim.

Senin için tekrar tekrar. Seni kaybetmeye dayanamıyorum. Benden saklandığında, bana dokunmamamı söylediğinde

beni korkutuyor. Seni sevmeme izin verdiğin sürece seninle her gün acı çekerim."

Yanağından bir damla yaş süzüldü, dilimi üzerinde gezdirip yalayarak uzaklaştırdım. "Ağlama," diye fısıldadım. "Ağlama," diye fısıldadım.

Ağladığında iim acıyor. Seni çok seviyorum."

"Ben hiçbir yere gitmiyorum. Buna inanmanı istiyorum," dedi.

Başka söze gerek yoktu. Kalbinin göğsünde attığını hissedebiliyordum ve her

Varlığımın her zerresinde, söylediği her şeyde ciddi olduğunu biliyordum. Aynı şekilde onun acısını her zaman hissedebiliyordum.

O anda bana olan sevgisinin ruhundan aktığını hissettim.

Ona en iyi bildiğim şekilde, onu ne kadar çok sevdiğimi göstermek istedim.

BÖLÜM CC

NINA

Jake son gözyaşlarımı da öptü ve sonra bana baktı. Gözlerinde az önceki açlık vardı.

geri döndü. "Artık konuşmak istemiyorum," dedi.

Güzel. Ben de yle.

Bu sabah işimizin yarıda kesilmesi, eski karısını ziyarete gittiğinde onu zlemem ve

Sonra bu gece beni banyoda bırakması... Aşırı uyarılmıştım.

enesindeki kırışıklıklar ve dağınık uzamış saçlarıyla inanılmaz görünüyordu. Baktım

benim beyaz tenimle onun belime doladığı bronzlaşmış dövmeli kolları arasındaki zıtlığa baktı. Onlar

son zamanlarda güneş altında çalıştığı için üç ton daha koyuydu.

Ve bu güzel adam bana aitti.

Elimi ağzına götürdü ve öptü. İsmimin onun elinin etrafına kazındığını görmek her zaman acı vericiydi.

Parmak, kötü bir kavgadan doğan karşılıksız bir bağlılığın sembolü. Onu nasıl geri çevirebildim?

Onunla evlenmemi istediği zamanki gibi mi? O gelmeden önceki hayatım bomboştu.

Gelecek korkusu ve geçmiş pişmanlıklar. *Anlamsız*. Jake'le birlikte olmak her zaman anı yaşamakla ilgiliydi.

Hayatlarımız mükemmel değildi, ama o mükemmeldi... benim için.

Beni sırt üstü yatacak şekilde yatağa çevirdiğinde hâlâ ona sarılıyordum. O da

Gözlerimin tekrar yaşardığını fark edince gülümsemesi soldu.

Onu ne kadar çok sevdiğim için ağlıyordum, açık ve net. O bir şey söylemeden önce

parmaklarını saçlarında gezdirdi ve şöyle dedi. "Bunlar mutluluk gözyaşları."

"Tamam." Gülümsedi. "Şimdi rahatlamanı istiyorum bebeğim. Sana tüm acılarını unutturacağım.

Son birkaç aydır. Sadece sen, ben ve bu an. İçimde kaybolmanı istiyorum. Yapabilir misin?

Bu mu?"

Başını eğip ağzımı kendi ağzıyla yutarken, beklentiyle alt dudağımı ısırdım. Ben alaycı bir şekilde

dil halkasını ısırdı ve o da şakacı bir şekilde inledi.

"Tekrar yap. Dilimi böyle ısır, ama daha sert yap, halteri çek. Bu beni tahrik ediyor.

beni ısırdığında," dedi.

Dilini dişlerimle kilitlemeye devam ettim ve bunu her yaptığımda hırladı. Bir türlü doyamıyorduk.

Birbirlerine gülümsüyor, gülüyor, takılıyorlardı. Cennet gibiydi.

Meme uçlarımı emmeye başladığında, duyduğum his çok fazlaydı. Her süt emişinde gülüyorduk.

akıyordu ve sonra yalayarak uzaklaştırıyordu. "Mmm... çok tatlı, tıpkı senin gibi," dedi.

Vücudumdan aşağıya doğru öpücükler kondurdu ve eğer bütün gün ona duyduğum ihtiyaç kontrollü bir yanık gibiyse

Bacaklarımın arasında, sonra sıcak ıslak ağzının klitorisime inmesi benzin oldu. Onun soğuk metali

Halka içime bir şok dalgası gönderdi. Parmakları hareket ederken dilini kıvrımlarımın etrafında yavaşça dolaştırdı.

içime girip çıkıyordu. Kendinden geçerek inledi, benim zevk almayı sevdiğim kadar o da bana zevk vermekten zevk alıyordu. Ben de

ellerimi başına koydum, ağzını üzerime yönlendirdim.

"Saçımı daha sert çek," dedi ve ben de uydum. "Daha sert," diye tekrarladı.

Beni deli ediyordu.

Birkaç dakika sonra öpücüğünü tekrar ağzıma kadar götürdü ve ben de boxerını aşağıya doğru ittim. "Ben istiyorum

içimdesin... şimdi."

Yalvarışlarıma aldırmadan beni öpmeye devam etti, kaygan siki karnıma sürtünüyordu. Benim ihtiyacım

muazzamdı. Elimi indirdim ve ona mastürbasyon yapmaya başladım, ama elimi çekti. "Uh-uh," dedi

dedi, öpüşürken ağzımın üzerinden gülümsedi.

Sonra üzerimde diz çöktü ve parmaklarını tekrar içime soktu, gözlerini kapatıp nefes verdi

Yavaşça. Islak saçları alnına dökülürken bana baktı ve uzun bir nefes verdi.

karnımda hissettim.

"Siktir... Çok ıslaksın." Gözleri bana sabitlenmiş halde parmaklarını içeri ve dışarı hareket ettirmeye devam etti.

Onları çekip her birini yalıyordu ve ben onu izlemekten neredeyse boşalıyordum.

"Tadına asla doyamıyorum." Dudaklarını yaladı. "Dön."

Sonunda pes etmesini bekleyerek dizlerimin üzerine yuvarlandım. Bunun yerine beni parmaklamaya devam etti.

"Jake... lütfen... seni çok istiyorum."

"İnan bana. Beni yakalayacaksın." Parmaklarının hareketlerini yavaşlattı ve ihtiyaç seviyesi

neredeyse acı verici olmaya başladı.

Diğer elini tuttu ve başımı yana çevirdi, saçlarımı geriye çekerek beni öptü, inleyerek

Ağzımı.

Parmaklarını çekti. İki eliyle kıcıımı hafifçe ovarken zonkluyordum.

"Eskiden

Bu muhteşem kık hakkında fanteziler kurardım... ona yapacağım şeyleri. Bana ait olacağını hiç hayal etmemiştim.

Bir gün." Şakayla karışık bir tokat attı, sonra yanaklarımı sıktı. "Sen bir rüyasın. Geri dön

etrafta."

"Beni öldürüyorsun," dedim onu kendime doğru çekerek ve öperek. "Beni nasıl istiyorsun bebeğim?" diye sordu.

Ne istediğini biliyordum ve bunu ona vermek istediğim bir gece varsa, o da bu geceydi. "Ben istiyorum

seni sürmek."

Başını salladı, nefes nefese kalmıştı ve gözlerindeki ifadeden, yaptığım işten memnun olduğunu görebiliyordum.

Cevap ver. Sırt üstü yattı ve sikini elinde tutarak okşamaya başladı.

Ona kendi ilacından biraz vermek istedim, bu yüzden açıklığımı ucunun üzerine hafifçe fırçaladım. Onun

Her hareketimi izlerken ağzı titriyordu ve aniden üzerine oturduğumda yüksek sesle

Bebeği uyandıracağından emin olduğum bir homurtu. Şimdi içimde derinlerdeydi ve kalçalarımı

Onu.

Yanlarımdan tuttu. "Kahretsin... Beni boşaltacaksın... Yavaşla."
Gözlerimiz kilitlendi ve saçlarım

göğsümün üzerine düşmüştü. "Saçlarını geriye at, bana binerken o güzel göğüslerinin hareket ettiğini görmek istiyorum."

Birkaç dakika sonra vücudunun titremeye başladığını hissettim ve kontrolünü kaybettiğini anladım. "Gelmem gerek,

Bebeğim. Benim için gel... böylece gitmeme izin verebilirim," dedi.

Kaslarım onun etrafında sıkılaştığı anda gözlerimin içine baktı. Her zaman tam olarak ne zaman

geliyordu. O anda ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı ve beni sıcak bedeninin üzerine daha sert itti.

serbest bırak.

Evet. Kesinlikle beklemeye değdi.

BÖLÜM C4

Ertesi sabah, yanımda yatan dağınık, koyu renk yatak başlı iki çocukla uyandım. A.J. yatağında yatıyordu.

Babamın göğsünde, Jake'in serçe parmağını emiyor.

Jake onu bana teslim etti. "Acıkmıştı, ben de ona biraz yulaf ezmesi verdim. Tam olarak kesmiyor ama

biraz daha uyumana izin vermek istedim."

A.J hemen yapıştı. "Ow... sakın ol, dostum."

Jake güldü. "Babam dün gece onlara biraz sert davrandı."

"Annem sert sever."

Jake kaşlarını kaldırdı. "Şimdi öyle mi?"

Birbirimize gülümsedik, ikimiz de hâlâ uykuluyduk ama dün geceden sonra doymuştuk. Jake alnımdan öptü. "Bugün için planımız nedir?"

"Daria ve Tarah'ya bu gece dönmeden önce kahve içmek için onlarla buluşacağımı söyledim."

"Tamam. Neden bana onun için bir şişe pompalamıyorsun, ben de öğleden sonra A.J.'i alayım, böylece sen de biraz arkadaşlarınla yalnız zaman geçir."

"Gerçekten mi? Emin misin?"

"Evet... ama sadece birkaç saat. Şehirden ayrılmadan önce seni götürmek istediğim bir yer var."

Yalnız kaldıktan sonra Jake onunla 32. Cadde'de buluşmamı istedi çünkü akşam yemeğini

Oradaki Kore restoranlarından birine.

Onlara yaklaşırken beni henüz fark etmemişti. Bir tuğlaya yaslanmış çok yakışıklı görünüyordu.

Dağınık saçları Red Sox şapkasının altındaydı. A.J.'i göğsünde taşıyordu ve kalbim eridi.

Oğlumuzu başından öperken onları izlediğimi fark etmemişti. "Hey, çocuklar."

A.J. beni görünce küçük kollarını ve ayaklarını heyecanla sallamaya başladı.

"Selam anne. Seni özledik," dedi Jake ve beni yoğun bir koşuşturmanın ortasında tutkuyla öptü.

kaldırım.

"Ben de sizi özledim çocuklar."

A.J.'i soyunma odasında emzirebilmek için bir mağazada mola verdikten sonra lezzetli bir yemeğin tadını çıkardık.

Kimchi Kızarmış Pilav ve Erişte Çorbası.

Restorandan çıkarken Jake'e döndüm. "Şimdi nereye gidiyoruz?"

"Göreceksin." Bana sinsi bir gülümseme fırlattı ve bunu söyleme şekli bana eski korkumuzu hatırlattı

keşif gezileri.

Durana kadar yürümeye devam ettik... Empire State Binası'nın tam önünde.

"Jake... ne yapıyoruz biz?" Endişeyle sordum. "Şu anda oraya çıkmak istemiyorum."

"Hadi ama Nina. Bunu aştığını sanıyordum."

"Ben de öyle olduğumu düşünmüştüm... ama... havamda değilim."

"Bunu benim için yapabilir misiniz? Ailemle birlikte şehrin manzarasının tadını çıkarmak istiyorum. Bu her zaman istediğim bir şeydi.

seninle yapmak istedim."

Umut dolu gözlerine baktım ve hayır diyemedim.

Derin bir nefes aldım. "Tamam... tamam, hadi

yapalım."

Işıl ısıldı ve bizi ön kapıdan geçirdi. Biletler için ödeme yaptık, böylece uzun kuyruklarda beklemek.

Asansör yolculuğu boyunca gözlerimi kapattım ve nefes aldım. Her ne kadar

Şimdi bir tanesinin içinde olsam da yine de beni rahatsız ediyordu. Geçtiğimiz yıl yaşadığım onca şeyden sonra, eski

fobiler hemen hemen dağılmış, diğer her şeyin yerini almıştı. Bu demek değildi ki

asansörleri, yükseklikleri ya da uçakları hiç sevmeyecektim. Önemli olan artık bunlarla yüzleşebilmemdi.

Gerekirse bir şeyler.

Sonunda ana gözlem güvertesine çıktığımızda, açık bir gün olduğu için manzara muhteşemdi.

Elbette bu kadar yüksekte olmak beni hâlâ tedirgin ediyordu ama Jake'in dışarı bakarkenki yüz ifadesine baktığımda

her şeye değdi.

Brooklyn'e bakan doğu tarafındaydık. Jake, A.J.'e yumuşak bir sesle, "Şuraya bak... işte orası

Annem ve babam biz tanıştığımızda yaşıyorlardı. Onu bana getirdiği için Tanrı'ya her gün şükrediyorum."

Sonra, beni neden buraya getirdiğini anladım. Bana evlenme teklif edecekti.

İşte buydu.

Önüne bakıp manzarayı seyreden Jake'e baktığımda nabzım deli gibi atıyordu.

Bana bir şeyleri işaret ederdi, ben de başımı sallardım, ne zaman ve nasıl yapacağını merak ederdim.

tüm bunları bir teklife dönüştürecekti. Yaklaşık on beş dakika sonra, kolunu bana doladı.

"Otele dönmeye hazır mısın bebeğim? Neredeyse çıkış zamanı geldi."

Dudağımı ısırdım ve sessizce başımı salladım, birden kendimi aptal gibi hissettim ve daha iyi bilmem gerektiğini fark ettim. Bu

bana tekrar evlenme teklif edecek kadar güvenmesini sağlamak için bir geceden daha fazla normalliğe ihtiyaç var. Ya da

Belki de sözüne sadık kalacak ve yaşadığı sürece bana asla sormayacaktı.

Her iki durumda da bu, bu gece onun için hazırladığım sürprizi değiştirmeyecekti.

Otelden ayrılmadan önce yaklaşık bir saatimiz vardı ve bu bana yeterince zaman kazandıracaktı

bebeği beslemek ve eve gitmeden önce eşyalarımızı toplamak için.

Jake otelin asansörünü benim için açık tutarken A.J. hâlâ göğsüne bağlıydı.

Asansör yükselmeye başladığında gözlerimi kapatıp esnemeye başladım ve sonra o an geldi. Bir sarsıntı.

Gömleğine tutundum. "Jake... Az önce ne oldu?"

Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı ve çok geçmeden parmağının durdurma düğmesinin üzerinde olduğunu fark ettim. Bu bir

"ilk seferimizin" belirgin bir canlandırması.

"Şampanya nerede?" Şaka yaptım.

"Bugün şampanya yok,

bebeğim." "Ne yapıyorsun,

Jake?"

"O günü hatırlıyor musun? O zaman bile sana aşık olmaya başlamıştım. O yumuşak şarkı

Oynadım... Sana asla sahip olamayacağımı düşünmeme rağmen sana duygularımı anlatmaya çalışıyordum."

"O şarkıyı çok severdim," diye fısıldadım, gözlerimde yaşlar oluşmaya başlamıştı.

"Sen ve A.J. benim tüm dünyamsınız. Sizinle geçen bir buçuk yıl bana her bir parçamı geri verdi.

önceki yıllarda kaybettiğim masumiyetimi ve daha fazlasını. Hayatımın bu noktasında senin için her şeyi yaparım.

Bugün bana Ivy'nin yanında olmaya devam etmemi kabul edemeyeceğini söyleseydin

Ne kadar suçlu hissedersen hissedeyim, hayatımın o kısmının gitmesine izin vermekten başka seçeneğim yoktu. Beni yeterince seviyorsun.

asla seçim yapmak zorunda kalmayayım, asla suçluluk ya da pişmanlıkla yaşamak zorunda kalmayayım. Senin için kolay olmadığını biliyorum.

Seni kanepede emzirirken bırakıp eski karımı görmeye gidiyorum. Ben her zaman hüznü gördüm

Gözlerin. Benim için bununla başa çıktın. O günlerde kapıdan çıkarken bir kez bile

kalbim sana olan sevgimle sızlamıyor. Benim sana olan ilgimin

Bu seni ne kadar sevdiğimi değiştirmiyor. Bana hayal bile edemeyeceğim bir hayat verdin.

Yıllar önce vazgeçtiğim bir hayaldi, çünkü beni seven biriyle tanışmanın mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim.

Benimle birlikte gelen her şeyi kabul edecek kadar beni sevdi. Benimle ilgili tek bir acı verici şeyi bile değiştirmezdim.

hayatımı burada, bu sıkışmış asansörde ailemle birlikte sonlandırmamak anlamına geliyorsa."

Duygularıma yenik düşerek kısa bir an için gözlerimi kapattım. Onları açtığımda, Jake'in

oğlumuzun eline bir şey sıkıştırmıştı. Kağıttan bir kuştı. O zamandan beri benim için bunlardan bir tane yapmamıştı.

A.J. doğmadan önce. Bu siyah değildi... beyazdı: bir güvercin.

"Sana bir daha evlenme teklif etmeyeceğimi söylemiştim. Ciddiydim," dedi.

Yüzümdeki hayal kırıklığı ifadesini hissetmiş olmalı ki yanağımı okşadı ve gülümsedi.

"Ama yapmayacağını söylemedim."

Gözlerim dolmuştu.

Aman Tanrım.

"Benim için bir şeyin var mı, küçük adam?" Kalbim yerinden çıkacakmış gibi çarpıyordu.

A.J.'in minik parmaklarından kırışarak çıktı ve açtı.

Şu adamı görüyor musun? Jake?

Onu rahat bırakmanı

istiyorum. Sadece babam

olduğu için değil.

Ama seni deli gibi sevdiği için.

Sana gelin olma teklifini bitirdiğini söyledi.

Kell, anne. Yalan söyledi.

Yaşadığımız onca şeyden sonra... Hala

seninle evlenmek istiyor.

Şuna bak... Berbat durumda.

Lütfen ona evet diyeceğini

söyle.

A.J.'yi ezmemeye dikkat ederek onu kendime çektiğimde, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Evet... evet... milyonlarca kez... evet," dedim gözyaşlarımın arasından.

Alnını benimkine bastırdı. "Beklememiz gerektiğini söylediğini biliyorum. Dün Skylar ve Mitch'i görünce

Bana hayatın kısa olduğunu ve hayatımın aşkıyla evlenmek için bir saniye daha beklemek istemediğimi hatırlattı."

Gözlerini sildim. "Ben de hiçbir şeyi değiştirmedim Jake... iyi ya da kötü. Ne olurdu anlar

karşılaştıracak hiçbir şey olmadan bu kadar mükemmel bir anlam ifade eder mi? Buraya gelmek için çektiğim her acıya değdi."

"Yüzük alacak vaktim olmadı. Aslında sen arkadaşlarınla dışarıdayken bakmaya gittim ama

doğru olanı zamanında bulamadım. Seni Boston'da alışverişe götüreceğim."

Mükemmel zamanlama.

"Gerek yok," dedim sevincimi kontrol

edemeyerek. "Ne demek... gerek yok?"

Son birkaç saattir sol elimi kolumun içinde saklıyordum. Adını göstermek için kaldırdım.

Yüzük parmağımdaki dövme, kendi parmağındaki ismimle aynı yazı tipindeydi.

Gözleri saf bir şokla parladı. "Ne... bunu ne zaman yaptın?"

"Bugün kahveyi iptal ettim. Bu yapmam gereken bir şeydi ve sen bana mükemmel bir fırsat verdin.

fırsat." Gülümsedim. "Bu kalıcı, biliyorsun."

"Evet." Elimi ağzına götürdü. "Biz de öyle, bebeğim. Biz de öyleyiz."

"Seni çok seviyorum," dedim.

"Ve seni seviyorum." Beni öptü ve sonra mırıldanan A.J.'ye döndü. "Ve sen, benim küçük ekürim... Ben

seni aya kadar seviyorum."

PENELOPE MARD TARAFINDAN DA:

GEMINI (Allison ve Cedric'in hikayesi) şimdi satışta!

ve

2014'te geliyor

BENİM SKYLAR'IM

(Mitch ve Skylar'ın Hikayesi)

Skylar benim en iyi arkadaşımı ama içten içe ona özlem duyuyordum.

Birbiri ardına gelen olaylar bizi ayırdı ve son on yılımı onu sonsuza dek kaybetme korkusuyla geçirdim. İlk olarak

kanserdi. Ama benim ellerimde nihai ihanetle yüzleşmek için hayatta kaldı.

Ona yaşattığım onca şeyden sonra onu hak etmiyorum ama artık onsuz yaşayamam.

Bu benim son şansım çünkü hayatının en büyük hatasını yapmak üzere.

Onu sevmiyor. Beni seviyor.

O benim Skylar'ım.

Bu yüzden çok geç olmadan onu durdurmalıyım.

AKKNOMLEDGEMENTS

Her şeyden önce, destekleri ve geri bildirimleri ile beni bu konuda cesaretlendiren tüm sadık okuyucularıma teşekkür ederim.

İlk romanım *İkizler'in* ötesinde yazmaya devam edeceğim.

Hayat boyu desteğiniz için ve her gün kitaplarım hakkında samalamama
izin verdiğiniz için aileme

kimse dinlemek istemediğinde telefon görüşmeleri.

Anneleri yazarken zamanları tehlikeye giren oğluma ve kızıma. Bunu telafi
edeceğim.

Ben mutluluk içinde dizüstü bilgisayarıma tıklarken evin darmadağın
olmasını kabullenmek zorunda kalan kocama

bir fantezi dünyasında.

Bu yolculuğa başlamam için bana motivasyon veren ruh kardeşim Allison'a.

Angela'ya, sadık dost ve üç nokta katili... düzenleme becerilerin için
teşekkür ederim. (Haha, bir tane girdim.)

Sonia'ya, en iyi dostum ve müstehcen kitap kızı kardeşime (Merhaba Paul!),
yaşadığımız tüm eğlence için ve paylaşmak için orada olduğun için

otizm yolculuğunda benimle birlikte.

Tarah'a, seni seviyorum. Bu senin içindi.

Kim'e, devam eden tanıtım desteğiniz ve "İkizler tartışma grubuna"
liderlik ettiğiniz için.

Son olarak, bir yazar hayatının aylarını bir kitap yazmak için harcayabilir,
ancak bu kitap

siber uzay. Kitap blogcuları bağımsız yazarlar hakkında bilgi yayarlar,
böylece okuyucular onları gerçekten öğrenirler

ve kitaplarını okuyun. *İkizler*'i okumak ve incelemek için zaman ayıran tüm
blog yazarlarına özel teşekkürler:

Maryse's Book Blog, Scandalicious Book Reviews, Book Reader Chronicles, Three Chicks and Their

Kitaplar, Aestas Kitap Blogu, En Çok Satanlar ve En İyiler, Louisa'nın Yorumları, Moonrise Kitap

Blog, The Book Pimp. Awesome Indie Authors ve Stick Girl Book Reviews.

RBA Designs'dan Letitia'ya, sıradan bir erkeği bu dizide yer alan seksi, dövmele Jake'e dönüştürdüğü için teşekkür ederiz.

Kapağım.

Jake Undone blog turunu organize ettiği için Book Enthusiast Promotions'dan Debra'ya ve

katılımcı bloglar: Books Unhinged Book Blog, Chapter Break, Book Reader Chronicles, Give Me

Kitaplar, Kitap Ucubesi, Scandalicious Kitap Yorumları, Partiyi Çökertmek, Çaylak Romantizm Blogu, Keeping It

Real Book Blog, Mia's Point of View, Cafebiblioart, The Quiet Girl Talks, 2 Chicks and a Blog, Read and

Kitap Yorumlarını Paylaş, En Çok Satanlar ve Romantizmin En İyileri, Rumbled Sheets Blog, Literary Nook, Mean

Girls Luv Books, Three Girls and a Book Obsession, Christine's Blog, Sarah's Bookshelf, My Daily

Romance, Whirlwindbooks, The Book Bellas ve Rose & Beps Blog.

Kitaplarımdan satış ve yayın haberlerinde bahseden sayısız başka blog var. Çok teşekkür ederim.

Yeni yazarlar için yaptığınız her şey için kalbimin derinliklerinden çok teşekkür ederim!

YAZAR HAKKINDA

Penelope Ward Boston'da beş ağabeyi ile birlikte büyüdü. Yirmili yaşlarının çoğunu

daha aile dostu bir kariyere geçmeden önce televizyon haber sunuculuğu yaptı.

Penelope yeni yetişkin türünde kitaplar okumak, kahve içmek ve arkadaşlarıyla takılmak için yaşıyor.

hafta sonları arkadaşlar ve aile.

Kendisi 9 yaşında otizmli güzel bir kız çocuğunun gururlu annesidir.

karakteri Callie) ve 7 yaşında bir erkek çocuk, her ikisi de hayatının ışıkları.

Penelope, kocası ve çocukları Rhode Island'da yaşamaktadır.

Şu anda 2014 yazında çıkacak olan üçüncü romanı *My Skylar* üzerinde çalışmaktadır.

Penelope ile şu adresten iletişime geçebilirsiniz:

penelopewardauthor@gmail.com Twitter'da @PenelopeAuthor veya Facebook'ta Penelope Ward Yazar sayfası.

Belge Anahatları

• [PROLOGUE: JAKE](#)

• [Bölüm 1: NINA](#)•

[Bölüm 2](#)

• [Bölüm 3](#)•

[Bölüm 4](#)•

[Bölüm 5](#)•

[Bölüm 6](#)•

[Bölüm 7](#)•

[Bölüm 8](#)•

[Bölüm 9](#)•

[Bölüm 10](#)•

[Bölüm 11](#)•

[Bölüm 12](#)•

[Bölüm 13](#)•

[Bölüm 14](#)•

[Bölüm 15](#)•

[Bölüm 16](#)•

[Bölüm 17](#)•

[Bölüm 18](#)•

[Bölüm 19](#)•

[Bölüm 20](#)

• [BÖLÜM 2: JAKE](#)

• [Bölüm 21](#)•

[Bölüm 22](#)•

[Bölüm 23](#)•

[Bölüm 24](#)•

[Bölüm 25](#)•

[Bölüm 26](#)•

[Bölüm 27](#)•

[Bölüm 28](#)•

[Bölüm 29](#)

• [Bölüm 30: NINA](#)•

[Bölüm 31](#)

- [32. Bölüm JAKE](#)
- [Bölüm 33: NINA](#)
- [Bölüm 34](#)

